

ЧИТАНКА

ЗА ПРАВО У ПРОСТОРНОМ ПЛАНИРАЊУ И ЗАШТИТИ
ЖИВОТНЕ СРЕДИНЕ

ГРАЂЕВИНСКИ ФАКУЛТЕТ
УНИВЕРЗИТЕТА У БЕОГРАДУ

КАТЕДРА ЗА ГЕОДЕЗИЈУ И ГЕОИНФОРМАТИКУ

МАСТЕР СТУДИЈЕ
"УПРАВЉАЊЕ НЕПОКРЕТНОСТИМА"

БЕОГРАД, 2009. ГОДИНЕ.

САДРЖАЈ:

ЗА ПРАВО ПРОСТОРНОГ ПЛАНИРАЊА И ИЗГРАДЊЕ

ЗАКОН О ПЛАНИРАЊУ И ИЗГРАДЊИ.....	5

ЗА ПРАВО ЗАШТИТЕ ЖИВОТНЕ СРЕДИНЕ

АРХУСКА КОНВЕНЦИЈА	88
ЗАКОН О ЗАШТИТИ ЖИВОТНЕ СРЕДИНЕ	110
ЗАКОН О ПРОЦЕНИ УТИЦАЈА НА ЖИВОТНУ СРЕДИНУ	161
ЗАКОН О СТРАТЕШКОЈ ПРОЦЕНИ УТИЦАЈА НА ЖИВОТНУ СРЕДИНУ	176

А. ЗА ПРАВО ПРОСТОРНОГ ПЛАНИРАЊА И ИЗГРАДЊЕ

ЗАКОН

о планирању и изградњи

"Службени гласник РС", бр. 72/2009

I. ОСНОВНЕ ОДРЕДБЕ

1. Предмет уређивања

Члан 1.

(1) Овим законом уређује се: услови и начин уређења простора, уређивање и коришћење грађевинског земљишта и изградња објеката; вршење надзора над применом одредаба овог закона и инспекцијски надзор; друга питања од значаја за уређење простора, уређивање и коришћење грађевинског земљишта и за изградњу објеката.

(2) Одредбе овог закона не односе се на изградњу објеката који се у смислу закона којим се уређују послови одбране сматрају војним објектима.

2. Појмови

Члан 2.

Поједини изрази употребљени у овом закону имају следеће значење:

- 1) **унапређење енергетске ефикасности** јесте смањење потрошње свих врста енергије, уштеда енергије и обезбеђење одрживе градње применом техничких мера, стандарда и услова планирања, пројектовања, изградње и употребе објеката;
- 2) **енергетска својства објекта** јесу стварно потрошена или оцењена количина енергије која задовољава различите потребе које су у вези са стандардизованим коришћењем објекта (што укључује грејање, припрему топле воде, хлађење, вентилацију и осветљење);
- 3) **грађевински производи** јесу грађевински материјали и од њих израђени грађевински елементи, као и други производи или полупроизводи који су намењени за трајну уградњу у објекте;
- 4) **намена земљишта** јесте начин коришћења земљишта одређен планским документом;
- 5) **претежна намена земљишта** јесте начин коришћења земљишта за више различитих намена, од којих је једна преовлађујућа;
- 6) **површина јавне намене** јесте простор одређен планским документом за уређење или изградњу јавних објеката или јавних површина за које се утврђује општи интерес, у складу са посебним законом (улице, тргови, паркови и др.);
- 7) **обухват плана** јесте просторно или административно одређена целина за коју је предвиђена израда неког просторног или урбанистичког плана у складу са законом;
- 8) **урбана обнова** јесте скуп планских и других мера којима се мења намена објекта, обнавља, реконструише и рехабилитује деградирани или напуштени део насељеног места, у складу са принципима одрживог развоја;
- 9) **регулациона линија** јесте линија која раздваја површину одређене јавне намене од површина предвиђених за друге јавне и остале намене;
- 10) **грађевинска линија** јесте линија на, изнад и испод површине земље и воде до које је дозвољено грађење основног габарита објекта;

- 11) **номенклатура статистичких територијалних јединица** јесте скуп појмова, назива и симбола који описује групе територијалних јединица са нивоима груписања и која садржи критеријуме по којима је извршено груписање, а коју усваја Влада, на предлог Републичког завода за статистику;
- 12) **брuto развијена грађевинска површина** јесте збир површина свих надземних етажа објекта, мерених у нивоу подова свих делова објекта - спољне мере ободних зидова (са облогама, парапетима и оградама);
- 13) **индекс заузетости парцеле** јесте однос габарита хоризонталне пројекције изграђеног или планираног објекта и укупне површине грађевинске парцеле, изражен у процентима;
- 14) **индекс изграђености парцеле** јесте однос (количник) бруто развијене грађевинске површине изграђеног или планираног објекта и укупне површине грађевинске парцеле;
- 15) **ЕСПОН** јесте европска мрежа институција које се баве прикупљањем информација и показатеља за просторно планирање;
- 16) **насељено место** јесте изграђени, функционално обједињени простор на коме су обезбеђени услови за живот и рад људи и задовољавање заједничких потреба становника, са урбаним елементима, на територији јединице локалне самоуправе;
- 17) **град** јесте насеље које је као град утврђено законом;
- 18) **село** јесте насеље чије се становништво претежно бави пољопривредом, а које није седиште општине;
- 19) **грађевинско подручје** јесте подручје одређено планским документом, а представља изграђени и уређени део насељеног места, као и неизграђени део подручја планиран за заштиту, уређење или изградњу објеката;
- 20) **грађевинска парцела** јесте део грађевинског земљишта, са приступом јавној саобраћајној површини, која је изграђена или планом предвиђена за изградњу;
- 21) **инвеститор** јесте лице за чије потребе се гради објекат и на чије име гласи грађевинска дозвола;
- 22) **објекат** јесте грађевина спојена са тлом, која представља физичку, функционалну, техничко - технолошку или биотехничку целину са свим потребним инсталацијама, постројењима и опремом, односно саме инсталације, постројења и опрема која се уграђује у објекат или самостално изводи (зграде свих врста, саобраћајни, водопривредни и енергетски објекти, унутрашња и спољна мрежа и инсталације, објекти комуналне инфраструктуре, индустријски, пољопривредни и други привредни објекти, јавне зелене површине, објекти спорта и рекреације, гробља, склоништа и сл.);
- 23) **зграда** јесте објекат са кровом и спољним зидовима, изграђена као самостална употребна целина која пружа заштиту од временских и спољних утицаја, а намењена је за становање, обављање неке делатности или за смештај и чување животиња, робе, опреме за различите производне и услужне делатности и др. Зградама се сматрају и објекти који имају кров, али немају (све) зидове (нпр. настрешнице), као и објекти који су претежно или потпуно смештени испод површине земље (склоништа, подземне гараже и сл.);
- 24) **помоћни објекат** јесте објекат који је у функцији главног објекта, а гради се на истој парцели на којој је саграђен главни стамбени, пословни или објекат јавне намене (гараже, оставе, септичке јаме, бунари, цистерне за воду и сл.);

- 25) **посебна врста објеката** за које се не издаје грађевинска дозвола јесу објекти противградне одбране; типски кабинети базних станица на одговарајућим носачима, носачи антена са антенама осим параболичних антена радио-станица свих намена чији пречник није већи од 2,5 м (изузев антенских система земаљских сателитских станица), контејнери за смештај телекомуникационе опреме и уређаја, типски ормани за унутрашњу и спољашњу монтажу за смештај телекомуникационе опреме, микроророви за оптичке и друге каблове и сл.; појединачни електродистрибутивни и електропреносни стубови, део нисконапонске електродистрибутивне мреже који обухвата подземни 10 кВ или 20 кВ вод, типске трансформаторске станице 10/04 кВ или 20/04 кВ и део електродистрибутивне мреже од трансформаторске станице 10/04 кВ или 20/04 кВ до места прикључка на објекту купца (1 кВ); прикључци на изграђену дистрибутивну гасну мрежу; типски топловодни прикључци; уградња унутрашњих инсталација (гас, струја, вода, топлотна енергија и сл.) у постојећи објекат; оградe;
- 26) **линијски инфраструктурни објекат** јесте јавни пут, јавна железничка инфраструктура, далековод, нафтовод, продуктовод, гасовод и сл., који може бити надземни или подземни, за чију изградњу је предвиђено утврђивање јавног интереса, у складу са посебним законом;
- 27) **комунална инфраструктура** јесу сви објекти инфраструктуре за које грађевинску дозволу издаје јединица локалне самоуправе;
- 28) **припремни радови** јесу радови који претходе грађењу објекта и односе се нарочито на: грађење и постављање објеката и инсталација привременог карактера за потребе извођења радова; обезбеђење простора за допрему и смештај грађевинског материјала и друге радове којима се обезбеђује сигурност суседних објеката, санирање терена и обезбеђење несметаног одвијања саобраћаја и коришћење околног простора;
- 29) **техничка документација** јесте скуп пројеката који се израђују ради: утврђивања концепта објекта, разраде услова, начина изградње објекта и за потребе одржавања објекта;
- 30) **изградња објекта** јесте скуп радњи који обухвата: претходне радове, израду и контролу техничке документације, припремне радове за грађење, грађење објекта и стручни надзор у току грађења објекта;
- 31) **грађење** јесте извођење грађевинских и грађевинско-занатских радова, уградња инсталација, постројења и опреме;
- 32) **реконструкција** јесте извођење грађевинских и других радова на постојећем објекту којима се: утиче на стабилност и сигурност објекта; мењају конструктивни елементи или технолошки процес; мења спољни изглед објекта; повећава број функционалних јединица; утиче на безбедност суседних објеката, саобраћаја, заштите од пожара и животне средине; мења режим вода; утиче на заштиту природног или непокретног културног добра и његове заштићене околине;
- 33) **доградња** јесте извођење грађевинских и других радова којима се изграђује нови простор уз, испод или над постојећим објектом (надзиђивање) и са њим чини грађевинску, функционалну или техничку целину;
- 34) **адаптација** јесте извођење грађевинских и других радова на постојећем објекту, којима се: врши промена организације простора у објекту, врши замена

- уређаја, постројења, опреме и инсталација истог капацитета, а којима се не утиче на стабилност и сигурност објекта, не мењају конструктивни елементи, не мења спољни изглед и не утиче на безбедност суседних објеката, саобраћаја, заштите од пожара и животне средине;
- 35) **санација** јесте извођење грађевинских и других радова на постојећем објекту којима се врши поправка уређаја, постројења и опреме, односно замена конструктивних елемената објекта, којима се не мења спољни изглед, не утиче на безбедност суседних објеката, саобраћаја и животне средине и не утиче на заштиту природног и непокретног културног добра, евидентиране непокретности добра које ужива претходну заштиту, његове заштићене околине, осим конзерваторских и рестаураторских радова;
- 36) **инвестиционо одржавање** је извођење грађевинско-занатских, односно других радова зависно од врсте објекта у циљу побољшања услова коришћења објекта у току експлоатације;
- 37) **рестаураторски, конзерваторски и радови на ревитализацији културних добара** су радови који се изводе на непокретним културним добрима и њиховој заштићеној околини, у складу са посебним и овим законом;
- 38) **градилиште** јесте земљиште или објекат, посебно обележено, на коме се гради, реконструише или уклања објекат, односно изводе радови на одржавању објекта;
- 39) **уклањање објекта или његовог дела** јесте извођење радова на рушењу објекта или дела објекта;
- 40) **стандарди приступачности** јесу обавезне техничке мере, стандарди и услови пројектовања, планирања и изградње којима се осигурава несметано кретање и приступ особама са инвалидитетом, деци и старим особама.

3. Начела за уређење и коришћење простора

Члан 3.

- (1) Уређење и коришћење простора заснива се на начелима: одрживог развоја; подстицању равномерног регионалног развоја; усклађености социјалног развоја, економске и енергетске ефикасности и заштите и ревитализације животне средине и градитељског наслеђа, природних, културних и историјских вредности; реализације развојних приоритета и обезбеђења услова за рационално коришћење необновљивих природних ресурса и обновљивих извора енергије; спречавања и заштите од природних и техничко-технолошких несрећа; планирања и уређења простора за потребе одбране земље и изградњу објеката од посебног значаја за одбрану земље; учешћа јавности; сарадње између државних органа, аутономних територијалних заједница, јединица локалних самоуправа, привредних друштава, установа, невладиних организација, грађана и других учесника у просторном развоју; усаглашености са европским стандардима и нормативима у области планирања и уређења простора у циљу стварања услова за трансграничну и међународну сарадњу и укључивање Републике Србије у процесе европских интеграција.
- (2) Уређење простора заснива се на хоризонталној и вертикалној координацији.
- (3) Хоризонтална координација подразумева повезивање са суседним територијама у току планирања ради решавања заједничких функција и интереса, као и повезивање и партиципацију свих учесника у просторном развоју јавног и цивилног сектора и грађана.

(4) Вертикална координација подразумева успостављање веза свих нивоа просторног и урбанистичког планирања и уређења простора, од националног ка регионалном и даље ка локалном нивоу.

(5) Начела садрже и инструменте за имплементацију.

4. Унапређење енергетске ефикасности Енергетска својства објекта

Члан 4.

(1) Објекат који се у смислу посебног прописа сматра објектом високоградње (у даљем тексту: објекти високоградње), у зависности од врсте и намене, мора бити пројектован, изграђен, коришћен и одржаван на начин којим се обезбеђују прописана енергетска својства.

(2) Прописана енергетска својства утврђују се издавањем сертификата о енергетским својствима објекта који издаје овлашћена организација која испуњава прописане услове за издавање сертификата о енергетским својствима објекта.

(3) Сертификат о енергетским својствима објекта чини саставни део техничке документације која се прилаже уз захтев за издавање употребне дозволе.

(4) Испуњеност услова из става 2. овог члана посебним решењем утврђује министар надлежан за послове грађевинарства.

(5) На решење из става 4. овог члана не може се изјавити жалба, али се тужбом може покренути управни спор.

(6) Обавеза из става 1. овог члана не односи се на објекте високоградње које посебним прописом одреди министар надлежан за послове грађевинарства.

5. Несметано кретање и приступ особама са инвалидитетом, деци и старим особама

Члан 5.

(1) Објекти високоградње јавне и пословне намене морају се пројектовати и градити тако да особама са инвалидитетом, деци и старим особама омогућава несметан приступ, кретање, боравак и рад.

(2) Стамбене и стамбено-пословне зграде са десет и више станова морају се пројектовати и градити тако да се особама са инвалидитетом, деци и старим особама омогућава несметан приступ, кретање, боравак и рад.

6. Грађевински производи

Члан 6.

Грађевински и други производи који се користе приликом грађења објекта или извођења радова, морају испуњавати захтеве прописане овим законом и посебним прописима.

7. Сертификати страних држава

Члан 7.

За постављање типских уређаја, опреме и инсталација, који се сматрају објектима у смислу овог закона, признаје се оверени превод на српски језик сертификата издатих од међународних сертификационих тела или сертификати неке од земаља Европске уније, уколико нису у супротности са законом и другим прописима, стандардима, техничким нормативима и нормама квалитета.

8. Регистар инвеститора

Члан 8.

- (1) Регистар инвеститора представља јавну евиденцију о свим расположивим подацима о физичком или правном лицу као инвеститору и доступан је у седишту јединице локалне самоуправе, као и у електронском облику путем интернета.
- (2) Регистар инвеститора воде јединице локалне самоуправе.

9. Услови заштите животне средине

Члан 9.

Сви плански документи садрже обавезне мере заштите животне средине прописане проценом утицаја на животну средину, односно утврђене мере заштите од стране надлежног органа, у складу са посебним законима.

II. ПРОСТОРНО И УРБАНИСТИЧКО ПЛАНИРАЊЕ

1. Документи просторног и урбанистичког планирања

Члан 10.

Документи просторног и урбанистичког планирања су:

- 1) плански документи;
- 2) документи за спровођење просторних планова;
- 3) урбанистичко-технички документи.

1.1. Плански документи

Члан 11.

- (1) Плански документи су просторни и урбанистички планови.
- (2) Просторни планови су:
 - 1) Просторни план Републике Србије;
 - 2) Регионални просторни план;
 - 3) Просторни план јединице локалне самоуправе;
 - 4) Просторни план подручја посебне намене.
- (3) Урбанистички планови су:
 - 1) Генерални урбанистички план;
 - 2) План генералне регулације;
 - 3) План детаљне регулације.

1.2. Документи за спровођење просторних планова

Члан 12.

- (1) Документи за спровођење просторних планова су:
 - 1) програм имплементације Просторног плана Републике Србије;
 - 2) програм имплементације регионалног просторног плана;
 - 3) програм имплементације просторног плана подручја посебне намене.

1.3. Урбанистичко-технички документи

Члан 13.

Урбанистичко-технички документи за спровођење планских докумената су:

- 1) урбанистички пројекат;
- 2) пројекат препарцелације и парцелације;
- 3) пројекат исправке граница суседних парцела.

2. Просторни планови

2.1. Просторни план Републике Србије

Члан 14.

- (1) Просторни план Републике Србије доноси се за територију Републике Србије и основни је плански документ просторног планирања и развоја у Републици.
- (2) Остали плански документи морају бити у складу са Просторним планом Републике Србије.
- (3) Просторни план Републике Србије има стратешко-развојну и општу регулаторну функцију.
- (4) Просторни план Републике Србије доноси се за период од најмање 10 година, а највише до 25 година.
- (5) Просторни план Републике Србије може се мењати и пре истека рока за који је донет.

Члан 15.

- (1) Просторни план Републике Србије садржи нарочито:
 - 1) полазне основе за израду плана;
 - 2) оцену постојећег стања (SWOT анализа);
 - 3) циљеве и принципе просторног развоја;
 - 4) принципе и пропозиције заштите, уређења и развоја природе и природних система;
 - 5) просторни развој и дистрибуцију становништва;
 - 6) мреже насеља и јавних служби;
 - 7) просторни развој саобраћаја и инфраструктурних система од значаја за Републику Србију;
 - 8) концепцију и пропозиције просторног развоја привреде;
 - 9) мере заштите, уређења и унапређења природних и културних добара;
 - 10) мере заштите животне средине;
 - 11) мере уређења и припреме територије за потребе одбране земље;
 - 12) дефинисање интеррегионалних и интрарегионалних функционалних мрежа;
 - 13) планске целине заједничких просторних и развојних обележја, за које ће бити донети просторни планови нижег реда;
 - 14) мере за спровођење просторног плана;
 - 15) дугорочне развојне стратегије Републике Србије.
- (2) Стратешка процена утицаја на животну средину је саставни део плана.

Члан 16.

- (1) Одлуку о изради Просторног плана Републике Србије доноси Влада, на предлог министарства надлежног за послове просторног планирања.
- (2) Одлука из става 1. овог члана садржи податке о циљу доношења, року израде, извору средства за израду, месту одржавања јавног увида и др.
- (3) Одлука из става 1. овог члана објављује се у "Службеном гласнику Републике Србије".

2.2. Регионални просторни план

Члан 17.

(1) Регионални просторни план се израђује као регионални просторни план подручја просторних јединица у складу са номенклатуром статистичких територијалних јединица на нивоу 2 и обласни просторни план просторних јединица у складу са номенклатуром статистичких територијалних јединица на нивоу 3.

(2) Регионални просторни план је плански документ који уз уважавање специфичних потреба које произлазе из регионалних посебности, израђује циљеве просторног уређења и одређује рационално коришћење простора, у складу са суседним регионима и општинама.

(3) Једна од полазних основа за израду просторних планова на нивоу 2 и 3 и докумената њиховог спровођења јесу и развојни документи регионалног развоја.

Члан 18.

Регионални просторни план садржи нарочито:

- 1) полазне основе за израду плана;
 - 2) оцену постојећег стања (SWOT анализа);
 - 3) циљеве и принципе регионалног просторног развоја;
 - 4) концепцију регионалног просторног развоја;
 - 5) принципе и пропозиције заштите, уређења и развоја природе и природних система;
 - 6) концепцију и пропозиције просторног развоја и дистрибуције становништва, мреже насељених места и јавних служби;
 - 7) функционално повезивање насељених места;
 - 8) принципе и пропозиције просторног развоја привреде, дистрибуцију активности и употребу земљишта;
 - 9) просторни развој саобраћаја, регионалних инфраструктурних система и повезивање са инфраструктурним системима од значаја за Републику Србију;
 - 10) мере заштите, уређења и унапређења природних и културних добара;
 - 11) дефинисање интеррегионалних и интрарегионалних функционалних веза и трансграничне сарадње;
 - 12) мере заштите животне средине;
 - 13) мере за подстицање регионалног развоја;
 - 14) мере за равномерни територијални развој региона;
 - 15) мере и инструменте за остваривање регионалног просторног плана и приоритетних планских решења, односно стратешко развојних пројеката за прву етапу спровођења;
 - 16) мере за спровођење регионалног просторног плана.
- (2) Стратешка процена утицаја на животну средину је саставни део плана.

2.3. Просторни план јединице локалне самоуправе

Члан 19.

Просторни план јединице локалне самоуправе доноси се за територију јединице локалне самоуправе и одређује смернице за развој делатности и намену површина, као и услове за одрживи и равномерни развој на територији јединице локалне самоуправе.

Члан 20.

- (1) Просторни план јединице локалне самоуправе садржи нарочито:
- 1) полазне основе за израду плана;
 - 2) оцену постојећег стања (SWOT анализа);
 - 3) посебно обележавање грађевинског подручја са границама подручја;
 - 4) делове територије за које је предвиђена израда урбанистичког плана;
 - 5) правила уређења и грађења за делове територије за које није предвиђена израда урбанистичког плана;
 - 6) шематски приказ уређења насељених места за делове територије за које није предвиђена израда урбанистичког плана;
 - 7) циљеве и принципе и концепцију просторног развоја јединице локалне самоуправе;
 - 8) принципе и пропозиције заштите, уређења и развоја природе и природних система;
 - 9) концепцију и пропозиције просторног развоја и дистрибуцију становништва, мреже насељених места и јавних служби;
 - 10) концепцију и пропозиције просторног развоја економије, дистрибуцију активности и употребу земљишта;
 - 11) просторни развој саобраћаја, инфраструктурних система, комуналне инфраструктуре и повезивање са регионалном инфраструктурном мрежом;
 - 12) регионалне и прекограничне аспекте и функционалне везе;
 - 13) мере заштите, уређења и унапређења природних и културних добара;
 - 14) однос градских и сеоских насеља;
 - 15) мере за равномерни територијални развој јединице локалне самоуправе;
 - 16) мере и инструменте за остваривање просторног плана јединице локалне самоуправе и приоритетних планских решења и пројеката;
 - 17) мере за спровођење просторног плана јединице локалне самоуправе.
- (2) Стратешка процена утицаја на животну средину је саставни део плана.
- (3) За административно подручје града Београда, ван обухвата генералног плана, односно генералног урбанистичког плана по овом закону, доноси се просторни планови за делове административног подручја града Београда са елементима просторног плана јединице локалне самоуправе.

2.4. Просторни план подручја посебне намене

Члан 21.

Просторни план подручја посебне намене доноси се за подручје које због природних, културно-историјских или амбијенталних вредности, експлоатације минералних сировина, искоришћења туристичких потенцијала и искоришћења хидропотенцијала или изградње објеката за које грађевинску дозволу издаје министарство надлежно за послове грађевинарства или надлежни орган аутономне покрајине, захтева посебан режим организације, уређења, коришћења и заштите простора и које је као такво одређено Просторним планом Републике Србије.

Члан 22.

- (1) Просторни план подручја посебне намене садржи нарочито:
- 1) полазне основе за израду плана;
 - 2) оцену постојећег стања (SWOT анализа);

- 3) посебно обележавање грађевинског подручја са границама подручја;
 - 4) делове територије за које је предвиђена израда урбанистичког плана;
 - 5) циљеве, принципе и оперативне циљеве просторног развоја подручја посебне намене;
 - 6) концепцију просторног развоја подручја посебне намене;
 - 7) концепцију и пропозицију заштите, уређења и развоја природе и природних система;
 - 8) концепцију и пропозиције у односу на евентуалне демографско-социјалне проблеме;
 - 9) просторни развој функције посебне намене, дистрибуцију активности и употребу земљишта;
 - 10) просторни развој саобраћаја, инфраструктурних система и повезивање са другим мрежама;
 - 11) правила уређења и грађења и друге елементе регулације за делове територије у обухвату плана за које није предвиђена израда урбанистичког плана;
 - 12) мере заштите, уређења и унапређења природних и културних добара;
 - 13) мере заштите животне средине;
 - 14) мере и инструменти за остваривање просторног плана подручја посебне намене и приоритетних планских решења;
 - 15) мере за спровођење просторног плана посебне намене.
- (2) Стратешка процена утицаја на животну средину је саставни део плана.

3. Урбанистички планови

3.1. Генерални урбанистички план

Члан 23.

- (1) Генерални урбанистички план се доноси као стратешки развојни план, са општим елементима просторног развоја.
- (2) Генерални урбанистички план се доноси за насељено место које је седиште јединице локалне самоуправе, које има преко 30.000 становника.

Члан 24.

Генерални урбанистички план садржи нарочито:

- 1) границу плана и обухват грађевинског подручја;
- 2) границе обухвата планова генералне регулације за цело грађевинско подручје;
- 3) генералну намену површина које су претежно планиране у грађевинском подручју, на нивоу урбанистичких зона;
- 4) генералне правце и коридоре за саобраћајну, енергетску, водопривредну, комуналну и другу инфраструктуру.

3.2. План генералне регулације

Члан 25.

- (1) План генералне регулације се обавезно доноси за насељено место које је седиште јединице локалне самоуправе, а може се донети и за друга насељена места на територији општине, односно града, односно града Београда, када је то предвиђено просторним планом јединице локалне самоуправе.

(2) За јединице локалне самоуправе за које се по овом закону доноси генерални урбанистички план, планови генералне регулације се обавезно доносе за цело грађевинско подручје насељеног места, по деловима насељеног места.

Члан 26.

План генералне регулације садржи нарочито:

- 1) границу плана и обухват грађевинског подручја;
- 2) поделу простора на посебне целине и зоне;
- 3) претежну намену земљишта по зонама и целинама;
- 4) регулационе линије улица, површина јавне намене и грађевинске линије са елементима за обележавање на геодетској подлози за зоне за које није предвиђена израда плана детаљне регулације;
- 5) нивелационе коте раскрсница улица и површина јавне намене (нивелациони план) за зоне за које није предвиђена израда плана детаљне регулације;
- 6) трасе, коридоре и капацитете за саобраћајну, енергетску, комуналну и другу инфраструктуру;
- 7) вертикалну регулацију;
- 8) правила уређења и правила грађења по зонама и целинама;
- 9) зоне за које се обавезно доноси план детаљне регулације;
- 10) локације за које се ради урбанистички пројекат;
- 11) рокове за израду плана детаљне регулације са обавезно прописаном забраном градње нових објеката и реконструкције постојећих објеката (изградња објеката или извођење радова којима се мења стање у простору), до усвајања плана;
- 12) мере заштите културно-историјских споменика и заштићених природних целина;
- 13) инжењерско-геолошке услове;
- 14) мере енергетске ефикасности изградње;
- 15) графички део.

3.3. План детаљне регулације

Члан 27.

План детаљне регулације се доноси за неизграђене делове насељеног места, уређење неформалних насеља, зоне урбане обнове, инфраструктурне коридоре и објекте, изградњу објеката или насељених места у грађевинском подручју изван насељеног места, као и у заштићеној околини непокретних културних добара.

Члан 28.

(1) План детаљне регулације садржи нарочито:

- 1) границу плана и обухват грађевинског подручја;
- 2) поделу простора на посебне целине и зоне;
- 3) намену земљишта;
- 4) регулационе линије улица и јавних површина и грађевинске линије са елементима за обележавање на геодетској подлози;
- 5) нивелационе коте улица и јавних површина (нивелациони план);
- 6) трасе, коридоре и капацитете за саобраћајну, енергетску, комуналну и другу инфраструктуру;
- 7) правила уређења и правила грађења по целинама и зонама;

- 8) економску анализу и процену улагања из јавног сектора;
 - 9) локације за које је предвиђена израда урбанистичког пројекта;
 - 10) графички део.
- (2) За трасе, коридоре и појасеве саобраћајница, мрежа инфраструктуре и техничке регулације водотокова ближе се разрађују нарочито и границе парцела јавних или комуналних површина са координатама и регулација и нивелација за трасе, коридоре и појасеве саобраћајница, мрежа инфраструктуре и техничке регулације водотокова.
- (3) За зоне урбане обнове, ревитализације и рехабилитације, планом детаљне регулације разрађују се нарочито и композициони или обликовни план и план партерног уређења.

4. Саставни делови планских докумената

Члан 29.

Саставни делови просторног плана подручја посебне намене, просторног плана јединице локалне самоуправе и урбанистичких планова су:

- 1) правила уређења;
- 2) правила грађења;
- 3) графички део.

4.1. Правила уређења

Члан 30.

Правила уређења, зависно од врсте планског документа, садрже нарочито:

- 1) целине и зоне одређене планским документом;
- 2) урбанистичке и друге услове за уређење и изградњу површина и објеката јавне намене и мреже саобраћајне и друге инфраструктуре;
- 3) попис објеката за које се пре обнове или реконструкције морају изградити конзерваторски или други услови;
- 4) стратешку процену утицаја планског документа на животну средину;
- 5) опште и посебне услове и мере заштите живота и здравља људи и заштите од пожара, елементарних непогода, техничко-технолошких несрећа и ратних дејстава;
- 6) посебне услове којима се површине и објекти јавне намене чине приступачним особама са инвалидитетом, у складу са стандардима приступачности.

4.2. Правила грађења

Члан 31.

Правила грађења садрже нарочито:

- 1) врсту и намену објеката који се могу градити под условима утврђеним планским документом, односно врсту и намену објеката чија је изградња забрањена у појединачним зонама;
- 2) услове за формирање грађевинске парцеле;
- 3) положај објекта у односу на регулацију и у односу на границе грађевинске парцеле;
- 4) највеће дозвољене индексе заузетости и изграђености грађевинске парцеле;
- 5) највећу дозвољену спратност и висину објеката;

- 6) најмању дозвољену међусобну удаљеност објеката међусобно и објеката од граница парцела;
- 7) услове за изградњу других објеката на истој грађевинској парцели;
- 8) услове и начин обезбеђивања приступа парцели и простора за паркирање возила.

4.3. Графички део плана

Члан 32.

- (1) Графичким делом просторног плана приказују се: намена простора; мрежа насеља, функција, јавних служби и инфраструктурних система; природни ресурси, заштита животне средине и природних и културних добара.
- (2) Графичким делом урбанистичког плана приказују се: планирана намена; регулација и нивелација; инфраструктурни системи; заштита животне средине и природних и културних добара.
- (3) Графички део плана израђује се на овереном катастарско-топографском, односно овереном топографском плану, односно овереном катастарском плану. Графички део плана, осим плана детаљне регулације може се израђивати и на ажурним геореференцираним ортофото подлогама.

5. Усклађеност планских докумената

Члан 33.

- (1) Документи просторног и урбанистичког планирања морају бити усклађени, тако да документ ужег подручја мора бити у складу са документом ширег подручја.
- (2) Плански документи морају бити у складу са Просторним планом Републике Србије.
- (3) Урбанистички планови морају бити у складу са просторним плановима.
- (4) На регионални просторни план за подручје аутономне покрајине, регионални просторни план за подручје града Београда, просторни план јединице локалне самоуправе и генерални урбанистички план прибавља се претходна сагласност пре упућивања на јавни увид, као и сагласност на те планове пре објављивања, министра надлежног за послове просторног планирања и урбанизма, у погледу усклађености тих планова са планским документима ширег подручја, овим законом и прописима донетим на основу овог закона, у року који не може бити дужи од 30 дана.
- (5) На просторне планове јединица локалне самоуправе и генералне урбанистичке планове на територији аутономне покрајине, прибавља се претходна сагласност пре упућивања на јавни увид, као и сагласност на те планове пре објављивања, надлежног органа аутономне покрајине, у року који не може бити дужи од 30 дана.
- (6) На план детаљне регулације који се израђује у обухвату просторног плана подручја посебне намене који се доноси за национални парк или заштићено природно добро, прибавља се сагласност на тај план пре објављивања, министра надлежног за послове просторног планирања и урбанизма, односно надлежног органа аутономне покрајине, у погледу усклађености са планским документима ширег подручја, овим законом и прописима донетим на основу овог закона, у року који не може бити дужи од 30 дана.
- (7) Ако министар надлежан за послове просторног планирања и урбанизма, односно надлежни орган аутономне покрајине не одлучи по захтеву за давање сагласности на план генералне регулације у року од 30 дана, сматраће се да је сагласност дата.

(8) У случају да министар надлежан за послове просторног планирања и урбанизма утврди да нема услова за давање претходне сагласности, односно сагласности на планске документе из ст. 4, 5. и 6. овог члана, налаже носиоцу израде планског документа израду новог концепта, односно нацрта тог планског документа у року од 90 дана.

6. Обавезна садржина планских докумената

Члан 34.

Плански документи садрже текстуални и графички део и обавезне прилоге, а израђују се у аналогном и дигиталном облику.

7. Надлежност за доношење планских докумената

Члан 35.

- (1) Просторни план Републике Србије доноси Народна скупштина Републике Србије, на предлог Владе.
- (2) Просторни план подручја посебне намене доноси Влада, на предлог министарства надлежног за послове просторног планирања, а за подручја која се у целини налазе на територији аутономне покрајине скупштина аутономне покрајине.
- (3) Регионални просторни план доноси се за подручје просторних јединица нивоа 2 и 3 по номенклатури статистичких територијалних јединица.
- (4) Регионални просторни план подручја просторних јединица нивоа 2 по номенклатури статистичких територијалних јединица, осим регионалног просторног плана аутономне покрајине и регионалног просторног плана за подручје града Београда, доноси Влада, на предлог министарства надлежног за послове просторног планирања.
- (5) Регионални просторни план за подручје аутономне покрајине доноси скупштина аутономне покрајине.
- (6) Регионални просторни план за подручје града Београда доноси скупштина града Београда.
- (7) Регионални просторни план - обласни просторни план подручја просторних јединица нивоа 3 по номенклатури статистичких територијалних јединица доноси Влада, на предлог министарства надлежног за послове просторног планирања.
- (8) Регионални просторни план подручја просторних јединица нивоа 3 по номенклатури статистичких територијалних јединица, за подручја која се у целини налазе на територији аутономне покрајине доноси скупштина аутономне покрајине.
- (9) Просторни план јединице локалне самоуправе доноси скупштина јединице локалне самоуправе.
- (10) Урбанистички план доноси скупштина јединице локалне самоуправе.

8. Израда планских докумената

Члан 36.

(1) Планске документе под условима прописаним овим законом, може да израђује јавно предузеће, односно друга организација коју оснује јединица локалне самоуправе за обављање послова просторног и урбанистичког планирања, као и привредна друштва, односно друга правна лица, која су уписана у одговарајући регистар за обављање послова просторног и урбанистичког планирања и израде планских докумената.

(2) Израдом просторних, односно урбанистичких планова руководи одговорни планер, односно одговорни урбаниста.

9. Одговорни планер

Члан 37.

(1) Одговорни планер може бити лице са стеченим високим образовањем на академским студијама другог степена (дипломске академске студије - мастер, специјалистичке академске студије) односно лице са високом стручном спремом и најмање пет година радног искуства, које има стручне резултате на изради докумената просторног планирања и одговарајућу лиценцу издату у складу са овим законом.

(2) Стручним резултатима из става 1. овог члана сматрају се резултати остварени на руковођењу, изради или сарадњи на изради најмање два документа просторног планирања.

10. Одговорни урбаниста

Члан 38.

(1) Одговорни урбаниста може бити лице са стеченим високим образовањем одговарајуће струке, на академским студијама другог степена (дипломске академске студије - мастер, специјалистичке академске студије) односно лице са високом школском спремом одговарајуће струке и најмање пет година одговарајућег радног искуства, које има стручне резултате на изради докумената урбанистичког планирања и одговарајућу лиценцу издату у складу са овим законом.

(2) Стручним резултатима из става 1. овог члана сматрају се резултати остварени на руковођењу, изради или сарадњи на изради најмање два документа урбанистичког планирања.

11. Средства за израду планских докумената

Члан 39.

(1) Средства за израду планских докумената обезбеђују се у буџету или из других извора, у складу са законом.

(2) Министарство надлежно за послове просторног планирања може, на захтев јединице локалне самоуправе, да су/финансира израду појединих планских докумената.

12. Уступање подлога

Члан 40.

(1) У циљу израде, односно измене планског документа, на захтев министарства надлежног за послове просторног планирања и урбанизма, аутономне покрајине или јединице локалне самоуправе, надлежни орган, односно организација уступају постојеће копије топографског и катастарског плана, односно дигиталне записе, односно катастар подземних инсталација, односно ортофото снимке, без накнаде.

(2) Све подлоге уступају се у року од 30 дана.

13. Доступност планских докумената

Члан 41.

Плански документи са прилозима морају бити доступни на увид јавности у току важења документа у седишту доносиоца, осим прилога који се односе на посебне мере, услове и захтеве за прилагођавање потребама одбране земље, као и подацима о подручјима и зонама објеката од посебног значаја и интереса за одбрану земље.

14. Објављивање планских докумената

Члан 42.

По доношењу, сви плански документи се објављују у службеним гласилима Републике Србије, аутономне покрајине или јединице локалне самоуправе, зависно од врсте документа, а објављују се и у електронском облику и доступни су путем интернета.

15. Централни регистар планских докумената

Члан 43.

- (1) Сви плански документи који се доносе у складу са овим законом евидентирају се у Централном регистру планских докумената (у даљем тексту: Регистар).
- (2) Регистар води министарство надлежно за послове просторног планирања и урбанизма преко Републичког геодетског завода, у оквиру Националне инфраструктуре геопросторних података.
- (3) Рок за успостављање Регистра је годину дана од дана ступања на снагу овог закона.
- (4) Сви плански документи, евидентирани у Регистру, доступни су заинтересованим лицима и у електронском облику, путем интернета.

Члан 44.

Плански документи се достављају Републичком геодетском заводу у року од 15 дана од дана објављивања планског документа у службеном гласилу.

Члан 45.

- (1) За потребе праћења стања у простору надлежни орган јединице локалне самоуправе образује локални информациони систем планских докумената и стања у простору.
- (2) Рок за успостављање локалног информационог система из става 1. овог члана је годину дана од дана ступања на снагу овог закона.
- (3) Сви плански документи, евидентирани у локалном информационом систему, доступни су заинтересованим лицима и у електронском облику, путем интернета.

16. Поступак за доношење планских докумената

16.1. Одлука о изради планских докумената

Члан 46.

- (1) Одлуку о изради планског документа доноси орган надлежан за његово доношење, по претходно прибављеном мишљењу органа надлежног за стручну контролу, односно комисије за планове.
- (2) Одлука из става 1. овог члана садржи нарочито:
 - 1) назив документа;

- 2) циљ доношења;
 - 3) границе планског подручја;
 - 4) садржину плана;
 - 5) рок израде;
 - 6) начин финансирања;
 - 7) обавезу израде или неприступање изради стратешке процене утицаја на животну средину;
 - 8) место одржавања јавног увида.
- (3) Одлука о изради се објављује у одговарајућем службеном гласилу.
- (4) Органи, организације и јавна предузећа, који су овлашћени да утврђују посебне услове за заштиту и уређење простора и изградњу објеката у фази израде или измене планских докумената, дужни су да по захтеву носиоца израде плана, у року од 30 дана, доставе све тражене податке, без накнаде.
- (5) Одлуком о изменама и допунама планског документа дефинише се део обухвата планског документа који се мења.

16.2. Израда и уступање израде планских докумената

Члан 47.

- (1) Носилац израде планских докумената је надлежни орган за послове просторног и урбанистичког планирања у Републици Србији, аутономној покрајини, општини, граду и граду Београду.
- (2) Орган из става 1. овог члана може уступити израду докумената просторног и урбанистичког планирања привредном друштву, односно другом правном лицу које у складу са одредбама овог закона испуњава прописане услове за израду планских докумената.
- (3) Уступање израде планских докумената врши се у складу са законом којим се уређују јавне набавке.

16.3. Концепт планског документа

Члан 48.

- (1) По објављивању одлуке о изради планског документа, носилац израде приступа изради концепта плана.
- (2) За потребе израде концепта плана носилац израде прикупља податке, нарочито о: постојећој планској документацији, подлогама, посебним условима за заштиту и уређење простора, другој документацији значајној за израду плана, стању и капацитетима инфраструктуре, као и о другим подацима неопходним за израду плана.
- (3) Концепт плана садржи: оцену постојећег стања, концепцију и пропозиције развоја, заштите и уређења простора, као и друга питања од значаја за израду планског документа.
- (4) Концепт плана за потребе израде урбанистичког плана садржи нарочито:
- 1) предвиђено грађевинско подручје са предлогом одређивања површина јавне намене;
 - 2) поделу на урбанистичке целине и зоне према урбанистичким показатељима и другим карактеристикама;
 - 3) планиране трасе, коридоре, регулацију површина јавне намене и мрежу јавне комуналне инфраструктуре.

- (5) Концепт плана садржи графички део и текстуално образложење са потребним нумеричким показатељима.
- (6) Концепт плана подлеже стручној контроли у складу са овим законом.

16.4. Стручна контрола планских докумената

Члан 49.

- (1) Пре излагања на јавни увид, нацрт планског документа подлеже стручној контроли.
- (2) Стручна контрола обухвата проверу усклађености планског документа са планским документима ширег подручја, одлуком о изради, овим законом, стандардима и нормативима, као и проверу оправданости планског решења.
- (3) Стручну контролу Просторног плана Републике Србије, програма имплементације Просторног плана Републике Србије, просторног плана подручја посебне намене, програма имплементације просторног плана подручја посебне намене, регионалног просторног плана и програма имплементације регионалног просторног плана, врши министарство надлежно за послове просторног планирања.
- (4) Стручну контролу просторног плана подручја посебне намене и регионалног просторног плана - обласног просторног плана у складу са номенклатуром статистичких територијалних јединица на нивоу 3 за подручја која су у целини на територији аутономне покрајине, врши комисија коју образује надлежни орган аутономне покрајине. Једна трећина чланова комисије именује се на предлог министра надлежног за послове просторног планирања и урбанизма.
- (5) Стручну контролу планских докумената јединица локалне самоуправе врши комисија за планове.
- (6) О извршеној стручној контроли саставља се извештај, који садржи податке о извршеној контроли, са свим примедбама и мишљењима надлежног органа, односно комисије за планове по свакој примедби.
- (7) Извештај из става 6. овог члана је саставни део образложења планског документа.

16.5. Јавни увид

Члан 50.

- (1) Излагање планског документа на јавни увид врши се после извршене стручне контроле. Излагање планског документа на јавни увид оглашава се у дневном и локалном листу и траје 30 дана од дана оглашавања. О излагању планског документа на јавни увид стара се Републичка агенција за просторно планирање, односно орган јединице локалне самоуправе надлежан за послове просторног и урбанистичког планирања.
- (2) О извршеном јавном увиду планског документа, надлежни орган, односно комисија за планове сачињава извештај који садржи податке о извршеном јавном увиду, са свим примедбама и одлукама по свакој примедби.
- (3) Извештај из става 2. овог члана доставља се носиоцу израде планског документа, које је дужно да у року од 30 дана од дана достављања извештаја поступи по одлукама садржаним у ставу 2. овог члана.

Члан 51.

У случају да након јавног увида нацрта планског документа надлежни орган, односно комисија за планове утврди да усвојене примедбе суштински мењају плански

документ, доноси одлуку којом се носиоцу израде налаже да изради нови нацрт или концепт планског документа, у року који не може бити дужи од 60 дана од дана доношења одлуке.

16.6. Комисија за планове

Члан 52.

- (1) Ради обављања стручних послова у поступку израде и спровођења планских докумената, као и давања стручног мишљења по захтеву надлежних органа управе, скупштина јединице локалне самоуправе образује комисију за планове (у даљем тексту: Комисија).
- (2) Председник и чланови Комисије именују се из реда стручњака за област просторног планирања и урбанизма и других области које су од значаја за обављање стручних послова у области планирања, уређења простора и изградње, са одговарајућом лиценцом, у складу са овим законом.
- (3) Једна трећина чланова именује се на предлог министра надлежног за послове просторног планирања и урбанизма.
- (4) За планове који се доносе на територији аутономне покрајине, једна трећина чланова именује се на предлог органа аутономне покрајине надлежног за послове урбанизма и грађевинарства.
- (5) Мандат председника и чланова Комисије траје четири године, с тим што исто лице не може бити именовано више од два пута.
- (6) Број чланова, начин рада, састав и друга питања од значаја за рад Комисије, одређује се актом о образовању Комисије.
- (7) За обављање појединих стручних послова за потребе Комисије, орган надлежан за образовање Комисије може ангажовати друга правна и физичка лица.

17. Информација о локацији

Члан 53.

- (1) Информација о локацији садржи податке о могућностима и ограничењима градње на катастарској парцели, на основу планског документа.
- (2) Информација о локацији издаје се обавезно за изградњу помоћних објеката, гаража и трафо станица 10/04 кВ или 20/04 кВ.
- (3) Уз захтев за издавање информације о локацији подноси се копија плана парцеле.
- (4) Информацију о локацији издаје орган надлежан за издавање локацијске дозволе у року од осам дана од дана подношења захтева, уз накнаду стварних трошкова издавања те информације.

18. Локацијска дозвола

Члан 54.

- (1) Локацијска дозвола се издаје решењем, за објекте за које се по овом закону издаје грађевинска дозвола, а садржи све услове и податке потребне за израду техничке документације, у складу са важећим планским документом.
- (2) Локацијском дозволом може се предвидети и фазна изградња.
- (3) Локацијску дозволу за објекте из члана 133. овог закона издаје министарство надлежно за послове урбанизма, односно аутономна покрајина.
- (4) Локацијску дозволу за објекте који нису одређени у члану 133. овог закона, издаје надлежни орган јединице локалне самоуправе.

(5) Уз захтев за издавање локацијске дозволе подноси се:

- 1) копија плана парцеле;
- 2) извод из катастра подземних инсталација;
- 3) доказ о праву својине у складу са чланом 135. овог закона.

(6) Захтев за издавање локацијске дозволе обавезно садржи и податке о објекту који ће се градити, а нарочито о: планираној диспозицији, врсти и намени објекта, техничке карактеристике и сл.

(7) Као доказ из става 5. тачка 3) овог члана за линијске инфраструктурне објекте, подноси се акт надлежног органа којим је утврђен јавни интерес за експропријацију, у складу са посебним законом, односно уговор о установљавању права службености са власником послужног добра.

(8) Ако орган надлежан за издавање локацијске дозволе утврди да уз захтев за издавање локацијске дозволе није поднета прописана документација, обавестиће о томе подносиоца захтева у року од осам дана од дана подношења захтева.

(9) Ако плански документ не садржи све услове и податке за израду техничке документације, надлежни орган их прибавља по службеној дужности, о трошку инвеститора. Органи, односно организације овлашћени за издавање тих услова и података дужни су да по захтеву надлежног органа поступе у року од 30 дана.

(10) Пре подношења захтева за издавање локацијске дозволе формира се грађевинска парцела, у складу са овим законом, осим у случајевима предвиђеним чланом 69. ст. 1, 3, 5. и 6. и овог закона.

Члан 55.

Локацијска дозвола садржи све услове и податке потребне за израду главног пројекта, а нарочито:

- 1) податке о инвеститору;
- 2) броју и површини катастарске парцеле;
- 3) правила грађења;
- 4) услове за прикључење на саобраћајну, комуналну и другу инфраструктуру;
- 5) податке о постојећим објектима које је потребно уклонити;
- 6) друге услове у складу са посебним законима.

Члан 56.

(1) Надлежни орган је дужан да у року од 15 дана од дана подношења уредног захтева, односно прибављања услова и података које прибавља по службеној дужности, изда локацијску дозволу.

(2) На решење о локацијској дозволи коју издаје јединица локалне самоуправе може се изјавити жалба у року од осам дана.

(3) На решење о локацијској дозволи коју издаје министарство надлежно за послове урбанизма, односно надлежни орган аутономне покрајине може се тужбом покренути управни спор.

(4) По жалби на решење о локацијској дозволи јединице локалне самоуправе, решава министарство надлежно за послове урбанизма.

(5) Аутономној покрајини се поверава решавање по жалби против првостепеног решења о локацијској дозволи јединице локалне самоуправе, донетог за грађење објекта који се граде на територији аутономне покрајине.

(6) Орган надлежан за издавање локацијске дозволе води службену евиденцију о издатим локацијским дозволама, а списак издатих локацијских дозвола се објављује и у електронском облику и доступан је и путем интернета.

(7) Решење о локацијској дозволи престаје да важи ако инвеститор у року од две године од дана дана правноснажности решења о локацијској дозволи не поднесе захтев за издавање грађевинске дозволе.

Члан 57.

(1) Локацијска дозвола се издаје на основу просторног плана подручја посебне намене и просторног плана јединице локалне самоуправе, за делове територије у обухвату плана за које није предвиђена израда урбанистичког плана.

(2) Локацијска дозвола се издаје на основу плана генералне регулације, за делове територије у обухвату плана за које није предвиђено доношење плана детаљне регулације.

(3) Локацијска дозвола се издаје на основу плана детаљне регулације.

(4) Уколико је планским документом предвиђена израда урбанистичког пројекта, локацијска дозвола се издаје на основу тог планског документа и урбанистичког пројекта.

19. Документи за спровођење просторних планова

Програм имплементације

Члан 58.

(1) Програм имплементације Просторног плана Републике Србије утврђује мере и активности за спровођење Просторног плана Републике Србије за раздобље од пет година.

(2) Програм имплементације Просторног плана Републике Србије доноси Влада, на предлог министарства надлежног за послове просторног планирања, у року од једне године од дана ступања на снагу Просторног плана Републике Србије.

(3) Програм имплементације регионалног просторног плана утврђује мере и активности за спровођење регионалног просторног плана за раздобље од пет година.

(4) Програм имплементације регионалног просторног плана доноси орган надлежан за доношење плана, у року од једне године од дана ступања на снагу регионалног просторног плана.

(5) Програм имплементације просторног плана подручја посебне намене утврђује мере и активности за спровођење просторног плана посебне намене за раздобље од пет година.

(6) Програм имплементације просторног плана подручја посебне намене доноси Влада, односно надлежни орган аутономне покрајине, у року од једне године од дана ступања на снагу просторног плана подручја посебне намене.

(7) Орган надлежан за послове просторног планирања дужан је да органу који је донео Програм подноси годишње извештаје о спровођењу Програма.

(8) Измене и допуне програма из ст. 1, 3. и 5. овог члана, на основу анализе ефеката примењених мера и стања у простору могу бити извршене и пре истека рока од пет година, на предлог органа надлежног за послове просторног планирања.

Члан 59.

Програм из члана 58. ст. 1, 3. и 5. овог закона садржи нарочито:

- 1) приоритетне пројекте за остваривање просторног уређења;
- 2) динамику за уређење појединих просторних целина и приоритетних пројеката;
- 3) износе и изворе средства за финансирање пројеката;
- 4) рок извршења пројеката;
- 5) одговорност за извршење пројеката;
- 6) критеријуме за праћење промена стања у простору.

20. Урбанистичко-технички документи

20.1. Урбанистички пројекат

Члан 60.

Урбанистички пројекат се израђује када је то предвиђено урбанистичким планом, просторним планом јединице локалне самоуправе, односно просторним планом подручја посебне намене, за потребе урбанистичко-архитектонског обликовања површина јавне намене и урбанистичко-архитектонске разраде локација.

Члан 61.

Урбанистички пројекат се израђује за формирану грађевинску парцелу на овереном катастарско-топографском плану и садржи:

- 1) услове изградње на грађевинској парцели, са свим посебним условима;
- 2) идејна решења и скупни приказ комуналне инфраструктуре са прикључцима на спољну мрежу;
- 3) опис, технички опис и објашњење решења из урбанистичког пројекта;
- 4) идејна урбанистичка и архитектонска решења објеката и пејзажног уређења.

Члан 62.

(1) Урбанистички пројекат може да израђује привредно друштво, односно друго правно лице или предузетник, који су уписани у одговарајући регистар за израду урбанистичких планова и израду техничке документације.

(2) Израдом урбанистичког пројекта руководи одговорни урбаниста архитектонске струке са одговарајућом лиценцом.

Члан 63.

(1) Орган јединице локалне самоуправе надлежан за послове урбанизма потврђује да је урбанистички пројекат израђен у складу са урбанистичким планом, просторним планом јединице локалне самоуправе, односно просторним планом посебне намене и овим законом.

(2) Пре потврђивања урбанистичког пројекта, орган надлежан за послове урбанизма организује јавну презентацију урбанистичког пројекта, у трајању од седам дана.

(3) По истеку рока из става 2. овог члана, надлежни орган је дужан да у року од три дана достави комисији за планове урбанистички пројекат са свим примедбама и сугестијама са јавне презентације.

(4) Комисија за планове дужна је да у року од 30 дана изврши проверу усклађености урбанистичког пројекта са планским документом и овим законом, размотри све примедбе и сугестије са јавне презентације и извештај са мишљењем достави надлежном органу.

(5) Ако надлежни орган утврди да урбанистички пројекат није урађен у складу са планским документом и овим законом, обавестиће о томе подносиоца захтева.

(6) На обавештење из става 5. овог члана може се поднети приговор надлежном општинском, односно градском већу, у року од три дана.

Члан 64.

Планом генералне регулације и планом детаљне регулације може се утврдити обавеза расписивања урбанистичко-архитектонског конкурса за решење локација које су од значаја за јединицу локалне самоуправе.

20.2. Пројекат препарцелације и парцелације

Члан 65.

(1) На већем броју катастарских парцела може се образовати једна или више грађевинских парцела, на начин и под условима утврђеним у планском документу, на основу пројекта препарцелације.

(2) На једној катастарској парцели може се образовати већи број грађевинских парцела, на начин и под условима утврђеним у планском документу, на основу пројекта парцелације.

(3) Пројекат препарцелације, односно парцелације израђује овлашћено привредно друштво, односно друго правно лице или предузетник које је уписано у одговарајући регистар. Саставни део пројекта препарцелације, односно парцелације је и пројекат геодетског обележавања. Израдом пројекта препарцелације, односно парцелације руководи одговорни урбаниста архитектонске струке.

(4) Пројекат из става 3. овог члана потврђује орган јединице локалне самоуправе надлежан за послове урбанизма, у року од 10 дана.

(5) Ако надлежни орган утврди да пројекат препарцелације, односно парцелације није урађен у складу са важећим планским документом, обавестиће о томе подносиоца захтева.

(6) Подносилац захтева може поднети приговор на обавештење из става 5. овог члана општинском, односно градском већу, у року од три дана од дана достављања.

Члан 66.

(1) Орган надлежан за послове државног премера и катастра проводи препарцелацију, односно парцелацију.

(2) Уз захтев за провођење препарцелације, односно парцелације подноси се доказ о решеним имовинско-правним односима за све катастарске парцеле и пројекат препарцелације, односно парцелације потврђен од стране органа надлежног за послове урбанизма јединице локалне самоуправе, чији саставни део је пројекат геодетског обележавања.

(3) По захтеву за провођење препарцелације, односно парцелације, орган надлежан за послове државног премера и катастра, доноси решење о формирању катастарске/их парцеле/а.

(4) Примерак решења доставља се и надлежном органу који је потврдио пројекат препарцелације, односно парцелације.

(5) На решење из става 3. овог члана може се изјавити жалба у року од 15 дана од дана достављања решења

(6) Правноснажно решења из става 3. овог члана, орган надлежан за послове државног премера и катастра доставља и пореској управи на територији на којој се налази предметна непокретност.

Члан 67.

(1) Кад је пројекат препарцелације израђен за потребе експропријације, уз захтев за провођење препарцелације подноси се пројекат препарцелације потврђен од стране органа надлежног за послове урбанизма и решење којим је утврђен јавни интерес за експропријацију.

(2) Орган надлежан за послове државног премера и катастра доноси решење о формирању катастарских парцела.

(3) На решење из става 2. овог члана може се изјавити жалба у року од 15 дана од дана достављања решења.

(4) Решењем из става 2. овог члана не мења се власник на новоформираним катастарским парцелама.

(5) Примерак решења из става 2. овог члана доставља се власницима грађевинског земљишта и подносиоцу захтева.

20.3. Пројекат исправке граница суседних парцела

Члан 68.

(1) На предлог власника, односно закупца постојеће катастарске парцеле и уз сагласност власника суседне катастарске парцеле, врши се исправка граница суседних парцела, у циљу формирања грађевинске/их парцеле/а, као и одређивања границе површине јавне намене, под условом да је таква промена у складу са важећим урбанистичким планом.

(2) Трошкове исправке граница суседних парцела сноси власник, односно купац катастарске парцеле којој се припаја грађевинско земљиште.

(3) Орган надлежан за послове урбанизма јединице локалне самоуправе, на захтев власника, односно закупца катастарске парцеле, издаје услове за исправку граница суседних парцела.

(4) Уз захтев из става 3. овог члана подноси се доказ о праву својине, односно купа на катастарској парцели и копије плана парцела.

(5) Услови за исправку граница суседних парцела се издају у складу са важећим условима из урбанистичког плана, у року од 10 дана од дана подношења захтева.

(6) Приликом утврђивања услова за исправку граница парцела мора се поштовати правило да катастарска парцела која се придодаје суседној парцели не испуњава услове за посебну грађевинску парцелу, као и да је мање површине од суседне парцеле.

(7) Ако надлежни орган утврди да нема услова за исправку граница суседне катастарске парцеле, дужан је да у року од осам дана обавести подносиоца захтева.

(8) Власник, односно купац из става 1. овог члана може изјавити приговор у року од пет дана општинском, односно градском већу јединице локалне самоуправе.

(9) По добијању услова за исправку граница од надлежног органа, власник, односно купац подноси захтев органу надлежном за послове државног премера и катастра за провођење.

(10) Уз захтев за провођење исправке границе суседне парцеле надлежном органу за послове државног премера и катастра, подноси се доказ о решеним имовинско-

правним односима, пројекат исправке граница суседне парцеле, израђен од стране привредног друштва, односно другог правног лица или предузетника које је уписано у одговарајући регистар. Израдом пројекта препарцелације, односно парцелације руководи одговорни урбаниста архитектонске струке. Уз захтев се доставља и пројекат геодетског обележавања.

(11) По добијању захтева, орган надлежан за послове државног премера и катастра доноси решење о формирању катастарске парцеле.

(12) Примерак решења доставља се и органу који је издао услове за исправку границе.

(13) На решење из става 11. овог члана може се изјавити жалба у року од 15 дана од дана достављања решења.

(14) Правноснажно решење, орган надлежан за послове државног премера и катастра доставља и пореској управи на територији на којој се налази предметна непокретност.

(15) Решење из става 11. овог члана је основ за давање грађевинског земљишта у закуп, у складу са чланом 96. став 9. тачка 3) овог закона.

20.4. Посебни случајеви формирања грађевинске парцеле

Члан 69.

(1) За грађење, односно постављање електроенергетских и телекомуникационих објеката или уређаја, може се формирати грађевинска парцела мање површине од површине предвиђене планским документом за ту зону, под условом да постоји приступ објекту, односно уређајима, ради одржавања и отклањања кварова или хаварије.

(2) У случају из става 1. овог члана, као решен приступ јавној саобраћајној површини признаје се и уговор о праву службености пролаза са власником послужног добра.

(3) За постављање стубних трансформаторских станица 10/04 кВ и 20/04 кВ не примењују се одредбе о формирању грађевинске парцеле прописане овим законом.

(4) Као доказ о решеним имовинско-правним односима на земљишту, за објекте из става 1. овог члана, може се признати и уговор о закупу земљишта у приватној својини са власником земљишта, закључен у складу са посебним прописима.

(5) За изградњу надземних линијских инфраструктурних објеката, ветроелектрана снаге 10 и више MW и објеката малих хидроелектрана, грађевинска парцела представља земљишни појас непотпуне експропријације дела катастарских парцела кроз које се простире објекат и појединачних парцела на којима се налазе припадајући надземни објекти. Као доказ о решеним имовинско-правним односима за изградњу линијских инфраструктурних објеката, поред непотпуне или потпуне експропријације, признају се и уговори о установљавању права службености закључени са власницима катастарских парцела.

(6) Уколико се надземни линијски инфраструктурни објекат простире преко територија две или више катастарских општина, пре издавања употребне дозволе, формира се једна или више грађевинских парцела, тако да једна грађевинска парцела представља збир делова појединачних катастарских парцела унутар границе катастарске општине, осим у случају када је као доказ о решеним имовинско-правним односима у поступку издавања локацијске, односно грађевинске дозволе служио уговор о праву службености, у складу са овим законом.

(7) Уколико се подземни линијски инфраструктурни објекат простире преко територија две или више катастарских општина, грађевинска парцела се формира

само за улазна и излазна места. Земљиште изнад подземног линијског инфраструктурног објекта не представља површину јавне намене. Изнад подземног инфраструктурног објекта могу се градити објекти у складу са овим законом, уз прибављање техничких услова у складу са посебним законом, зависно од врсте инфраструктурног објекта.

(8) За изградњу малих хидроелектрана које се граде на катастарским парцелама које се граниче са парцелама које су у водном или шумском земљишту, грађевинска парцела се формира унутар катастарске парцеле на којој се гради главни објекат, док се за полагање инсталација преко водног или шумског земљишта као доказ о решеним имовинско-правним односима признаје уговор о установљавању права службености са јавним предузећем, односно другом организацијом које газдује водним, односно шумским земљиштем, у складу са посебним законом.

(9) Ветроелектране и мале хидроелектране се могу градити и на пољопривредном земљишту, уз претходно прибављену сагласност министарства надлежног за послове пољопривреде.

20.5. Одређивање земљишта за редовну употребу објекта у посебним случајевима

Члан 70.

(1) Земљиште за редовну употребу објекта јесте земљиште испод објекта и земљиште око објекта у површини која је одређена као минимална за формирање нових парцела за ту зону, по важећем планском документу, за тај објекат.

(2) По захтеву власника објекта, орган јединице локалне самоуправе надлежан за имовинско-правне послове, доноси решење о утврђивању земљишта за редовну употребу објекта и формирању грађевинске парцеле.

(3) Решење о утврђивању земљишта за редовну употребу објекта и формирању грађевинске парцеле доноси се у случају да:

- 1) постојећа катастарска парцела, на којој је објекат изграђен, представља само земљиште испод објекта;
- 2) се ради о објекту за који је поднет захтев за легализацију и за који је надлежни орган утврдио да постоји могућност легализације, односно донето решење о легализацији у складу са раније важећим законом;
- 3) је у поступку конверзије права коришћења потребно утврдити земљиште за редовну употребу постојећег објекта, када је власник објекта физичко или правно лице, а носилац права коришћења на грађевинском земљишту на коме је тај објекат изграђен јединица локалне самоуправе, аутономна покрајина или Република Србија, односно друго правно лице чији је оснивач јединица локалне самоуправе, аутономна покрајина или Република Србија.

(4) Уз захтев за доношење решења о утврђивању земљишта за редовну употребу постојећег објекта и формирању грађевинске парцеле, власник објекта доставља доказ о праву својине на објекту, односно доказ да је по поднетом захтеву за легализацију надлежни орган утврдио могућност легализације, односно решење о легализацији и копију плана парцеле.

(5) Решење из става 2. овог члана садржи све потребне елементе за формирање грађевинске парцеле, у складу са важећим планским документом, које надлежни орган прибавља по службеној дужности.

(6) На решење из става 2. овог члана може се изјавити жалба у року од 15 дана од дана достављања решења министарству надлежном за послове финансија.

(7) Правноснажно решење из става 3. овог члана је основ за провођење промене у катастарском оперативном органу надлежном за послове државног премера и катастра.

III. РЕПУБЛИЧКА АГЕНЦИЈА ЗА ПРОСТОРНО ПЛАНИРАЊЕ

Члан 71.

(1) Републичка агенција за просторно планирање (у даљем тексту: Агенција) основана Законом о планирању и изградњи је самостална организација која врши јавна овлашћења у складу са овим законом и прописима донетим на основу овог закона, у циљу обезбеђења услова за ефикасно спровођење и унапређивање политике планирања и уређења простора у Републици Србији.

(2) Агенција за свој рад одговара Влади.

1. Правни статус

Члан 72.

(1) Агенција има статус правног лица са правима, обавезама и надлежностима утврђеним овим законом и статутом Агенције.

(2) Агенција послује у складу са прописима о јавним агенцијама.

(3) Агенција има свој рачун.

2. Седиште и територијална организација

Члан 73.

(1) Седиште Агенције је у Београду.

(2) Агенција има организациону јединицу у седишту органа аутономне покрајине, а може их имати и у другим местима, у складу са статутом.

3. Општи акти

Члан 74.

(1) Агенција доноси опште акте.

(2) Основни општи акт који доноси Агенција је статут, који доноси Управни одбор Агенције, уз мишљење извршног органа аутономне покрајине и уз сагласност Владе.

(3) Статут садржи одредбе о:

- 1) делатности Агенције;
- 2) начину обављања послова;
- 3) унутрашњој и територијалној организацији;
- 4) органима и њиховој надлежности;
- 5) заступању;
- 6) правима, обавезама и одговорностима запослених и
- 7) другим питањима од значаја за рад Агенције.

4. Надлежност

Члан 75.

Агенција је надлежна да:

- 1) припрема, координира и прати израду Просторног плана Републике Србије и програма имплементације Просторног плана Републике Србије;

- 2) припрема, координира и прати израду регионалног просторног плана и програма имплементације;
- 3) припрема, координира и прати израду просторног плана подручја посебне намене и програма имплементације;
- 4) припрема одлуку о изради свих планских докумената које предлаже надлежно министарство;
- 5) остварује међународну сарадњу у области просторног планирања;
- 6) пружа стручну помоћ у изради планова;
- 7) успоставља јединствени систем показатеља за просторно планирање у складу а системом ЕСПОН;
- 8) води регистар просторних планова за територију Републике Србије;
- 9) припрема и реализује програме едукације за потребе израде докумената просторног планирања;
- 10) обавља и друге послове у складу са законом и статутом.

5. Органи Агенције

Члан 76.

Органи Агенције су управни одбор и директор.

6. Управни одбор

Члан 77.

(1) Управни одбор:

- 1) доноси Статут;
- 2) усваја годишњи програм рада/план пословања;
- 3) усваја завршни рачун;
- 4) утврђује накнаде за чланове управног одбора и директора;
- 5) обавља и друге послове у складу са законом и статутом.

(2) Статутом Агенције ближе се утврђује надлежност, рад и примања за чланове управног одбора и директора, као и друга питања везана за рад управног одбора.

7. Директор

Члан 78.

(1) Директор:

- 1) заступа Агенцију;
- 2) организује рад и руководи Агенцијом;
- 3) предлаже акте које усваја управни одбор;
- 4) доноси акт о унутрашњој организацији и систематизацији радних места;
- 5) извршава одлуке управног одбора и предузима мере за њихово спровођење;
- 6) стара се о законитости рада и одговара за коришћење и располагање имовином Агенције;
- 7) врши и друге послове утврђене законом и статутом.

(2) Сагласност на акт којим се утврђује висина плате и број запослених у Агенцији даје Влада.

8. Стручни послови

Члан 79.

За обављање појединих стручних послова из своје надлежности, Агенција може ангажовати друга правна или физичка лица, у складу са законом.

9. Финансирање

Члан 80.

Средства за рад Агенције обезбеђују се из:

- 1) буџета Републике Србије;
- 2) прихода које оствари обављањем послова из своје надлежности;
- 3) донација, прилога и спонзорства правних и физичких лица;
- 4) других извора, у складу са законом.

10. Надзор над радом Агенције

Члан 81.

(1) Надзор над радом Агенције врши министарство надлежно за послове просторног планирања.

(2) Агенција подноси Влади извештај о раду, преко министарства надлежног за послове просторног планирања, у складу са одредбама посебног закона.

IV. ГРАЂЕВИНСКО ЗЕМЉИШТЕ

1. Појам грађевинског земљишта

Члан 82.

(1) Грађевинско земљиште јесте земљиште одређено законом и планским документом као грађевинско, које је предвиђено за изградњу и редовно коришћење објеката, као и земљиште на којем су изграђени објекти у складу са законом и земљиште које служи за редовну употребу тих објеката.

(2) Грађевинско земљиште се користи према намени одређеној планским документом, на начин којим се обезбеђује његово рационално коришћење, у складу са законом.

Члан 83.

(1) Грађевинско земљиште може бити у свим облицима својине.

(2) Грађевинско земљиште је у промету.

(3) Право својине на грађевинском земљишту у јавној својини има Република Србија, аутономна покрајина, односно јединица локалне самоуправе.

(4) Грађевинско земљиште у јавној својини је у промету, под условима прописаним овим и другим законом.

2. Врсте грађевинског земљишта

Члан 84.

Грађевинско земљиште може бити:

- 1) градско грађевинско земљиште;
- 2) грађевинско земљиште ван граница градског грађевинског земљишта.

2.1. Градско грађевинско земљиште

Члан 85.

(1) Градско грађевинско земљиште јесте земљиште у грађевинском подручју насељеног места које је као такво одређено планским документом, који се доноси за општину, град и град Београд, у складу са овим законом.

(2) Планским документом којим се одређује градско грађевинско земљиште не мења се облик својине на земљишту које се одређује као градско грађевинско земљиште.

2.2. Грађевинско земљиште ван граница градског грађевинског земљишта

Члан 86.

(1) Грађевинско земљиште ван граница градског грађевинског земљишта јесте земљиште у грађевинском подручју изван насељеног места, које је као такво одређено планским документом који се доноси за општину, град и град Београд, у складу са овим законом.

(2) Планским документом којим се одређује грађевинско земљиште ван граница градског грађевинског земљишта не мења се облик својине на том земљишту.

2.3. Промена намене пољопривредног земљишта

Члан 87.

(1) Кад се планским документом промени намена пољопривредног земљишта у грађевинско земљиште, орган надлежан за доношење плана је дужан да у року од 15 дана од дана ступања на снагу планског документа, органу надлежном за послове државног премера и катастра достави акт који садржи попис катастарских парцела којима је промењена намена.

(2) Орган надлежан за послове државног премера и катастра решењем проводи насталу промену и ставља забележбу о обавези плаћања накнаде за промену намене пољопривредног земљишта у базу података катастра непокретности из које се издаје лист непокретности о обавези плаћања накнаде за промену намене.

(3) Решење из става 2. овог члана доставља се власнику земљишта, министарству надлежном за послове пољопривреде и надлежном пореском органу у року од 15 дана од дана доношења решења.

(4) Власник катастарске парцеле којој је промењена намена дужан је да плати накнаду за промену намене пољопривредног земљишта пре издавања локацијске дозволе, у складу са законом којим се уређује пољопривредно земљиште.

2.4. Изграђено и неизграђено грађевинско земљиште

Члан 88.

(1) Грађевинско земљиште може бити изграђено и неизграђено.

(2) Изграђено грађевинско земљиште је земљиште на коме су изграђени објекти у складу са законом, намењени за трајну употребу.

(3) Неизграђено грађевинско земљиште је земљиште на коме нису изграђени објекти, на коме су изграђени објекти супротно закону и земљиште на коме су изграђени само објекти привременог карактера.

2.5. Уређено и неуређено грађевинско земљиште

Члан 89.

(1) Грађевинско земљиште може бити уређено и неуређено.

(2) Уређено грађевинско земљиште је земљиште које је комунално опремљено за грађење, у складу са важећим планским документом (изграђен приступни пут, електромрежа, обезбеђено снабдевање водом и обезбеђени други посебни услови).

3. Уређивање грађевинског земљишта

Члан 90.

- (1) Уређивање грађевинског земљишта обухвата његово припремање и опремање.
- (2) Припремање земљишта обухвата истражне радове, израду геодетских, геолошких и других подлога, израду планске и техничке документације, програма за уређивање земљишта, расељавање, рушење објеката, санирање терена и друге радове.
- (3) Поред радова из става 2. овог члана, на подручјима која су била изложена ратним дејствима, врши се и провера о постојању заосталих експлозивних средстава, у складу са законом.
- (4) Опремање земљишта обухвата изградњу објеката комуналне инфраструктуре и изградњу и уређење површина јавне намене.
- (5) Уређивање грађевинског земљишта врши се према средњорочним и годишњим програмима уређивања, које доноси јединица локалне самоуправе.

Члан 91.

- (1) Ради обезбеђивања услова за уређивање, употребу, унапређивање и заштиту грађевинског земљишта, Република Србија, аутономна покрајина, општина, град, односно град Београд, може да оснује привредно друштво, јавно предузеће, односно другу организацију или да вршење ових послова обезбеди на други начин, у складу са законом, односно статутом.
- (2) Обезбеђивање услова за уређивање, употребу, унапређивање и заштиту грађевинског земљишта обухвата припрему средњорочних и годишњих програма уређивања грађевинског земљишта, уређивање грађевинског земљишта, старање о заштити, рационалном и одрживом коришћењу грађевинског земљишта, као и обављање других послова у складу са законом и другим прописима.

4. Накнада за уређивање грађевинског земљишта

Члан 92.

- (1) За уређивање грађевинског земљишта плаћа се накнада.
- (2) Јединица локалне самоуправе уређује грађевинско земљиште и стара се о његовом рационалном коришћењу према намени земљишта предвиђеној планским документом, у складу са законом.
- (3) Средства добијена од накнаде за уређивање грађевинског земљишта користе за уређивање грађевинског земљишта, прибављање грађевинског земљишта и изградњу и одржавање објеката комуналне инфраструктуре.

Члан 93.

- (1) Накнаду за уређивање грађевинског земљишта плаћа инвеститор.
- (2) Висина накнаде за уређивање грађевинског земљишта утврђује се на основу следећих критеријума: степена комуналне опремљености, годишњих програма за уређивање грађевинског земљишта, урбанистичке зоне, намене и површине објекта.
- (3) Намена грађевинског земљиште може бити: становање, комерцијална делатност, производна делатност и остале намене.

(4) Јединица локалне самоуправе прописује мерила за обрачун висине накнаде за уређивање грађевинског земљишта на основу критеријума из става 2. овог члана.

(5) Инвеститор и јединица локалне самоуправе, односно привредно друштво, јавно предузеће или друга организација из члана 91. овог закона, закључују уговор којим се уређују међусобни односи у погледу уређивања грађевинског земљишта, утврђује висина накнаде за уређивање грађевинског земљишта, динамика плаћања, обим, структура и рокови за извођење радова на уређивању земљишта, као и поступак и услови измене уговора (промена намене, површине објекта и др.).

Члан 94.

(1) Неизграђено грађевинско земљиште које није опремљено у смислу овог закона, а налази се у обухвату плана генералне регулације, односно плана детаљне регулације, може се комунално опремити и средствима физичких и правних лица.

(2) Лице из става 1. овог члана подноси надлежном органу јединице локалне самоуправе, односно привредном друштву, јавном предузећу односно другој организацији из члана 91. овог закона предлог о финансирању изградње комуналне инфраструктуре.

(3) Ако орган, односно организација из става 2. овог члана утврди да је предметна зона, односно локација у обухвату плана генералне регулације, односно плана детаљне регулације и да је подносилац власник грађевинског земљишта сачиниће услове о финансирању изградње комуналне инфраструктуре, који нарочито садржи: податке о локацији, односно зони, податке из урбанистичког плана и техничке услове за изградњу комуналне инфраструктуре, податке из програма уређивања грађевинског земљишта, границе локације која се опрема са пописом катастарских парцела, рок изградње, обавезу јединице локалне самоуправе као инвеститора за прибављање локацијске, грађевинске и употребне дозволе, као и обавезу да обезбеди и финансира стручни надзор у току извођења радова, обавезу власника земљишта за финансирање израде техничке документације, стручне контроле техничке документације, извођења радова, обавезу власника грађевинског земљишта да изврши избор извођача радова, обавезу предаје изграђених објеката комуналне инфраструктуре и других објеката јавне намене у својину јединици локалне самоуправе, стварне трошкове изградње комуналне инфраструктуре, као и висину умањења накнаде за уређивање грађевинског земљишта за инвеститора објекта који ће бити грађен на тој локацији, односно зони.

(4) За објекте који ће се градити на локацији, односно зони која се комунално опрема средствима власника, накнада за уређивање грађевинског земљишта се умањује за стварне трошкове комуналног опремања, а највише до 60% од висине накнаде утврђене према мерилима за обрачун за ту локацију, односно зону.

(5) Ако власник грађевинског земљишта прихвати услове из става 3. овог члана, надлежни орган предлог о финансирању изградње комуналне инфраструктуре са предлогом уговора доставља скупштини јединице локалне самоуправе на одлучивање.

(6) Одлука скупштине јединице локалне самоуправе о прихватању предлога о финансирању изградње комуналне инфраструктуре средствима власника грађевинског земљишта садржи и овлашћење органу јединице локалне самоуправе, привредном друштву, јавном предузећу, односно другој организацији из члана 91. овог закона за закључивање уговора којим се ближе уређују односи настали поводом

прихватања предлога о финансирању изградње комуналне инфраструктуре средствима власника.

(7) Надлежни орган, односно правно лице из става 6. овог члана, које је одлуком скупштине општине добило овлашћење за закључење уговора са власником грађевинског земљишта којим се уређују односи везани за финансирање изградње комуналне инфраструктуре, закључује уговор у року од 30 дана од дана доношења одлуке из става 6. овог члана.

5. Финансирање уређивања грађевинског земљишта

Члан 95.

Финансирање уређивања грађевинског земљишта обезбеђује се из средства остварених од:

- 1) накнаде за уређивање грађевинског земљишта;
- 2) закупнине за грађевинско земљиште;
- 3) отуђења грађевинског земљишта;
- 4) конверзије права коришћења, односно права закупа у складу са овим законом;
- 5) других извора у складу са законом.

6. Отуђење и давање у закуп грађевинског земљишта у јавној својини

Члан 96.

(1) Отуђење или давање у закуп грађевинског земљишта у јавној својини ради изградње спроводи се јавним надметањем или прикупљањем понуда јавним огласом, по тржишним условима, у складу са законом.

(2) Постојеће и планиране површине јавне намене не могу се отуђити из јавне својине.

(3) Грађевинско земљиште у јавној својини не може се отуђити или дати у закуп, ако није донет плански документ на основу кога се издаје локацијска дозвола.

(4) Рок за подношење пријава за јавно надметање, односно прикупљање понуда из става 1. овог члана, не може бити краћи од 30 дана од дана јавног оглашавања.

(5) Грађевинско земљиште у јавној својини се отуђује или даје у закуп лицу које понуди највећу цену или највиши износ закупнине за то земљиште, која се накнадно не може умањивати.

(6) Изузетно од одредбе става 5. овог члана, јединица локалне самоуправе може отуђити или дати у закуп грађевинско земљиште по цени односно закупнини која је мања од тржишне цене односно закупнине или отуђити или дати у закуп грађевинско земљиште без накнаде, уз претходно прибављену сагласност Владе.

(7) Ближе услове и начин за отуђење или давање у закуп грађевинског земљишта из става 6. овог члана прописује Влада.

(8) Неизграђено грађевинско земљиште у јавној својини, може се уносити као оснивачки улог у привредна друштва и јавна предузећа, у складу са законом којим се уређује јавна својина.

(9) Грађевинско земљиште у јавној својини се може отуђити или дати у закуп непосредном погодбом у случају:

- 1) изградње објеката за потребе обављања послова из надлежности државних органа и организација, органа јединица територијалне аутономије и локалне самоуправе, као и других објеката у јавној својини;

- 2) прибављања грађевинске дозволе, власнику бесправно саграђеног објекта, који је захтев поднео у роковима прописаним овим законом, ако је изградња тог објекта у складу са условима предвиђеним овим законом;
- 3) исправке граница суседних катастарских парцела;
- 4) формирања грађевинске парцеле у складу са чланом 102. овог закона;
- 5) отуђења или давања у закуп из става 6. овог члана;
- 6) споразумног давања земљишта ранијем власнику непокретности које је било предмет експропријације, у складу са прописима о експропријацији.

Члан 97.

- (1) Грађевинско земљиште у јавној својини може се отуђити или дати у закуп у складу са овим законом.
- (2) Грађевинско земљиште у јавној својини се даје у закуп као неизграђено и уређено.
- (3) Грађевинско земљиште у јавној својини може се дати у закуп и као неизграђено земљиште које није уређено, ако учесник у поступку јавног надметања, односно прикупљања понуда јавним огласом, прихвати прописане услове за уређивање земљишта садржане у јавном огласу и уговором преузме обавезу да о свом трошку изврши комунално опремање грађевинског земљишта.
- (4) О отуђењу или давању у закуп грађевинског земљишта у јавној својини, по спроведеном поступку јавног надметања, прикупљања понуда или непосредне погодбе, надлежни орган доноси решење о отуђењу грађевинског земљишта или решење о давању грађевинског земљишта у закуп, које се доставља свим учесницима у поступку јавног надметања, односно прикупљања понуда.
- (5) Учесник јавног надметања, односно прикупљања понуда, који сматра да му је у поступку јавног надметања или прикупљања понуда повређено право, може да покрене управни спор против решења из става 4. овог члана, у року од 30 дана од дана достављања тог решења.
- (6) Решење о отуђењу или о давању у закуп грађевинског земљишта из става 4. овог члана доставља се и надлежном јавном правобранилаштву, односно другом органу које заступа јединицу локалне самоуправе, аутономну покрајину, односно Републику Србију.
- (7) Орган из става 6. овог члана има право да, ако сматра да је решење донето супротно одредбама овог закона и посебним условима за уређење земљишта садржаним у јавном огласу, поднесе тужбу надлежном суду, у року од 30 дана од дана достављања решења.
- (8) По правноснажности решења из става 4. овог члана закључује се уговор између јединице локалне самоуправе, аутономне покрајине, односно Републике Србије, односно привредног друштва, јавног предузећа или друге организације из члана 91. овог закона и лица коме се земљиште отуђује или даје у закуп, у року од 30 дана од дана правноснажности решења о отуђењу или давању у закуп грађевинског земљишта.
- (9) Уговор о закупу грађевинског земљишта у јавној својини садржи нарочито: податке о катастарској парцели, намени и величини будућег објекта, о висини закупнине, року трајања закупа, року и начину плаћања накнаде за уређење земљишта, посебне услове за уређење ако се у закуп даје неуређено грађевинско земљиште, року у коме земљиште мора да се приведе намени, права и обавезе у случају неизвршења обавезе, начин решавања спорова, као и поступку и условима за

измену уговора. Када је уговором о закупу предвиђено плаћање на више рата, обавезно се прописује начин усклађивања висине закупа са порастом цена на мало у Републици Србији, према објављеним подацима надлежне организације за послове вођења статистике.

7. Измена уговора о закупу

Члан 98.

(1) Ако се промени власник објекта који је изграђен на грађевинском земљишту у јавној својини, које се користи по основу уговора о закупу закљученом у складу са законом, закуподавац ће, на захтев новог власника, изменити уговор о закупу, тако што ће на место дотадашњег закупца ступити нови власник објекта.

(2) Уз захтев за измену уговора о закупу доставља се уговор о куповини објекта или куповини објекта у изградњи, односно други правни основ којим се стиче право својине на објекту или објекту у изградњи, који је судски оверен са потврдом пореске управе о измирењу пореза по том правном основу или са потврдом пореске управе о ослобађању од пореске обавезе, односно правноснажно решење о наслеђивању.

(3) Закуподавац закључује са новим власником објекта уговор о закупу, који по потписивању представља основ за промену уписа закупца у јавној књизи о евиденцији непокретности и правима на њима.

Члан 99.

(1) На захтев ранијег сопственика, односно његовог законског наследника, поништиће се правноснажно решење о изузимању градског грађевинског земљишта из његовог поседа, ако је земљиште изузето до 13. маја 2003. године, а корисник градског грађевинског земљишта исто није привео намени до 13. маја 2004. године.

(2) Захтев из става 1. овог члана подноси се у року од шест месеци од дана ступања на снагу овог закона.

(3) Решење из става 1. овог члана доноси орган јединице локалне самоуправе надлежан за имовинско-правне послове, на чијој територији се налази предметно земљиште.

(4) Против решења из става 3. овог члана може се изјавити жалба министарству надлежном за послове финансија, у року од 15 дана од дана достављања решења.

(5) По правноснажности решења из става 3. овог члана, надлежни орган у посебном поступку утврђује висину новчаног износа који је ранији сопственик дужан да врати на име примљене накнаде за изузето право коришћења.

(6) Ако се у поступку из става 5. овог закона не постигне споразум о висини накнаде, надлежни орган је дужан да спесе предмета за утврђивање накнаде без одлагања проследи надлежном суду.

8. Конверзија права коришћења у право својине на грађевинском земљишту без накнаде

Члан 100.

(1) Републици Србији, аутономној покрајини, односно јединици локалне самоуправе, који су уписани као носиоци права коришћења на неизграђеном и изграђеном земљишту у државној својини у јавној књизи о евиденцији непокретности и правима на њима, даном ступања на снагу овог закона престаје право коришћења на

тим непокретностима и прелази у право јавне својине, у корист Републике Србије, аутономне покрајине, односно јединице локалне самоуправе, без накнаде.

(2) Правним лицима чији је оснивач Република Србија, аутономна покрајина, односно јединица локалне самоуправе, која су уписана као носиоци права коришћења на неизграђеном и изграђеном земљишту у државној својини у јавној књизи о евиденцији непокретности и правима на њима, даном ступања на снагу овог закона престаје право коришћења на тим непокретностима и прелази у право јавне својине оснивача, без накнаде.

(3) Упис права јавне својине врши се на основу извода из јавне књиге о евиденцији непокретности и правима на њима.

(4) Захтев за упис права из ст. 1. и 2. овог члана у јавну књигу о евиденцији непокретности и правима на њима подноси надлежни јавни правобранилац, односно друго лице које заступа Републику Србију, аутономну покрајину, односно јединицу локалне самоуправе, у року од годину дана од дана ступања на снагу овог закона.

(5) Захтев за упис права из става 4. овог члана за грађевинско земљиште које користи министарство надлежно за послове одбране може се поднети у року од две године од дана ступања на снагу овог закона.

(6) Ако захтев за упис права јавне својине не буде поднет у року из ст. 4. и 5. овог члана надлежни орган извршиће по службеној дужности упис права јавне својине на непокретностима на којима је на дан ступања на снагу овог закона уписано право коришћења на изграђеном или неизграђеном грађевинском земљишту у корист Републике Србије, аутономне покрајине, односно јединице локалне самоуправе.

Члан 101.

(1) Лицима која су уписана као носиоци права коришћења на изграђеном грађевинском земљишту у државној својини у јавној књизи о евиденцији непокретности и правима на њима, престаје право коришћења на грађевинском земљишту и прелази у право својине, без накнаде.

(2) Власницима посебних физичких делова у стамбеним зградама са више станова, пословним и пословно-стамбеним зградама изграђеним на грађевинском земљишту у државној својини, престаје право коришћења на грађевинском земљишту и прелази у право својине, сразмерно површини посебних физичких делова чији су власници, без накнаде.

(3) Власницима објеката или власницима посебних физичких делова објекта, изграђеним на грађевинском земљишту за које је закључен уговор о закупу ради изградње на рок од преко 50 година, утврђује се право својине на грађевинском земљишту, односно право својине на грађевинском земљишту сразмерно површини посебних физичких делова чији су власници, без накнаде.

(4) Лица која су остварила право закупа на осталом грађевинском неизграђеном земљишту у државној својини, у складу са одредбама раније важећег закона, а по завршетку изградње објекта продали трећим лицима посебне физичке делове објекта, остају обвезници плаћања закупнине по важећем уговору о закупу.

(5) Одредба става 2. овог члана, не примењује се на лица која по овом закону могу остварити право на конверзију права коришћења у право својине уз накнаду.

(6) Упис права својине у корист лица из ст. 1, 2. и 3. овог члана, врши орган надлежан за послове вођења евиденције непокретности и правима на њима, на основу извода из јавне књиге о евиденцији непокретности и правима на њима.

(7) Лица уз става 1. овог члана достављају извод из јавне књиге о евиденцији непокретности и правима на њима из кога се утврђује да су власници објекта и носиоци права коришћења на грађевинском земљишту, а лица из става 2. овог члана достављају извод из јавне књиге о евиденцији непокретности и правима на њима из кога се утврђује да су власници на посебним физичким деловима зграде.

(8) Лица из става 3. овог члана достављају извод из јавне књиге о евиденцији непокретности и правима на њима из кога се утврђује да су власници објекта, односно власници на посебним физичким деловима објекта.

Члан 102.

(1) Ако власник објекта, односно посебног физичког дела објекта из члана 101. ст. 1. и 2. овог закона, није уписан као носилац права коришћења на грађевинском земљишту на коме је објекат изграђен, већ је као носилац права коришћења на земљишту уписана јединица локалне самоуправе, аутономна покрајина, Република Србија или неко правно лице чији је оснивач јединица локалне самоуправе, аутономна покрајина, односно Република Србија, пре стицања права својине утврђује се земљиште за редовну употребу објекта у складу са чланом 70. овог закона.

(2) Ако се у поступку утврђивања земљишта за редовну употребу објекта утврди да површина катастарске парцеле истовремено представља и земљиште за редовну употребу објекта у складу са овим законом, власник постојећег објекта стиче право својине на том грађевинском земљишту, без накнаде.

(3) Ако се у поступку утврђивања земљишта за редовну употребу објекта утврди да је земљиште за редовну употребу објекта мање од катастарске парцеле на којој је објекат саграђен, власник земљишта може, ако се од преосталог земљишта не може формирати посебна грађевинска парцела, тај преостали део земљишта дати у закуп власнику објекта у складу са чланом 96. став 9. тачка 4) овог закона или отуђити власнику објекта по тржишној цени, непосредном погодбом.

(4) Ако се у поступку утврђивања земљишта за редовну употребу објекта утврди да је земљиште за редовну употребу објекта мање од катастарске парцеле на којој је објекат саграђен, а од преосталог дела земљишта се може формирати посебна грађевинска парцела, власник преосталог дела земљишта располаже тим земљиштем у складу са овим законом.

(5) По правноснажности решења којим се утврђује земљиште за редовну употребу објекта, односно окончаном поступку из ст. 3. и 4. овог члана власник објекта у складу са овим законом стиче право на упис својине на грађевинском земљишту, односно закупа у јавној књизи о евиденцији непокретности и правима на њима.

Конверзија права коришћења у право својине уз накнаду

Члан 103.

(1) На грађевинском земљишту у државној, односно јавној својини, на коме су носиоци права коришћења била или јесу привредна друштва и друга правна лица на која су се примењивале одредбе закона којима се уређује приватизација, стечајни и извршни поступак, као и њихови правни следбеници, право коришћења може се конвертовати у право својине, уз накнаду тржишне вредности тог грађевинског земљишта у моменту конверзије права, умањену за трошкове прибављања права коришћења на том грађевинском земљишту.

(2) Конверзија права коришћења из става 1. овог члана остварује се на појединачним катастарским парцелама.

(3) По захтеву за конверзију права из става 1. овог члана решење доноси орган јединице локалне самоуправе надлежан за имовинско-правне послове, на чијој територији се налази предметно грађевинско земљиште.

(4) На решење из става 3. овог члана може се изјавити жалба министарству надлежном за послове финансија, у року од 15 дана од дана достављања решења.

(5) Носилац права коришћења из става 1. овог члана може остварити право на градњу нових објеката, односно реконструкцију постојећих објеката у складу са наменом земљишта утврђеном планским документом, ради обављања претежне делатности, у року од 18 месеци од дана ступања на снагу овог закона, осим ако пре истека тог рока изменом планског документа није промењена намена тог земљишта.

Члан 104.

(1) Право коришћења на неизграђеном грађевинском земљишту у државној својини, које је стечено ради изградње, у складу са раније важећим законима којима је било уређено грађевинско земљиште до 13. маја 2003. године или на основу одлуке надлежног органа може се конвертовати у право својине уз накнаду тржишне вредности тог земљишта у моменту конверзије права, умањене за износ стварних трошкова прибављања права коришћења, са обрачунатом ревалоризацијом до момента уплате по овом основу. Приликом утврђивања стварних трошкова прибављања непокретности не обрачунава се плаћена накнада за уређивање грађевинског земљишта.

(2) По захтеву за конверзију права из става 1. овог члана решење доноси орган јединице локалне самоуправе надлежан за имовинско-правне послове, на чијој територији се налази предметно грађевинско земљиште.

(3) На решење из става 2. овог члана може се изјавити жалба министарству надлежном за послове финансија, у року од 15 дана од дана достављања решења.

(4) Ако се у року од једне године од дана ступања на снагу овог закона не конвертује право коришћења у право својине, надлежни орган по службеној дужности утврђује престанак права коришћења у складу са одредбама овог закона и утврђује право својине у корист јединице локалне самоуправе на чијој територији се налази предметно земљиште.

Члан 105.

Лица чији је положај одређен законом којим се уређује спорт, као и удружења грађана, као носиоци права коришћења на грађевинском земљишту, остају носиоци права коришћења, осим ако се на њих могу применити друге одредбе овог закона које се односе на престанак права коришћења или поништај решења о изузимању земљишта, до окончања поступка приватизације. По уплати купопродајне цене након приватизације, а на основу потврде Агенције за приватизацију, може се извршити конверзија права коришћења у право својине на том земљишту у корист приватизованог лица, у складу са овим законом.

Члан 106.

Друштвена предузећа као носиоци права коришћења на грађевинском земљишту, остају носиоци права коришћења, осим ако се на њих могу применити друге одредбе

овог закона које се односе на престанак права коришћења или поништај решења о изузимању земљишта, до окончања поступка приватизације. По уплати купопродајне цене након приватизације, а на основу потврде Агенције за приватизацију, може се извршити конверзија права коришћења у право својине на том земљишту у корист приватизованог предузећа, у складу са овим законом.

Члан 107.

(1) Новчана средства остварена по основу конверзије права коришћења у право својине по овом закону уплаћују се у износу од 50% у посебан фонд за реституцију и у износу од 50% у буџет јединице локалне самоуправе.

(2) Средства која се уплаћују у буџет јединице локалне самоуправе користе се у складу са чланом 92. став 3. овог закона.

(3) Средства која се уплаћују у фонд за реституцију не могу се користити до доношења закона којим се уређује реституција.

(4) Фонд за реституцију оснива се као буџетски фонд, у складу са законом.

Члан 108.

Влада ближе прописује критеријуме и поступак за утврђивање висине накнаде по основу конверзије права за лица која по овом закону имају право на конверзију уз накнаду.

Престанак права коришћења

Члан 109.

(1) Лица којима је, до дана ступања на снагу Закона о планирању и изградњи ("Службени гласник РС", бр. 47/03 и 34/06), дато на коришћење грађевинско земљиште у државној својини ради изградње, а која то право коришћења нису уписала у јавну књигу о евиденцији непокретности и правима на њима, престаје право коришћења.

(2) Поступак за утврђивање престанка права коришћења покреће по службеној дужности јавно правобранилаштво, односно други орган који заступа јединицу локалне самоуправе, на чијој територији се налази предметно земљиште.

(3) Решење којим се утврђује престанак права коришћења доноси орган надлежан за имовинско-правне послове јединице локалне самоуправе на чијој територији се налази предметно земљиште.

(4) На решење из става 3. овог члана може се изјавити жалба министарству надлежном за послове финансија, у року од 15 дана од дана достављања решења.

(5) Правноснажно решење којим се утврђује престанак права коришћења објављује се у службеном гласилу надлежне јединице локалне самоуправе и представља основ за промену уписа у јавној књизи о евиденцији непокретности и правима на њима.

V. ИЗГРАДЊА ОБЈЕКТА

Члан 110.

Грађење објекта врши се на основу грађевинске дозволе и техничке документације, под условима и на начин утврђен овим законом.

1. Садржина и врсте техничке документације

1.1. Претходни радови

Члан 111.

(1) Пре почетка израде техничке документације за грађење објекта из члана 133. овог закона, за које грађевинску дозволу издаје надлежно министарство, односно аутономна покрајина, обављају се претходни радови на основу чијих резултата се израђује претходна студија оправданости и студија оправданости.

(2) За грађење објекта из члана 133. овог закона, за које се на основу планског документа може издати локацијска дозвола, не израђује се претходна студија оправданости са генералним пројектом.

Члан 112.

Претходни радови, у зависности од врсте и карактеристика објекта, обухватају: истраживања и израду анализа и пројеката и других стручних материјала; прибављање података којима се анализирају и разрађују инжењерскогеолошки, геотехнички, геодетски, хидролошки, метеоролошки, урбанистички, технички, технолошки, економски, енергетски, сеизмички, водопривредни и саобраћајни услови; услове заштите од пожара и заштите животне средине, као и друге услове од утицаја на градњу и коришћење одређеног објекта.

1.2. Претходна студија оправданости

Члан 113.

(1) Претходном студијом оправданости утврђује се нарочито просторна, еколошка, друштвена, финансијска, тржишна и економска оправданост инвестиције за варијантна решења дефинисана генералним пројектом, на основу којих се доноси плански документ, као и одлука о оправданости улагања у претходне радове за идејни пројекат и израду студије оправданости.

(2) Претходна студија оправданости садржи генерални пројекат из члана 117. овог закона.

1.3. Студија оправданости

Члан 114.

(1) Студијом оправданости одређује се нарочито просторна, еколошка, друштвена, финансијска, тржишна и економска оправданост инвестиције за изабрано решење, разрађено идејним пројектом, на основу које се доноси одлука о оправданости улагања.

(2) Студија оправданости садржи идејни пројекат из члана 118. овог закона.

Израда претходне студије оправданости, односно студије оправданости

Члан 115.

Израду претходне студије оправданости и студије оправданости може обављати привредно друштво, односно друго правно лице које је уписано у одговарајући регистар за обављање делатности пројектовања и инжењеринга и које испуњава услове у погледу стручног кадра.

Члан 116.

Техничка документација за грађење и реконструкцију објекта израђује се као генерални пројекат, идејни пројекат, главни пројекат, извођачки пројекат и пројекат изведеног објекта.

1.4. Генерални пројекат

Члан 117.

Генерални пројекат садржи нарочито податке о: макролокацији објекта; општој диспозицији објекта; техничко-технолошкој концепцији објекта; начину обезбеђења инфраструктуре; могућим варијантама просторних и техничких решења са становишта уклапања у простор; природним условима; процени утицаја на животну средину; инжењерскогеолошким-геотехничким карактеристикама терена са аспекта утврђивања генералне концепције и оправданости изградње објекта; истражним радовима за израду идејног пројекта; заштити природних и непокретних културних добара; функционалности и рационалности решења.

1.5. Идејни пројекат

Члан 118.

(1) Идејни пројекат садржи ситуационо решење и податке о: микролокацији објекта; функционалним, конструктивним и обликовним карактеристикама објекта; техничко-технолошким и експлоатационим карактеристикама објекта; инжењерскогеолошким-геотехничким карактеристикама терена и тла са прелиминарним прорачуном стабилности и сигурности објекта; решењу темељења објекта; техничко-технолошким и организационим елементима грађења објекта; мерама за спречавање или смањење негативних утицаја на животну средину; идејном решењу инфраструктуре; упоредној анализи варијантних техничких решења са становишта својстава тла, функционалности, стабилности, процени утицаја на животну средину, природним и непокретним културним добрима, рационалности изградње и експлоатације, висини трошкова изградње, транспорта, одржавања, обезбеђења енергије и других трошкова.

(2) Ситуационо решење, зависно од врсте објекта, садржи:

- 1) дужине појединих страна грађевинске парцеле;
- 2) висинске коте постојећег земљишта и нивелације;
- 3) регулационе и грађевинске линије са приказом постојећих и планираних објеката са спољним мерама, спратност планираног објекта са приказом завршне етаже или кровне конструкције са нагибима равни;
- 4) положај и бројеве суседних катастарских парцела и зграда, као и назив улице.

1.6. Главни пројекат

Члан 119.

(1) Главни пројекат израђује се за потребе грађења објекта и прибављања грађевинске дозволе.

(2) Главни пројекат садржи нарочито:

- 1) ситуационо решење;
- 2) детаљне инжењерскогеолошке-геотехничке услове изградње објекта;
- 3) геодетске подлоге;

- 4) податке о функционалним, конструктивним и обликовним карактеристикама објекта;
 - 5) разраду техничко-технолошких карактеристика објекта са опремом и инсталацијама;
 - 6) прорачун грађевинских конструкција, стабилности и сигурности објекта;
 - 7) решење темељења објекта;
 - 8) податке потребних геодетских радова у току изградње;
 - 9) техничко решење инфраструктуре са начином прикључења и уређења слободних површина;
 - 10) услове заштите објекта и суседних објеката;
 - 11) техничко-технолошка и организациона решења за изградњу објекта;
 - 12) разраду мера за спречавање или смањење негативних утицаја на животну средину кроз одговарајући технолошки процес;
 - 13) трошкове изградње и одржавања објекта;
 - 14) друге пројекте, елаборате и податке зависно од намене објекта.
- (3) Главни пројекат обавезно садржи и изјаву одговорног пројектанта и вршиоца техничке контроле, којом се потврђује да је главни пројекат урађен у складу са локацијском дозволом и правилима струке.
- (4) Инвеститор је дужан да прибави сагласност на главни пројекат од органа, односно организација, када је то предвиђено условима садржаним у локацијској дозволи.

1.6.1. Посебне врсте главних пројеката

Члан 120.

Главни пројекат за грађење, односно реконструкцију стамбених и помоћних објеката породичног домаћинства чија укупна бруто развијена грађевинска површина не прелази 400 м², односно економских објеката на селу до 600 м², за које грађевинску дозволу издаје јединица локалне самоуправе, садржи нарочито:

- 1) пројектни задатак;
- 2) технички опис радова;
- 3) предмер и предрачун радова;
- 4) ситуационо решење;
- 5) основу темеља, основу типске и свих атипичних етажа и основу крова или кровне терасе у размери 1:100;
- 6) карактеристичне подужне и попречне пресеке објекта у размери 1:100;
- 7) потребне изгледе објекта, детаље и сл.;
- 8) доказ конструктивне носивости и стабилности објекта;
- 9) блок шему инсталација са прорачунатим капацитетима и уцртаним местима прикључака на јавну инфраструктуру.

Члан 121.

(1) Главни пројекат за грађење, односно реконструкцију објеката високоградње, за које грађевинску дозволу издаје јединица локалне самоуправе, нарочито садржи:

- 1) пројектни задатак;
- 2) технички опис радова;
- 3) предмер и предрачун радова;
- 4) шеме столарије и браварије и спецификацију опреме;
- 5) прорачун из области грађевинске физике (прорачун термичке и звучне заштите);

- 6) ситуационо решење;
 - 7) синхрон план - прикључци водова инсталација;
 - 8) основу темеља, основе свих етажа у размери 1:50;
 - 9) карактеристичне подужне и попречне пресеке кроз објекат у размери 1:50;
 - 10) потребне изгледе објекта у размери 1:50;
 - 11) архитектонске детаље свих битних позиција;
 - 12) технички извештај о конструкцији објекта, са условима за пројектовање и извођење;
 - 13) прорачун конструкције са спецификацијом материјала;
 - 14) графичку документацију о конструкцији објекта;
 - 15) главни пројекат електричних инсталација;
 - 16) главни пројекат машинских инсталација;
 - 17) главни пројекат инсталација водовода и канализације.
- (2) Главни пројекат из става 1. овог члана зависно од врсте и намене објекта садржи и пројекат заштите од пожара, односно пројекат лифта и ескалатора.
- (3) Садржина главног пројекта из става 1. овог члана не односи се на главни пројекат из члана 120. овог закона.

Члан 122.

Главни пројекат за грађење објеката нискоградње, за које грађевинску дозволу издаје јединица локалне самоуправе, нарочито садржи:

- 1) пројектни задатак;
- 2) технички опис радова;
- 3) предмер и предрачун радова;
- 4) синхрон план;
- 5) ситуационо решење;
- 6) подужне и попречне профиле;
- 7) прорачун конструкција.

1.7. Извођачки пројекат

Члан 123.

Извођачки пројекат израђује се за потребе извођења радова на грађењу ако главни пројекат не садржи разраду детаља потребних за извођење радова.

1.8. Пројекат изведеног објекта

Члан 124.

- (1) Пројекат изведеног објекта израђује се за потребе прибављања употребне дозволе, коришћења и одржавања објекта.
- (2) Пројекат изведеног објекта израђује се за све објекте за које се по одредбама овог закона прибавља грађевинска дозвола.
- (3) Пројекат изведеног објекта је главни пројекат са изменама насталим у току грађења објекта.
- (4) Пројекат изведеног објекта не подлеже техничкој контроли, осим када се израђује за потребе легализације објекта.
- (5) У случају да у току грађења објекта није одступљено од главног пројекта, инвеститор, лице које врши стручни надзор и извођач радова потврђују и оверавају на главном пројекту да је изведено стање једнако пројектованом стању.

1.9. Идејни пројекат за грађење објеката и извођење радова за које се не издаје грађевинска дозвола

Члан 125.

Идејни пројекат за грађење објеката и извођење радова за које се у складу са овим законом не издаје решење о грађевинској дозволи нарочито садржи: ситуационо решење; цртеже који одређују објекат у простору (основе, карактеристичне пресеке, изгледе); намену објекта; технички опис и планирану инвестициону вредност објекта.

2. Израда техничке документације

Члан 126.

(1) Техничку документацију за изградњу објеката може да израђује привредно друштво, односно друго правно лице, односно предузетник који су уписани у одговарајући регистар за израду техничке документације.

(2) Техничку документацију за изградњу објеката за које грађевинску дозволу издаје Министарство, односно аутономна покрајина може да израђује привредно друштво, односно друго правно лице које је уписано у одговарајући регистар за израду техничке документације за ту врсту објеката и које има запослена лица са лиценцом за одговорног пројектанта која имају одговарајуће стручне резултате у изради техничке документације за ту врсту и намену објеката.

(3) Стручне резултате, у смислу става 2. овог члана, има лице које је израдило или учествовало у изради, односно у вршењу техничке контроле техничке документације по којој су изграђени објекти те врсте и намене.

(4) Испуњеност услова из става 2. овог члана утврђује решењем министар надлежан за послове грађевинарства.

(5) Решење из става 4. овог члана је коначно даном достављања.

(6) Министар надлежан за послове грађевинарства донеће решење којим укида решење о испуњености услова (лиценце), ако се утврди да привредно друштво, односно друго правно лице не испуњава прописане услове из става 2. овог члана, као и у случају ако се утврди да је лиценца издата на основу нетачних и неистинитих података.

(7) Трошкове утврђивања испуњености услова из става 4. овог члана сноси подносилац захтева за утврђивање услова.

(8) Висину трошкова из става 7. овог члана утврђује министар надлежан за послове грађевинарства.

(9) Техничку документацију може да израђује и страно лице под условима реципроцитета и другим условима прописаним у овом закону.

(10) Лице из става 9. овог члана може да израђује техничку документацију ако је на међународном конкурсном стекао право на извођење конкурсног рада у Републици Србији и ако је члан инжењерске коморе земље чији је држављанин.

(11) Испуњеност услова из ст. 9. и 10. овог члана утврђује Инжењерска комора Србије.

Члан 127.

(1) У изради техничке документације не може да учествује лице које је запослено у привредном друштву, другом правном лицу или предузетничкој радњи које је овлашћено да утврди неки од услова на основу кога се израђује техничка документација.

(2) У изради техничке документације не може да учествује лице које врши надзор над применом одредаба овог закона.

(3) Правно лице које обавља комуналне делатности, односно делатности од општег интереса може да израђује техничку документацију за изградњу објеката које ће користити за обављање своје делатности, под условима прописаним овим законом.

(4) Организација која обавља делатност заштите културних добара може да израђује техничку документацију за предузимање мера техничке заштите на непокретном културном добру.

2.1. Одговорни пројектант

Члан 128.

(1) Одговорни пројектант може бити лице са стеченим високим образовањем одговарајуће струке, односно смера, на академским студијама другог степена (дипломске академске студије - мастер, специјалистичке академске студије) односно на основним студијама у трајању од најмање пет година и лиценцом за пројектовање.

(2) Лиценцу за одговорног пројектанта може да стекне лице са стеченим високим образовањем одговарајуће струке, односно смера, положеним стручним испитом и најмање три године радног искуства са стручним резултатима на изради техничке документације и са препоруком најмање два одговорна пројектанта или Инжењерске коморе.

(3) Стручним резултатима за пројектанта, у смислу става 2. овог члана, сматрају се резултати остварени на руковођењу и изради или сарадњи на изради најмање два пројекта.

(4) Одговорни пројектант потписује техничку документацију.

3. Техничка контрола

Члан 129.

(1) Главни пројекат подлеже техничкој контроли.

(2) Техничку контролу главног пројекта може да врши привредно друштво, односно друго правно лице и предузетник који испуњавају услове за израду техничке документације прописане законом и које одреди инвеститор.

(3) Техничку контролу главног пројекта не може да врши одговорни пројектант који је израдио тај пројекат, односно који је запослен у привредном друштву које је израдило тај пројекат или предузећу које је инвеститор.

(4) Техничка контрола главног пројекта обухвата нарочито проверу: усклађености са свим условима и правилима садржаним у локацијској дозволи, законом и другим прописима, техничким нормативима, стандардима и нормама квалитета, као и међусобне усклађености свих делова техничке документације; усклађености пројекта са резултатима претходних истраживања (претходни радови); оцену одговарајућих подлога за темељење објеката; проверу исправности и тачности техничко-технолошких решења објекта и решења грађења објеката; стабилности и безбедности; рационалности пројектованих материјала; утицаја на животну средину и суседне објекте.

(5) Техничка контрола главног пројекта за грађење објеката за које грађевинску дозволу издаје надлежно министарство, односно аутономна покрајина обухвата и проверу усклађености са мерама садржаним у извештају ревизионе комисије.

(6) Трошкове техничке контроле сноси инвеститор.

(7) О извршеној техничкој контроли сачињава се извештај који потписује одговорни пројектант запослен у предузећу које је извршило техничку контролу, а исправност главног пројекта се потврђује на самом пројекту.

(8) Главни пројекат израђен по прописима других земаља подлеже техничкој контроли којом се проверава усклађеност те документације са законом и другим прописима, стандардима, техничким нормативима и нормама квалитета.

(9) Главни пројекат из става 8. овог члана мора бити преведен на српски језик.

4. Чување техничке документације

Члан 130.

(1) Орган надлежан за издавање грађевинске дозволе, дужан је да трајно чува један оригинални примерак документације на основу које је издата грађевинска дозвола, односно примерак техничке документације за изградњу тог објекта.

(2) Инвеститор је дужан да трајно чува један оригинални или на прописан начин комплетиран примерак техничке документације на основу које је издата грађевинска дозвола са свим изменама и допунама извршеним у току грађења и свим детаљима за извођење радова.

5. Ревизија пројеката

Члан 131.

(1) Генерални пројекат и идејни пројекат, претходна студија оправданости и студија оправданости за објекте из члана 133. овог закона подлежу ревизији (стручној контроли) комисије коју образује министар надлежан за послове грађевинарства (у даљем тексту: ревизиона комисија).

(2) Ревизиону комисију из става 1. овог члана за стручну контролу објекта из члана 133. овог закона који се у целини граде на територији аутономне покрајине образује министар надлежан за послове грађевинарства, на предлог органа аутономне покрајине надлежног за послове грађевинарства.

Члан 132.

(1) Стручном контролом проверава се концепција објекта нарочито са становишта: погодности локације у односу на врсту и намену објекта; услова грађења објекта у погледу примене мера заштите животне средине; сеизмолошких, геотехничких, саобраћајних и других услова; обезбеђења енергетских услова у односу на врсту планираних енергената; техничко-технолошких карактеристика објекта; техничко-технолошких и организационих решења за грађење објекта; савремености техничких решења и усклађености са развојним програмима у тој области, као и других прописаних услова изградње објекта.

(2) Ревизиона комисија доставља инвеститору извештај са мерама које се обавезно примењују при изради главног пројекта.

(3) Рок за достављање извештаја из става 2. овог члана не може бити дужи од 60 дана, од дана подношења захтева.

(4) Трошкове ревизије пројекта сноси инвеститор.

(5) Висину трошкова из става 4. овог члана утврђује министар надлежан за послове грађевинарства.

VI. ГРАЂЕВИНСКА ДОЗВОЛА

1. Надлежност за издавање грађевинске дозволе

Члан 133.

- (1) Грађевинску дозволу за изградњу објеката издаје министарство надлежно за послове грађевинарства (у даљем тексту: Министарство), ако овим законом није другачије одређено.
- (2) Министарство издаје грађевинску дозволу за изградњу објеката, и то:
- 1) високих брана и акумулација напуњених водом, јаловином или пепелом за које је прописано техничко осматрање;
 - 2) нуклеарних објеката и других објеката који служе за производњу нуклеарног горива, радиоизотопа, озрачивања, ускладиштење радиоактивних отпадних материја за научно-истраживачке сврхе;
 - 3) објеката за прераду нафте и гаса, међународних и магистралних продуктовода, гасовода и нафтовода за транспорт, гасовода називног радног натпритиска преко 16 бара, уколико прелазе најмање две општине, складишта нафте, гаса и нафтних деривата капацитета преко 500 тона, магистралних и регионалних топлодалековода, објеката за производњу биодизела;
 - 4) објеката базне и прерађивачке хемијске индустрије, црне и обојене металургије, објеката за прераду коже и крзна, објеката за прераду каучука, објеката за производњу целулозе и папира и објеката за прераду неметаличних минералних сировина, осим објеката за примарну прераду украсног и другог камена, у складу са капацитетима дефинисаним у Уредби о утврђивању листе пројеката за које је обавезна процена утицаја и листе пројеката за које се може захтевати процена утицаја на животну средину;
 - 5) стадиона за 10.000 и више гледалаца, објеката конструктивног распона 50 и више метара, објеката висине 50 и више метара, силоса капацитета преко 10.000 м³, објеката казнено-поправних установа;
 - 6) хидроелектране и хидроелектране са припадајућом браном снаге 10 и више MW, термоелектране снаге 10 и више MW и термоелектране-топлане електричне снаге 10 и више MW и далековода и трафостаница напона 110 и више кВ;
 - 7) међурегионалних и регионалних објеката водоснабдевања и канализације, постројења за припрему воде за пиће капацитета преко 40 л/с и постројења за пречишћавање отпадних вода у насељима преко 15.000 становника или капацитета 40 л/с;
 - 8) регулационих радова за заштиту од великих вода градских подручја и руралних површина већих од 300 ха;
 - 9) културних добара од изузетног значаја и њиховој заштићеној околини са јасно одређеним границама катастарских парцела, и културних добара уписаних у Листу светске културне и природне баштине и објеката у заштићеним подручјима у складу са актом о заштити културних добара (осим претварања заједничких просторија у стан, односно пословни простор у заштићеној околини културних добара од изузетног значаја и културних добара уписаних у Листу светске културне баштине), као и објеката у границама националног парка и објеката у границама заштите заштићеног природног добра од изузетног значаја (осим породичних стамбених објеката, пољопривредних и економских објеката и њима потребних објеката инфраструктуре, који се граде у селима), у складу са законом;

- 10) постројења за третман неопасног отпада, спаљивањем или хемијским поступцима, капацитета више од 70 т дневно;
- 11) постројења за третман опасног отпада спаљивањем, термичким и/или физичким, физичко-хемијским, хемијским поступцима, као и централна складишта и/или депоније за одлагање опасног отпада;
- 12) аеродрома;
- 13) путничких пристаништа, лука, пристана и марина;
- 14) државних путева првог и другог реда, путних објеката и саобраћајних прикључака на ове путеве и граничних прелаза;
- 15) јавне железничке инфраструктуре са прикључцима и метроа;
- 16) телекомуникационих објеката, односно мрежа, система или средстава који су међународног и магистралног значаја и они који се граде на територији две или више општина;
- 17) хидрограђевинских објеката на пловним путевима;
- 18) пловних канала и бродских преводница који нису у саставу хидроенергетског система;
- 19) регионалних депонија, односно депонија за одлагање неопасног отпада за подручје настањено са преко 200.000 становника;
- 20) објеката за производњу енергије из обновљивих извора енергије снаге 10 и више MW, као и за електране са комбинованом производњом.

2. Поверавање издавања грађевинске дозволе

Члан 134.

- (1) Поверава се аутономној покрајини издавање грађевинских дозвола за изградњу објеката одређених у члану 133. овог закона који се у целини граде на територији аутономне покрајине.
- (2) Поверава се јединицама локалне самоуправе издавање грађевинских дозвола за изградњу објеката који нису одређени у члану 133. овог закона.

3. Захтев за издавање грађевинске дозволе

Члан 135.

- (1) Уз захтев за издавање грађевинске дозволе прилаже се:
 - 1) локацијска дозвола;
 - 2) главни пројекат у три примерка са извештајем о извршеној техничкој контроли;
 - 3) доказ о праву својине, односно праву закупа на грађевинском земљишту;
 - 4) доказ о уређивању односа у погледу плаћања накнаде за уређивање грађевинског земљишта;
 - 5) доказ о уплати административне таксе.
- (2) За изградњу линијских инфраструктурних објеката, као доказ у смислу става 1. тачка 3. овог члана служи коначно решење о експропријацији и доказ да је крајњи корисник експропријације обезбедио новчана средства у висини тржишне вредности непокретности, односно уговор о установљавању права службености са власником послужног добра.
- (3) За изградњу или извођење радова на грађевинском земљишту или објекту који је у власништву више лица, уз захтев из става 1. овог члана, прилаже се и оверена сагласност тих лица, а ако се радови изводе на припајању или претварању заједничких просторија у стан, односно пословни простор у стамбеним зградама,

односно надзиђивању стамбене зграде, прилаже се и уговор закључен у складу са посебним законом.

(4) За изградњу енергетских објеката, уз захтев из става 1. овог члана прилаже се и енергетска дозвола у складу са посебним законом.

(5) Орган надлежан за издавање грађевинске дозволе, по пријему захтева проверава да ли захтев садржи прописане доказе и да ли је главни пројекат урађен у складу са правилима грађења садржаним у локацијској дозволи.

(6) Ако надлежни орган утврди да главни пројекат није урађен у складу са правилима грађења садржаним у локацијској дозволи, обавестиће инвеститора о уоченом недостатку у року осам дана од дана пријема захтева и наложити му да, у року од 30 дана, усклади главни пројекат са правилима грађења садржаним у локацијској дозволи.

(7) Ако инвеститор у прописаном року не достави главни пројекат који је усклађен са правилима грађења садржаним у локацијској дозволи, надлежни орган ће решењем одбити захтев.

(8) Надлежни орган је дужан да, кад утврди да достављени главни пројекат није урађен у складу са правилима грађења садржаним у локацијској дозволи, о томе обавести Инжењерску комору Србије, ради покретања поступка пред судом части.

(9) За објекте за које грађевинску дозволу издаје Министарство, односно аутономна покрајина, уз захтев из става 1. овог члана, подноси се и извештај ревизионе комисије.

4. Садржина грађевинске дозволе

Члан 136.

(1) Грађевинска дозвола садржи, нарочито, податке о:

- 1) инвеститору;
- 2) објекту чије се грађење дозвољава са подацима о габариту, спратности, укупној површини и предрачунској вредности објекта;
- 3) катастарској парцели на којој се гради објекат;
- 4) постојећем објекту који се руши или реконструише ради грађења;
- 5) року важења грађевинске дозволе и року завршетка грађења;
- 6) документацији на основу које се издаје.

(2) Ако је пре почетка грађења објекта потребно уклонити постојећи објекат или његов део, уклањање се налаже грађевинском дозволом.

(3) Грађевинска дозвола се издаје решењем, у року од осам дана подношења уредног захтева. Саставни део решења је главни пројекат.

(4) На решење из става 3. овог члана може се изјавити жалба у року од осам дана од дана достављања.

(5) На решење из става 3. овог члана, које доноси надлежно министарство, односно надлежни орган аутономне покрајине, не може се изјавити жалба, али се тужбом може покренути управни спор.

Члан 137.

(1) Грађевинска дозвола издаје се за цео објекат, односно за део објекта, ако тај део представља техничку и функционалну целину.

(2) Припремни радови се изводе на основу грађевинске дозволе из става 1. овог члана.

(3) Припремни радови за објекте из члана 133. овог закона као и за објекте бруто развијене грађевинске површине преко 800 м², могу се изводити и на основу посебне грађевинске дозволе.

(4) Уз захтев за издавање грађевинске дозволе из става 3. овог члана, прилаже се решење о локацијској дозволи и главни пројекат за извођење припремних радова.

(5) Решење из става 3. овог члана доноси орган надлежан за издавање грађевинске дозволе, у року од осам дана од дана подношења уредне документације.

(6) На решење из става 3. овог члана може се изјавити жалба у року од осам дана од дана достављања, а ако је решење издало министарство надлежно за послове грађевинарства, односно надлежни орган аутономне покрајине, може се тужбом покренути управни спор.

5. Достављање решења о грађевинској дозволи

Члан 138.

Надлежни орган доставља по један примерак решења о грађевинској дозволи инспекцији која врши надзор над изградњом објеката, а ако је решење донело Министарство, односно аутономна покрајина, копија решења се доставља јединици локалне самоуправе на чијој територији се гради објекат.

6. Одлучивање по жалби

Члан 139.

(1) По жалби на решење о грађевинској дозволи јединице локалне самоуправе, решава министарство надлежно за послове грађевинарства.

(2) Аутономној покрајини поверава се решавање по жалби против првостепеног решења о грађевинској дозволи јединице локалне самоуправе, донетој за грађење објеката који се граде на територији аутономне покрајине.

(3) Граду Београду се поверава решавање по жалби против првостепеног решења о грађевинској дозволи донетој за грађење или реконструкцију објеката до 800 м² бруто развијене грађевинске површине и претварање заједничких просторија у стамбени, односно пословни простор, на територији града Београда.

7. Рок важења грађевинске дозволе

Члан 140.

Грађевинска дозвола престаје да важи ако се не отпочне са грађењем објекта, односно извођењем радова, у року од две године од дана правноснажности решења којим је издата грађевинска дозвола.

8. Измена решења о локацијској и грађевинској дозволи услед промене инвеститора

Члан 141.

(1) Ако се у току грађења објекта, односно извођења радова промени инвеститор, нови инвеститор је дужан да у року од 15 дана од дана настанка промене, поднесе органу који је издао грађевинску дозволу захтев за измену решења о локацијској и грађевинској дозволи.

(2) Уз захтев из става 1. овог члана прилаже се доказ о праву својине, односно другом праву на земљишту ради изградње објекта, односно доказ о праву својине на објекту

ради реконструкције објекта и други правни основ стицања права својине на објекту у изградњи.

(3) Ако се објекат у изградњи налази на грађевинском земљишту које је у приватној својини, инвеститор уз захтев за упис права у јавну књигу о евиденцији непокретности и правима на њима доставља уговор о куповини грађевинског земљишта и објекта у изградњи, односно други правни основ стицања права својине на грађевинском земљишту и објекту у изградњи, који је судски оверен и са доказом о плаћеном одговарајућем порезу у складу са законом којим се уређују порези на имовину, односно доказом да промет објекта у изградњи није предмет опорезивања закона којим се уређују порези на имовину.

(4) Ако се објекат у изградњи налази на грађевинском земљишту у јавној својини, а носилац издате грађевинске дозволе је купац на том земљишту, као доказ уз захтев за упис права у јавну књигу о евиденцији непокретности и правима на њима подноси се уговор о куповини објекта у изградњи, односно други правни основ стицања права својине на објекту у изградњи, који је судски оверен и са доказом о плаћеном одговарајућем порезу у складу са законом којим се уређују порези на имовину, односно доказом да промет објекта у изградњи није предмет опорезивања закона којим се уређују порези на имовину и уговор са јединицом локалне самоуправе, односно предузећем из члана 91. овог закона о измени уговора о закупу, а као доказ из става 2. овог члана инвеститор прилаже извод из јавне књиге о евиденцији непокретности и правима на њима са уписаним правом закупа на своје име у теретном листу.

(5) Ако је предмет издате грађевинске дозволе надзиђивање, односно претварање заједничких просторија у стан или пословни простор, као доказ из става 2. овог члана подноси се уговор о куповини објекта у изградњи, односно други правни основ стицања права својине на објекту у изградњи, који је судски оверен и са доказом о плаћеном одговарајућем порезу у складу са законом којим се уређују порези на имовину, односно доказом да промет објекта у изградњи није предмет опорезивања закона којим се уређују порези на имовину и уговор закључен са скупштином, односно саветом зграде, у складу са посебним законом.

(6) Ако је предмет издате грађевинске дозволе реконструкција постојећег објекта, као доказ из става 2. овог члана подноси се извод из јавне књиге о евиденцији непокретности и правима на њима са уписаним правом својине на објекту за који је издата грађевинска дозвола о реконструкцији.

(7) Као доказ из става 2. овог члана може се поднети и правноснажно решење о наслеђивању, као и решење о статусној промени привредног друштва из кога се на неспоран начин може утврдити правни континуитет подносиоца.

(8) Захтев за измену решења о локацијској и грађевинској дозволи, може се поднети док траје грађење објекта.

(9) Решење о измени решења о локацијској и грађевинској дозволи издаје се у року од осам дана од дана подношења уредног захтева и садржи податке о измени у погледу имена, односно назива инвеститора, док у осталим деловима остаје непромењено.

(10) На основу решења из става 9. овог члана, надлежни орган је дужан да на главном пројекту упише и печатом органа овери насталу промену.

(11) Решење из става 9. овог члана доставља се ранијем и новом инвеститору и грађевинској инспекцији.

(12) На решење из става 9. овог члана може се изјавити жалба у року од осам дана од дана достављања, а ако је доносилац решења Министарство, односно надлежни орган аутономне покрајине, тужбом се може покренути управни спор.

9. Измена решења о грађевинској дозволи услед промена у току грађења

Члан 142.

(1) Ако у току грађења објекта, односно извођења радова, настану измене у односу на издату грађевинску дозволу и главни пројекат, инвеститор је дужан да поднесе захтев за измену грађевинске дозволе.

(2) Изменом у смислу става 1. овог члана сматра се свако одступање од положаја, димензија, намена и облика објекта утврђених у грађевинској дозволи и главном пројекту.

(3) Уз захтев из става 1. овог члана прилаже се нови главни пројекат са насталим изменама у току грађења.

(4) Ако орган надлежан за издавање грађевинске дозволе утврди да су настале измене у складу са важећим планским документом, донеће решење о измени грађевинске дозволе у року од 15 дана од дана пријема уредне документације.

10. Посебни случајеви грађења, односно извођења радова без прибављене грађевинске дозволе

Члан 143.

(1) Грађењу објекта, односно извођењу појединих радова може се приступити и без претходно прибављене грађевинске дозволе, ако се објекат гради непосредно пред наступање или за време елементарних непогода, као и ради отклањања штетних последица од тих непогода, непосредно после њиховог наступања, у случају хаварије на енергетским објектима или телекомуникационим системима, као и у случају рата или непосредне ратне опасности.

(2) У случају хаварије на енергетским објектима и телекомуникационим системима, власник објекта, односно система има обавезу да одмах обавести орган надлежан за послове грађевинске инспекције о насталој хаварији.

(3) Објекат из става 1. овог члана може остати као стални, ако инвеститор прибави грађевинску дозволу, односно решење из члана 145. овог закона, у року од једне године од дана престанка опасности које су проузроковале његово грађење, односно извођење радова.

(4) Ако инвеститор не прибави грађевинску дозволу за објекат из става 1. овог члана у прописаном року, дужан је да такав објекат уклони у року који одреди орган надлежан за послове грађевинске инспекције, а који не може бити дужи од 30 дана.

11. Изградња објеката и извођење радова за које се не издаје грађевинска дозвола

Члан 144.

Једноставни објекти који се граде на истој катастарској парцели на којој је саграђен главни објекат (вртна сенила до 15 м² основе, стазе, платои, вртни базени и рибањаци површине до 12 м² и дубине до 1 м, надстрешнице основе до 10 м², дечја игралишта, дворишни камини површине до 1,5 м² и висине до 3 м, колски прилази објектима ширине 2,5 - 3 м, соларни колектори и сл.), који се изводе тако да не ометају изглед

зграда, суседне објекте и пешачке стазе, сточне јаме до 20 м² основе; гробнице и споменици на гробљу; пешачке стазе, плоче за обавештавање до 6 м² и друга опрема у заштићеним природним добрима (према одлуци јавних предузећа који управљају тим природним добром); телекомуникациона средства која се постављају или инсталирају на телекомуникационим кабловима и мрежама, антенским стубовима и носачима (изузев антенских система земаљских сателитских станица и параболних антена радио станица свих намена чији је пречник већи од 2,5 м) и на постојећим зградама, путевима, просторијама, телекомуникационој инфраструктури и контејнерима, типски кабинети базних станица на одговарајућим носачима, контејнери за смештај телекомуникационе опреме и уређаја, типски ормани за унутрашњу и спољашњу монтажу за смештај телекомуникационе опреме и сл.; стубићи катодне заштите за челичне цевоводе и станице катодне заштите, ознаке километраже, ознаке скретања и заштитне луле на укрштањима са путевима и пругама на линијским инфраструктурним објектима типа гасовода, нафтовода и продуктовода, не сматрају се објектима или помоћним објектима у смислу овог закона и на њих се не примењују одредбе овог закона.

Члан 145.

(1) Грађење објеката из члана 2. став 1. тач. 24) и 25) овог закона, извођење радова на инвестиционом одржавању објекта и уклањању препрека за особе са инвалидитетом, адаптација, санација и промена намене објекта без извођења грађевинских радова, односно промена намене објекта, врше се на основу решења којим се одобрава извођење тих радова, односно промена намене објекта, које издаје орган надлежан за издавање грађевинске дозволе.

(2) Уз захтев за издавање решења из става 1. овог члана подноси се:

- 1) доказ о праву својине у складу са чланом 135. овог закона;
- 2) идејни пројекат, односно главни пројекат за радове на санацији и адаптацији објекта;
- 3) информација о локацији за изградњу помоћних објеката, гаража и трафо станица 10/04 кВ или 20/04 кВ;
- 4) доказ о уређењу односа у погледу плаћања накнаде за уређивање грађевинског земљишта за изградњу типских трафо станица 10/04 кВ и 20/04 кВ (осим стубних трафо станица), гаража, остава и других сличних објеката, као и за промену намене објекта без извођења радова.

(3) За радове из става 1. овог члана на објектима од културно-историјског значаја и објектима за које се пре обнове (рестаурације, конзервације, ревитализације) или адаптације, морају издати конзерваторски услови, подноси се и сагласност органа, односно организације надлежне за послове заштите културних добара, на идејни односно главни пројекат.

(4) Изузетно од одредбе става 1. овог члана, по захтевима за издавање решења о одобрењу извођења радова на грађењу, односно извођењу радова на грађењу објеката из члана 2. тачка 24) овог закона као и за адаптацију и санацију објеката у границама националног парка и објеката у границама заштите заштићеног природног добра од изузетног значаја, као и за извођење радова на инвестиционом одржавању, адаптацији и санацији у заштићеној околини културних добара од изузетног значаја и културних добара уписаних у Листу светске културне баштине, решава надлежни орган јединице локалне самоуправе на чијој територији се налази предметни објекат.

(5) Надлежни орган одбациће закључком захтев као непотпун, ако инвеститор ни у накнадно остављеном року од три дана не изврши допуну захтева достављањем прописаних доказа. Против овог закључка може се изјавити жалба у року од три дана од дана достављања.

(6) Надлежни орган одбиће решењем захтев ако је извођење радова, односно промена намене објекта из става 1. овог члана у супротности са планским документом или је за радове наведене у захтеву потребно издавање грађевинске дозволе, у року од осам дана од дана подношења захтева.

(7) Надлежни орган доноси решење којим се одобрава извођење радова у року од осам дана од дана подношења уредног захтева.

(8) На решења из ст. 6. и 7. може се изјавити жалба у року од осам дана од дана достављања решења.

(9) По завршетку изградње, односно извођења радова на уградњи унутрашњих инсталација за гас, енергетским и телекомуникационим објектима из члана 2. тачка 25) овог закона, може се издати употребна дозвола у складу са овим законом, по захтеву инвеститора.

(10) Правноснажно решење из става 7. овог члана којим се одобрава изградња гаража, трафо станица 10/04 кВ или 20/04 кВ, промена намене објекта, односно дела објекта без извођења грађевинских радова, представља основ за упис у одговарајућу јавну књигу о евиденцији непокретности и правима на њима, а ако је за објекат, односно извођење радова издата употребна дозвола, основ за упис у одговарајућу јавну књигу о евиденцији непокретности и правима на њима јесу правноснажно решење из става 7. овог члана и правноснажно решење о употребној дозволи.

Члан 146.

Постављање и уклањање мањих монтажних објеката привременог карактера на површинама јавне намене (киосци, летње и зимске баште, тезге и други покретни мобилијар), споменика и спомен обележја на површинама јавне намене, балон хала спортске намене, надстрешница за склањање људи у јавном превозу и пловећих постројења на водном земљишту, обезбеђује и уређује јединица локалне самоуправе.

12. Привремена грађевинска дозвола

Члан 147.

(1) Привремена грађевинска дозвола се издаје за изградњу: асфалтне базе, сепарације агрегата, фабрике бетона; самостојећих, анкерисаних метеоролошких анамометарских стубова висине до 60 метара, пречника до 300 м са пратећом мерном опремом; привремене саобраћајнице, као и за извођење истражних радова на локацији, у циљу утврђивања посебних услова за израду главног пројекта и за измештање постојећих инсталација.

(2) На поступак издавања привремене грађевинске дозволе и њену садржину примењују се одредбе чл. 121, 135 и 136. овог закона.

(3) Зависно од врсте објекта, односно радова, привремена грађевинска дозвола се доноси за тачно одређени период у коме се објекат може користити, односно изводити радови, а који не може бити дужи од три године од дана доношења привремене грађевинске дозволе.

(4) У случају да инвеститор сам не уклони привремени објекат у одређеном року, орган који је донео привремену грађевинску дозволу, по службеној дужности доставља захтев грађевинској инспекцији за уклањање.

(5) Жалба на решење грађевинског инспектора не задржава извршење решења.

VII. ГРАЂЕЊЕ

1. Пријава радова

Члан 148.

(1) Инвеститор је дужан да органу који је издао грађевинску дозволу и надлежном грађевинском инспектору пријави почетак грађења објекта, осам дана пре почетка извођења радова.

(2) Ако је грађевинску дозволу издало Министарство, односно аутономна покрајина, пријава се подноси и грађевинској инспекцији на чијој територији се налази објекат за који се подноси пријава почетка извођења радова.

(3) Пријава садржи датум почетка и рок завршетка грађења, односно извођења радова.

(4) За линијске инфраструктурне објекте, поред доказа и података из става 3. овог члана, доставља се и акт министарства надлежног за послове финансија о увођењу у посед непокретности, у складу са посебним законом, односно закључен уговор о праву службености у складу са овим законом.

(5) Рок за завршетак грађења почиње да тече од дана подошења пријаве из става 1. овог члана.

2. Припрема за грађење

Члан 149.

Пре почетка грађења инвеститор обезбеђује: обележавање грађевинске парцеле, регулационих, нивелационих и грађевинских линија, у складу са прописима којима је уређено извођење геодетских радова; обележавање градилишта одговарајућом таблом, која садржи: податке о објекту који се гради, инвеститору, одговорном пројектанту, број грађевинске дозволе, извођачу радова, почетку грађења и року завршетка изградње.

3. Извођач радова

Члан 150.

(1) Грађење објеката, односно извођење радова може да врши привредно друштво, односно друго правно лице или предузетник, који су уписани у одговарајући регистар за грађење објеката, односно за извођење радова (у даљем тексту: извођач радова).

(2) Грађење објекта, односно извођење радова из члана 133. став 2. овог закона може да врши привредно друштво, односно друго правно лице које је уписано у одговарајући регистар за грађење те врсте објеката, односно за извођење те врсте радова, које има запослена лица са лиценцом за одговорног извођача радова и одговарајуће стручне резултате.

(3) Одговарајуће стручне резултате, у смислу става 2. овог члана, има привредно друштво, односно друго правно лице које је изградило или учествовало у грађењу те врсте и намене објеката, односно те врсте радова.

(4) Испуњеност услова из става 2. овог члана утврђује министар надлежан за послове грађевинарства, на предлог стручне комисије коју образује.

(5) Трошкове утврђивања испуњености услова из става 4. овог члана, сноси подносилац захтева за утврђивање услова.

(6) Висину трошкова из става 5. овог члана утврђује министар надлежан за послове грађевинарства.

4. Одговорни извођач радова

Члан 151.

(1) Извођач радова одређује одговорног извођача радова који руководи грађењем објекта, односно извођењем радова.

(2) Одговорни извођач радова може бити лице са стеченим високим образовањем одговарајуће струке, односно смера, на студијама другог степена (дипломске академске студије-мастер, специјалистичке академске студије), односно на основним студијама у трајању од најмање пет година или са стеченим високим образовањем на студијама првог степена (основне академске студије, основне струковне студије), односно на студијама у трајању до три године за објекте из става 5. овог члана одговарајуће струке, односно смера и одговарајућом лиценцом за извођење радова.

(3) Лиценцу за одговорног извођача радова може да стекне лице са стеченим високим образовањем одговарајуће струке, односно смера, на студијама другог степена или са стеченим високим образовањем на студијама првог степена одговарајуће струке, односно смера, положеним стручним испитом и најмање три године радног искуства са високим образовањем на студијама другог степена, односно пет година радног искуства са високим образовањем на студијама првог степена, са стручним резултатима на грађењу објеката.

(4) Стручним резултатима на грађењу објекта у смислу става 3. овог члана сматрају се резултати остварени на руковођењу грађењем или сарадњи на грађењу најмање два објекта.

(5) Грађењем објеката за које одобрење за изградњу издаје јединица локалне самоуправе, спратности ПО+П+4+ПК чија укупна површина не прелази 2.000 м² бруто површине, објеката мање сложених грађевинских конструкција распона до 12 метара, локалних и некатегорисаних путева и улица, унутрашњих инсталација водовода и канализације, грејања и климатизације, и електроинсталације, унутрашњих гасних инсталација, као и извођење појединих грађевинско-занатских и инсталатерских радова и радова на унутрашњем уређењу објеката и уређењу терена, може руководити и лице које има високо образовање на студијама првог степена, одговарајуће струке, односно смера, положен стручни испит, најмање пет година радног искуства и са важећом лиценцом.

(6) Грађењем стамбених и помоћних објеката за своје потребе и потребе чланова породичног домаћинства, као и извођењем појединих грађевинских занатских и инсталацијских радова и радова на унутрашњем уређењу објеката и уређењу терена, може да руководи лице са стеченим високим образовањем на студијама првог степена одговарајуће струке, односно смера или средњом школском спремом одговарајуће струке и положеним стручним испитом.

5. Обавезе извођача радова и одговорног извођача радова

Члан 152.

(1) Извођач радова је дужан да:

1) пре почетка радова потпише главни пројекат;

- 2) решењем одреди одговорног извођача радова на градилишту;
 - 3) одговорном извођачу радова обезбеди уговор о грађењу и документацију на основу које се гради објекат;
 - 4) обезбеди превентивне мере за безбедан и здрав рад, у складу са законом.
- (2) Извођач радова подноси органу који је издао грађевинску дозволу, као и општинској управи на чијој се територији гради објекат, изјаву о завршетку израде темеља.
- (3) Извођач уз изјаву о завршетку израде темеља прилаже геодетски снимак изграђених темеља, у складу са прописима којима је уређено извођење геодетских радова.
- (4) Надлежни орган, у року од три дана од дана пријема изјаве из става 2. овог члана, врши контролу усаглашености изграђених темеља и о томе издаје писмену потврду.
- (5) Ако надлежни орган по извршеној контроли утврди да постоји одступање геодетског снимка изграђених темеља у односу на главни пројекат, одмах ће обавестити грађевинског инспектора о овој чињеници, са налогом да се започети радови обуставе до усаглашавања изградње темеља са главним пројектом.
- (6) Извођач радова писмено упозорава инвеститора, а по потреби и орган који врши надзор над применом одредаба овог закона, о недостацима у техничкој документацији и наступању непредвиђених околности које су од утицаја на извођење радова и примену техничке документације (промена техничких прописа, стандарда и норми квалитета после извршене техничке контроле, појава археолошких налазишта, активирање клизишта, појава подземних вода и сл.).
- (7) Одговорни извођач радова дужан је да:
- 1) изводи радове према документацији на основу које је издата грађевинска дозвола, односно главном пројекту, у складу са прописима, стандардима, укључујући стандарде приступачности техничким нормативима и стандарду квалитета који важе за поједине врсте радова, инсталација и опреме;
 - 2) организује градилиште на начин којим ће обезбедити приступ локацији, обезбеђење несметаног одвијања саобраћаја, заштиту околине за време трајања грађења;
 - 3) обезбеђује сигурност објекта, лица која се налазе на градилишту и околине (суседних објеката и саобраћајница);
 - 4) обезбеђује доказ о квалитету извршених радова, односно уграђеног материјала, инсталација и опреме;
 - 5) води грађевински дневник, грађевинску књигу и обезбеђује књигу инспекције;
 - 6) обезбеђује мерења и геодетско осматрање понашања тла и објекта у току грађења;
 - 7) обезбеђује објекте и околину у случају прекида радова;
 - 8) на градилишту обезбеди уговор о грађењу, решење о одређивању одговорног извођача радова на градилишту и главни пројекат, односно документацију на основу које се објекат гради.

6. Стручни надзор

Члан 153.

- (1) Инвеститор обезбеђује стручни надзор у току грађења објекта, односно извођења радова за које је издата грађевинска дозвола.
- (2) Стручни надзор обухвата: контролу да ли се грађење врши према грађевинској дозволи, односно према техничкој документацији по којој је издата грађевинска

дозвола; контролу и проверу квалитета извођења свих врста радова и примену прописа, стандарда и техничких норматива, укључујући стандарде приступачности; контролу и оверу количина изведених радова; проверу да ли постоје докази о квалитету материјала, опреме и инсталација који се уграђују; давање упутстава извођачу радова; сарадњу са пројектантом ради обезбеђења детаља технолошких и организационих решења за извођење радова и решавање других питања која се појаве у току извођења радова.

(3) Стручни надзор може да врши лице које испуњава услове прописане овим законом за одговорног пројектанта или одговорног извођача радова.

(4) У вршењу стручног надзора на објекту не могу да учествују лица која су запослена у привредном друштву, односно другом правном лицу или предузетничкој радњи које је извођач радова на том објекту, лица која врше инспекцијски надзор, као и лица која раде на пословима издавања грађевинске дозволе у органу надлежном за издавање грађевинске дозволе.

VIII. УПОТРЕБНА ДОЗВОЛА

1. Технички преглед објекта

Члан 154.

(1) Подобност објекта за употребу утврђује се техничким прегледом.

(2) Технички преглед објекта врши се по завршетку изградње објекта, односно свих радова предвиђених грађевинском дозволом и главним пројектом, односно по завршетку изградње дела објекта за који се може издати употребна дозвола у складу са овим законом, у року од 30 дана од дана пријема захтева за извршење техничког прегледа објекта.

(3) Технички преглед може се вршити и упоредо са извођењем радова на захтев инвеститора, ако се по завршетку изградње објекта не би могла извршити контрола изведених радова.

(4) Технички преглед обухвата контролу усклађености изведених радова са грађевинском дозволом и техничком документацијом на основу које се објекат градио, као и са техничким прописима и стандардима који се односе на поједине врсте радова, односно материјала, опреме и инсталација.

1.1. Комисија за технички преглед објекта

Члан 155.

(1) Технички преглед објекта за које је грађевинску дозволу донело Министарство, врши комисија коју образује министар надлежан за послове грађевинарства или привредно друштво, односно друго правно лице коме се повери вршење тих послова и које је уписано у одговарајући регистар за обављање тих послова.

(2) Технички преглед објекта за које је грађевинску дозволу издао надлежни орган аутономне покрајине, врши комисија коју образује тај орган или привредно друштво, односно друго правно лице коме се повери вршење тих послова и које је уписано у одговарајући регистар за обављање тих послова.

(3) Технички преглед објекта за које је грађевинску дозволу издала јединица локалне самоуправе, врши комисија коју образује орган надлежан за послове грађевинарства јединице локалне самоуправе или привредно друштво, односно друго правно лице коме се повери вршење тих послова и које је уписано у одговарајући регистар за обављање тих послова.

(4) Технички преглед објекта обезбеђује инвеститор, у складу са овим законом.

Члан 156.

(1) У вршењу техничког прегледа може да учествује лице које испуњава услове прописане овим законом за одговорног пројектанта, односно одговорног извођача радова за ту врсту објеката.

(2) У вршењу техничког прегледа, за објекте за које је рађена студија утицаја на животну средину, мора да учествује лице које је стручно из области која је предмет студија, а које има стечено високо образовање одговарајуће струке, односно смера, на студијама другог степена дипломске академске студије - мастер, специјалистичке академске студије, односно на основним студијама у трајању од најмање пет година.

(3) У вршењу техничког прегледа не могу да учествују лица која су запослена у предузећу, односно другом правном лицу које је израдило техничку документацију или је било извођач радова код инвеститора, лица која су учествовала у изради техничке документације и студије утицаја на животну средину, или у извођењу радова код инвеститора, лица која су вршила стручни надзор, лица која врше инспекцијски надзор као и лица која раде на пословима издавања одобрења за изградњу у органу надлежном за издавање одобрења за изградњу.

(4) Не може се вршити технички преглед објекта или његовог дела, ни одобрити употреба ако је објекат, односно његов део, изграђен без грађевинске дозволе и главног пројекта.

1.2. Пробни рад

Члан 157.

(1) Ако се, ради утврђивања подобности објекта за употребу, морају вршити претходна испитивања и провера инсталација, уређаја, постројења, стабилности или безбедности објекта, уређаја и постројења за заштиту животне средине, уређаја за заштиту од пожара или друга испитивања, или ако је то предвиђено техничком документацијом, комисија за технички преглед, односно предузеће или друго правно лице коме је поверено вршење техничког прегледа може да предложи надлежном органу да одобри пуштање објекта у пробни рад, под условом да утврди да су за то испуњени услови.

(2) Решењем о одобравању пуштања објекта у пробни рад утврђује се време трајања пробног рада које не може бити дуже од једне године, као и обавеза инвеститора да прати резултате пробног рада и да по истеку пробног рада надлежном органу достави податке о његовим резултатима.

(3) Комисија за технички преглед, односно предузеће или друго правно лице коме је поверено вршење техничког прегледа, у току пробног рада објекта проверава испуњеност услова за издавање употребне дозволе и по истеку рока пробног рада свој извештај доставља органу надлежном за издавање употребне дозволе.

2. Издавање употребне дозволе

Члан 158.

(1) Објекат се може користити по претходно прибављеној употребној дозволи.

(2) Орган надлежан за издавање грађевинске дозволе издаје решењем употребну дозволу, у року од седам дана од дана пријема налаза комисије за технички преглед којим је утврђено да је објекат подобан за употребу.

(3) Употребна дозвола издаје се за цео објекат или за део објекта који представља техничко-технолошку целину и може се као такав самостално користити или је за грађење тог дела објекта донета посебна грађевинска дозвола.

(4) Употребна дозвола се издаје када се утврди да је објекат, односно део објекта подобан за употребу. Пре издавања употребне дозволе надлежни орган проверава да ли је инвеститор извршио све уплате.

(5) Употребна дозвола садржи и гарантни рок за објекат и поједине врсте радова утврђене посебним прописом.

(6) Орган из става 2. овог члана одбиће решењем захтев за издавање употребне дозволе ако инвеститор није уклонио објекте изграђене у оквиру припремних радова.

(7) Употребна дозвола се доставља инвеститору и надлежном грађевинском инспектору.

(8) На решење из става 2. овог члана може се изјавити жалба у року од 15 дана од дана достављања.

(9) На решење из става 2. овог члана, када је доносилац решења министарство надлежно за послове грађевинарства, односно надлежни орган аутономне покрајине, не може се изјавити жалба, али се може покренути управни спор у року од 30 дана од дана достављања.

3. Одржавање објекта

Члан 159.

Власник објекта за који је издата употребна дозвола обезбеђује извођење радова на инвестиционом и текућем одржавању објекта као и редовне, ванредне и специјалистичке прегледе објекта, у складу са посебним прописима.

Члан 160.

Објекат који се гради, односно чије је грађење завршено без грађевинске дозволе, не може бити прикључен на електроенергетску, гасоводну, телекомуникациону или мрежу даљинског грејања, водовод и канализацију.

IX. СТРУЧНИ ИСПИТ И ЛИЦЕНЦЕ ЗА ОДГОВОРНОГ ПЛАНЕРА, УРБАНИСТУ, ПРОЈЕКТАНТА И ИЗВОЂАЧА РАДОВА

1. Стручни испит

Члан 161.

(1) Стручни испит, који је као услов за обављање одређених послова прописан овим законом, полаже се пред комисијом коју образује министар надлежан за послове урбанизма и грађевинарства.

(2) Трошкове полагања стручног испита сноси кандидат или привредно друштво, односно друго правно лице у коме је кандидат запослен.

2. Издавање и одузимање лиценце

Члан 162.

(1) Лиценцу за одговорног урбанисту, пројектанта и извођача радова, као и за одговорног планера издаје Инжењерска комора Србије у складу са законом.

(2) Трошкове издавања лиценце из става 1. овог члана, сноси подносилац захтева за издање лиценце.

(3) Издату лиценцу Инжењерска комора Србије може решењем одузети, ако утврди да овлашћено лице несавесно и нестручно обавља послове за које му је лиценца издата.

(4) Против решења из ст. 1. и 3. овог члана може се изјавити жалба министру надлежном за послове урбанизма и грађевинарства.

Х. ИНЖЕЊЕРСКА КОМОРА СРБИЈЕ

Члан 163.

(1) Инжењерска комора Србије (у даљем тексту: Комора) је правно лице са седиштем у Београду, основана Законом о планирању и изградњи у циљу унапређења услова за обављање стручних послова у области просторног и урбанистичког планирања, пројектовања, изградње објеката и других области значајних за планирање и изградњу, заштите општег и појединачног интереса у обављању послова у тим областима, организовања у пружању услуга у наведеним областима, као и ради остваривања других циљева.

(2) Чланови Коморе су инжењери архитектонске, грађевинске, машинске, електротехничке, саобраћајне, технолошке и инжењери других техничких струка, као и дипломирани просторни планери, којима је издата лиценца из члана 162. овог закона.

Члан 164.

(1) Комора обавља следеће послове:

- 1) утврђује професионална права и дужности и етичке норме понашања чланова у обављању послова израде планских докумената, пројектовања и извођења радова;
- 2) утврђује испуњеност услова за издавање лиценце за одговорног планера, одговорног урбанисту, одговорног пројектанта и одговорног извођача радова у складу са одредбама овог закона;
- 3) проверава усклађеност издатих лиценци по прописима других земаља;
- 4) води евиденцију лица из тачке 2. овог члана;
- 5) организује судове части за утврђивање повреда професионалних стандарда и норматива (професионалне одговорности), као и за изрицање мера за те повреде;
- 6) обавља и друге послове у складу са законом и статутом.

(2) Организација и начин обављања послова из става 1. овог члана ближе се уређује статутом и општим актима Коморе.

(3) На статут и опште акте Коморе сагласност даје министарство надлежно за послове урбанизма и грађевинарства, уз прибављено мишљење покрајинског секретаријата надлежног за послове урбанизма и грађевинарства.

Члан 165.

(1) Органи Коморе су скупштина, управни одбор, надзорни одбор и председник.

(2) Комора је организована по матичним секцијама за одговорне просторне планере, урбанисте, пројектанте и одговорне извођаче радова.

(3) Радом матичне секције управља извршни одбор секције.

(4) Управни одбор чине председник, потпредседник, три представника министарства надлежног за послове урбанизма и грађевинарства и председници извршних одбора матичних секција.

(4) Састав, делокруг и начин избора органа из ст. 1, 2, 3. и 4. овог члана утврђује се Статутом Коморе.

Члан 166.

(1) Комора стиче средства за рад од чланарине, накнаде за утврђивање испуњености услова за одговорне урбанисте, пројектанте, одговорне извођаче радова, као и одговорне планере, донација, спонзорства, поклона и других извора у складу са законом.

(2) Комора утврђује висину чланарине и накнаде за издавање лиценце из става 1. овог члана, уз претходно прибављену сагласност министра надлежног за послове грађевинарства.

(3) Надзор над законитошћу рада Коморе врши министарство надлежно за послове урбанизма и грађевинарства.

XI. УКЛАЊАЊЕ ОБЈЕКТА

Члан 167.

(1) Орган јединице локалне самоуправе надлежан за послове грађевинарства одобриће решењем, по службеној дужности или на захтев заинтересованог лица, уклањање објекта, односно његовог дела, за који утврди да је услед дотрајалости или већих оштећења угрожена његова стабилност и да представља непосредну опасност за живот и здравље људи, за суседне објекте и за безбедност саобраћаја.

(2) Решење из става 1. овог члана може се извршити ако су претходно решена питања смештаја корисника објекта, осим у случају када се уклањање објекта одобрава на захтев власника који тај објекат користи.

(3) Жалба на решење о уклањању објекта не задржава извршење решења.

(4) Скупштина јединице локалне самоуправе уређује и обезбеђује услове и мере које је потребно спровести и обезбедити у току уклањања објекта који представља непосредну опасност за живот и здравље људи, за суседне објекте и за безбедност саобраћаја.

Члан 168.

(1) Уклањању објекта, односно његовог дела, осим у случају извршења инспекцијског решења, може се приступити само на основу дозволе о уклањању објекта, односно његовог дела.

(2) Уз захтев за издавање дозволе о уклањању објекта, односно његовог дела подноси се:

1) главни пројекат рушења у три примерка;

2) доказ о својини на објекту;

3) посебни услови, ако се ради о објекту чијим рушењем би био угрожен јавни интерес (заштита постојеће комуналне и друге инфраструктуре, заштита културног добра, заштита животне средине и сл.).

(3) Дозвола о уклањању објекта, односно његовог дела издаје се решењем у року од 15 дана од дана достављања уредне документације.

(4) На решење из става 3. овог члана може се изјавити жалба у року од 15 дана од дана достављања решења.

(5) На решење из става 3. овог члана, када је доносилац решења министарство надлежно за послове грађевинарства, односно надлежни орган аутономне покрајине, не може се изјавити жалба, али се тужбом може покренути управни спор, у року од 30 дана од дана достављања решења.

(6) Странка у поступку издавања дозволе за уклањање објекта, односно његовог дела, поред власника објекта, јесте и власник суседног објекта, ако се његов објекат непосредно граничи са објектом чије уклањање се тражи.

Члан 169.

(1) Ако надлежни орган јединице локалне самоуправе утврди да се непосредна опасност за живот и здравље људи, суседне објекте и за безбедност саобраћаја може отклонити и реконструкцијом објекта, односно његовог дела, о томе обавештава власника објекта, ради предузимања потребних мера у складу са законом.

(2) Решењем којим се одобрава реконструкција објекта у смислу става 1. овог члана утврђује се рок у коме се радови на реконструкцији морају завршити.

(3) Ако се реконструкција објекта не заврши у утврђеном року надлежни орган ће наложити, односно одобриће решењем, по службеној дужности или на захтев заинтересованог лица, уклањање објекта, односно његовог дела.

Члан 170.

(1) Уклањање објекта, односно његовог дела може да врши привредно друштво, односно друго правно лице или предузетник, који су уписани у одговарајући регистар за грађење објеката, односно за извођење радова.

(2) Уклањањем објекта из става 1. овог члана руководи одговорни извођач радова.

(3) По извршеном уклањању објекта, односно његовог дела, мора се извршити уређење земљишта и одвоз грађевинског отпада, у складу са посебним прописима.

1. Извршење решења о уклањању објекта, односно његовог дела

Члан 171.

(1) Решење о уклањању објекта, односно његовог дела, које се доноси на основу овог закона, извршава републички, покрајински, односно орган јединице локалне самоуправе надлежан за послове грађевинске инспекције.

(2) Орган из става 1. овог члана дужан је да формира посебну организациону јединицу за извршење решења о уклањању објекта, односно његовог дела.

(3) Надлежни грађевински инспектор доставља решење о уклањању објекта, односно његовог дела са закључком о дозволи извршења решења, организационој јединици из става 2. овог члана, у циљу спровођења.

(4) Орган надлежан за послове грађевинске инспекције, на предлог организационе јединице из става 2. овог члана, сачињава програм уклањања објеката и одговара за његово извршење.

(5) Трошкови извршења инспекцијског решења падају на терет извршеника.

(6) Ако извршеник сам не спроведе извршење решења о уклањању објекта, односно његовог дела, решење ће се извршити преко привредног друштва, односно другог правног лица или предузетника, у складу са овим законом, на терет извршеника.

(7) Трошкови извршења инспекцијског решења падају на терет буџета надлежног органа, до наплате од извршеника.

(8) На захтев организационе јединице из става 2. овог члана, надлежна полицијска управа ће, у складу са законом, пружити полицијску помоћ ради омогућавања спровођења решења о уклањању објекта, односно његовог дела.

(9) Службено лице запослено у организационој јединици из става 2. овог члана, по извршеном уклањању објекта, односно његовог дела сачињава записник о уклањању објекта, односно његовог дела, који се доставља и органу надлежном за послове катастра непокретности.

XII. НАДЗОР

1. Инспекцијски надзор

Члан 172.

(1) Надзор над извршавањем одредаба овог закона и прописа донетих на основу овог закона, врши министарство надлежно за послове урбанизма и грађевинарства.

(2) Инспекцијски надзор врши надлежно министарство преко инспектора у оквиру делокруга утврђеног законом.

(3) Аутономној покрајини поверава се вршење инспекцијског надзора у области просторног планирања и урбанизма на територији аутономне покрајине и над изградњом објеката за које издаје грађевинску дозволу на основу овог закона.

(4) Општини, граду и граду Београду, поверава се вршење инспекцијског надзора над изградњом објеката за које издају грађевинску дозволу на основу овог закона.

(5) Граду Београду поверава се вршење инспекцијског надзора у области просторног планирања и урбанизма, на територији града Београда, за изградњу и реконструкцију објеката до 800 м² бруто развијене грађевинске површине.

(6) Послове урбанистичког инспектора може да обавља дипломирани инжењер архитектуре - мастер, односно дипломирани инжењер архитектуре или дипломирани грађевински инжењер - мастер, односно дипломирани грађевински инжењер, који има најмање три године радног искуства у струци и положен стручни испит и који испуњава и друге услове прописане законом.

(7) Послове грађевинског инспектора може да обавља дипломирани инжењер грађевинарства - мастер, односно дипломирани инжењер грађевинарства или дипломирани инжењер архитектуре - мастер, односно дипломирани инжењер архитектуре, који има најмање три године радног искуства у струци и положен стручни испит и који испуњава и друге услове прописане законом.

(8) Послове инспекцијског надзора који су овим законом поверени општини може да обавља и лице које има високо образовање на студијама првог степена грађевинске или архитектонске струке, односно лице које има вишу школску спрему архитектонске или грађевинске струке, најмање три године радног искуства у струци, положен стручни испит и које испуњава и друге услове прописане законом.

2. Права и дужности урбанистичког инспектора

Члан 173.

(1) Урбанистички инспектор, у вршењу инспекцијског надзора, има право и дужност да проверава да ли:

- 1) привредно друштво, односно друго правно лице или предузетник које израђује просторне и урбанистичке планове или обавља друге послове одређене овим законом испуњава прописане услове;
 - 2) је плански документ који се односи на организацију, планирање и уређење простора израђен и донет у складу са законом и прописом донетим на основу закона;
 - 3) су локацијска дозвола и урбанистички пројекат, израђени и издати у складу са овим законом;
 - 4) је главни пројекат, на основу кога је издата грађевинска дозвола, израђен у складу са локацијском дозволом, односно планским документом;
 - 5) се промене стања у простору врше у складу с овим законом и прописима донетим на основу закона, односно да ли се промене стања у простору врше у складу са правилима и стандардима струке;
 - 6) је привредно друштво, односно друго правно лице, односно јавно предузеће или друга организација које утврђује посебне услове за изградњу објеката и уређење простора, као и техничке податке за прикључак на инфраструктуру, доставило потребне податке и услове за израду планског документа, односно локацијске дозволе у прописаним роковима.
- (2) Привредно друштво, односно друго правно лице које израђује просторне и урбанистичке планове или обавља друге послове одређене овим законом, привредно друштво, односно друго правно или физичко лице које врши промене у простору, као и надлежна општинска, односно градска, односно управа града Београда, дужни су да урбанистичком инспектору омогуће потпун и несметан увид у расположиву документацију.

3. Овлашћења урбанистичког инспектора

Члан 174.

- (1) У вршењу инспекцијског надзора урбанистички инспектор је овлашћен да предузима следеће мере:
- 1) да забрани решењем даљу израду планског документа, ако утврди да привредно друштво, односно друго правно лице које израђује плански документ не испуњава услове прописане законом;
 - 2) да наложи решењем органу надлежном за послове урбанизма јединице локалне самоуправе, поништавање локацијске дозволе и урбанистичког пројекта, у року који не може бити дужи од 15 дана, ако утврди да ти акти нису у складу са законом, односно планским документом;
 - 3) да наложи решењем министарству надлежном за послове просторног планирања, односно органу надлежном за послове просторног планирања аутономне покрајине поништавање локацијске дозволе, у року који не може бити дужи од 15 дана, ако утврди да локацијска дозвола није издата у складу са законом, односно планским документом;
 - 4) да подноси иницијативу пред другостепеним органом за поништај грађевинске дозволе;
 - 5) да обавести надлежни орган, односно надлежног инспектора и да предузме друге мере на које је овлашћен, ако утврди да се промене стања у простору не врше у складу са овим законом и прописом донетим на основу закона;

- 6) да обавести орган надлежан за доношење планског документа и да предложи министру надлежном за послове просторног планирања и урбанизма покретање поступка за оцену законитости планског документа, ако утврди да плански документ није донет у складу са законом или да поступак по којем је донет није спроведен на начин прописан законом;
 - 7) да без одлагања обавести министра надлежног за послове просторног планирања и урбанизма, ако утврди да орган надлежан за доношење планског документа није у прописаном року донео плански документ;
 - 8) да предузме мере против привредног друштва или другог правног лица, ако у прописаном року не доставе потребне податке неопходне за прикључак на техничку и другу инфраструктуру;
 - 9) да предузима и друге мере, у складу са законом.
- (2) У случају из става 1. тачка 1. овог члана, привредно друштво, односно друго правно лице или предузетник може да настави са израдом планског документа кад отклони утврђене неправилности и о томе писмено обавести инспектора који је донео решење о забрани израде тог планског документа, а инспектор утврди да су неправилности отклоњене.
- (3) Кад урбанистички инспектор утврди да је плански документ донет супротно одредбама овог закона, предложиће министру надлежном за послове просторног планирања и урбанизма да донесе решење о забрани примене планског документа до његовог усклађивања са законом и о томе обавестити орган надлежан за његово доношење.
- (4) Министар надлежан за послове просторног планирања и урбанизма донеће решење из става 3. овог члана у року од 15 дана од дана подношења предлога урбанистичког инспектора.

4. Права и дужности грађевинског инспектора

Члан 175.

- (1) Грађевински инспектор у вршењу инспекцијског надзора има право и дужност да проверава да ли:
- 1) привредно друштво, односно друго правно лице или предузетник које гради објекат, односно лице које врши стручни надзор, односно лица која обављају поједине послове на пројектовању или грађењу објеката, испуњавају прописане услове;
 - 2) је за објекат који се гради, односно за извођење радова издата грађевинска дозвола и поднета пријава о почетку грађења;
 - 3) је инвеститор закључио уговор о грађењу, у складу са овим законом;
 - 4) се објекат гради према техничкој документацији на основу које је издата грађевинска дозвола, односно техничкој документацији на основу које је издато решење о пријави радова из члана 145. овог закона;
 - 5) је градилиште обележено на прописан начин;
 - 6) извршени радови, односно материјал, опрема и инсталације који се уграђују одговарају закону и прописаним стандардима, техничким нормативима и нормама квалитета;
 - 7) је извођач радова предузео мере за безбедност објекта, суседних објеката, саобраћаја, околине и заштиту животне средине;

- 8) на објекту који се гради или је изграђен постоје недостаци који угрожавају безбедност његовог коришћења и околине;
 - 9) извођач радова води грађевински дневник, грађевинску књигу и обезбеђује књигу инспекције на прописани начин;
 - 10) се у току грађења и коришћења објекта врше прописана осматрања и одржавања објекта;
 - 11) је технички преглед извршен у складу са законом и прописима донетим на основу закона;
 - 12) је за објекат који се користи издата употребна дозвола;
 - 13) се објекат користи за намену за коју је издата грађевинска, односно употребна дозвола;
 - 14) обавља и друге послове утврђене законом или прописом донетим на основу закона.
- (2) Грађевински инспектор је овлашћен да врши надзор над коришћењем објеката и да предузима мере ако утврди да се коришћењем објекта доводе у опасност живот и здравље људи, безбедност околине, угрожава животна средина и ако се ненаменским коришћењем утиче на стабилност и сигурност објекта.
- (3) У вршењу инспекцијског надзора, грађевински инспектор је овлашћен да уђе на градилиште и објекте у изградњи, да тражи исправе у циљу идентификације лица, да узима изјаве од одговорних лица, фотографише или сачини видео снимак градилишта или објекта, као и да предузима друге радње везане за инспекцијски надзор, у циљу утврђивања чињеничног стања.
- (4) Грађевински инспектор је дужан да пружа стручну помоћ у вршењу поверених послова у области инспекцијског надзора и да даје стручна објашњења и мишљења, као и да непосредно учествује у вршењу инспекцијског надзора кад је то неопходно.

5. Овлашћења грађевинског инспектора

Члан 176.

- (1) У вршењу инспекцијског надзора грађевински инспектор је овлашћен да:
- 1) нареди решењем уклањање објекта или његовог дела, ако се објекат гради или је његово грађење завршено без грађевинске дозволе;
 - 2) наложи решењем обуставу радова и одреди рок који не може бити дужи од 30 дана за прибављање, односно измену грађевинске дозволе, ако се објекат не гради према грађевинској дозволи, односно главном пројекту, а ако инвеститор у остављеном року не прибави, односно измени грађевинску дозволу, да наложи решењем уклањање објекта, односно његовог дела;
 - 3) наложи решењем обуставу радова, ако инвеститор није закључио уговор о грађењу, у складу са овим законом;
 - 4) наложи решењем обуставу радова и одреди рок који не може бити дужи од 30 дана за прибављање грађевинске дозволе, ако утврди да је за радове који се изводе на основу решења из члана 145. овог закона потребно прибавити грађевинску дозволу, а ако инвеститор у остављеном року не прибави грађевинску дозволу, да наложи решењем уклањање објекта, односно његовог дела;
 - 5) наложи решењем обуставу радова и одреди рок који не може бити дужи од 30 дана за прибављање, односно измену грађевинске дозволе, ако изграђени темељи нису усклађени са главним пројектом, а ако инвеститор у остављеном

року не прибави грађевинску дозволу, да наложи решењем уклањање изграђених темеља;

- 6) наложи решењем уклањање објекта, односно његовог дела ако је настављено грађење, односно извођење радова и после доношења решења о обустави радова;
 - 7) наложи решењем уклањање привременог објекта из члана 147. овог закона протеклом прописаног рока;
 - 8) наложи решењем инвеститору, односно власнику објекта забрану даљег уклањања објекта, односно његовог дела, ако се објекат или његов део уклања без решења о дозволи уклањања објекта, односно његовог дела;
 - 9) наложи решењем обуставу радова, ако инвеститор није решењем одредио стручни надзор, у складу са овим законом;
 - 10) нареди спровођење других мера, у складу са овим законом.
- (2) Решење о уклањању објекта, односно његовог дела односи се и на делове објекта који нису описани у решењу о рушењу, а настали су након састављања забележбе и чине једну грађевинску целину.

Члан 177.

- (1) Кад грађевински инспектор у вршењу инспекцијског надзора утврди да:
- 1) се у току грађења не предузимају мере за безбедност објекта, саобраћаја, околине и заштиту животне средине, наредиће решењем инвеститору, односно извођачу радова мере за отклањање уочених недостатака, рок њиховог извршења, као и обуставу даљег извођења радова док се ове мере не спроведу, под претњом принудног извршења на терет инвеститора, односно извођача радова;
 - 2) извршени радови, односно материјал, опрема и инсталације који се уграђују не одговарају закону и прописаним стандардима, техничким нормативима и нормама квалитета, обуставиће решењем даље извођење радова док се не отклоне утврђени недостаци;
 - 3) градилиште није обележено на прописан начин, односно прибављена писмена потврда о усаглашености изграђених темеља са главним пројектом, наложиће решењем обуставу радова и одредиће рок за отклањање недостатака, који не може бити дужи од три дана.
- (2) Решење из става 1. овог члана може се донети и усменим изрицањем на лицу места, уз обавезу инспектора да писмени отправак изради у року који не може бити дужи од пет дана. Рок за извршење и рок за жалбу почињу да теку од дана доношења усменог решења.

Члан 178.

Ако грађевински инспектор у вршењу инспекцијског надзора утврди да:

- 1) привредно друштво, односно друго правно лице или предузетник, односно лице коме је поверено вршење стручног надзора над грађењем објекта, односно извођењем радова не испуњава прописане услове, забраниће решењем даље извођење радова до испуњења услова;
- 2) на објекту који се гради или који је изграђен постоје недостаци који представљају непосредну опасност по стабилност, односно безбедност објекта и његове околине и живот и здравље људи, забраниће решењем коришћење објекта или његовог дела док се не отклоне утврђени недостаци;

- 3) се објекат за који је издата грађевинска дозвола користи без употребне дозволе, наредиће инвеститору прибављање употребне дозволе у року који не може бити краћи од 30 ни дужи од 90 дана, а ако је инвеститор не прибави у утврђеном року донеће решење о забрани коришћења објекта;
- 4) се објекат за који је издата грађевинска и употребна дозвола користи за намену која није утврђена грађевинском и употребном дозволом, наложиће прибављање грађевинске дозволе, односно решења из члана 145. овог закона у року од 30 дана, а ако инвеститор не прибави грађевинску дозволу, односно решење из члана 145. овог закона у остављеном року, донеће решење о забрани коришћења објекта;
- 5) се коришћењем објекта доводи у опасност живот и здравље људи, безбедност суседних објеката, безбедност околине или угрожава животна средина, наложиће извођење потребних радова, односно забранити коришћење објекта, односно дела објекта;
- 6) објекат за који је издата грађевинска дозвола, који није завршен у року садржаном у пријави почетка грађења објекта, односно извођења радова, наредиће решењем инвеститору да у року који не може бити краћи од 30 ни дужи од 90 дана, заврши грађење објекта, односно извођење радова, а ако инвеститор не заврши објекат у остављеном року, поднеће пријаву за учињени прекрашај, односно привредни преступ.

Члан 179.

Кад грађевински инспектор у вршењу инспекцијског надзора утврди да се у току грађења, односно коришћења објекта не врши прописано осматрање, односно одржавање објекта, наредиће решењем инвеститору и извођачу радова, односно кориснику објекта да уочене неправилности отклони.

Члан 180.

Грађевински, односно урбанистички инспектор дужан је да на захтев Инжењерске коморе Србије достави решење које у вршењу инспекцијског надзора доноси на основу овог закона.

Члан 181.

- (1) Кад грађевински инспектор у вршењу инспекцијског надзора утврди да се објекат гради, односно изводе припремни радови без грађевинске дозволе, поред мера прописаних овим законом, наредиће решењем без одлагања и затварање градилишта.
- (2) Решење из става 1. овог члана извршно је даном доношења.
- (3) Мера из става 1. овог члана спроводи се стављањем службеног знака "затворено градилиште", печатењем грађевинских машина и прибијањем копије решења из става 1. овог члана на видном месту.
- (4) Један примерак извршног решења којим се наређује затварање градилишта, грађевински инспектор доставља надлежној полицијској управи, која ће по потреби пружити полицијску помоћ ради омогућавања спровођења извршења тог решења.

Члан 182.

(1) Кад грађевински инспектор, у вршењу инспекцијског надзора, утврди да је инвеститор непознат, решење, односно закључак о дозволи извршења доставља се прибијањем на огласну таблу надлежног органа и прибијањем на објекат који се гради, односно употребљава.

(2) Решење и закључак из става 1. овог члана сматра се достављеним даном прибијања на огласну таблу и објекат који се гради, односно употребљава, о чему се на оригиналном архивском примерку решења, односно закључка сачињава службена белешка, која нарочито садржи време и место доставе.

Члан 183.

(1) Решење о уклањању објекта, односно његовог дела, грађевински инспектор доноси у случајевима прописаним овим законом.

(2) Решењем из става 1. овог члана одређује се рок у коме је инвеститор дужан уклонити објекат или његов део.

(3) Решењем из става 1. овог члана грађевински инспектор одређује да ли је пре уклањања објекта, односно дела објекта потребно урадити пројекат рушења, као и начин извршења путем друге особе у случају да инвеститор то сам није учинио у року одређеном решењем о уклањању.

(4) Изузетно, грађевински инспектор, у случајевима из става 1. овог члана неће донети решење о уклањању објекта, односно његовог дела (потпорни зидови, претварање таванског простора у стамбени, отварање портала на фасади и сл.), ако би тим уклањањем настала опасност по живот и здравље људи или суседне објекте или сам објекат, већ ће инвеститору решењем наложити враћање у првобитно стање, у складу са овим законом.

Члан 184.

(1) На решење урбанистичког, односно грађевинског инспектора може се изјавити жалба у року од 15 дана од дана пријема решења.

(2) На решење урбанистичког, односно грађевинског инспектора жалба се изјављује Влади, преко министарства надлежног за послове урбанизма.

(3) На решење урбанистичког инспектора аутономне покрајине жалба се изјављује надлежном извршном органу аутономне покрајине, преко органа надлежног за послове урбанизма аутономне покрајине.

(4) На решење урбанистичког инспектора града Београда жалба се изјављује надлежном извршном органу града Београда.

(5) Аутономној покрајини поверава се решавање по жалби против првостепеног решења донетог у поступку инспекцијског надзора у области изградње објеката који се граде на територији аутономне покрајине.

(6) Граду Београду поверава се решавање по жалби против првостепеног решења градске општине, донетог у поступку инспекцијског надзора у области изградње објеката који се граде на територији града Београда, у складу са овим законом.

(7) Жалба изјављена на решење из става 1. овог члана не одлаже извршење решења.

ХИИ. ЛЕГАЛИЗАЦИЈА ОБЈЕКТА

Члан 185.

- (1) Легализација, у смислу овог закона, јесте накнадно издавање грађевинске и употребне дозволе за објекат, односно делове објекта изграђене или реконструисане без грађевинске дозволе.
- (2) Грађевинска дозвола из става 1. овог члана издаће се за све објекте изграђене, односно реконструисане или дограђене без грађевинске дозволе, односно одобрења за изградњу до дана ступања на снагу овог закона.
- (3) Грађевинска дозвола може се издати, у смислу овог члана, и за објекте изграђене на основу грађевинске дозволе, односно одобрења за изградњу и потврђеног главног пројекта на којима је приликом извођења радова одступљено од издате грађевинске дозволе, односно одобрења за изградњу и потврђеног главног пројекта.
- (4) Употребна дозвола издаће се и за објекте изграђене на основу грађевинске дозволе, односно одобрења за изградњу и потврђеног главног пројекта, код којих постоји одступање од техничке документације на основу које је издата грађевинска дозвола, односно од одобрења за изградњу и потврђеног главног пројекта, ако испуњавају и друге услове за коришћење, а користе се без употребне дозволе.
- (5) Кад орган надлежан за издавање грађевинске дозволе утврди да објекат који се користи, односно објекат чија је изградња завршена без грађевинске дозволе, односно без одобрења за изградњу и потврђеног главног пројекта испуњава прописане услове за грађење и коришћење, грађевинску и употребну дозволу може издати једним решењем.
- (6) Критеријуме за утврђивање накнаде за уређивање грађевинског земљишта у поступцима легализације, за породичне стамбене објекте до 100 м², објекте изграђене из средства буџета Републике Србије, аутономне покрајине, односно јединице локалне самоуправе, односно средстава правних лица чији је оснивач Република Србија, аутономна покрајина, односно јединица локалне самоуправе, утврдиће министар надлежан за послове грађевинарства у року од 30 дана од дана ступања на снагу овог закона.

Члан 186.

- (1) Поступак легализације покреће се по захтеву власника бесправно изграђеног објекта, односно његовог дела.
- (2) Захтев за легализацију подноси се у року од шест месеци од дана ступања на снагу овог закона.
- (3) Власници бесправно изграђених објеката, односно делова објекта, који су поднели пријаву за легализацију по раније важећем закону у прописаним роковима, немају обавезу подношења захтева у смислу става 1. овог члана, већ се та пријава сматра захтевом у смислу овог закона.

Члан 187.

- (1) За објекте изграђене, односно реконструисане или дограђене без грађевинске дозволе не може се накнадно издати грађевинска дозвола ако је објекат:
 - 1) изграђен, односно реконструисан на земљишту неповољном за грађење (клизишта, мочварно тло и сл.);
 - 2) изграђен, односно реконструисан од материјала који не обезбеђује трајност и сигурност објекта;

- 3) изграђен на површинама јавне намене, односно земљишту планираном за уређење или изградњу јавних објеката или јавних површина за које се утврђује општи интерес, у складу са посебним законом;
 - 4) изграђен, односно реконструисан у зони заштите природног или културног добра;
 - 5) изграђен, односно реконструисан са наменом која је у супротности са претежном наменом у тој зони;
 - 6) изграђен, односно реконструисан на удаљености од суседног објекта која је мања од удаљености прописане одредбама Правилника о општим условима о парцелацији и изградњи и садржини, условима и поступку издавања акта о урбанистичким условима за објекте за које одобрење за изградњу издаје општинска, односно градска управа ("Службени гласник РС", број 75/03) које се односе на међусобну удаљеност објеката;
 - 7) изграђен, односно реконструисан тако да је висина објекта већа од висине прописане одредбама Правилника о општим условима о парцелацији и изградњи и садржини, условима и поступку издавања акта о урбанистичким условима за објекте за које одобрење за изградњу издаје општинска, односно градска управа ("Службени гласник РС", број 75/03) које се односе на висину објеката.
- (2) Изузетно од одредбе става 1. тачка 3) овог члана надлежни орган ће накнадно издати грађевинску и употребну дозволу за изграђен или реконструисан објекат јавне намене, ако је тај објекат у функцији јавне намене.
- (3) Изузетно од одредбе става 1. тач. 6) и 7) овог члана надлежни орган ће накнадно издати грађевинску и употребну дозволу, ако подносилац захтева за легализацију приложи оверену сагласност власника суседног објекта.
- (4) За објекте из става 1. тач. 6) и 7) овог члана, може се накнадно издати грађевинска дозвола ако јединица локалне самоуправе у року од 90 дана од дана ступања на снагу овог закона донесе одлуку којом може на другачији начин утврдити услове у погледу удаљености од суседног објекта и висине објекта.
- (5) Ако јединица локалне самоуправе не донесе одлуку из става 4. овог члана у прописаном року примењују се одредбе става 1. тач. 6) и 7) овог члана.

Члан 188.

Уз захтев за накнадно издавање грађевинске дозволе за породичне стамбене објекте до 100 м² и стамбене објекте преко 100 м² са једним станом, подноси се доказ о праву својине, односно закупа на грађевинском земљишту, односно праву својине на објекту, фотографије објекта и технички извештај о стању објекта, инсталација, инфраструктурне мреже и спољњег уређења који садржи геодетски снимак објекта на копији плана парцеле, са исказаном бруто развијеном грађевинском површином у основи објекта и доказ о уплати административне таксе.

Члан 189.

(1) Уз захтев за накнадно издавање грађевинске дозволе за стамбене објекте са више станова, стамбено-пословне објекте, пословне и производне објекте подноси се доказ о праву својине, односно закупа на грађевинском земљишту, односно праву својине на објекту, фотографије објекта и записник о извршеном вештачењу о испуњености услова за употребу објекта, са спецификацијом посебних физичких делова, који садржи геодетски снимак објекта на копији плана парцеле, са исказаном бруто

развијеном грађевинском површином, израђен од стране привредног друштва, односно другог правног лица уписаног у одговарајући регистар за обављање тих послова и доказ о уплати административне таксе.

(2) Захтев из става 1. овог члана може поднети и сваки власник посебног физичког дела објекта.

(3) Решење из става 1. овог члана издаје се за објекат, са обавезном спецификацијом посебних физичких делова тог објекта.

(4) Власници посебних физичких делова у објекту за које је издато решење из става 1. овог члана, могу остварити право уписа својине на тим посебним физичким деловима у јавној књизи о евиденцији непокретности и правима на њима.

(5) Одредбе овог члана не примењују се на објекте из члана 133. став 1. тач. 2), 3), 4), 10) и 11) овог закона.

(6) Уз захтев за накнадно издавање грађевинске дозволе за објекте из става 5. овог члана подноси се доказ о праву својине, односно закупа на грађевинском земљишту, односно праву својине на објекту, пројекат изведеног објекта израђен у складу са овим законом, и доказ о уплати административне таксе.

Члан 190.

Уз захтев за издавање накнадног решења о пријави радова за изградњу помоћних објеката подноси се доказ о праву својине, односно закупа на грађевинском земљишту, односно праву својине на објекту и фотографије помоћног објекта.

Члан 191.

(1) Уз захтев за накнадно издавање грађевинске дозволе за објекте изграђене из средстава буџета Републике Србије, аутономне покрајине, односно јединице локалне самоуправе, односно средстава правних лица чији је оснивач Република Србија, аутономна покрајина, односно јединица локалне самоуправе подноси се записник о извршеном вештачењу о техничкој исправности и испуњености услова за употребу објекта, са спецификацијом посебних физичких делова, који садржи геодетски снимак објекта на копији плана парцеле, са исказаном бруто развијеном грађевинском површином у основи објекта, израђен од стране привредног друштва, односно другог правног лица уписаног у одговарајући регистар за обављање тих послова.

(2) Грађевинску дозволу из става 1. овог члана издаје орган надлежан за издавање грађевинске дозволе. Издата грађевинска дозвола објављује се на огласној табли надлежног органа.

(3) На решење којим се издаје грађевинска дозвола из става 2. овог члана може се изјавити жалба у року од седам дана од дана јавног оглашавања, а ако је решење издало надлежно министарство, односно надлежни орган аутономне покрајине, може се тужбом покренути управни спор.

Члан 192.

Уз захтев за накнадно издавање грађевинске дозволе за радове на изградњи објекта за који је издато одобрење за изградњу по прописима који су важили до дана ступања на снагу овог закона, а којим је одступљено од издатог одобрења за изградњу и потврђеног главног пројекта, подноси се доказ о праву својине, односно закупа на

грађевинском земљишту, односно праву својине на објекту, пројекат изведеног објекта израђен у складу са овим законом и доказ о уплати административне таксе.

Члан 193.

Поред доказа који су прописани у чл. 188. и 189. овог закона, као доказ о решеним имовинско-правним односима на грађевинском земљишту сматра се и:

- 1) за објекат изграђен на грађевинском земљишту у својини другог лица - правноснажна судска одлука којом је утврђено право својине на земљишту, коју власник прибави у складу са прописима о својинским односима;
- 2) за објекат изграђен на грађевинском земљишту - уговор о преносу права коришћења, односно куповини земљишта, који је закључен до 13. маја 2003. године између тадашњег корисника земљишта и подносиоца захтева и који је оверен код надлежног суда; уговор о куповини објекта или објекта у изградњи између власника, односно корисника земљишта и подносиоца захтева, који је оверен код надлежног суда; уговор о суинвестирању изградње објекта закључен између власника, односно корисника земљишта и подносиоца захтева, који је оверен код надлежног суда; правноснажно решење о наслеђивању; правноснажно решење о статусној промени привредног друштва из кога се на неспоран начин може утврдити правни континуитет подносиоца захтева.

Члан 194.

(1) Орган надлежан за накнадно издавање грађевинске дозволе утврђује да ли је уз захтев поднета сва прописана документација, односно сви докази прописани овим законом.

(2) Власници бесправно изграђених објеката који су поднели пријаве у складу са раније важећим законом, у року од 60 дана од дана ступања на снагу овог закона, достављају доказе прописане овим законом за легализацију. Ако је у поступку поднет пројекат изведеног објекта, не подноси се технички извештај из чл. 188. овог закона, односно записник из чл. 189. и 191. овог закона.

(3) Ако уз захтев нису поднети сви докази прописани овим законом за легализацију, надлежни орган је дужан да затражи допуну документације, у року који не може бити дужи од 60 дана.

(4) Ако у остављеном року подносилац не изврши допуну документације, орган управе ће захтев одбацити закључком.

(5) Против закључка из става 4. овог члана је дозвољена жалба, а ако је по захтеву решавало министарство, односно аутономна покрајина, може се тужбом покренути управни спор.

(6) Правноснажан закључак из става 4. овог члана доставља се надлежној грађевинској инспекцији.

Члан 195.

(1) Када надлежни орган утврди да је уз захтев поднета сва прописана документација и докази, приступа одлучивању о могућностима легализације, у складу са овим законом.

(2) Ако надлежни орган утврди да не постоји могућност легализације, решењем ће одбити захтев.

- (3) На решење из става 2. овог члана може се изјавити жалба у року од 15 дана од дана достављања, а ако је решење донело надлежно министарство, односно надлежни орган аутономне покрајине, може се тужбом покренути управни спор.
- (4) По правноснажности, решење из става 2. овог члана доставља се надлежној грађевинској инспекцији.
- (5) Ако надлежни орган утврди да постоји могућност легализације, обавештава подносиоца захтева да у року од 60 дана достави доказ о уређивању међусобних односа са органом, односно организацијом која уређује грађевинско земљиште.
- (6) По достављању доказа из става 5. овог члана, надлежни орган у року од 15 дана издаје грађевинску и употребну дозволу једним решењем.
- (7) Правноснажно решење из става 6. овог члана представља основ за упис права својине у јавној књизи о евиденцији непокретности и правима на њима.
- (8) Орган надлежан за упис права својине у јавну књигу о евиденцији непокретности и правима на њима, приликом уписа објекта ставља забележбу да је право својине на објекту утврђено на основу грађевинске и употребне дозволе издате у поступку легализације, те да, с обзиром на минималну техничку документацију која је прописана, Република Србија не гарантује за стабилност и сигурност објекта.
- (9) Ако у прописаном року подносилац захтева не достави доказ о уређивању међусобних односа са органом, односно организацијом која уређује грађевинско земљиште, надлежни орган ће закључком одбацити захтев.
- (10) Против закључка из става 9. овог члана је дозвољена жалба, а ако је по захтеву решавало министарство, односно аутономна покрајина, може се тужбом покренути управни спор.
- (11) Правноснажан закључак из става 9. овог члана доставља се надлежној грађевинској инспекцији.

Члан 196.

Министар надлежан за послове грађевинарства прописује ближе критеријуме из члана 187. овог закона, начин израде и садржину техничке документације прописане за поступак легализације, пројекта изведеног објекта, као и садржину и начин издавања грађевинске и употребне дозволе за објекте који су предмет легализације.

Члан 197.

- (1) Рушење објеката, који су изграђени, односно реконструисани или дограђени без грађевинске дозволе, односно одобрења за изградњу до дана ступања на снагу овог закона, неће се извршавати нити ће се за те објекте доносити решење о уклањању до правоснажно окончаног поступка легализације.
- (2) Грађевински инспектор ће донети без одлагања решење о уклањању објекта ако решење о рушењу није донето и ако утврди да се објекат гради или је његово грађење завршено без грађевинске дозволе после ступања на снагу овог закона.

Члан 198.

- (1) Правноснажним окончањем поступка којим се одбацује или одбија захтев за легализацију, стичу се услови за уклањање објекта, односно његовог дела.
- (2) Правноснажни акт из става 1. овог члана надлежни орган без одлагања доставља грађевинској инспекцији.

(3) Грађевински инспектор је дужан да одмах по добијању акта из става 1. овог члана донесе решење о уклањању објекта, односно дела објекта, у складу са одредбама овог закона, ако такво решење већ није донето.

Члан 199.

Објекат који се користи за становање, осим објеката из члана 187. овог закона, а за који је поднет захтев за легализацију у складу са овим законом, може бити привремено, до правноснажног окончања поступка легализације, прикључен на електроенергетску, гасну, телекомуникациону или мрежу даљинског грејања, водовод и канализацију.

Члан 200.

(1) Јединице локалне самоуправе су дужне да у року од 90 дана од дана ступања на снагу овог закона, доставе министарству надлежном за послове грађевинарства списак свих објеката изграђених, односно реконструисаних или дограђених без грађевинске дозволе, односно одобрења за изградњу и потврђеног главног пројекта до дана ступања на снагу овог закона, а нису порушени на основу закона који престаје да важи даном ступања на снагу овог закона.

(2) Списак објеката из става 1. овог члана садржи: датум изградње, односно реконструкције или доградње објекта, намену објекта, површину, име власника објекта, као и податке о донетом решењу о рушењу.

XIV. ОВЛАШЋЕЊЕ ЗА ДОНОШЕЊЕ ПОДЗАКОНСКИХ АКТА

Члан 201.

Министар прописује ближе:

- 1) енергетска својства и начин израчунавања топлотних својстава објеката високоградње, енергетске захтеве за нове и постојеће објекте, као и услове, садржину и начин издавања сертификата (члан 4);
- 2) техничке стандарде приступачности (члан 5);
- 3) техничке прописе о квалитету грађевинских производа (члан 6);
- 4) услове, начин вођења и приступа, као и садржину регистра инвеститора (члан 8);
- 5) садржину, начин и поступак израде планских докумената (чл. 34, 46, 49. и 50);
- 6) услове и критеријуме за су/финансирање израде планских докумената (члан 39);
- 7) садржину и начин вођења и одржавања Централног регистра планских докумената и локалног информационог система планских докумената (чл. 43. и 45);
- 8) садржину информације о локацији и локацијске дозволе (чл. 53. и 55);
- 9) начин јавне презентације урбанистичког пројекта (члан 63);
- 10) садржину и начин доношења програма уређивања грађевинског земљишта, као и критеријуме за одређивање накнаде за уређивање грађевинског земљишта (чл. 90. и 93);
- 11) садржину и начин издавања грађевинске дозволе (чл. 136. и 137);
- 12) начин, поступак и садржину података за утврђивање испуњености услова за издавање лиценце за израду техничке документације и лиценце за грађење објекта за које грађевинску дозволу издаје министарство, односно аутономна покрајина, као и услове за одузимање тих лиценци (чл. 126. и 150);
- 13) садржину и начин вршења контроле техничке документације (чл. 129. и 131);

- 14) садржину и обим претходних радова, претходне студије оправданости и студије оправданости, садржину и начин припреме техничке документације (чл. 111. и 116);
- 15) методологију и процедуру реализације пројеката од значаја за Републику Србију (чл. 111-115);
- 16) изглед, садржину и место постављања градилишне табле (члан 149);
- 17) садржину и начин вођења књиге инспекције, грађевинског дневника и грађевинске књиге (члан 152);
- 18) садржину и начин вођења стручног надзора (члан 153);
- 19) садржину и начин вршења техничког прегледа, издавања употребне дозволе, осматрања тла и објекта у току грађења и употребе и минималне гарантне рокове за поједине врсте објеката, односно радова (чл. 154. и 158);
- 20) услове, програм и начин полагања стручног испита у области просторног и урбанистичког планирања, израде техничке документације и грађења (члан 161);
- 21) услове и поступак издавања и одузимања лиценце за одговорног урбанисту, пројектанта и извођача радова, као и за одговорног планера (члан 162);
- 22) садржину пројекта рушења (члан 168);
- 23) образац и садржину легитимације урбанистичког и грађевинског инспектора, као и врсту опреме коју користи инспектор;
- 24) поступак доношења и садржину програма уклањања објеката (члан 171);
- 25) изглед и садржину службеног знака, као и поступак затварања градилишта (члан 181).

XV. КАЗНЕНЕ ОДРЕДБЕ

1. Привредни преступи

Члан 202.

- (1) Новчаном казном од 1.500.000 до 3.000.000 динара казниће се за привредни преступ привредно друштво или друго правно лице, које је инвеститор, ако:
 - 1) израду техничке документације повери привредном друштву, односно другом правном лицу која не испуњава прописане услове (члан 126);
 - 2) контролу техничке документације повери привредном друштву, односно другом правном лицу које не испуњава прописане услове (члан 129);
 - 3) не обезбеди вршење стручног надзора над грађењем објекта (члан 153);
 - 4) настави са извођењем радова и после доношења решења о њиховој обустави (члан 176);
 - 5) не заврши грађење објекта, односно извођење радова у остављеном року (члан 178).
- (2) За привредни преступ из става 1. овог члана казниће се и одговорно лице у привредном друштву или другом правном лицу, које је инвеститор, новчаном казном од 100.000 до 200.000 динара.
- (3) Пријаву за привредни преступ из става 1. овог члана подноси надлежни грађевински инспектор.

Члан 203.

- (1) Новчаном казном од 1.500.000 до 3.000.000 динара казниће се за привредни преступ привредно друштво или друго правно лице које гради објекат, ако:

- 1) гради објекат без грађевинске дозволе, односно изводи радове супротно техничкој документацији на основу које се објекат гради (члан 110);
 - 2) поступа супротно одредбама члана 152. овог закона;
 - 3) настави са грађењем објекта после доношења решења о обустави грађења (члан 176).
- (2) За привредни преступ из става 1. овог члана казниће се и одговорно лице у привредном друштву или другом правном лицу које гради, односно изводи радове, новчаном казном од 100.000 до 200.000 динара.
- (3) Пријаву за привредни преступ из става 1. овог члана подноси надлежни грађевински инспектор.

Члан 204.

- (1) Новчаном казном од 1.500.000 до 3.000.000 динара казниће се за привредни преступ привредно друштво или друго правно лице које је овлашћено да утврђује посебне услове за изградњу објеката и уређење простора, као и техничке податке за прикључак на инфраструктуру, ако у прописаном року не достави потребне податке и услове за израду планског документа, односно локацијске дозволе (чл. 46. и 54).
- (2) За привредни преступ из става 1. овог члана казниће се и одговорно лице у привредном друштву или другом правном лицу, које је овлашћено да утврђује посебне услове за изградњу објеката и уређење простора, као и техничке податке за прикључак на инфраструктуру, ако у прописаном року не достави потребне податке и услове за израду планског документа, односно локацијске дозволе, новчаном казном од 50.000 до 100.000 динара (чл.46. и 54).
- (3) Пријаву за привредни преступ из става 1. и 2. овог члана подноси орган надлежан за издавање локацијске дозволе, односно носилац израде плана, а ако је оснивач тог правног лица јединица локалне самоуправе, аутономна покрајина, односно Република Србија, обавештава оснивача о поднетој пријави за привредни преступ.

2. Прекршаји

Члан 205.

- (1) Новчаном казном од 500.000 до 1.000.000 динара казниће се за прекршај привредно друштво, односно друго правно лице, ако не омогући урбанистичком или грађевинском инспектору вршење надзора у складу са овим законом (чл. 173. и 175).
- (2) За прекршај из става 1. овог члана казниће се и одговорно лице у привредном друштву или другом правном лицу, новчаном казном од 50.000 до 100.000 динара.
- (3) Захтев за покретање прекршајног поступка из ст. 1. и 2. овог члана подноси орган надлежан за издавање локацијске дозволе, односно носилац израде плана, а ако је оснивач тог правног лица јединица локалне самоуправе, аутономна покрајина, односно Република Србија, обавештава оснивача о поднетој пријави за прекршај.

Члан 206.

- (1) Новчаном казном од 300.000 динара казниће се за прекршај привредно друштво или друго правно лице које је инвеститор објекта ако не обезбеди приступ објекту особама са инвалидитетом у складу са стандардима приступачности (члан 5).
- (2) За прекршај из става 1. овог члана казниће се и одговорно лице у привредном друштву или другом правном лицу, новчаном казном од 10.000 до 50.000 динара.

(3) Захтев за покретање прекршајног поступка из ст. 1. и 2. овог члана подноси надлежни урбанистички инспектор.

Члан 207.

(1) Новчаном казном од 100.000 до 500.000 динара казниће се за прекршај привредно друштво или друго правно лице које израђује документе просторног и урбанистичког планирања или обавља друге послове одређене овим законом, ако не омогући урбанистичком или грађевинском инспектору потпун и несметан увид у расположиву документацију (чл. 173. и 175).

(2) За прекршај из става 1. овог члана казниће се и одговорно лице у предузећу или другом правном лицу, новчаном казном од 10.000 до 50.000 динара.

(3) Захтев за покретање прекршајног поступка из ст. 1. и 2. овог члана подноси надлежни урбанистички, односно грађевински инспектор.

Члан 208.

(1) Новчаном казном од 500.000 до 1.000.000 динара казниће се за прекршај привредно друштво, односно друга организација, односно друго правно лице које гради објекат, ако:

- 1) не одреди лице које руководи грађењем објекта, односно извођењем радова или ако одреди лице које за то не испуњава прописане услове (чл. 151. и 152);
- 2) не обавести надлежни орган о завршетку изградње темеља (члан 152. став 3);
- 3) писмено не упозори инвеститора или лице које врши надзор над применом одредаба овог закона на недостатке у техничкој документацији (члан 152. став 6);
- 4) не води грађевински дневник и грађевинску књигу или не обезбеди књигу инспекције (члан 152. став 7. тачка 5).

(2) За прекршај из става 1. овог члана казниће се и одговорно лице у привредном друштву или другом правном лицу које гради објекат, новчаном казном од 500 до 50.000 динара.

(3) Захтев за покретање прекршајног поступка из ст. 1. и 2. овог члана подноси надлежни грађевински инспектор.

Члан 209.

(1) Новчаном казном од 25.000 до 50.000 динара или казном затвора до 30 дана казниће се за прекршај одговорно службено лице у надлежном органу управе ако:

- 1) не достави у прописаном року потребне податке и услове за израду планског документа (члан 46);
- 2) не изда информацију о локацији, локацијску дозволу, грађевинску дозволу, односно употребну дозволу у прописаном року (чл. 53, 56, 136. и 158);
- 3) не организује јавну презентацију урбанистичког пројекта (члан 63);
- 4) не достави захтев грађевинској инспекцији за уклањање објекта за који је издата привремена грађевинска дозвола (члан 147);
- 5) не сачини програм и не спроведе извршење уклањања објекта (члан 171);
- 6) не омогући урбанистичком односно грађевинском инспектору потпун и несметан увид у расположиву документацију (чл.173. и 175);
- 7) не предузме прописане мере у вршењу инспекцијског надзора (чл. 173. и 175);
- 8) не достави у прописаном року податке о објектима изграђеним без грађевинске дозволе (члан 200).

(2) За поновљени прекршај из става 1. овог члана учиниоцу ће се изрећи новчана казна и казна затвора до 30 дана.

Члан 210.

(1) Новчаном казном од 50.000 до 100.000 динара или казном затвора до 30 дана казниће се за прекршај одговорно службено лице у надлежном органу управе ако:

- 1) изда локацијску дозволу противно овом закону и прописима донетим на основу овог закона (члан 54);
- 2) изда грађевинску дозволу противно овом закону и прописима донетим на основу овог закона (чл. 135. и 136);
- 3) изда употребну дозволу противно прописима (члан 158).

(2) За поновљени прекршај из става 1. овог члана учиниоцу ће се изрећи новчана казна и казна затвора до 30 дана.

Члан 211.

(1) Новчаном казном од 25.000 до 50.000 динара казниће се за прекршај надлежни инспектор који у случајевима из чл. 174, 176, 177, 178, 179, 180, 181, 182. и 198. овог закона не донесе решење, односно не изда наредбу у примереном року, који не може бити дужи од седам дана од дана сазнања за учињени прекршај.

(2) За поновљени прекршај из става 1. овог члана учиниоцу ће се изрећи новчана казна и казна затвора до 30 дана.

Члан 212.

(1) Новчаном казном од 10.000 до 50.000 динара казниће се за прекршај лице које је основало радњу, а обавља делатност израде техничке документације и извођења радова противно одредбама овог закона (члан 126).

(2) Новчаном казном од 10.000 до 50.000 динара казниће се за прекршај физичко лице које је инвеститор ако не заврши грађење објекта, односно извођење радова у остављеном року (члан 178).

XVI. ПРЕЛАЗНЕ И ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 213.

(1) Даном ступања на снагу овог закона Републичка агенција за просторно планирање основана Законом о планирању и изградњи ("Службени гласник РС", бр. 47/03 и 34/06) наставља са радом, у складу са овим законом.

(2) Даном ступања на снагу овог закона Инжењерска комора Србије основана Законом о планирању и изградњи ("Службени гласник РС", бр. 47/03 и 34/06) наставља са радом, у складу са овим законом.

(3) Комисије за планове образоване на основу Закона о планирању и изградњи могу наставити са обављањем послова до истека мандата утврђеним актом о образовању.

Члан 214.

(1) Привредна друштва и друга правна лица која обављају послове за које су овим законом прописани посебни услови, дужна су да своје пословање ускладе са одредбама овог закона у року од једне године од дана његовог ступања на снагу.

(2) Лица која су до дана ступања на снагу овог закона положила стручни испит којим је извршена провера стручне оспособљености за рад на пословима одређеним овим

законом по прописима који су били на снази у време њиховог полагања, као и лица којима је тим прописима признато право вршења одређених послова, испуњавају услове за вршење тих послова и према одредбама овог закона ако испуњавају и остале прописане услове.

Члан 215.

- (1) Општина, односно град донеће просторни план у року од 18 месеци од дана ступања на снагу овог закона.
- (2) Општина, град и град Београд донеће план генералне регулације, односно планове генералне регулације за седиште јединице локалне самоуправе у року од две године од дана ступања на снагу овог закона.
- (3) Општина, град и град Београд донеће планове генералне регулације за остала насеља, који су предвиђени за доношење просторним планом јединице локалне самоуправе, у року од три године од дана ступања на снагу овог закона.
- (4) До ступања на снагу планских докумената из ст. 1, 2. и 3. овог члана примењиваће се постојећи просторни и урбанистички планови.
- (5) Информација о локацији и локацијска дозвола издаваће се на основу постојећих просторних и урбанистичких планова до дана ступања на снагу планских докумената из ст. 1, 2. и 3. овог члана.
- (6) Поступак израде и доношења просторног, односно урбанистичког плана започет пре ступања на снагу овог закона, наставиће се по одредбама овог закона, осим за просторне, односно урбанистичке планове за које је обављен јавни увид који ће се окончати по прописима по којима су започети.

Члан 216.

- (1) Јединице локалне самоуправе које нису донеле просторни план општине до дана ступања на снагу овог закона, донеће одлуку о изради просторног плана јединице локалне самоуправе у року од три месеца од дана ступања на снагу овог закона.
- (2) Просторни план општине, који је донет до дана ступања на снагу овог закона ускладиће се са одредбама овог закона, у року од 18 месеци од дана ступања на снагу овог закона, а одлуку о усклађивању просторног плана са одредбама овог закона јединица локалне самоуправе донеће у у року од три месеца од дана ступања на снагу овог закона.
- (3) Град Београд ће у року од три месеца од дана ступања на снагу овог закона, донети одлуку о изради планова из члана 20. став 3. овог закона, а у року од 18 месеци од дана ступања на снагу овог закона донеће, у складу са овим законом, просторне планове са елементима просторног плана јединице локалне самоуправе.
- (4) Јединица локалне самоуправе, чије седиште насељеног места има мање од 30.000 становника донеће одлуку о изради плана генералне регулације за насељено место које је седиште јединице локалне самоуправе, у року од три месеца од дана ступања на снагу овог закона. Ступањем на снагу плана генералне регулације престају да важе генерални планови, планови детаљне регулације, преиспитани регулациони планови и преиспитани детаљни урбанистички планови, донети у складу са раније важећим законима о планирању, који су у супротности са планом генералне регулације.
- (5) Јединице локалне самоуправе, чије седиште насељеног места има више од 30.000 становника, донеће у року од три месеца од дана ступања на снагу овог закона, одлуку о усклађивању генералног плана са одредбама овог закона које се односе на

генерални урбанистички план и одлуку о изради планова генералне регулације у складу са овим законом, на целом грађевинском подручју насељеног места. Ступањем на снагу планова генералне регулације, престају да важе одредбе генералног плана, планови детаљне регулације, преиспитани регулациони планови и преиспитани детаљни урбанистички планови, донети у складу са раније важећим законима о планирању, који су у супротности са планом генералне регулације.

(6) Планови детаљне регулације, односно планови генералне регулације за појединачна насељена места која нису седиште јединице локалне самоуправе, остају на снази, ако нису у супротности са одредбама овог закона које се односе на план генералне регулације.

(7) Планови општег уређења, донети по Закону о планирању и изградњи, усклађују се са одредбама овог закона које се односе на шематски приказ уређења насељених места за делове територије за које није предвиђена израда урбанистичког плана. Доношењем просторног плана јединице локалне самоуправе усклађени план општег уређења постаје саставни део просторног плана јединице локалне самоуправе као шематски приказ уређења насељеног места.

Члан 217.

До ступања на снагу планских докумената предвиђених овим законом, за изградњу телекомуникационих објеката, за које се по овом закону издаје грађевинска дозвола, на подручју за које није донет урбанистички план или урбанистичким планом није предвиђена изградња те врсте објеката, локацијска дозвола се издаје у складу са условима органа, односно организација надлежних за послове телекомуникација, на основу годишњих планова развоја телекомуникационих мрежа на територији Републике Србије, у складу са законом.

Члан 218.

Решавање захтева за издавање одобрења за изградњу, употребне дозволе и других захтева за решавање о појединачним правима и обавезама, поднетих до дана ступања на снагу овог закона, наставиће се по прописима који су важили до дана ступања на снагу овог закона.

Члан 219.

(1) Ранији сопственик, законски наследник као и лица на која је ранији сопственик пренео право коришћења у складу са законом, којима је до дана ступања на снагу овог закона утврђено право коришћења на неизграђеном осталом грађевинском земљишту у државној својини у складу са одредбама Закона о планирању и изградњи ("Службени гласник РС", бр. 47/03 и 34/06), остају носиоци права коришћења на том земљишту, до доношења закона којим ће се уредити враћање одузете имовине.

(2) Решење којим је утврђено право коришћења из става 1. овог члана представља основ за подношење захтева за издавање грађевинске дозволе у складу са овим законом.

(3) Право коришћења из става 1. овог члана остаје у промету.

Члан 220.

Накнада за коришћење грађевинског земљишта плаћа се у складу са Законом о планирању и изградњи ("Службени гласник РС", бр. 47/03 и 34/06), док се наведена накнада не интегрише у порез на имовину.

Члан 221.

Одредба члана 4. став 2. овог закона примењиваће се од дана ступања на снагу прописа који доноси министар надлежан за послове грађевинарства, којим се ближе прописују услови, садржина и начин издавања сертификата о енергетским својствима објекта, у складу са овим законом.

Члан 222.

(1) Даном ступања на снагу овог закона престаје да важи Закон о планирању и изградњи ("Службени гласник РС", бр. 47/03 и 34/06).

(2) До доношења подзаконских аката на основу овлашћења из овог закона, примењиваће се подзаконски акти донети на основу закона који престаје да важи даном ступања на снагу овог закона, ако нису у супротности са овим законом.

Члан 223.

(1) Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Србије".

Б. ЗА ПРАВО ЗАШТИТЕ ЖИВОТНЕ СРЕДИНЕ

ЗАКОН

о потврђивању Конвенције о доступности информација, учешћу јавности у доношењу одлука и праву на правну заштиту у питањима животне средине

"Службени гласник РС" - Међународни уговори, бр. 38/2009

Члан 1.

Потврђује се Конвенција о доступности информација, учешћу јавности у доношењу одлука и праву на правну заштиту у питањима животне средине, сачињена 25. јуна 1998. године у Архусу (Данска), у оригиналу на енглеском, француском и руском језику.

Члан 2.

Текст Конвенције о доступности информација, учешћу јавности у доношењу одлука и праву на правну заштиту у питањима животне средине у оригиналу на енглеском језику и у преводу на српски језик гласи:

КОНВЕНЦИЈА О ДОСТУПНОСТИ ИНФОРМАЦИЈА, УЧЕШЋУ ЈАВНОСТИ У ДОНОШЕЊУ ОДЛУКА И ПРАВУ НА ПРАВНУ ЗАШТИТУ У ПИТАЊИМА ЖИВОТНЕ СРЕДИНЕ

Стране ове конвенције,

Подсећајући на 1. принцип Стокхолмске декларације о човековој средини,

Такође подсећајући на 10. принцип Декларације о животној средини и развоју из Рија (1992),

Подсећајући даље на резолуције Генералне скупштине 37/7 од 28. октобра 1982. о Светској повељи за природу и 45/94 од 14. децембра 1990. о потреби обезбеђивања здраве животне средине за добробит појединаца,

Подсећајући на Европску повељу о животној средини и здрављу усвојену на Првој европској конференцији о животној средини и здрављу Светске здравствене организације у Франкфурту на Мајни, у Немачкој, 8. децембра 1989,

Потврђујући потребу за заштитом, очувањем и унапређењем стања животне средине и обезбеђењем одрживог и за животну средину прихватљивог развоја,

Увиђајући да је адекватна заштита животне средине од основне важности по људску добробит и уживање основних људских права, укључујући и само право на живот,

Увиђајући такође да свака особа има право да живи у животној средини која одговара њеном здрављу и благостању и дужност, како индивидуалну тако и у заједници са другима, да штити и унапређује животну средину у корист садашњих и будућих генерација,

Сматрајући да грађани, у циљу остварења овог права и поштовања ове дужности, морају имати доступност информација, право на учествовање у доношењу одлука и право на правну заштиту у питањима животне средине, и констатујући да би грађанима могла да буде потребна помоћ у циљу остваривања њихових права,

Увиђајући да, у области животне средине, боља доступност информација и веће учешће јавности у доношењу одлука повећавају квалитет и спровођење одлука, доприносе свесности јавности у питањима животне средине, дају могућност јавности

да изрази своју забринутост и омогућавају органима јавне власти да ове чињенице узму у обзир,

У циљу унапређења одговорности и транспарентности у доношењу одлука и јачању подршке јавности одлукама у питањима животне средине,

Увиђајући пожељност транспарентности у свим владиним секторима и позивајући законодавна тела на примену принципа ове конвенције,

Такође, **увиђајући** потребу јавности да буде информисана о процедурама за учешће у доношењу одлука у питањима животне средине, да има слободан приступ том поступку и да познаје начин коришћења тих поступака,

Увиђајући даље значај одговарајућих улога које могу имати грађани појединци, невладине организације и приватни сектор у заштити животне средине,

У жељи да промовишу образовање у области животне средине у циљу унапређивања разумевања животне средине и одрживог развоја, и да подстакну свест шире јавности и њено учешће у доношењу одлука које се односе на животну средину и одрживи развој,

Имајући у виду, у овом контексту, значај коришћења медија и електронских или других будућих форми комуникације,

Увиђајући значај целовитог разматрања питања везаних за животну средину у доношењу владиних одлука и одговарајућу потребу органа јавне власти за поседовањем прецизних, разумљивих и актуелних информација о животној средини,

Констатујући да органи јавне власти располажу информацијама о животној средини у јавном интересу,

Посебно да ефикасни судски механизми буду доступни јавности, укључујући и организације, а у циљу заштите њихових легитимних интереса и примене закона,

Имајући у виду важност да потрошачи имају обезбеђене адекватне информације о производима, како би били у могућности да направе избор који је у складу са захтевима заштите животне средине,

Увиђајући забринутост јавности због намерног пуштања генетички модификованих организама у животну средину и потребе за већом транспарентношћу и већим учешћем јавности у доношењу одлука у овој области,

Уверене да ће се спровођењем ове конвенције допринети јачању демократије у региону Економске комисије Уједињених нација за Европу (ЕЦЕ),

Свесне улоге коју у том смислу има ЕЦЕ и подсећајући, између осталог, на Смернице ЕЦЕ за доступност информација о животној средини и учешће јавности у поступку доношења одлука у области животне средине, прихваћених у Министарској декларацији усвојеној на Трећој министарској конференцији "Животна средина за Европу", која је одржана у Софији, Бугарска, 25. октобра 1995,

Имајући у виду релевантне одредбе Конвенције о процени утицаја на животну средину у прекограничном контексту, усвојене у Еспоо-у, Финска, 25. фебруара 1991, као и Конвенције о прекограничним ефектима индустријских удеса и Конвенције о заштити и коришћењу прекограничних водотокова и међународних језера, обе усвојене у Хелсинкију 17. марта 1992, и осталих регионалних конвенција,

Свесне да ће се усвајањем ове конвенције допринети даљем јачању процеса "Животна средина за Европу" и резултатима Четврте министарске конференције у Архусу, Данска, јуна 1998. године,

Споразумеле су се о следећем:

Члан 1.

ЦИЉ

Ради давања доприноса заштити права сваког појединца садашњих и будућих генерација на живот у животној средини адекватној његовом здрављу и благостању, свака Страна ће гарантовати право на доступност информација, учешће јавности у доношењу одлука и право на правну заштиту у питањима животне средине, у складу са одредбама ове конвенције.

Члан 2.

ДЕФИНИЦИЈЕ

За сврхе ове конвенције,

1. "Страна" значи, ако се у тексту не наводи другачије, уговорна страна ове конвенције;
2. "Орган јавне власти" значи:
 - (а) Влада на националном, регионалном и другим нивоима;
 - (б) Физичка или правна лица која обављају јавне функције у складу са националним законодавством, укључујући посебне дужности, активности или услуге у односу на животну средину;
 - (ц) Сва друга физичка или правна лица која имају јавне одговорности или функције, или пружају јавне услуге у вези са животном средином, под контролом тела или особе на које се односе одредбе тачке (а) или (б) из горњег текста;
 - (д) Институције било које регионалне организације за економску интеграцију наведене у члану 17, која је Страна ове конвенције.Ова дефиниција не укључује тела или институције које поступају у судском или законодавном својству;
3. "Информација о животној средини" представља сваку информацију у писменом, визуелном, звучном, електронском или другом материјалном облику о:
 - (а) Стању елемената животне средине, као што су ваздух и атмосфера, вода, тло, земљиште, предели и природни комплекси, биолошки диверзитет и његове компоненте, укључујући генетички модификоване организме као и о интеракцији између ових елемената;
 - (б) Факторима као што су супстанце, енергија, бука и зрачење, и активностима или мерама, укључујући управне мере, о споразумима у области заштите животне средине, о политици, законским актима, плановима и програмима који утичу или ће вероватно утицати на елементе животне средине у оквиру тачке (а) у горњем тексту, анализама трошкова и користи (цост-бенефит анализама) и другим економским анализама и претпоставкама које се користе у доношењу одлука у области животне средине;
 - (ц) Стању здравља и безбедности људи, условима живота људи, културним споменицима и грађевинама, уколико на њих утиче или може да утиче стање елемената животне средине, или уколико на њих делују ови елементи, фактори, активности или мере на које се односи тачка (б) у горњем тексту;

4. "Јавност" значи једно или више физичких и правних лица и, у складу са националним законодавством или праксом, њихова удружења, организације или групе;
5. "Заинтересована јавност" значи јавност која је угрожена или ће вероватно бити угрожена или има интереса у доношењу одлука у области животне средине. За потребе ове дефиниције, невладине организације које промовишу заштиту животне средине и које задовољавају услове прописане националним законодавством биће сматране заинтересованим.

Члан 3. ОПШТЕ ОДРЕДБЕ

1. Свака Страна ће предузети неопходне законодавне, управне и друге мере, укључујући мере за постизање компатибилности између одредаба за имплементацију информација, учешће јавности и доступности одредбама о правној заштити из ове конвенције, као и одговарајуће извршне мере, за установљавање и одржавање јасног, транспарентног и конзистентног оквира за спровођење одредби ове конвенције.
2. Свака Страна ће настојати да обезбеди да службеници и власти помажу и пружају савете јавности у тражењу доступности информација, у олакшавању учешћа у доношењу одлука и у тражењу правне заштите у питањима животне средине.
3. Свака Страна ће промовисати еколошко образовање и еколошку свест код јавности, посебно по питању обезбеђења доступности информација, учешћа у доношењу одлука и остваривања правне заштите у питањима животне средине.
4. Свака Страна ће обезбедити одговарајуће признање и помоћ удружењима, организацијама и групама које промовишу заштиту животне средине и обезбедити усклађеност свог националног правног система са овом обавезом.
5. Одредбе ове конвенције неће утицати на право Стране на одржавање или увођење мера којима се обезбеђује шира доступност информација, веће учешће јавности у доношењу одлука и шире право на правну заштиту у питањима животне средине, од оних које захтева ова конвенција.
6. Овом конвенцијом се неће захтевати било какво дерогирање постојећих права на доступност информација, учешће јавности у доношењу одлука и права на правну заштиту у питањима животне средине.
7. Свака Страна ће промовисати примену принципа ове конвенције у међународним процесима доношења одлука у области животне средине и у оквиру међународних организација по питањима везаним за животну средину.
8. Свака Страна ће обезбедити да лица која остварују своја права у складу са одредбама ове конвенције не буду кажњавана, гоњена или узнемиравана на било који начин због својих активности. Ова одредба неће утицати на овлашћења националних судова да у судским поступцима одређују накнаде у разумном износу.
9. У границама релевантних одредаба ове конвенције, јавност ће имати доступност информација, могућност учешћа у доношењу одлука и право на правну заштиту у питањима животне средине без дискриминације по питању држављанства, националности или места пребивалишта, а у случају правног лица, без дискриминације у вези тога где има регистровано седиште или стварни центар својих активности.

Члан 4.

ДОСТУПНОСТ ИНФОРМАЦИЈА О ЖИВОТНОЈ СРЕДИНИ

1. Свака Страна ће обезбедити да, у складу са наредним ставовима овог члана, органи јавне власти, као одговор на захтев за информацијама о животној средини, учине те информације доступним јавности, у оквиру националног законодавства, укључујући и случајеве када је то захтевано и у складу са тачком (б) у доњем тексту, копије релевантне документације која садржи или обухвата такве информације:

(а) Без потребе да се исказује интерес;

(б) У захтеваној форми изузев:

(I) када је орган јавне власти једноставније да учини доступним те информације у другој форми, у ком случају ће се дати разлози за њихово достављање у тој форми; или

(II) када је информација већ доступна јавности у другој форми.

2. Информације у области животне средине из става 1. у горњем тексту биће стављене на располагање што је пре могуће, а најкасније месец дана након подношења захтева. У случајевима када обим и сложеност информација оправдава продужење овог рока, тај рок може бити продужен до два месеца од дана подношења захтева. Подносилац захтева ће бити обавештен о сваком продужењу као и о разлозима којима се оно правда.

3. Захтев за информацијом у области животне средине може бити одбијен:

(а) Ако орган јавне власти којем је захтев поднет не поседује информације у области животне средине које су тражене;

(б) Ако је захтев очигледно неразуман или је сувише уопштено формулисан, или

(ц) Ако се захтев односи на податке који се налазе у завршној фази обраде, или се односи на интерну комуникацију између органа јавне власти, када је такво изузеће предвиђено националним законодавством или уобичајеном праксом, узимајући у обзир јавни интерес за објављивање информација.

4. Захтев за информацијом у области животне средине може бити одбијен уколико би њено објављивање негативно утицало на:

(а) Поверљивост рада органа јавне власти, у случају када је поверљивост предвиђена националним законодавством;

(б) Међународне односе, националну одбрану или јавну безбедност;

(ц) Исправност рада судских органа, право лица на правично суђење, или могућност органа јавне власти да спроведе кривичну или дисциплинску истрагу;

(д) Поверљивост комерцијалних и индустријских информација, у случају када је поверљивост предвиђена законом у циљу заштите легитимног економског интереса. У том оквиру, информације о емисијама које су релевантне за заштиту животне средине биће објављене;

(е) Права интелектуалне својине;

(ф) Поверљивост личних података и/или досијеа који се односе на физичко лице, када то лице није дало пристанак на објављивање информација јавности, у случајевима када је таква поверљивост предвиђена националним законодавством;

(г) Интересе трећег лица које је доставило тражене информације, када то лице није имало или није могло бити стављено под законску обавезу давања

информација, у случајевима када то лице не да пристанак на објављивање информација; или

- (х) Животну средину на коју се информације односе, као што су подручја за размножавање ретких врста.

Претходно наведени основи за одбијање захтева тумачиће се на рестриктиван начин, узимајући у обзир интерес јавности за објављивање информација и узимајући у обзир да ли се тражене информације односе на емисије у животну средину.

5. Када орган јавне власти не поседује тражене информације у области животне средине, тај орган јавне власти ће што је пре могуће обавестити подносиоца захтева о томе којем органу јавне власти треба да се обрати за тражене информације, или ће проследити захтев том органу и обавестити о томе подносиоца.

6. Свака Страна ће обезбедити да, ако се информације изузете од објављивања у складу са ставом 3 (в) и 4 из горњег текста могу издвојити без нарушавања поверљивости изузетих информација, органи јавне власти ставе на располагање остатак тражених информација у области животне средине.

7. Одбијање захтева биће дато у писменој форми ако је захтев био у писменој форми или ако подносилац то захтева. У одбијајућој одлуци ће бити наведени разлози одбијања, те дата правна поука о поступку преиспитивања те одлуке који је регулисан у члану 9. Одбијајућа одлука ће бити донета што је пре могуће а најкасније у року од месец дана, изузев ако сложеност информација оправдава продужење овог рока на период до два месеца након подношења захтева. Подносилац ће бити обавештен о сваком продужењу рока и о разлозима за исто.

8. Свака Страна може дозволити својим органима јавне власти да наплате накнаду за пружање информација, али та накнада не сме премашивати разуман износ. Органи јавне власти који имају намеру да уведу наплаћивање накнаде за пружање информација ставиће подносиоцима захтева на располагање ценовник накнада које се могу наплатити, а који ће указивати на околности под којима се оне могу наплатити, или се од њиховог плаћања ослободити, и када достављање информација зависи о авансном плаћању такве накнаде.

Члан 5.

ПРИКУПЉАЊЕ И ДОСТАВЉАЊЕ ИНФОРМАЦИЈА У ОБЛАСТИ ЖИВОТНЕ СРЕДИНЕ

1. Свака Страна ће обезбедити:

- (а) Да органи јавне власти поседују и ажурирају информације у области животне средине у складу са својим функцијама;
- (б) Успостављање система обавезног протока информација према органима јавне власти о предложеним и постојећим активностима које могу имати значајног утицаја на животну средину;
- (ц) У случају непосредне опасности по здравље људи или животну средину, било да је она узрокована људском делатношћу или природним узроцима, да све информације које би могле омогућити јавности да предузме мере за спречавање или ублажавање штете која произилази из те претње, а које поседују органи јавне власти, буду одмах и без одлагања достављене припадницима јавности који могу бити угрожени.

2. Свака Страна ће обезбедити да, у оквиру националног законодавства, начин на који органи јавне власти стављају информације у области заштите животне средине на располагање јавности буде транспарентан и да те информације буду ефективно доступне, између осталог, путем:

(а) Обезбеђивања за јавност довољних података о врсти и обиму информација у области животне средине које поседују релевантни органи јавне власти, о основним условима под којима се те информације чине расположивим и доступним, и о поступку којим се до тих информација може доћи;

(б) Установљавања и одржавања практичних мера, као што су:

(I) Установљавање јавно доступних листа, регистара и досијеа;

(II) Обавезивање службеника да пружају подршку јавности у тражењу информација у оквиру ове конвенције; и

(III) Одређивања тачака за контакт; и

(ц) Обезбеђивања бесплатног приступа информацијама у области животне средине садржаним у листама, регистрима или досијеима назначеним у тачки (б) (I).

3. Свака Страна ће обезбедити да информације у области животне средине постану све доступније у електронским базама података до којих јавност може лако доћи путем јавних телекомуникационих мрежа. Информације доступне у овој форми требало би да садрже:

(а) Извештаје о стању животне средине, како је наведено у ставу 4. у доњем тексту;

(б) Текстова законских одредаба које се тичу животне средине;

(ц) По могућности, политике, планове и програме о/или у вези са животном средином и споразуме у области животне средине; и

(д) Остале информације, до мере до које би доступност таквих информација у овој форми олакшала примену националног закона којим се спроводи ова конвенција, под условом да су такве информације већ доступне у електронској форми.

4. Свака Страна ће у редовним временским интервалима, не дужим од три или четири године, објављивати и дистрибуирати национални извештај о стању животне средине, укључујући информације о квалитету животне средине и информације о претњама животној средини.

5. Свака Страна ће предузети мере у оквиру свог националног законодавства у циљу достављања, између осталог:

(а) Законских аката и политичких докумената као што су документи о стратегијама, политикама, програмима и акционим плановима који се односе на животну средину и извештаја о постигнутом напретку у њиховој примени, сачињених на различитим нивоима управе;

(б) Међународних уговора, конвенција и споразума о питањима животне средине;
и

(ц) Према потреби других значајних међународних докумената о питањима животне средине.

6. Свака Страна ће подстицати оператере чије активности имају значајног утицаја на животну средину да редовно информишу јавност о утицају њихових делатности и производа на животну средину, у случајевима где је то могуће, кроз организовање добровољног "еко-обележавања" и програма "еко-контроле" или на неки други начин.

7. Свака Страна ће:

- (a) Објављивати податке и анализе података које сматра релевантним и важним у обликовању главних предлога политике животне средине;
- (б) Објавити или на други начин учинити доступним расположиви материјал са објашњењима о сарадњи са јавношћу у питањима која спадају у домен ове конвенције; и
- (ц) Обезбедити у одговарајућој форми информације о начину вршења јавних функција или пружању јавних услуга од стране управе на свим нивоима, а у вези питања која се односе на животну средину.

8. Свака Страна ће развити механизме који ће омогућити да јавности буде доступан довољан обим информација о производу, како би били у стању да направе избор који је у складу са захтевима животне средине.

9. Свака Страна ће предузети мере ка прогресивном формирању националног кохерентног система инвентара или регистара загађења у виду структурисане, компјутеризоване и јавно доступне базе података, при чему би се подаци за ову базу прикупљали путем стандардизованог извештавања, узимајући у обзир, када је то целисходно, међународне процесе на овом плану. Овакав систем може да обухвата податке о уношењу, испуштању и преносу посебног низа супстанци и производа који потичу од посебног низа активности у медијуме животне средине, укључујући коришћење воде, енергије и других ресурса и ин-ситу и ех-ситу места обраде и одлагања.

10. Ниједна одредба овог члана не може одузети право Странама на одбијање објављивања одређене информације о животној средини у складу са чланом 4. ст. 3. и 4.

Члан 6.

УЧЕШЋЕ ЈАВНОСТИ У ДОНОШЕЊУ ОДЛУКА О ПОСЕБНИМ АКТИВНОСТИМА

1. Свака Страна:

- (a) Примењиваће одредбе овог члана у вези одлука о томе да ли дозволити предложене активности наведене у Анексу I;
- (б) Примењиваће такође, у складу са својим националним законодавством, одредбе овог члана на одлуке о предложеним активностима које нису наведене у Анексу I, а које могу имати значајног утицаја на животну средину. У том циљу, Стране ће одредити да ли се на предложену активност односе ове одредбе; и
- (ц) Може одлучити, од случаја до случаја, ако је таква могућност предвиђена националним законодавством, да не примењује одредбе овог члана на предложене активности које служе у сврху националне одбране, ако та Страна сматра да би примена одредаба овог члана имала неповољног утицаја на наведене интересе.

2. Заинтересована јавност ће бити обавештена, било путем јавног саопштења или уколико је могуће појединачно, у раној фази поступка доношења одлука по питањима животне средине, те на адекватан, благовремен и ефикасан начин, између осталог, о:

- (a) Предложеној активности и захтеву о коме ће се одлучивати;
- (б) Природи могућих одлука или о нацрту одлуке;
- (ц) Органу јавне власти надлежном за доношење одлуке;

(д) Предвиђеној процедури, која укључује, када и како се те информације могу обезбедити и информације о:

I. Почетку процедуре;

II. Могућности за учешће јавности;

III. Времену и месту одржавања сваке јавне расправе;

IV. Органу јавне власти од кога се релевантне информације могу добити и где су релевантне информације депоноване ради стављања на увид јавности;

V. Релевантном органу јавне власти или било ком другом органу коме се могу упућивати коментари или питања, као и обавештења о року предвиђеном за упућивање коментара и питања; и

VI. Доступности релевантних информација о животној средини које се односе на предложено активност; и

(е) Чињеници да је дата активност подложна националној или прекограничној процедури процене утицаја на животну средину.

3. Процедуре учешћа јавности у доношењу одлука ће имати разумне временске рокове за различите фазе остваривања, остављајући довољно времена за информисање јавности у складу са ставом 2. из горњег текста и за припремање јавности за ефикасно учешће у процесу доношења одлука по питањима животне средине.

4. Свака Страна ће омогућити учешће јавности у раној фази, када су све опције још увек отворене и када може доћи до ефикасног учешћа јавности.

5. Свака Страна би требала, по потреби, подстицати подносиоце захтева да обезбеде информације везане за циљеве због којих подносе захтев, да одреде заинтересовану јавност и да расправљају пре подношења захтева за давање дозволе.

6. Свака Страна ће захтевати од надлежних органа јавне власти да заинтересованој јавности, на захтев и када је то прописано националним законодавством, у што краћем временском року омогући бесплатан преглед свих релевантних информација које се тичу процеса доношења дате одлуке, а које се у датом моменту налазе на располагању, као што је наведено у овом члану. Ово не нарушава право страна да одбију објављивање одређених информација у складу са чланом 4. ст. 3. и 4. Релевантне информације ће у најмањој мери обухватити, без нарушавања одредаба члана 4. следеће:

(а) Опис локације и физичких и техничких карактеристика предложене активности, укључујући процену очекиваних количина остатака и емисија;

(б) Опис значајних ефеката предложене активности на животну средину;

(ц) Опис предвиђених мера спречавања и/или смањивања ефеката, укључујући емисије;

(д) Не-технички резиме горе наведеног;

(е) Нацрт главних алтернатива проучених од стране подносиоца захтева; и

(ф) У складу са националним законодавством, главне извештаје и препоруке које су достављене органу јавне власти у време када ће заинтересована јавност бити информисана, у складу са ставом 2. из горњег текста.

7. Процедура за учешће јавности ће се омогућити јавности да подноси, било у писменој или другој одговарајућих форми, у току јавне расправе или истраге са подносиоцем захтева, све евентуалне коментаре, информације, анализе и мишљења која се сматрају релевантним за предложено активност.

8. Свака Страна ће обезбедити да се приликом доношења одлуке узме у обзир исход учешћа јавности.

9. Свака Страна ће обезбедити да се, у случају кад одлуку донесе орган јавне власти, јавност благовремено информисе о одлуци у складу са одговарајућом процедуром. Свака Страна ће учинити доступним јавности текст одлуке заједно са разложима и образложењима на којима је одлука заснована.

10. Свака Страна ће обезбедити да се, када орган јавне власти поновно разматра или ажурира оперативне услове дате активности из става 1, примењују одредбе ст. 2. до 9. овог члана мутатис мутандис, када је то потребно.

11. Свака Страна ће, у оквиру свог националног законодавства и у мери у којој је то оствариво и могуће, примењивати одредбе овог члана приликом одлучивања о томе да ли да се дозволи намерно испуштање генетички модификованих организама у животну средину.

Члан 7.

УЧЕШЋЕ ЈАВНОСТИ КОЈЕ СЕ ОДНОСИ НА ПЛАНОВЕ, ПРОГРАМЕ И ПОЛИТИКУ У ВЕЗИ СА ЖИВОТНОМ СРЕДИНОМ

Свака Страна ће сачинити одговарајуће практичне аранжмане и/или друге мере за учешће јавности током припрема планова и програма у вези са животном средином, у транспарентном и објективном оквиру, пошто је доставила потребне информације јавности. У овом оквиру ће бити примењени члан 6. ст. 3, 4. и 8. Део јавности који може да учествује ће утврдити надлежни орган јавне власти, узимајући у обзир циљеве ове конвенције. Свака Страна ће, у одговарајућој мери, настојати да обезбеди могућности за учешће јавности у припреми политике у вези са животном средином.

Члан 8.

УЧЕШЋЕ ЈАВНОСТИ ТОКОМ ПРИПРЕМЕ ИЗВРШНИХ ПРОПИСА И/ИЛИ ОПШТЕПРИМЕЊИВИХ ЗАКОНСКИ ОБАВЕЗУЈУЋИХ НОРМАТИВНИХ ИНСТРУМЕНАТА

(1) Свака Страна ће настојати да промовише ефективно учешће јавности у одговарајућој фази поступка, када су опције још увек отворене, током припреме извршних прописа од стране органа јавне власти и других опште примењивих законски обавезујућих правила која могу имати значајан утицај на животну средину.

(2) У том циљу треба предузети наредне кораке:

(а) Потребно је утврдити довољне временске рокове за ефикасно учешће јавности;

(б) Потребно је објавити или на други начин ставити на располагање јавности нацрт правила; и

(ц) Потребно је дати јавности могућност да учествује у расправи директно или преко представничких консултативних тела.

(3) Резултат учешћа јавности биће узет у обзир у највећој могућој мери.

Члан 9.

ПРАВО НА ПРАВНУ ЗАШТИТУ

1. Свака Страна ће, у оквиру свог националног законодавства, обезбедити да свако лице које сматра да је његов захтев за доставу информација из члана 4. игнорисан, неосновано одбијен, било поједини његови делови или у целини, или да је на било који начин третиран супротно одредбама истог члана, има приступа поступку

преиспитивања пред судом или неким другим законом установљеним независним и непристрасним телом.

У случајевима када Страна обезбеђује примену поступка преиспитивања пред судом, обезбеђује и да то лице такође има могућности покретања бесплатне или јефтине, законски одређене убрзане процедуре поновног разматрања од стране органа јавне власти или преиспитивања које би учинило неко независно и непристрасно тело, осим суда.

Коначне одлуке, сходно овом ставу 1, биће обавезујуће за орган јавне власти који поседује информације. Разлози ће бити наведени у писаној форми, најпосле када се одбија доступност информација у складу са овим ставом.

2. Свака Страна, у оквиру свог националног законодавства, обезбедиће да припадници заинтересоване јавности

(а) који имају довољног интереса, или, алтернативно,

(б) тврде да је дошло до кршења права, у случају када прописи о управном поступку једне Стране то захтевају као предуслов, имају право на поступак преиспитивања пред судом и/или другим независним и непристрасним телом установљеним законом, у циљу побијања материјалне и процесне законитости било које одлуке, чињења или пропуштања чињења, према одредбама члана 6. и, када је то предвиђено националним законодавством и без нарушавања одредаба става 3. у доњем тексту, другим релевантним одредбама ове конвенције.

Критеријуми дефинисања довољног интереса и кршења овог права биће одређени у складу са захтевима националног законодавства и са циљем да се заинтересованој јавности омогући широка правна заштита у оквиру делокруга ове конвенције. У том циљу, интерес било које невладине организације која испуњава захтеве из члана 2. став 5. сматраће се довољним за примену подстава (а) у горњем тексту. Такође ће се сматрати да такве организације имају права која могу бити прекршена према подставу (б) у горњем тексту.

Одредбама става 2. не искључује се могућност прелиминарног преиспитивања од стране неког управног органа, и оне не утичу на захтев да се користе управни поступци за преиспитивање пре прибегавања судским поступцима преиспитивања, када је такав захтев постављен националним законодавством.

3. Поред тога, и без нарушавања могућности остваривања правне заштите из ст. 1. и 2. у горњем тексту, свака Страна ће обезбедити да припадници јавности, када испуњавају евентуалне услове које поставља национално законодавство, имају доступност управним и судским поступцима којима се оспорава чињење или пропусти које су учинила физичка лица или орган јавне власти, а која су у супротности са одредбама њиховог националног законодавства које се односи на животну средину.

4. Поред тога и без нарушавања одредаба става 1. у горњем тексту, процедуре из ст. 1, 2. и 3. из горњег текста ће обезбедити адекватне и ефикасне правне лекове, укључујући и привремене мере, и биће поштене, правичне, благовремене и неће бити праћене превисоким трошковима који отежавају њихово коришћење. Одлуке које се доносе по одредбама овог члана биће донете или забележене у писаној форми. Одлуке судова и када год је то могуће других тела, биће јавно доступне.

5. У циљу унапређивања ефикасности одредаба овог члана, свака Страна ће обезбедити да јавности буду доступне информације о могућности покретања

управних и судских поступака за преиспитивање, а размотриће могућност установљења одговарајућих механизма пружања помоћи за уклањање или смањење финансијских и других препрека за доступност правосуђа.

Члан 10. САСТАНЦИ СТРАНА

1. Први састанак Страна биће сазван најкасније годину дана након ступања на снагу ове конвенције. Након тога, редовни састанци Страна биће одржавани најмање једном у две године, уколико Стране о томе не одлуче другачије, или на писмени захтев било које Стране, под условом да тај захтев добије подршку најмање једне трећине Страна у року од шест месеци пошто га Извршни секретар Економске комисије за Европу упути свим Странама.

2. Стране ће на својим састанцима континуирано пратити примењивање ове конвенције на основу редовног извештавања Страна. Имајући у виду овај циљ, оне ће:

- (а) Преиспитивати политику и правне и методолошке приступе који се тичу доступности информација, учешћа јавности у доношењу одлука и права на правну заштиту у питањима животне средине, у смислу њиховог даљег унапређивања;
- (б) Размењивати информације о искуству које су стекли закључивањем и примењивањем билатералних и мултилатералних споразума или других аранжмана релевантних у односу на циљеве ове конвенције, а чије су стране једна или више Страна ове конвенције;
- (ц) Тражити, тамо где је то потребно, услуге одговарајућих тела ЕЦЕ и других компетентних међународних тела и посебних комитета у свим аспектима који се односе на постизање циљева ове конвенције;
- (д) Установити помоћна тела ако би то по њиховом мишљењу било потребно;
- (е) Припремати, по потреби, протоколе ове конвенције;
- (ф) Разматрати и усвајати предлоге амандмана на ову конвенцију у складу са одредбама члана 14;
- (г) Разматрати и предузимати додатне радње које су потребне за постизање циљева ове конвенције;
- (х) На свом првом састанку, разматрати и консензусом усвојити Пословник о раду за своје састанке и састанке помоћних тела;
- (и) На свом првом састанку, разматрати своја искуства у погледу примене одредаба члана 5. став 9. и разматрати који су кораци неопходни у циљу даљег развијања система из тог става, узимајући у обзир међународне процесе и развој, укључујући разраду одговарајућег инструмента који се односи на инвентаре или регистре о испуштању и трансферу загађења, а који би Конвенцији могли бити прикључени као анекси.

3. На састанцима Страна се може, по потреби, разматрати установљавање финансијских аранжмана на бази консензуса.

4. Уједињене нације, њене специјализоване агенције и Међународна агенција за атомску енергију, као и свака државна или регионална организација за економску интеграцију која по члану 17. има право да потпише Конвенцију али која није Страна ове конвенције, као и свака међувладина организација која се бави истим областима којима се бави и Конвенција, овлашћене су да учествују као посматрачи на састанцима Страна.

5. Свака невладина организација која се бави областима којима се бави Конвенција, а која је обавестила Извршног секретара Економске комисије за Европу о својој жељи за буде репрезентована на састанку Страна, имаће право учешћа као посматрач, изузев у случају када најмање једна трећина присутних Страна поднесе приговоре.
6. У сврху поштовања одредаба ст. 4. и 5. из горњег текста, Пословник о раду из става 2 (х) из горњег текста предвидеће практичне модалитете за поступак пријема и друге релевантне услове.

Члан 11.
ПРАВО ГЛАСА

1. Свака Страна ове конвенције имаће један глас, изузев у случајевима предвиђених у ставу 2. у доњем тексту.
2. Регионалне организације за економску интеграцију ће у предметима у оквиру своје надлежности имати онолико гласова колики је број њихових чланица које су Стране Конвенције. Ове организације неће користити своје право гласа уколико то чине њихове државе чланице, и обрнуто.

Члан 12.
СЕКРЕТАРИЈАТ

Извршни секретар Економске комисије за Европу вршиће следеће функције секретаријата:

- (а) Сазивање и припремање састанака Страна;
- (б) Прослеђивање свим Странама извештаја и других информација примљених у складу са одредбама ове конвенције; и
- (ц) Друге функције које могу одредити Стране.

Члан 13.
АНЕКСИ

Анекси на ову конвенцију представљаће њен саставни део.

Члан 14.
АМАНДМАНИ НА КОНВЕНЦИЈУ

1. Свака Страна може предложити амандмане на ову конвенцију.
2. Текст сваког предложеног амандмана на Конвенцију поднеће се у писменој форми Извршном секретару Економске комисије за Европу који ће их пренети свим Странама, најкасније деведесет дана пре одржавања састанка Страна на коме је дати амандман предложен за усвајање.
3. Стране ће начинити сваки напор да постигну споразум у виду консензуса око сваког предложеног амандмана. Ако све могућности око постизања консензуса буду исцрпљене без постизања споразума, амандман ће се у крајњем случају усвојити тро-четвртинском већином гласова Страна које су присутне и које гласају на састанку.
4. Амандмане на ову конвенцију који буду усвојени у складу са ставом 3. у горњем тексту, Депозитар ће доставити свим Странама на ратификацију, одобрење или прихватање. Амандмани на ову конвенцију, изузев на анексе, ће ступити на снагу за Стране које су их ратификовале, одобриле или прихватиле, деведесетог дана пошто Депозитар прими обавештење о њиховој ратификацији, одобрењу или прихватању од најмање три четвртине свих Страна. Након тога, ови амандмани ће ступити на снагу

за сваку другу Страну деведесетог дана након што дата Страна депонује свој инструмент о ратификацији, одобрењу или прихватању амандмана.

5. Свака Страна која није у могућности да одобри амандман на анекс ове конвенције, обавестиће о томе Депозитара у писменој форми у року од дванаест месеци од дана обавештења о усвајању. Депозитар ће без одлагања обавестити све Стране о пријему таквог обавештења. Страна може у свако доба заменити своје претходно обавештење прихватом амандмана и, након депоновања инструмента прихватања код Депозитара, амандмани на тај анекс ступиће на снагу за ту Страну.

6. Након истека рока од дванаест месеци од датума када је Депозитар доставио предлог амандмана, како је предвиђено у ставу 4. у горњем тексту "амандман на анекс ступиће на снагу за оне Стране које нису доставиле обавештење из става 5. у горњем тексту, под условом да такво обавештење није поднето од више од једне трећине страна.

7. За сврхе овог члана, "Стране које су присутне и које гласају" означава Стране које су присутне и које гласају за или против.

Члан 15.

РАЗМАТРАЊЕ ПОШТОВАЊА ОДРЕДБИ

Стране ће на састанку, на основу консензуса, успоставити неконфронтирајуће, неправне и консултативне опционе аранжмане ради разматрања поштовања одредби ове конвенције. Овим аранжманима ће се омогућити одговарајуће укључивање јавности и они могу да садрже могућност комуникације од стране припадника јавности у разматрању питања која се односе на ову конвенцију.

Члан 16.

РЕШАВАЊЕ СПОРОВА

1. Уколико се између две или више Страна јави спор око тумачења или примене ове конвенције, оне ће решење тражити путем преговора или на било који други начин решавања спорова који је прихватљив за Стране у спору.

2. Приликом потписивања, ратификовања, прихватања, одобравања или приступања овој конвенцији, или у било које време након тога, свака Страна има могућност да писмено обавести Депозитара да у случају спора који није решен у складу са ставом 1. у горњем тексту, прихвата један или оба од следећих начина за решавања спора као обавезан, у односу према било којој другој Страни која прихвата исту обавезу:

(а) Подношење спора Међународном суду правде;

(б) Арбитража у складу са поступком утврђеним у Анексу II.

3. Уколико су Стране у спору прихватиле оба начина решавања спора из става 2. у горњем тексту, спор се може поднети само Међународном суду правде, осим ако се стране у спору не споразумеју другачије.

Члан 17.

ПОТПИСИВАЊЕ

Ова конвенција биће отворена за потписивање у Архус-у (Данска) 25. јуна 1998. године, а након тога у седишту Уједињених нација у Њујорку до 21. децембра 1998. године и то за државе чланице Економске комисије за Европу, као и за државе које имају консултативан статус код Економске комисије за Европу у складу са ст. 8. и 11. Резолуције Економског и социјалног савета 36 (IV) од 28. марта 1947. године, као и за

регионалне организације за економску интеграцију које су основале суверене државе чланице Економске комисије за Европу, а које су на њих пренеле надлежност за питања која се регулишу овом конвенцијом, укључујући и надлежност за закључивање уговора који се односе на ову материју.

Члан 18.
ДЕПОЗИТАР

Генерални секретар Уједињених нација ће поступати као Депозитар ове конвенције.

Члан 19.
РАТИФИКАЦИЈА, ПРИХВАТАЊЕ, ОДОБРАВАЊЕ И ПРИСТУПАЊЕ

1. Ова конвенција ће бити подложна ратификацији, прихватању или одобравању држава потписница и организација регионалне економске интеграције.
2. Ова конвенција ће бити отворена за приступање од 22. децембра 1998. године државама и организацијама за регионалну економску сарадњу из члана 17.
3. Свака друга држава, која није поменута у ставу 2. у горњем тексту, а која је чланица Уједињених нација, може приступити Конвенцији по одобрењу састанка Страна.
4. Било која организација поменута у члану 16. која постане Страна ове конвенције, а да ниједна њена држава чланица није страна потписница, преузеће све обавезе из ове конвенције. Ако су једна или више држава чланица такве једне организације Стране ове конвенције, организација и њене државе чланице ће одлучивати о својим односним одговорностима за остваривање својих обавеза према Конвенцији. У таквим случајевима, организација и државе чланице неће имати право да истовремено остварују права према Конвенцији.
5. Организације регионалне економске интеграције поменуте у члану 16. ће у својим инструментима ратификације, прихватања, одобравања или приступања назначити домен своје надлежности у погледу питања која се регулишу овом конвенцијом. Ове организације ће такође обавестити Депозитара о свим релевантним модификацијама у погледу домена њихових надлежности.

Члан 20.
СТУПАЊЕ НА СНАГУ

1. Ова конвенција ступиће на снагу деведесетог дана након датума депоновања шеснаестог инструмента ратификације, прихватања, одобравања или приступања.
2. За потребе става 1. у горњем тексту, ниједан инструмент који депонује организација регионалне економске интеграције неће се сматрати као додатни онима које су депоновале државе чланице такве организације.
3. За сваку државу или организацију поменуту у члану 17. која ратификује, прихвати или одобри ову конвенцију или јој приступи након депоновања шеснаестог инструмента ратификације, прихватања, одобравања или приступања, Конвенција ће ступити на снагу деведесетог дана након датума када та држава или организација депонује свој инструмент ратификације, прихватања, одобравања или приступања.

Члан 21.
ПОВЛАЧЕЊЕ

У било ком тренутку након три године од датума на који је ова конвенција ступила на снагу за одређену Страну, та се Страна може повући из Конвенције давањем

писменог обавештења Депозитару. Свако такво повлачење ступиће на снагу деведесетог дана од датума пријема таквог обавештења од стране Депозитара.

Члан 22.

АУТЕНТИЧНИ ТЕКСТОВИ

Оригинал ове конвенције, чији су енглески, француски и руски текстови подједнако аутентични, биће депонован код Генералног секретара Уједињених нација.

У ПОТВРДУ ЧЕГА, доле потписани, за то прописно овлашћени, потписују ову конвенцију.

САЧИЊЕНО у Архусу (Данска), двадесет петог дана јуна, хиљаду девет стотина деведесет осме године.

АНЕКС I

СПИСАК АКТИВНОСТИ ПОМЕНУТИХ У ЧЛАНУ 6. СТАВ 1(a)

1. Енергетски сектор:

- Рафинерије минералне нафте и гаса;
- Инсталације за гасификацију и обезбеђивање течним горивима;
- Термоелектране и друге инсталације на сагоревање са улазном топлотом од 50 мегавата (MW) или већом;
- Пећи за кокс;
- Нуклеарне електране и други нуклеарни реактори, укључујући растављање и престанак рада таквих електрана и реактора 1/ (осим истраживачких инсталација за производњу и конверзију физионих и фертилних материјала чија максимална снага не прелази 1 kW сталног топлотног оптерећења);
- Инсталације за поновну обраду озраченог нуклеарног горива;
- Инсталације намењене:
 - за производњу или обогаћивање нуклеарног горива;
 - за обраду озраченог нуклеарног горива или високо радиоактивног отпада;
 - за коначно одлагање озраченог нуклеарног горива;
 - само за коначно одлагање радиоактивног отпада;
 - само за држање (планирано на више од 10 година) озрачених нуклеарних горива или радиоактивног отпада на месту различитом од места производње.

2. Производња и обрада метала:

- Инсталације за пржење или синтеровање металне руде (укључујући сулфидне руде);
- Инсталације за производњу сировог гвожђа и челика (примарном или секундарном фузијом) укључујући континуирано ливење, са капацитетом од преко 2,5 тоне на сат;
- Инсталације за обраду црних метала:
 - (I) Топле ваљаонице с капацитетом од преко 20 тона сировог челика по сату;
 - (II) Ковнице са чекићима чија енергија прелази 50 кило-џула по чекићу, где се користи топлотна енергија која прелази 20 MW;
 - (III) Наношење заштитних слојева легура метала са уносом који прелази 2 тоне сировог челика на сат;
- Ливнице за црне метале чија производња прелази 20 тона дневно;
- Инсталације:

- (I) За производњу обојених сирових метала из руде, концентрата или секундарних сировина металуршким, хемијским или електролитичким процесима;
 - (II) За топљење, укључујући легирање, обојених метала, укључујући поново добијене производе (рафинирање, ливење, итд.), са капацитетом топљења од преко 4 тоне дневно за олово и кадмијум, или од преко 20 тона дневно за све остале метале;
 - Инсталације за површинску обраду метала и пластичних материјала уз помоћ електролитичких или хемијских процеса где запремина базена за обраду прелази 30 м³.
3. Минерална индустрија:
- Инсталације за производњу цементног клинкера у ротационим пећима производног капацитета од преко 500 тона дневно, или креча у ротационим пећима производног капацитета од преко 50 тона дневно, или у другим пећима са производним капацитетом од преко 50 тона дневно;
 - Инсталације за производњу азбеста и производа на бази азбеста;
 - Инсталације за производњу стакла, укључујући стаклену вуну, са капацитетом топљења од преко 20 тона дневно;
 - Инсталације за топљење минералних супстанци, укључујући производњу минералних влакана, са капацитетом топљења од преко 20 тона дневно;
 - Инсталације за производњу керамичких производа печењем, посебно црепова, цигала, ватросталних цигала, плочица, камених и порцеланских предмета, са производним капацитетом од преко 75 тона дневно, и/или са капацитетом пећи од преко 4 м³ и поставком густине по пећи преко 300 кг/м³.
4. Хемијска индустрија:
- Производња у оквиру значења категорија активности садржаних у овом ставу означава производњу на индустријском нивоу хемијском обрадом супстанци или група супстанци наведеним у тачкама (а) до (е):
- (а) Хемијске инсталације за производњу базних органских хемикалија, попут:
- (I) Простих угљоводоника (линеарних или цикличних, засићених или незасићених, алифатичних или ароматичних);
 - (II) Угљоводоника који садрже кисеоник, попут алкохола, алдехида, кетона, карбоксилних киселина, естера, ацетата, етера, пероксида, епоксидних смола;
 - (III) Сумпорних угљоводоника;
 - (IV) Азотних угљоводоника, попут амина, амида, азотних једињења, нитро-једињења или нитратних једињења, алкилцијанида, цијанида, изоцијанида;
 - (V) Угљоводоника који садрже фосфор;
 - (VI) Халогених угљоводоника;
 - (VII) Органскометална једињења;
 - (VIII) Базичних пластичних материјала (полимера, синтетичких влакана и влакана на бази целулозе);
 - (IX) Синтетичких гума;
 - (X) Боја и пигмената;
 - (XI) Површински активних средстава;
- (б) Хемијске инсталације за производњу базних неорганских хемикалија, попут:

- (I) Гасова, као што су амонијак, хлор или хлороводоник, флуор или флуороводоник, угљенични оксид, сумпорна једињења, азотни оксид, водоник, сумпор диоксид, карбонил хлорид;
 - (II) Киселина, попут хромне киселине, флуороводоничне киселине, фосфорне киселине, азотне киселине, хлороводоничне киселине, сумпорне киселине, пушљиве сумпорне киселине (олеум) и друге неорганске киселине које садрже сумпор;
 - (III) База, попут амонијум хидроксида, калијум хидроксида, натријум хидроксида;
 - (IV) Соли, попут амонијум хлорида, калијум хлората, калијум карбоната, натријум карбоната, пербората, сребро нитрата;
 - (V) Неметала, металних оксида и других неорганских једињења попут калцијум карбида, силицијум, силицијум карбида;
 - (ц) Хемијске инсталације за производњу вештачких ђубрива на основу фосфора, азота или калијума (простих или сложених вештачких ђубрива);
 - (д) Хемијске инсталације за производњу основних производа за заштиту биља и биоцида;
 - (е) Инсталације код којих се користе хемијски или биолошки процеси за производњу основних фармацеутских производа;
 - (ф) Хемијске инсталације за производњу експлозива;
 - (г) Хемијске инсталације код којих се користе хемијски или биолошки процеси за производњу адитива на бази протеина, ензима и других протеинских супстанци.
5. Управљање отпадом:
- Инсталације за спаљивање, рециклажу, хемијски третман или депоније опасног отпада;
 - Инсталације за спаљивање комуналног отпада са капацитетом од преко 3 тоне по сату;
 - Инсталације за одлагање неопасног отпада са капацитетом од преко 50 тона дневно;
 - Депоније које примају преко 10 тона дневно или са укупним капацитетом који прелази 25.000 тона, искључујући депоније инертног отпада.
6. Постројења за третирање отпадних вода са капацитетом од преко 150.000 популационог еквивалента.
7. Индустриска постројења за:
- (а) Производњу пулпе од дрвета и сличних влакнастих материјала;
 - (б) Производњу папира и картона са производним капацитетом од преко 20 тона дневно.
8. (а) Изградња линија за међуградски железнички саобраћај и аеродрома 2/ са основном дужином писте од 2.100 м или више;
- (б) Изградња путева за моторна возила и аутопутева; 3/
 - (ц) Изградња новог пута од четири или више трака, или исправљање и/или преуређивање постојећег пута од две траке или мање, у циљу омогућавања четири или више трака, тамо где би тај нови пут, преуређени и/или проширени део пута био 10 км или више непрекидне дужине.
9. (а) Унутрашњи водни путеви и пристаништа за унутрашњи водни саобраћај који омогућава пролаз пловила од преко 1.350 тона;

- (б) Трговачке луке, докови за утовар и истовар повезана са копном и спољним лукама (искључујући докове за трајекте), који омогућавају пролаз пловилима од преко 1.350 тона.
10. Системи за прикупљање подземних вода или вештачки системи за обнављање подземних вода где је годишња запремина прикупљене или обновљене воде еквивалентна или прелази 10 милиона кубних метара.
11. (а) Радови на преносу водних ресурса између речних сливова где се тим преносом желе спречити могуће несташнице воде и где количина пренесене воде износи преко 100 милиона кубних метара годишње;
- (б) У свим другим случајевима, радови на преносу водних ресурса између речних сливова где вишегодишњи просечни проток слива прелази 2.000 милиона кубних метара годишње, и где количина пренесене воде прелази 5% од тог протока.
- У оба случаја искључен је пренос пијаће воде цевоводима.
12. Екстракција петролеја и природног гаса за комерцијалне сврхе, када количина екстрахованог петролеја прелази 500 тона дневно, а гаса 500.000 кубних метара дневно.
13. Бране и друге инсталације намењене за задржавање или стално складиштење воде, када нова или додатна количина задржане или ускладиштене воде прелази 10 милиона кубних метара.
14. Цевоводи за транспорт гаса, нафте или хемикалија са пречником већим од 800 мм и дужином која прелази 40 км.
15. Постројења за интензивно узгајање живине или свиња са преко:
- (а) 40.000 места за живину;
- (б) 2.000 места за товне свиње (преко 30 кг); или
- (ц) 750 места за крмаче.
16. Каменоломи и отворени рударски копови чија површина прелази 25 хектара, или експлоатација тресета, где површина локације прелази 150 хектара.
17. Изградња далековода са напоном од 220 кВ или више и дужином већом од 15 км.
18. Постројења за складиштење петролеја, петрохемијских или хемијских производа са капацитетом од 200.000 тона или више.
19. Остале активности:
- Постројења за предтретман (поступци попут прања, избељивања, мерцеризације) или бојења влакана или текстила, чији капацитет прелази 10 тона дневно;
 - Постројења за бојење коже чији капацитет прелази 12 тона финалних производа дневно;
 - (а) Кланице са капацитетом производње већом од 50 тона дневно;
 - (б) Постројења за прераду и обраду прехранбених производа од:
 - (I) животињских сировина (осим млека) са производним капацитетом финалних производа већим од 75 тона дневно;
 - (II) биљних сировина са производним капацитетом готових производа већим од 300 тона дневно (просечна вредност на кварталној основи);
 - (ц) Прерада и обрада млека, где је количина добијеног млека већа од 200 тона дневно (просечна вредност на годишњој основи);
 - Постројења за уклањање или рециклажу животињских лешева и животињског отпада чији капацитет прераде прелази 10 тона дневно;

- Постројења за површински третман супстанци, предмета или производа уз помоћ органских растварача, посебно за обраду челика, штампање, превлачење, одмашћивање, заштиту од воде, калибрацију, бојење, чишћење и импрегнацију, са капацитетом потрошње од преко 150 кг на сат или преко 200 тона годишње;
- Постројења за производњу ђумура (спаљени угаљ) или електрографита уз помоћ термичке обраде или графитизације.

20. Свака активност коју не обухватају ст. од 1. до 19. у горњем тексту, а где се предвиђа учешће јавности у оквиру поступка за процену утицаја на животну средину, у складу с националним законодавством.

21. Одредбе члана 6. став 1(а) ове конвенције не примењују се ни на један од горе наведених пројеката предузетих искључиво или претежно у циљу истраживања, развоја и тестирања нових метода или производа у току мање од две године, изузев уколико није вероватно да ће изазвати значајан утицај на животну средину или здравље.

22. Свака промена или проширење активности, када таква промена или проширење одговара критеријумима/граничним вредностима које поставља овај Анекс, подлежу одредбама члана 6. став 1 (а) ове конвенције. Свака друга промена или проширење активности подлеже одредбама члана 6. став 1 (б) ове конвенције.

Напомене

1/ Нуклеарне електране и други нуклеарни реактори престају бити таква инсталација када се сво нуклеарно гориво и други радиоактивно контаминирани елементи перманентно уклоне са локације инсталације.

2/ У сврху ове конвенције, "аеродром" означава аеродром који је у складу са дефиницијом из Чикашке конвенције из 1944. године, којом се успоставља Међународна организација за цивилну авијацију (Анекс 14).

3/ У сврху ове конвенције, "аутопут" означава пут који је у складу са дефиницијом из Европског споразума о главним међународним саобраћајним артеријама од 15. новембра 1975. године.

АНЕКС II **АРБИТРАЖА**

1. У случају подношења спора на арбитражу у складу са одредбама члана 16. став 2. ове конвенције, страна или стране у спору ће обавестити секретаријат о предмету арбитраже и назначити посебно чланове ове конвенције чије је тумачење или примена у питању. Секретаријат ће добијене информације проследити свим Странама ове конвенције.

2. Арбитражни трибунал ће се састојати од три члана. Страна или стране које туже, као и друга страна или стране у спору именовале по једног арбитра, а двоје именованих арбитра ће на основу споразума одредити трећег који ће бити председник арбитражног већа. Он не сме да буде држављанин ниједне од страна у спору, нити место његовог сталног боравишта може бити на територији једне од тих страна, нити он може бити запослен код њих, нити да је радио на том случају у било ком другом својству.

3. Ако се председник арбитражног већа не именује у року од два месеца од именовања другог арбитражног судије, Извршни секретар Економске комисије за Европу ће, на захтев било које стране у спору, одредити председника у даљем двомесечном року.

4. Ако једна од страна у спору не именује арбитра у року од два месеца од пријема захтева, друга страна може о томе информисати Извршног секретара Економске комисије за Европу, који ће именовати председника арбитражног већа у даљем двомесечном року. По именовану, председник арбитражног већа ће захтевати од стране која није именовала свог арбитра да то учини у року од два месеца. Ако она то не учини у датом року, председник ће обавестити Извршног секретара Економске комисије за Европу који ће именовати датог арбитра у даљем двомесечном року.
5. Арбитражно веће ће донети своју одлуку у складу са међународним правом и одредбама ове конвенције.
6. Свако арбитражно веће основано у складу са одредбама предвиђеним у овом анексу донеће своја правила о поступку.
7. Одлуке арбитражног већа, било да се ради о процесним или материјалним, биће донете већином гласова његових чланова.
8. Веће има овлашћење да предузме све одговарајуће мере да би утврдило чињенице.
9. Стране у спору ће олакшати рад арбитражног већа и посебно коришћењем свих средстава која су им на располагању, оне ће:
 - (а) Доставити сва релевантна документа, средства и информације;
 - (б) Омогућити, где је то потребно, позивање сведока или вештака и прихватити њихов доказни материјал.
10. Стране и арбитраи ће штитити поверљивост сваке информације коју добију у поверењу у току поступка пред арбитражним већем.
11. Арбитражно веће може, на захтев једне од страна, препоручити привремене мере заштите.
12. Ако се једна од страна у спору не појави пред арбитражним већем или не пружи одбрану свог случаја, друга страна може захтевати од већа да настави са поступком и донесе своју коначну одлуку. Одсуство једне стране или неучествовање у одбрани неће представљати препреку за одвијање поступка.
13. Арбитражно веће може да саслуша и одлучи о противтужбеним захтевима који произилазе директно из предмета спора.
14. Уколико арбитражно веће не одлучи другачије, због посебних околности датог случаја, трошкови већа, укључујући накнаде за његове чланове, падају на терет страна у спору на једнаке делове. Веће ће водити евиденцију свих својих трошкова о чему ће поднети завршни извештај странама у спору.
15. Свака Страна ове конвенције која има правни интерес у предмету спора и на коју може да утиче одлука у датом случају, може да се умеша у поступак уз сагласност већа.
16. Арбитражно веће ће донети своју одлуку у року од пет месеци од датума свог установљења, осим ако не утврди да је неопходно да продужи временски рок на период који не би требао бити дужи од пет месеци.
17. Одлука арбитражног већа ће бити пропраћена образложењем. Она ће бити коначна и обавезујућа за све стране у спору. Арбитражно веће ће одлуку проследити странама у спору и секретаријату. Секретаријат ће даље проследити примљене информације свим Странама ове конвенције.
18. Сваки спор који се може појавити између страна, у погледу тумачења или извршења одлуке, свака страна може изнети арбитражном већу које је ту одлуку донело, или, у случају да ово веће не може да се сазове, другом већу установљеном за ову сврху на исти начин као и претходно.

Члан 3.

Република Србија се определила да решавање спора око тумачења или примене Конвенције поднесе Међународном суду правде.

Члан 4.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Србије - Међународни уговори".

ЗАКОН
О ЗАШТИТИ ЖИВОТНЕ СРЕДИНЕ
"Службени гласник РС", бр. 135/2004, 36/2009, 72/2009

I. ОСНОВНЕ ОДРЕДБЕ

Предмет закона

Члан 1.

Овим законом уређује се интегрални систем заштите животне средине којим се обезбеђује остваривање права човека на живот и развој у здравој животној средини и уравнотежен однос привредног развоја и животне средине у Републици Србији.

Систем заштите животне средине

Члан 2.

- (1) Систем заштите животне средине чине мере, услови и инструменти за:
- 1) одрживо управљање, очување природне равнотеже, целovitости, разноврсности и квалитета природних вредности и услова за опстанак свих живих бића;
 - 2) спречавање, контролу, смањивање и санацију свих облика загађивања животне средине.
- (2) Одрживо управљање природним вредностима и заштита животне средине остварују се у складу са овим законом и посебним законом.

Значење израза

Члан 3.

Поједини изрази употребљени у овом закону имају следеће значење:

- 1) животна средина јесте скуп природних и створених вредности чији комплексни међусобни односи чине окружење, односно простор и услове за живот;
- 2) квалитет животне средине јесте стање животне средине које се исказује физичким, хемијским, биолошким, естетским и другим индикаторима;
- 3) природне вредности јесу природна богатства која чине: ваздух, вода, земљиште, шуме, геолошки ресурси, биљни и животињски свет;
- 4) заштићено природно добро јесте очувани део природе посебних вредности и одлика (геодиверзитета, биодиверзитета, предела, пејзажа и др), који има трајни еколошки, научни, културни, образовни, здравствено-рекреативни, туристички и други значај, због чега као добро од општег интереса ужива посебну заштиту;
- 5) јавно природно добро јесте уређени или неуређени део природног богатства, односно ваздуха, водних добара, приобаља, подземних добара, шумских добара, предела или простора, једнако доступан свима;
- 6) геодиверзитет (геолошка разноврсност) јесте присуство или распрострањеност разноврсних елемената и облика геолошке грађе, геолошких структура и процеса, геохронолошких јединица, стена и минерала различитог састава и начина постанка и разноврсних палеоекосистема мењаних у простору под утицајима унутрашњих и спољашњих геодинамичких чинилаца током геолошког времена;
- 7) биодиверзитет (биолошка разноврсност) јесте разноврсност организама у оквиру врсте, међу врстама и међу екосистемима и обухвата укупну разноврсност гена, врста и екосистема на локалном, националном, регионалном и глобалном нивоу;

- 8) регистар извора загађивања животне средине јесте скуп систематизованих података и информација о врстама, количинама, начину и месту уношења, испуштања или одлагања загађујућих материја у гасовитом, течном и чврстом агрегатном стању или испуштања енергије (буке, вибрација, топлоте, јонизујућег и нејонизујућег зрачења) из тачкастих, линијских и површинских извора загађивања у животну средину;
- 9) активност која утиче на животну средину (у даљем тексту: активност) јесте сваки захват (стални или привремени) којим се мењају и/или могу променити стања и услови у животној средини, а односи се на: коришћење ресурса и природних добара; процесе производње и промета; дистрибуцију и употребу материјала; испуштање (емисију) загађујућих материја у воду, ваздух или земљиште; управљање отпадом и отпадним водама, хемикалијама и штетним материјама; буку и вибрације; јонизујуће и нејонизујуће зрачење; удесе;
- 10) постројење јесте стационарна техничка јединица у којој се изводи једна или више активности које су утврђене посебним прописом и за чији рад се издаје дозвола, као и свака друга активност код које постоји техничка повезаност са активностима које се изводе на том месту и која може произвести емисије и загађења;
- 11) загађивање животне средине јесте уношење загађујућих материја или енергије у животну средину, изазвано људском делатношћу или природним процесима које има или може имати штетне последице на квалитет животне средине и здравље људи;
- 12) капацитет животне средине јесте способност животне средине да прихвати одређену количину загађујућих материја по јединици времена и простора тако да не наступи неповратна штета у животној средини;
- 13) угрожена животна средина јесте одређени део простора где загађење или ризик од загађења превазилази капацитет животне средине;
- 14) загађивач јесте правно или физичко лице које својом активношћу или неактивношћу загађује животну средину;
- 15) загађујуће материје јесу материје чије испуштање у животну средину утиче или може утицати на њен природни састав, особине и интегритет;
- 16) оптерећење животне средине јесте појединачни или збирни утицај активности на животну средину које се може изразити као укупно (више сродних компоненти), заједничко (више разнородних компоненти), дозвољено (у оквиру граничних вредности) и прекомерно (преко дозвољених граничних вредности) оптерећење;
- 17) деградација животне средине јесте процес нарушавања квалитета животне средине који настаје природном или људском активношћу или је последица непредузимања мера ради отклањања узрока нарушавања квалитета или штете по животну средину, природне или радом створене вредности;
- 18) емисија јесте испуштање и истицање загађујућих материја у гасовитом, течном и чврстом агрегатном стању или емисије енергије из извора загађивања у животну средину;
- 19) ниво загађујуће материје јесте концентрација загађујуће материје у животној средини, којом се изражава квалитет животне средине у одређеном времену и простору;

- 20) отпад јесте сваки предмет или супстанца, категорисан према утврђеној класификацији отпада са којим власник поступа или има обавезу да поступа, односно управља;
- 21) опасне материје јесу хемикалије и друге материје које имају штетне и опасне карактеристике;
- 22) најбоље доступне технике представљају најнефективније и најнапредније фазе у развоју одређених активности и начин њиховог обављања који омогућава погоднију примену одређених техника за задовољавање граничних вредности емисија које су пројектоване тако да спрече или где то није изводљиво, смање емисије и утицај на животну средину у целини;
- 23) ризик јесте одређени ниво вероватноће да нека активност, директно или индиректно, изазове опасност по животну средину, живот и здравље људи;
- 24) удес јесте изненадни и неконтролисани догађај који настаје ослобађањем, изливањем или расипањем опасних материја, обављањем активности при производњи, употреби, преради, складиштењу, одлагању или дуготрајном неадекватном чувању (у даљем тексту: хемијски удес);
- 25) санација, односно ремедијација јесте процес предузимања мера за заустављање загађења и даље деградације животне средине до нивоа који је безбедан за будуће коришћење локације укључујући уређење простора, ревитализацију и рекултивацију;
- 26) јавност јесте једно или више физичких или правних лица, њихова удружења, организације или групе;
- 27) извори загађивања животне средине јесу локацијски одређени и просторно ограничени тачкасти, линијски и површински извори загађујућих материја и енергије у животну средину;
- 28) заинтересована јавност јесте јавност на коју утиче или на коју може утицати доношење одлуке надлежног органа или која има интереса у томе, укључујући и удружења грађана и друштвене организације које се баве заштитом животне средине и које су евидентирани код надлежног органа;
- 29) надлежни орган јесте орган одговоран за спровођење обавеза у оквиру овлашћења утврђених овим законом, и то:
 - министарство надлежно за послове животне средине;
 - покрајински орган надлежан за послове животне средине;
 - надлежни орган јединице локалне самоуправе;
- 30) оператер јесте свако физичко или правно лице које, у складу са прописима, управља постројењем, односно комплексом или га контролише или је овлашћен за доношење економских одлука у области техничког функционисања постројења;
- 31) севесо постројење, односно постројење у којем се обављају активности у којима је присутна или може бити присутна опасна материја у једнаким или већим количинама од прописаних (у даљем тексту: севесо постројење) јесте техничка јединица унутар комплекса где се опасне материје производе, користе, складиште или се њима рукује. Постројење укључује сву опрему, зграде, ценоводе, машине, алате, интерне колосеке и депое, докове, истоварна пристаништа за постројења, пристане, складишта или сличне грађевине, на води или копну, а које су нужне за функционисање постројења;

- 32) комплекс подразумева просторну целину под контролом оператера, где су опасне материје присутне у једном или више постројења, укључујући појединачну или заједничку инфраструктуру, односно појединачне или заједничке активности;
- 33) захтеви у погледу квалитета животне средине јесу скуп услова и захтева који морају бити испуњени у одређено време и на одређеном простору или у појединим медијумима животне средине, у складу са посебним прописима.

Субјекти система заштите животне средине

Члан 4.

- (1) Систем заштите животне средине, у оквиру својих овлашћења, обезбеђују:
- 1) Република Србија;
 - 2) аутономна покрајина;
 - 3) општина, односно град (у даљем тексту: јединица локалне самоуправе);
 - 4) предузећа, друга домаћа и страна правна лица и предузетници који у обављању привредне и друге делатности користе природне вредности, угрожавају или загађују животну средину (у даљем тексту: правна и физичка лица);
 - 5) научне и стручне организације и друге јавне службе;
 - 6) грађанин, групе грађана, њихова удружења, професионалне или друге организације.
- (2) Сви субјекти система заштите животне средине дужни су да чувају и унапређују животну средину.

Обавезе субјеката

Члан 5.

- (1) У остваривању система заштите животне средине Република Србија, аутономна покрајина, јединица локалне самоуправе, правна и физичка лица одговорна су за сваку активност којом мењају или могу променити стање и услове у животној средини, односно за непредузимање мера заштите животне средине, у складу са законом.
- (2) Правна и физичка лица дужна су да у обављању својих делатности обезбеде: рационално коришћење природних богатстава; урачунавање трошкова заштите животне средине у оквиру инвестиционих и производних трошкова, примену прописа, односно предузимање мера заштите животне средине, у складу са законом.

Јачање свести

Члан 6.

- (1) Државни органи, научне установе, установе у области образовања, здравства, информисања, културе и друге установе, као и други облици удруживања, у оквиру својих делатности, подстичу, усмеравају и обезбеђују јачање свести о значају заштите животне средине.
- (2) Јачање свести о значају заштите животне средине обезбеђује се кроз систем образовања и васпитања, научно-истраживачког и технолошког развоја, усавршавања у процесу рада, јавног информисања и популаризације заштите животне средине.

Удружења грађана

Члан 7.

Удружења грађана у области заштите животне средине припремају, пропагирају и реализују своје програме заштите, штите своја права и интересе у области заштите животне средине, предлажу активности и мере заштите, учествују у поступку доношења одлука у складу са законом, доприносе или непосредно раде на информисању о животној средини.

Сарадња

Члан 8.

(1) Субјекти система заштите животне средине дужни су да међусобно сарађују, обезбеђују координацију и усклађивање у доношењу и спровођењу одлука.

(2) Република Србија остварује сарадњу у области заштите животне средине са другим државама и међународним организацијама.

Начела заштите животне средине

Члан 9.

Основна начела заштите животне средине јесу:

1) Начело интегралности - државни органи, органи аутономне покрајине и органи јединице локалне самоуправе обезбеђују интеграцију заштите и унапређивања животне средине у све секторске политике спровођењем међусобно усаглашених планова и програма и применом прописа кроз систем дозвола, техничких и других стандарда и норматива, финансирањем, подстицајним и другим мерама заштите животне средине.

2) Начело превенције и предострожности - свака активност мора бити планирана и спроведена на начин да: проузрокује најмању могућу промену у животној средини; представља најмањи ризик по животну средину и здравље људи; смањи оптерећење простора и потрошњу сировина и енергије у изградњи, производњи, дистрибуцији и употреби; укључи могућност рециклаже; спречи или ограничи утицај на животну средину на самом извору загађивања.

Начело предострожности остварује се проценом утицаја на животну средину коришћењем најбољих расположивих и доступних технологија, техника и опреме.

Непостојање пуне научне поузданости не може бити разлог за непредузимање мера спречавања деградације животне средине у случају могућих или постојећих значајних утицаја на животну средину.

3) Начело очувања природних вредности - природне вредности користе се под условима и на начин којима се обезбеђује очување вредности геодиверзитета, биодиверзитета, заштићених природних добара и предела.

Обновљиви природни ресурси користе се под условима који обезбеђују ихову трајну и ефикасну обнову и стално унапређивање квалитета.

Необновљиви природни ресурси користе се под условима који обезбеђују њихово дугорочно економично и разумно коришћење, укључујући ограничавање коришћења стратешких или ретких природних ресурса и супституцију другим расположивим ресурсима, композитним или вештачким материјалима.

4) Начело одрживог развоја - одрживи развој је усклађени систем техничко-технолошких, економских и друштвених активности у укупном развоју у којем се на принципима економичности и разумности користе природне и створене вредности Републике Србије са циљем да се сачува и унапреди квалитет животне средине за садашње и будуће генерације.

Одрживи развој остварује се доношењем и спровођењем одлука којима се обезбеђује усклађеност интереса заштите животне средине и интереса економског развоја.

5) Начело одговорности загађивача и његовог правног следбеника - правно или физичко лице које својим незаконитим или неисправним активностима доводи до загађења животне средине одговорно је у складу са законом.

Загађивач је одговоран за загађивање животне средине и у случају ликвидације или стечаја предузећа или других правних лица, у складу са законом.

Загађивач или његов правни следбеник обавезан је да отклони узрок загађења и последице директног или индиректног загађења животне средине.

Промене власништва предузећа и других правних лица или други облици промене својине обавезно укључују процену стања животне средине и одређивање одговорности за загађење животне средине, као и намирење дугова (терета) претходног власника за извршено загађивање и/или штету нанету животној средини.

6) Начело "загађивач плаћа" - загађивач плаћа накнаду за загађивање животне средине када својим активностима проузрокује или може проузроковати оптерећење животне средине, односно ако производи, користи или ставља у промет сировину, полупроизвод или производ који садржи штетне материје по животну средину.

Загађивач, у складу са прописима, сноси укупне трошкове мера за спречавање и смањивање загађивања који укључују трошкове ризика по животну средину и трошкове уклањања штете нанете животној средини.

7) Начело "корисник плаћа" - свако ко користи природне вредности дужан је да плати реалну цену за њихово коришћење и рекултивацију простора.

8) Начело супсидијарне одговорности - државни органи, у оквиру својих финансијских могућности, отклањају последице загађивања животне средине и смањења штете у случајевима када је загађивач непознат, као и када штета потиче услед загађивања животне средине из извора ван територије Републике Србије.

9) Начело примене подстицајних мера - државни органи, односно органи аутономне покрајине, односно органи јединице локалне самоуправе предузимају мере очувања и одрживог управљања капацитетом животне средине, посебно смањењем коришћења сировина и енергије и спречавањем или смањењем загађивања животне средине, применом економских инструмената и других мера, избором најбољих доступних техника, постројења и опреме која не захтева прекомерне трошкове и избором производа и услуга.

10) Начело информисања и учешћа јавности - у остваривању права на здраву животну средину свако има право да буде обавештен о стању животне средине и да учествује у поступку доношења одлука чије би спровођење могло да утиче на животну средину.

Подаци о стању животне средине су јавни.

- 11) Начело заштите права на здраву животну средину и приступа правосуђу - грађанин или групе грађана, њихова удружења, професионалне или друге организације, право на здраву животну средину остварују пред надлежним органом, односно судом, у складу са законом.

Посебни закони

Члан 10.

Одрживо управљање природним вредностима и заштита животне средине уређују се овим законом, посебним законима и другим прописима којима се уређује:

- 1) процена утицаја планова, програма и пројеката на животну средину;
- 2) интегрисано спречавање и контрола загађивања;
- 3) заштита природе;
- 4) заштита ваздуха, вода, земљишта, шума, геолошких ресурса;
- 5) управљање хемикалијама;
- 6) управљање отпадом;
- 7) јонизујућа и нејонизујућа зрачења;
- 8) заштита од буке и вибрација и др.

II. УПРАВЉАЊЕ ПРИРОДНИМ ВРЕДНОСТИМА

1. Планирање и коришћење природних вредности

Управљање природним вредностима

Члан 11.

(1) Управљање природним вредностима остварује се планирањем одрживог коришћења и очувања њиховог квалитета и разноврсности, у складу са условима и мерама заштите животне средине утврђених овим и посебним законом.

(2) Природне вредности су:

- 1) природни ресурси као обновљиве или необновљиве геолошке, хидролошке и биолошке вредности који се, директно или индиректно, могу користити или употребити, а имају реалну или потенцијалну економску вредност;
- 2) заштићена природна добра;
- 3) јавна природна добра.

(3) Природне вредности могу се давати на коришћење у складу са условима и на начин утврђен овим и посебним законом.

Стратешки документи

Члан 12.

(1) Одрживо коришћење и заштита природних вредности обезбеђују се у оквиру Стратегије просторног развоја Републике Србије и Националне стратегије одрживог коришћења природних ресурса и добара.

(2) Националну стратегију одрживог коришћења природних ресурса и добара (у даљем тексту: Национална стратегија), за период од најмање десет година, доноси Влада.

(3) Национална стратегија садржи, нарочито:

- 1) начела одрживог развоја у националној политици управљања природним ресурсима и добрима;
- 2) анализу стања и досадашњег степена истражености природних ресурса и добара по врстама, просторном распореду, разноврсности, обиму и квалитету;

- 3) билансне категорије (просторне и временске функције, количине, квалитет, угроженост, обновљивост, стратешке резерве и сл.) и предвиђање трендова промене стања;
 - 4) начин вредновања и услове одрживог коришћења природних ресурса и добара;
 - 5) планско-развојну и социо-економску анализу стратешких приоритета истраживања и коришћења природних ресурса;
 - 6) еколошко-просторне основе о потенцијалима природног ресурса или добра;
 - 7) услове за постепену супституцију природних ресурса;
 - 8) смернице за даља истраживања у области појединачних природних ресурса и добара и за потребе планирања, односно доношење планова и програма.
- (4) Национална стратегија се реализује путем планова, програма и основа за сваки појединачни природни ресурс или добро које доноси Влада.
- (5) На основу података и евиденција о извршењу планова, програма и основа, министарство надлежно за послове животне средине (у даљем тексту: Министарство), у сарадњи са другим надлежним министарствима, једанпут у две године припрема извештај о реализацији Националне стратегије и подноси га Влади.
- (6) Ако се из података о реализацији Националне стратегије утврди да се коришћењем природних богатстава значајно угрожава природна равнотежа екосистема Влада може, на предлог министарства надлежног за заштиту животне средине или другог министарства, привремено ограничити обим коришћења природних вредности на одређеном подручју.
- (7) Национална стратегија објављује се у "Службеном гласнику Републике Србије".

Планови и програми аутономне покрајине и јединице локалне самоуправе

Члан 13.

- (1) Аутономна покрајина и јединица локалне самоуправе, у оквиру надлежности утврђених овим и посебним законом, доносе своје планове и програме управљања природним ресурсима и добрима, у складу са стратешким документима из члана 12. овог закона и својим специфичностима.
- (2) Две или више јединица локалне самоуправе могу донети заједничке програме из става 1. овог члана.

Контрола коришћења и заштита

Члан 14.

Контролу коришћења и заштиту природних ресурса и добара обезбеђују органи и организације Републике Србије, аутономне покрајине и јединице локалне самоуправе, у складу са овим и посебним законима, а нарочито:

- 1) спровођењем Националне стратегије, планова, програма и основа;
- 2) применом стандарда, норматива и прописа о коришћењу и заштити природних ресурса и добара;
- 3) стратешком проценом утицаја на животну средину планова, програма, основа и других аката којима се уређује коришћење природних вредности и заштита животне средине;
- 4) проценом утицаја пројеката на животну средину на свим нивоима истраживања и експлоатације;
- 5) интегрисаним спречавањем и контролом загађивања животне средине;

- 6) усклађеним системом дозвола, одобрења и сагласности;
- 7) вођењем катастра коришћења природних богатстава и добара;
- 8) организовањем мониторинга коришћења природних ресурса и добара, стања животне средине прикупљањем, обједињавањем и анализом података и квантификавањем трендова.

Сагласност за коришћење

Члан 15.

- (1) Надлежни орган не може издати одобрење за коришћење природних ресурса или добара без сагласности на пројекат који садржи мере заштите и санације животне средине.
- (2) Сагласност из става 1. овог члана даје Министарство, којом се утврђује испуњеност услова и мера одрживог коришћења природних ресурса, односно добара и заштите животне средине у току и после престанка обављања активности, а на основу оцене о условима надлежних стручних организација.

Санација и ремедијација

Члан 16.

- (1) Правно и физичко лице које деградира животну средину дужно је да изврши ремедијацију или на други начин санира деградирану животну средину, у складу са пројектима санације и ремедијације.
- (2) На пројекте из става 1. овог члана Министарство даје сагласност.
- (3) Министар надлежан за послове животне средине (у даљем тексту: министар) прописује методологију за израду пројеката санације и ремедијације, осим за пројекте експлоатације минералних сировина који су уређени посебним прописима.

Заштићена природна добра

Члан 17.

- (1) Заштићена природна добра користе се и унапређују на начин који омогућава њихово трајно очување и унапређивање, у складу са законом којим се уређује заштита природе.
- (2) У заштићеном природном добру не могу се обављати активности којима се угрожава капацитет животне средине, природна равнотежа, биодиверзитет, хидрографске, геоморфолошке, геолошке, културне и пејзажне вредности или на било који начин деградира квалитет и својства природног добра.

Коришћење и заштита јавних природних добара

Члан 18.

Јавна природна добра, као добра од општег интереса, користе се на начин и под условима којима се омогућава развој и трајност њихових природних, физичких, здравствених или естетских вредности у складу са прописима.

Коришћење простора

Члан 19.

- (1) Развојним и просторним планом утврђују се зоне изградње на одређеним локацијама зависно од капацитета животне средине и степена оптерећења, као и циљева изградње унутар одређених делова на тим локацијама.

(2) У појединим зонама у којима је утврђена заштитна удаљеност или подручје, дозвољено је обављање активности на начин утврђен посебним прописима у складу са природом оптерећивања животне средине.

Јавне зелене површине

Члан 20.

(1) Јавне зелене површине у насељеним местима и пределима обухваћеним просторним и урбанистичким плановима подижу се и одржавају на начин који омогућава очување и унапређивање природних и створених вредности.

(2) Ако се због изградње објекта униште јавне зелене површине, оне се морају надокнадити под условима и на начин који одређује јединица локалне самоуправе.

(3) Општи услови заштите, начин подизања и одржавања, обнове уништених јавних зелених површина и вођења података о јавним зеленим површинама уређују се посебним законом.

2. Заштита природних вредности

Интегрисана заштита

Члан 21.

Заштита природних вредности остварује се спровођењем мера за очување њиховог квалитета, количина и резерви, као и природних процеса, односно њихове међузависности и природне равнотеже у целини.

Заштита тла и земљишта

Члан 22.

(1) Заштита земљишног простора (земљишта) и његовог одрживог коришћења остварује се мерама системског праћења квалитета земљишта, праћењем индикатора за оцену ризика од деградације земљишта, као и спровођењем ремедијационих програма за отклањање последица контаминације и деградације земљишног простора, било да се они дешавају природно или да су узроковани људским активностима.

(2) Приликом промене носиоца права коришћења земљишта, корисник земљишта чије право коришћења престаје, а чија делатност је утицала, односно могла да утиче или омета природне функције земљишта, дужан је да изради извештај о стању земљишта.

(3) Програм системског праћења квалитета земљишта, индикаторе за оцену ризика од деградације земљишта и методологију за израду ремедијационих програма из става 1. овог члана прописује Влада.

(4) Министар прописује садржину и методологију израде извештаја о стању земљишта из става 2. овог члана.

Заштита вода

Члан 23.

(1) Воде се могу користити и оптерећивати, а отпадне воде испуштати у воде уз примену одговарајућег третмана, на начин и до нивоа који не представља опасност за природне процесе или за обнову квалитета и количине воде и који не умањује могућност њиховог вишенаменског коришћења.

(2) Заштита и коришћење вода остварује се у оквиру интегралног управљања водама предузимањем и спровођењем мера за очување површинских и подземних вода и њихових резерви, квалитета и количина, као и заштитом у складу са посебним законом.

(3) Ради заштите и очувања количина и квалитета подземних резерви вода врше се детаљни истражни радови, као и израда биланса резерви подземних вода.

(4) Заштита вода остварује се предузимањем мера систематског и контролног праћења квалитета вода, смањивањем загађивања вода загађујућим материјама испод прописаних граничних вредности и предузимањем техничко-технолошких и других потребних мера за њихово пречишћавање, како би се спречило уношење у воде опасних, отпадних и дугих штетних материја, као и праћењем утицаја загађених вода на здравље људи, животињски и биљни свет и животну средину. Заштита вода обухвата и заштиту вода од утицаја прекограничног загађења, тако да се обезбеђује очување вода у целини.

Заштита ваздуха

Члан 24.

Заштита ваздуха остварује се предузимањем мера систематског праћења квалитета ваздуха, смањењем загађивања ваздуха загађујућим материјама испод прописаних граничних вредности и предузимањем техничко-технолошких и других потребних мера за смањење емисије, праћењем утицаја загађеног ваздуха на здравље људи и животну средину. Мере заштите ваздуха обезбеђују очување атмосфере у целини са свим њеним процесима и климатским обележјима.

Заштита и очување шума

Члан 25.

(1) Ради заштите и унапређивања шумских екосистема шумама се газдује тако да се обезбеђује рационално управљање шумама, очување генетског фонда, побољшање структуре и остваривање приоритетних функција шума.

(2) Државни органи, власници и корисници шума дужни су да предузимају потребне мере за очување и одрживо коришћење шума, мере обнављања, подизања и њиховог унапређивања, као и контроле и заштите шума у случају прекограничног загађивања.

Очување биосфере и заштита биодиверзитета

Члан 26.

(1) Очување биосфере обухвата заштиту организама, њихових заједница и станишта, укључујући и очување природних процеса и природне равнотеже унутар екосистема, уз обезбеђивање њихове одрживости.

(2) Биодиверзитет и биолошки ресурси штите се и користе на начин који омогућава њихов опстанак, разноврсност, обнављање и унапређивање у случају нарушености.

(3) Заштита биодиверзитета, коришћење биолошких ресурса, генетички модификованих организама и биотехнологије врши се на основу овог закона и посебног закона, као и обавеза преузетих међународним уговорима.

Заштита и коришћење флоре и фауне

Члан 27.

- (1) Ради заштите биодиверзитета и биолошких ресурса, односно аутохтоних биљних и животињских врста и њихово распрострањање, Министарство, други надлежни органи и организације контролишу уношење и гајење биљних и животињских врста страног порекла.
- (2) Забрањено је узнемиравати, злостављати, озлеђивати и уништавати дивљу фауну и разарати њена станишта.
- (3) Забрањено је уништавати, кидати или на други начин пустошити дивљу флору, односно уништавати и разарати њена станишта.
- (4) Одређене врсте дивље флоре и фауне, њихови развојни облици и делови могу се сакупљати и стављати у промет на начин и под условима утврђеним у дозволи коју издаје Министарство, по претходно прибављеном мишљењу организације надлежне за заштиту природе.
- (5) Правно лице, односно предузетник које врши промет врста дивље флоре и фауне дужно је да плаћа накнаду.
- (6) Висина накнаде из става 5. овог члана утврђује се актом о стављању под контролу коришћења и промета дивље флоре и фауне који доноси Влада.
- (7) Средства остварена од накнаде из става 6. овог члана приход су буџета Републике и користе се наменски за заштиту и унапређивање животне средине у складу са овим законом.

Промет угрожених и заштићених врста дивље флоре и фауне

Члан 28.

- (1) Увоз и извоз угрожених и заштићених врста дивље флоре и фауне, њихових развојних облика и делова врши се под условом да увоз, односно извоз није забрањен, односно да извезена количина или број примерака угрожених и заштићених врста дивље флоре и фауне неће угрозити опстанак те врсте у Републици Србији, као и под другим условима прописаним законом, на основу дозволе коју издаје Министарство.
- (2) Транзит угрожених и заштићених врста дивље флоре и фауне, њихових развојних облика и делова врши се под условом да је издата извозна дозвола.
- (3) Уз захтев за издавање дозволе за увоз и извоз из става 1. овог члана подносилац захтева прилаже:
 - 1) мишљење овлашћене научне и стручне организације да се извозом угрожених и заштићених врста дивље флоре и фауне у траженој количини или броју примерака неће угрозити опстанак те врсте у Републици Србији;
 - 2) изјаву увозника, односно извозника у које сврхе ће се користити примерак врсте;
 - 3) другу прописану документацију.
- (4) Министар надлежан за послове заштите животне средине (у даљем тексту: министар) одређује научне и стручне организације које дају стручне оцене да се извозом угрожене и заштићене врсте дивље флоре и фауне у траженој количини или броју примерака неће угрозити опстанак те врсте у Републици Србији.
- (5) Министар ближе прописује документацију која се подноси уз захтев из става 3. овог члана, садржину и изглед дозволе.
- (6) Министарство води регистар издатих дозвола на прописан начин.

Опасне материје

Члан 29.

(1) Управљање опасним материјама врши се под условима и на начин којим се обезбеђује смањење ризика од њихових опасних својстава по животну средину и здравље људи и то у процесу производње, складиштења, коришћења и одлагања.

(2) Правно и физичко лице које управља опасним материјама дужно је да планира, организује и предузима све потребне превентивне, заштитне, сигурносне и санационе мере којима се ризик по животну средину и здравље људи своди на најмању могућу меру.

(3) Министар, у сарадњи са министрима надлежним за здравље, безбедност на раду, рударство и енергетику и унутрашње послове прописује ближе услове које морају да испуњавају складишта опасних материја, као и упутство о условима и начину складиштења опасних материја.

Управљање отпадом

Члан 30.

(1) Управљање отпадом спроводи се по прописаним условима и мерама поступања са отпадом у оквиру система сакупљања, транспорта, третмана и одлагања отпада, укључујући и надзор над тим активностима и бригу о постројењима за управљање отпадом после њиховог затварања.

(2) Власник отпада дужан је да предузме мере управљања отпадом у циљу спречавања или смањења настајања, поновну употребу и рециклажу отпада, издвајање секундарних сировина и коришћење отпада као енергента, односно одлагање отпада.

Заштита од буке и вибрација

Члан 31.

(1) Корисник извора буке може стављати у промет и употребљавати изворе буке по прописаним условима уз примену прописаних мера заштите којима се смањују емисије буке, односно употреба постројења, уређаја, машина, транспортних средстава и апарата који проузрокују буку.

(2) Заштита од вибрација спроводи се предузимањем мера којима се спречава и отклања угрожавање животне средине од дејства механичких, периодичних и појединачних потреса изазваних људском делатношћу.

Заштита од зрачења

Члан 32.

(1) Заштита од зрачења спроводи се применом система мера којима се спречава угрожавање животне средине и здравље људи од дејства зрачења која потичу из јонизујућих и нејонизујућих извора и отклањају последице емисија које извори зрачења емитују или могу да емитују.

(2) Правно и физичко лице може производити, вршити промет и користити изворе јонизујућих и нејонизујућих зрачења по прописаним условима и на прописан начин.

III. МЕРЕ И УСЛОВИ ЗАШТИТЕ ЖИВОТНЕ СРЕДИНЕ

1. Превентивне мере Планирање и изградња

Члан 33.

(1) Уређење простора, коришћење природних ресурса и добара одређено просторним и урбанистичким плановима и другим плановима (планови уређења и основе коришћења пољопривредног земљишта, шумске, водопривредне, ловнопривредне основе и програми унапређења рибарства на рибарским подручјима и други планови) заснива се на обавези да се:

- 1) природни ресурси и добра очувају и унапређују и у највећој мери обнављају, а ако су необновљиви да се рационално користе;
- 1а) обезбеди очување и одржавање значајних или карактеристичних обележја предела, унапређивање предела, њихово поновно успостављање и стварање, а која су од великог значаја за заштиту дивље флоре и фауне и њихових станишта;
- 2) обезбеди заштита и несметано остваривање функција заштићених природних добара са њиховом заштићеном околином и у највећој могућој мери очувају станишта дивљих биљних и животињских врста и њихове заједнице;
- 3) обезбеди очување изграђеног простора;
- 4) обезбеде услови за одмор и рекреацију човека;
- 5) одреде мере заштите животне средине;
- 6) прикаже постојеће стање по елементима из тач. 1), 2), 3) и 4) овог члана и планирано стање са мерама потребним да се планови остваре.

(2) Министарство, орган аутономне покрајине, односно јединице локалне самоуправе учествује у поступку припреме и доношења планова из става 1. овог члана, на начин одређен законом.

Просторно и урбанистичко планирање

Члан 34.

(1) У просторним и урбанистичким плановима обезбедиће се мере и услови заштите животне средине, а нарочито:

- 1) утврђивање посебних режима очувања и коришћења подручја заштићених природних добара, изворишта водоснабдевања, термалних и минералних изворишта, шума, пољопривредног земљишта, јавних зелених површина, рекреационих подручја и бања;
- 2) одређивање подручја угрожених делова животне средине (загађена подручја, подручја угрожена ерозијом и бујицама, експлоатацијом минералних сировина, плавна подручја и сл.) и утврђивање мера за санацију ових подручја;
- 2а) утврђивање мера интегрисане заштите и планирања предела које обухватају подручја изван заштићених природних добара, ради уређења дугорочне концепције, намене и организације предела и усклађивања вишенаменског коришћења простора које угрожава предео (пољопривреда, шумарство, водопривреда, рударство, енергетика, саобраћај, становање, рекреације и др.);
- 2б) утврђивање подручја у којима ће се дугорочно сачувати одговарајуће удаљености између објеката у којима је присутна или може бити присутна једна или више опасних материја у количинама које су веће од прописаних и стамбених подручја, јавних простора, као и подручја од посебног значаја, ради заштите живота и здравља људи и животне средине;

- 3) утврђивање мера и услова заштите животне средине према којима ће се користити простор намењен експлоатацији минералних сировина, односно вршити изградња индустријских и енергетских објеката, објеката за прераду и одлагање отпада, објеката инфраструктуре и других објеката чијом изградњом или коришћењем се може угрозити животна средина.
- (2) Услове за обезбеђење мера из става 1. овог члана даје Министарство, орган аутономне покрајине, односно јединице локалне самоуправе, на захтев органа надлежног за припрему и доношење плана, а на основу услова и мишљења надлежних стручних организација.

Стратешка процена утицаја на животну средину

Члан 35.

- (1) Стратешка процена утицаја на животну средину врши се за стратегије, планове, програме и основе у области просторног и урбанистичког планирања или коришћења земљишта, пољопривреде, шумарства, рибарства, ловства, енергетике, индустрије, саобраћаја, управљања отпадом, управљања водама, телекомуникација, туризма, инфраструктурних система, заштите природних и културних добара, биљног и животињског света и њихових станишта и др. и саставни је део плана, односно програма или основе.
- (2) Стратешка процена утицаја на животну средину мора бити усклађена са другим проценама утицаја на животну средину, као и са плановима и програмима заштите животне средине и врши се у складу са поступком прописаним посебним законом.
- (3) Аутономна покрајина, односно јединица локалне самоуправе, у оквиру својих права и дужности, одређује врсте планова и програма за које се израђује стратешка процена утицаја.

Процена утицаја пројекта на животну средину

Члан 36.

- (1) Процена утицаја пројекта на животну средину врши се за пројекте који се планирају и реализују у простору, укључујући промене технологије, реконструкцију, проширење капацитета или престанак рада који могу довести до значајног загађивања животне средине или представљају ризик по здравље људи.
- (2) Процена утицаја врши се за пројекте из области индустрије, рударства, енергетике, саобраћаја, туризма, пољопривреде, шумарства, водопривреде, управљања отпадом и комуналних делатности, као и за пројекте који се планирају на заштићеном природном добру и у заштићеној околини непокретног културног добра.
- (3) Процена утицаја пројекта на животну средину је саставни део техничке документације без које се не може приступити извођењу пројекта и врши се у складу са поступком прописаним посебним законом.

Интегрисано спречавање и контрола загађивања

Члан 37.

- (1) За рад нових и постојећих постројења и активности која могу имати негативне утицаје на здравље људи и животну средину или материјална добра прибавља се интегрисана дозвола којом се обезбеђује спречавање и контрола загађивања животне средине.

(2) Врсте активности и постројења, услови и поступак издавања интегрисане дозволе, надзор и друга питања од значаја за интегрисано спречавање и контролу загађивања животне средине уређују се посебним законом.

Процена опасности од удеса

Члан 38.

Оператер севесо постројења, односно комплекса у коме се обављају активности у којима је присутна или може бити присутна једна или више опасних материја у прописаним количинама, дужан је да предузме све неопходне мере за спречавање хемијског удеса и ограничавања утицаја тог удеса на живот и здравље људи и животну средину у циљу стварања услова за управљање ризиком, у складу са овим законом.

2. Услови заштите животне средине

2.1. Захтеви у погледу квалитета животне средине и захтеви у погледу емисија

Граничне вредности

Члан 39.

(1) У Републици Србији утврђују се захтеви у погледу квалитета животне средине, односно граничне вредности нивоа загађујућих материја, буке, зрачења и енергије и граничне вредности њихових емисија у ваздух, воду и земљиште, укључујући и емисију из мобилних извора загађивања.

(2) Јединствени нормативи утврђују се ради: контроле квалитета ваздуха, вода, земљишта, поступања са отпадом и хемикалијама, третмана отпадних вода, индустријског загађења и управљања ризиком, нивоа буке и вибрација и др.

(3) Граничне вредности из става 1. овог члана утврђује Влада у складу са посебним прописима.

Услови за рад постројења и обављање активности

Члан 40.

(1) Изградња и рад постројења и обављање активности врши се ако су испуњени прописани захтеви емисије и нивоа загађујућих материја у медијумима животне средине, опреме и уређаја којима се смањује или спречава емисија загађујућих материја или енергије и обезбеђује њено очување, односно ако су предузете друге мере и радње за обезбеђивање прописаних услова заштите животне средине.

(2) Загађујуће и опасне материје, отпадне воде или енергија испуштају се у ваздух, воду и земљиште на прописан начин и у количинама, односно концентрацијама или нивоима које нису изнад прописаних граничних вредности.

(3) Превозна средства која се производе и/или пуштају у промет морају испуњавати услове у погледу емисије за мобилне изворе загађивања.

Ограничење ради постизања захтева

Члан 41.

(1) Ради постепеног испуњавања захтева у погледу емисија и нивоа загађујућих материја у медијумима животне средине из члана 39. овог закона и очувања природних вредности, Влада може, на одређено време, ограничити рад постројења и обављање активности на одређеном подручју.

(2) Време на које Влада утврђује ограничења из става 1. овог члана одређује се у складу са прописаним граничним вредностима и Националним програмом заштите животне средине.

Упозорење јавности

Члан 42.

(1) Министарство обавештава јавност и доноси акт о увођењу посебних мера у случајевима непосредне опасности или прекорачења прописаних граничних вредности загађења.

(2) Министар прописује критеријуме за доношење акта из става 1. овог члана и начин упозорења јавности.

(3) Орган јединице локалне самоуправе доноси акт о увођењу посебних мера у случају из става 1. овог члана ако је загађење ограничено на територији јединице локалне самоуправе и нема утицаја на шире подручје.

Статус угрожене животне средине

Члан 43.

(1) Влада утврђује критеријуме за одређивање статуса угрожене животне средине и за утврђивање приоритета за санацију и ремедијацију.

(2) На основу критеријума из става 1. овог члана, статус угрожене животне средине и приоритете за санацију и ремедијацију за подручје од значаја за Републику Србију одређује Министарство, уз прибављено мишљење других надлежних органа, а за подручје од локалног значаја одређује јединица локалне самоуправе.

(3) Јединица локалне самоуправе је дужна да прибави претходну сагласност Министарства на предлог акта којим се одређује статус угрожене животне средине и приоритети за санацију и ремедијацију за подручја од локалног значаја, а за подручја од локалног значаја на територији аутономне покрајине, сагласност надлежног органа аутономне покрајине.

2.2. Систем управљања заштитом животне средине

Укључивање у систем управљања и контроле заштите животне средине

Члан 44.

(1) У Републици Србији примењују се домаћи и међународни стандарди и прописи за управљање, сертификацију и регистрацију система управљања заштитом животне средине.

(2) Правно и физичко лице може сертификовати систем управљања заштитом животне средине према SRPS-ISO 14001, у складу са законом.

(3) Правно и физичко лице може регистровати сертификован систем управљања заштитом животне средине ради укључивања у систем управљања и контроле заштите животне средине ЕУ (у даљем тексту: систем ЕМАС), у складу са овим законом.

Захтев за регистрацију у систем ЕМАС

Члан 45.

(1) У систем ЕМАС могу се укључити правна и физичка лица која у свом пословању испуњавају захтеве система управљања заштитом животне средине који се односе на

утврђивање и вођење политике, планирање, спровођење, контролу и проверу система управљања и примене мера за његово унапређење.

(2) Ради испуњавања услова за успостављање система управљања заштитом животне средине и регистрације у систем ЕМАС правно и физичко лице дужно је да изради извештај о утицајима активности, производа и услуга на животну средину, организује и спроведе проверу усаглашености система управљања коју врши проверивач.

(3) Регистрација у систем ЕМАС врши се на основу захтева правног и физичког лица који се подноси Министарству.

(4) Уз захтев за регистрацију у систем ЕМАС, који се подноси на прописаном обрасцу, прилаже се:

1) изјава правног и физичког лица за укључивање у систем ЕМАС са прописаном садржином;

2) потврда акредитованог ЕМАС верификатора о тачности навода датих у изјави правног и физичког лица о испуњености услова заштите животне средине за укључивање у систем ЕМАС.

(5) Одлуку о регистрацији доноси Министарство на основу поднете документације, као и на основу инспекцијске контроле о примени прописа о заштити животне средине.

(6) Ближе услове за подношење захтева из става 4. овог члана, као и образац захтева прописује министар.

(7) Правно и физичко лице плаћа накнаду за упис у регистар.

(8) Висину накнаде за упис у регистар прописује Влада.

(9) Упис у регистар врши се на период од три године и може се продужити на захтев правног и физичког лица.

(10) Захтев за продужење регистрације подноси се најкасније 30 дана пре истека рока на који је упис извршен.

(11) Провера испуњености услова правног и физичког лица уписаног у регистар врши се једном годишње.

Акредитација

Члан 46.

(1) Акредитација ЕМАС верификатора и контрола њихових активности врши се у складу са законом и другим прописима којима се уређује акредитација.

(2) Акредитовани ЕМАС верификатор проверава испуњеност свих услова прописаних за правна и физичка лица која се укључују у систем ЕМАС или су део тог система.

Регистри система ЕМАС

Члан 47.

(1) Министарство води регистар правних и физичких лица укључених у систем ЕМАС.

(2) Подаци из регистра ЕМАС су јавни.

(3) Акредитационо тело које води регистар акредитованих верификатора система ЕМАС, дужно је да најмање једном месечно доставља Министарству податке из регистра, а на захтев Министарства доставља и податке у вези са поступком акредитације ЕМАС верификатора.

(4) На захтев Министарства акредитовани ЕМАС верификатор доставља податке о резултатима проверавања система ЕМАС у правном и физичком лицу.

(5) Министарство обезбеђује заштиту података из ст. 3. и 4. овог члана који представљају пословну тајну.

(6) Министар прописује садржину, изглед и начин вођења регистра из става 1. овог члана.

Одбијање уписа и брисање из регистра

Члан 48.

(1) Министарство ће одбити захтев за упис у регистар ако правно и физичко лице не испуњава услове за укључење у систем ЕМАС.

(2) Из регистра система ЕМАС брише се правно и физичко лице:

- 1) ако у прописаном року не поднесе захтев за продужење регистрације са попуњеном изјавом, обрасцем регистрације и доказом о уплаћеној накнади;
- 2) ако се утврди да правно и физичко лице не испуњава један или више услова за регистрацију;
- 3) ако је акредитационо тело доставило Министарству негативан извештај о контроли рада акредитованог оцењивача ЕМАС.

(3) Министарство може у случају из става 2. овог члана одлучити да регистрацију правног и физичког лица суспендује на одређено време до испуњења услова за регистрацију.

Знак ЕМАС

Члан 49.

Знак ЕМАС могу користити само правна и физичка лица која су регистрована у систем ЕМАС у случајевима и на начин утврђен у складу са законом.

Овлашћење за доношење прописа

Члан 50.

Министар прописује:

- 1) захтеве за успостављање и спровођење система управљања заштитом животне средине;
- 2) садржину извештаја о утицајима активности, производа и услуга на животну средину;
- 3) садржину изјаве за укључивање у систем ЕМАС и доступност информација о систему ЕМАС јавности;
- 4) начин провере система ЕМАС унутар правног и физичког лица и садржај извештаја оцењивача;
- 5) садржину, изглед и употребу знака ЕМАС.

2.3. Захтеви квалитета за производе, процесе и услуге Технологије, процеси, производи, полупроизводи, сировине

Члан 51.

(1) На територији Републике Србије може се примењивати домаћа или увезена технологија или процес, односно производити и стављати у промет производи ако испуњавају захтеве у погледу животне средине, односно захтеве квалитета производа или ако технологија, процес, производ, полупроизвод или сировина није забрањена у земљи извознику.

(2) Министарство може, у случају сумње, наложити да се технологија, процес, производ, полупроизвод или сировина из става 1. овог члана оцени у односу на штетан утицај на животну средину и када је снабдевен прописаном исправом.

(3) Оцену технологије, процеса, производа, полупроизвода или сировине из става 2. овог члана даје, у року од 30 дана од дана пријема захтева, акредитована стручна организација или стручна лица за поједине области.

(4) Уређаји који служе за уклањање или пречишћавање загађујућих материја за које нису прописани домаћи стандарди могу се употребљавати ако је њихову ефикасност за те намене утврдила овлашћена стручна организација.

(5) Министарство може забранити производњу и промет одређених производа и вршење одређених активности, на одређено време или на делу територије Републике Србије, односно аутономне покрајине, односно јединице локалне самоуправе ради спречавања угрожавања животне средине или здравља људи.

Упозорење на декларацији

Члан 52.

(1) Произвођач или дистрибутер је обавезан да на декларацији сировине, полупроизвода или производа упозори на загађење животне средине и штету по људско здравље које производ или његово паковање узрокује или може узроковати.

(2) Упозорење мора садржати упутство за употребу или руковање производом, састојцима и његовим паковањем у производњи, употреби и одлагању, у складу са важећим стандардима и прописима за руковање.

Еколошки знак

Члан 53.

(1) Еколошки знак утврђује се за производе намењене општој потрошњи, изузев производа за исхрану, пољопривредних и других производа добијених у складу са прописима којима се регулише органска производња, производња пића, производња фармацеутских производа и медицинске опреме који у поређењу са сличним производима мање загађују животну средину при производњи, пласману, промету, потрошњи и одлагању или су добијени рециклажом отпада.

(2) Еколошки знак утврђује се и за производе и услуге који мање загађују животну средину.

(3) За производе или услуге правно или физичко лице може добити право на коришћење еколошког знака ако се њиховом производњом, односно пружањем смањује:

- 1) потрошња енергетских ресурса;
- 2) емисија штетних и опасних материја;
- 3) производња отпада;
- 4) потрошња природних ресурса и др.

(4) Министар прописује ближе услове, критеријуме и поступак за добијање права на коришћење еколошког знака, елементе, изглед и начин употребе еколошког знака за производе и услуге.

Додела и одузимање еколошког знака

Члан 54.

(1) Акт о додели права на коришћење еколошког знака доноси Министарство.

- (2) Право на коришћење еколошког знака се додељује за период до три године.
- (3) Захтев за добијање еколошког знака заинтересовано лице подноси Министарству.
- (4) Уз захтев се подноси доказ о испуњености услова из члана 53. овог закона.
- (5) Трошкове доделе права на коришћење еколошког знака сноси подносилац захтева.
- (6) Министар прописује висину трошкова из става 5. овог члана.
- (7) Право на коришћење еколошког знака одузима се ако производ или услуга престане да испуњава један од услова за доделу знака.

Признања и награде

Члан 55.

- (1) Признања и награде за допринос заштити животне средине могу се доделити за:
 - 1) спречавање загађивања животне средине;
 - 2) најповољнија решења у производним поступцима у односу на животну средину;
 - 3) развојне и истраживачке пројекте у заштити животне средине;
 - 4) развој образовних програма за заштиту животне средине;
 - 5) допринос појединаца за развој и унапређење заштите животне средине или за допринос у међународној сарадњи;
 - 6) допринос стручних, других удружења и невладиних организација за развој и унапређење заштите животне средине;
 - 7) допринос у области заштите природе.
- (2) Министар ближе прописује поступак и услове за доделу признања и награда.

3. Мере заштите од опасних материја

3.1. Промет

Члан 56.

БРИСАНО - са 36/2009

Увоз, извоз и транзит отпада

Члан 57.

- (1) Забрањен је увоз опасног отпада.
- (2) Дозволу за увоз, извоз или транзит отпада издаје Министарство у складу са законом и другим прописима.
- (3) При подношењу захтева за издавање дозволе за увоз, извоз и транзит из става 1. овог члана подносилац захтева прилаже документацију чију садржину прописује Министарство.
- (4) Министар прописује услове које морају да испуњавају стручне организације за испитивање отпада.
- (5) Министар одређује стручне организације из става 4. овог члана.

3.2. Заштита од хемијског удеса

Обавезе оператора

Члан 58.

- (1) Оператер севесо постројења, односно комплекса у коме се обављају активности у којима је присутна или може бити присутна једна или више опасних материја, у једнаким или већим количинама од прописаних, дужан је да достави Обавештење, односно изради Политику превенције удеса или Извештај о безбедности и План

заштите од удеса, у зависности од количина опасних материја којима врши те активности и да предузме мере за спречавање хемијског удеса и ограничавања утицаја тог удеса на живот и здравље људи и животну средину, утврђене у тим документима.

(2) Министар прописује листу опасних материја и њихове количине и критеријуме за одређивање врсте докумената које израђује оператер из става 1. овог члана.

Садржина Политике превенције удеса

Члан 58а

(1) Политика превенције удеса садржи циљеве и принципе деловања оператера, ради контроле опасности од хемијског удеса.

(2) Политика превенције удеса из става 1. овог члана мора да садржи довољно елемената пропорционалних опасностима од удеса на основу којих оператер може обезбедити висок степен заштите људи и животне средине од хемијског удеса.

(3) Политику превенције удеса оператер је дужан да изради најкасније шест месеци по достављању Обавештења из члана 59. овог закона.

(4) Министар ближе прописује садржину Политике превенције удеса.

Обавеза достављања обавештења

Члан 59.

(1) Оператер који је у обавези да изради Политику превенције удеса дужан је да Министарству, пре израде Политике превенције удеса, достави Обавештење о:

- 1) новом севесо постројењу, односно комплексу најмање три месеца пре почетка рада;
- 2) постојећем севесо постројењу, односно комплексу најкасније шест месеци од дана ступања на снагу овог закона;
- 3) постојећем севесо постројењу, односно комплексу чије су активности биле такве да су опасне материје биле присутне у количинама мањим од прописаних у случају повећања количина опасних материја до количина прописаних у члану 58. овог закона, најкасније три месеца од дана промене;
- 4) о трајном престанку рада севесо постројења, односно комплекса, као и у случају модификације севесо постројења, односно комплекса односно свакој промени која може утицати на могућност настанка хемијског удеса.

(2) Министар прописује садржину Обавештења из става 1. овог члана.

Садржина Извештаја о безбедности и Плана заштите од удеса

Члан 60.

(1) Извештај о безбедности садржи нарочито: информације о систему управљања и организације оператера у циљу спречавања хемијског удеса; опис локације на којој се налази севесо постројење, односно комплекс; опис севесо постројења, односно комплекса; анализу ризика од хемијског удеса и начин његовог спречавања; мере заштите и интервентне мере за ограничавање последица хемијског удеса; попис опасних материја и др.

(2) План заштите од удеса садржи нарочито мере које се предузимају у оквиру севесо постројења, односно комплекса у случају хемијског удеса или у случају настанка околности које могу изазвати хемијски удес.

(3) Извештај о безбедности и План заштите од удеса израђује оператер из члана 58. овог закона.

(4) За израду докумената из става 3. овог члана може се ангажовати друго правно лице или предузетник ако је уписано у одговарајући регистар за обављање делатности пројектовања, инжењеринга и израде студија и анализа. У случају ангажовања другог правног лица или предузетника, у изради тих докумената мора учествовати лице стално запослено код оператера из члана 58. овог закона.

(5) Оператер је дужан да размењује информације и да усклађује План заштите од удеса са Планом заштите од удеса који доноси надлежни орган јединице локалне самоуправе, аутономне покрајине и Републике Србије.

(6) Министар ближе прописује садржину и методологију израде Извештаја о безбедности и Плана заштите од удеса.

Достављање Извештаја о безбедности и Плана заштите од удеса

Члан 60а

(1) Оператер из члана 58. овог закона дужан је да изради и достави Министарству Извештај о безбедности и План заштите од удеса:

- 1) за ново севесо постројење, односно комплекс најмање три месеца пре почетка рада;
- 2) за постојеће севесо постројење, односно комплекс најкасније у року од осамнаест месеци од дана ступања на снагу овог закона;
- 3) за постојеће севесо постројење, односно комплекс чије су активности биле такве да су опасне материје биле присутне у количинама мањим од прописаних, у случају повећања количина опасних материја до количина прописаних у члану 58. овог закона, најкасније шест месеци од дана промене.

(2) Оператер из става 1. овог члана подноси захтев за давање сагласности на Извештај о безбедности и План заштите од удеса, заједно са тим документима.

(3) Уз захтев из става 1. овог члана, оператер је дужан да достави доказ о уплаћеној административној такси.

(4) Оператер је дужан да Извештај о безбедности периодично прегледа и по потреби ажурира:

- 1) најмање сваких пет година;
- 2) самоиницијативно или на захтев Министарства због нових чињеница до којих се дошло на основу анализе других хемијских удеса или избегнутих удеса.

(5) У случају модификације процеса рада, промене природе или количине опасне материје или других промена, које могу утицати на опасност од настанка хемијског удеса, оператер мора одмах да изврши промене у Извештају о безбедности и Плану заштите од удеса и достави их Министарству, а у случају да се измене односе на модификацију постројења или складишта, пре спровођења тих модификација.

(6) План заштите од удеса оператер је дужан да прегледа, тестира и по потреби ажурира најмање сваке три године.

Достављање информација из Плана заштите од удеса

Члан 60б

(1) Оператер из члана 58. овог закона дужан је да обезбеди да се информација о безбедносним мерама и поступцима у случају хемијског удеса из Плана заштите од

удеса достави свим правним лицима и јавним установама (школе, болнице и др.), као и физичким лицима, која могу бити захваћена последицама хемијског удеса.

(2) Информација из става 1. овог члана обавезно се ажурира сваке три године, а посебно у случају наступања околности из члана 60а став 5. овог закона.

(3) Ажурирана информација из става 1. овог члана мора бити доступна јавности.

(4) Период између два редовна достављања информација јавности не сме бити дужи од пет година.

Јавни увид, презентација и јавна расправа о Извештају о безбедности

Члан 60в

(1) Оператер је дужан да обезбеди да Извештај о безбедности и списак опасних материја које су присутне у севесо постројењу, односно комплексу буде доступан јавности.

(2) Надлежни орган обезбеђује јавни увид, организује презентацију и спроводи јавну расправу о Извештају о безбедности у поступку одлучивања о давању сагласности на Извештај о безбедности.

(3) Подносилац Извештаја о безбедности може, по одобрењу надлежног органа, да не изнесе одређене делове извештаја на јавни увид и презентацију због чувања индустријске, комерцијалне и личне тајне, јавне безбедности или одбране земље.

(4) Надлежни орган у року од седам дана од дана пријема Извештаја о безбедности обавештава подносиоца извештаја, заинтересоване органе и организације и јавност о времену и месту јавног увида, јавне презентације, као и јавне расправе о Извештају о безбедности.

(5) Јавна расправа може се одржати најраније двадесет дана од дана обавештавања јавности.

(6) Подносилац Извештаја о безбедности учествује у презентацији и јавној расправи.

(7) На поступак јавног увида, презентације и јавне расправе о Извештају о безбедности сходно се примењује пропис о поступку јавног увида, презентације и јавне расправе о студији процене утицаја на животну средину.

Докази у Извештају о безбедности

Члан 60г

Оператер је дужан да у Извештају о безбедности докаже да је:

- 1) установио одговарајућу политику и утврдио систем за управљање безбедношћу ради њене примене;
- 2) препознао опасност од хемијског удеса и предузео потребне мере ради превенције настанка хемијског удеса, односно ограничавања последица тог удеса на људе и животну средину;
- 3) водио рачуна о безбедности и поузданости при пројектовању, изградњи, управљању и одржавању свих постројења и складишних простора, опреме и инфраструктуре које су повезане са опасностима од хемијског удеса;
- 4) прихватио и у Извештају о безбедности унео оправдане примедбе и предлоге јавности.

Докази у Плану заштите од удеса

Члан 60д

Оператер је дужан да у Плану заштите од удеса докаже да је:

- 1) предвидео и обезбедио спровођење свих неопходних мера за ограничавање и контролу хемијског удеса, ради ублажавања последица тог удеса на људе, животну средину и имовину;
- 2) предвидео и обезбедио начин достављања информација надлежним органима и широј јавности;
- 3) предвидео одговарајуће мере чишћења, санације и рекултивације животне средине након хемијског удеса;
- 4) обрадио довољно података за израду планова заштите од хемијског удеса на нивоу Републике Србије, аутономне покрајине, односно јединице локалне самоуправе (у даљем тексту: екстерни планови).

Сагласност на Извештај о безбедности и План заштите од удеса

Члан 60ђ

- (1) Министарство даје сагласност на Извештај о безбедности, односно на План заштите од удеса о испуњености захтева из чл. 60г и бод овог закона.
- (2) Министарство може тражити измене и допуне докумената из става 1. овог члана ако утврди да не садрже потребне податке.

Решење којим се забрањује рад или пуштање у рад севесо постројења

Члан 60е

- (1) У случају када нису испуњени услови за сагласност на документа из члана 60ђ овог закона, министар доноси решење којим се забрањује рад или пуштање у рад севесо постројења, односно комплекса или дела постројења, односно комплекса и складишног простора.
- (2) На решење из става 1. овог члана може се изјавити жалба.
- (3) Жалба не задржава извршење решења.
- (4) По жалби на првостепено решење одлучује Влада.

Именовање посебне радне групе

Члан 60ж

- (1) Ради оцене Извештаја о безбедности и Плана заштите од удеса министар у складу са прописима којима се уређује државна управа, може решењем именовати посебну радну групу - техничку комисију (у даљем тексту: техничка комисија).
- (2) Решењем из става 1. овог члана одређују се задаци, састав и руководилац, рок за извршење задатака и друга питања која су значајна за рад техничке комисије.
- (3) Техничка комисија без одлагања доставља Министарству мишљење о испуњености захтева из чл. 60г и бод овог закона.
- (4) Председник техничке комисије именује се из реда запослених или постављених лица у Министарству.
- (5) За чланове техничке комисије могу бити именована лица са високом стручном спремом одговарајуће струке, односно смера и одговарајућим стручним резултатима, а из реда:
 - запослених или постављених лица у Министарству;
 - запослених или постављених лица у другим органима и организацијама;

- независних стручњака.
- (6) Чланови комисије не могу бити лица која су:
 - учествовала у изради Извештаја о безбедности и Плана заштите од удеса;
 - оснивач правног лица или предузетник који је израдио Извештај о безбедности и План заштите од удеса или запослени код тих лица;
 - оператер или запослени код оператера.

Обавеза вођења евиденције

Члан 60з

- (1) На основу Извештаја о безбедности и Обавештења Министарство утврђује и води евиденцију о оператерима и севесо постројењима, односно комплексима са повећаном вероватноћом настанка хемијског удеса или са повећаним последицама тог удеса због њихове локације, близине сличних постројења или због врсте ускладиштених опасних материја.
- (2) Оператери из става 1. овог члана дужни су да размењују информације које су неопходне при изради Извештаја о безбедности и Плана заштите од удеса, како би се у тим документима водило рачуна о природи и опсегу заједничке опасности од хемијског удеса.
- (3) О оператеру, односно севесо постројењу, односно комплексу из става 1. овог члана Министарство обавештава надлежне органе у складу са прописима којима се уређује заштита и спашавање, ради израде екстерних планова.

Регистар постројења и регистар пријављених удеса

Члан 60и

На основу Извештаја о безбедности и Обавештења Министарство води регистар постројења, као и регистар удеса који су пријављени.

Обавештавање о удесу

Члан 60ј

- (1) Оператер из члана 58. овог закона дужан је да одмах о хемијском удесу обавести Министарство, јединицу локалне самоуправе и органе надлежне за поступање у ванредним ситуацијама у складу са прописима којима се уређује заштита и спашавање, и то о: околностима везаним за хемијски удес, присутним опасним материјама, расположивим подацима за процену последица хемијског удеса за људе и животну средину и о предузетим хитним мерама.
- (2) Оператер из става 1. овог члана дужан је да обавести надлежне органе о накнадно прикупљеним подацима који утичу на раније утврђене чињенице и закључке.
- (3) Оператер из става 1. овог члана дужан је да у разумном року обавести надлежне органе о планираним мерама за отклањање средњорочних и дугорочних последица хемијског удеса и за спречавање настанка поновног удеса.
- (4) Оператер из става 1. овог члана дужан је да спроведе хитне, средњорочне и дугорочне мере отклањања последица хемијског удеса, као и да, након извршене анализе свих аспеката хемијског удеса, да препоруке за будуће превентивне мере.
- (5) Министарство врши надзор и контролу извршења обавеза оператера из ст. 1 - 4. овог члана.

Обавезе надлежних органа

Члан 61.

Државни органи, органи аутономне покрајине и јединица локалне самоуправе, на основу надлежности из прописа којима се уређује заштита и спашавање, доносе екстерне планове, који су саставни део планова за реаговање у ванредним ситуацијама.

Обавештење о оператерима, односно севесо постројењима, односно комплексима чије активности могу изазвати хемијски удес са прекограничним ефектима

Члан 61а

- (1) Министарство на основу Извештаја о безбедности из члана 60. овог закона утврђује оператере и севесо постројења, односно комплексе чије активности могу изазвати хемијски удес са прекограничним ефектима и о томе обавештава у што краћем року, а најкасније када обавештава домаћу јавност, надлежни орган земље која може бити погођена последицама тог удеса.
- (2) Министарство води евиденцију о оператерима и севесо постројењима, односно комплексима из става 1. овог члана.
- (3) Ако надлежни орган друге земље сматра да обавештење из става 1. овог члана не садржи сва севесо постројења, односно комплексе чије активности могу изазвати хемијски удес са последицама у његовој земљи тражиће од Министарства додатне податке.
- (4) Ако Министарство закључи да је захтев надлежног органа друге земље неоснован обавестиће га о свом ставу.
- (5) Ако се не постигне сагласност са надлежним органом заинтересоване земље ово питање решиће се у складу са међународним уговором који обавезује Републику Србију.
- (6) Министарство обавештава надлежни орган друге земље о свим битним чињеницама из Извештаја о безбедности о севесо постројењу, односно комплексу чије активности могу довести до настанка хемијског удеса са прекограничним последицама, као и о свим битним чињеницама из Плана заштите од удеса тог постројења, односно комплекса.
- (7) Министар прописује поступак обавештавања, односно размене података о севесо постројењу, односно комплексу чије активности могу довести до настанка хемијског удеса са прекограничним ефектима.

Обавеза достављања обавештења надлежног органа друге земље

Члан 61б

- (1) Обавештење добијено од надлежног органа друге земље о севесо постројењу, односно комплексу чије активности могу проузроковати хемијски удес са ефектима на територији Републике Србије, Министарство доставља домаћим органима чија је надлежност одређена прописима којима се уређује заштита и спашавање ради израде екстерних планова.
- (2) Обавештење у случају хемијског удеса или непосредне опасности од хемијског удеса који може проузроковати прекограничне ефекте, као и евентуална узајамна помоћ уређени су прописима о заштити и спашавању.

Изузеци од примене

Члан 61в

Одредбе члана 38. и чл. 58. до 61б овог закона неће се примењивати на: војна постројења; удесе изазване јонизујућим зрачењем; транспорт опасних материја у друмском, железничком, водном, ваздушном и морском саобраћају, односно транспорт изван комплекса обухваћених овим законом, укључујући утовар и истовар односно транспорт од и до других превозних средстава на доковима, пристаништима или ранжирним станицама; транспорт опасних материја цевоводима укључујући и пумпне станице, а изван севесо постројења, односно комплекса обухваћених овим законом; удесе при истраживању и експлоатацији минералних сировина, осим ако се сировине хемијски и термички прерађују или складиште, а садрже опасне материје у прописаним количинама; локације депонија отпадних материја, изузев активних отпадних јаловишта укључујући вештачка језера, насипе и бране, које садрже опасне материје, а нарочито које потичу од хемијске и термичке обраде минерала.

Проглашавање стања угрожености

Члан 62.

(1) У случају удеса, зависно од његовог обима, унутар или ван постројења и процене последица које могу изазвати директну или одложену опасност по људско здравље и животну средину, проглашава се стање угрожености животне средине и обавештава јавност о предузетим мерама.

(2) Стање угрожености животне средине из става 1. овог члана проглашава Министарство, односно орган аутономне покрајине, односно орган јединице локалне самоуправе.

(3) За удесе са прекограничним ефектима стање угрожености животне средине проглашава Влада.

Предузимање санационих мера и супсидијарна одговорност

Члан 63.

(1) Ради спречавања даљег ширења загађења проузрокованог удесом, правно и физичко лице одмах предузима мере санације према плановима заштите о свом трошку.

(2) Ако се накнадно утврди загађивач који је одговоран за удес, орган који је сносио трошкове отклањања последица загађивања животне средине захтева накнаду трошкова.

4. Програми и планови

Национални програм

Члан 64.

(1) Планирање и управљање заштитом животне средине обезбеђује се и остварује спровођењем Националног програма заштите животне средине (у даљем тексту: Национални програм) који доноси Влада на период од најмање десет година.

(2) Национални програм из става 1. овог члана обезбеђује интегралну заштиту животне средине и садржи нарочито:

- 1) опис и оцену стања животне средине;
- 2) основне циљеве и критеријуме за спровођење заштите животне средине у целини, по областима и просторним целинама са приоритетним мерама заштите;

- 3) услове за примену најповољнијих привредних, техничких, технолошких, економских и других мера за одрживи развој и управљање заштитом животне средине;
 - 4) дугорочне и краткорочне мере за спречавање, ублажавање и контролу загађивања;
 - 5) носиоце, начин и динамику реализације;
 - 6) средства за реализацију.
- (3) Национални програм реализује се акционим и санационим плановима које доноси Влада за период од пет година.
- (4) Министарство једанпут у две године, у сарадњи са другим надлежним министарствима, припрема извештај о реализацији Националног програма и подноси га Влади.
- (5) Национални програм објављује се у "Службеном гласнику Републике Србије".

Акциони план

Члан 65.

- (1) Акциони план је краткорочни инструмент за имплементацију Националног програма.
- (2) Акционим планом разрађују се регулаторне и институционалне активности, активности мониторинга, студије, израда пројектне документације, економских и финансијских инструмената, информисање, образовање, руковођење и капиталне инвестиције.

Санациони план

Члан 66.

- (1) Санациони план доноси се када загађење на одређеном простору превазилази ефекте мера које се предузимају, односно када је угрожен капацитет животне средине или постоји ризик од трајног нарушавања квалитета или штете у животној средини.
- (2) Санациони план Влада доноси у случају:
 - 1) када ниво и обим деградације животне средине превазилази санационе могућности аутономне покрајине, односно јединице локалне самоуправе;
 - 2) када је одговорни субјект непознат, а загађеност животне средине изазива штетне последице преко граница Републике Србије;
 - 3) када је одговорни субјект ван јурисдикције Републике Србије, а загађеност животне средине изазива штетне последице на њеној територији;
 - 4) када загађеност животне средине угрожава подручје од изузетног значаја за Републику Србију или на њему изазива штетне последице;
 - 5) када је потребно предузети хитне и интервентне мере у ванредним случајевима.
- (3) Ако се накнадно утврди загађивач који је одговоран за загађивање, орган који је сносио трошкове санације животне средине захтева накнаду трошкова.
- (4) У случају прекорачења прописаних нивоа емисија и других активности које су довеле до деградације животне средине, загађивач је дужан да о свом трошку уради и реализује санациони план.

Садржина планова

Члан 67.

(1) Акциони и санациони планови садрже нарочито: стање, мере, процену утицаја на здравље људи у случају угрожене животне средине, носиоце, начин, динамику и средства за реализацију плана.

(2) Акционе и санационе планове припрема Министарство са министарствима надлежним за одговарајућу област.

Програми и планови аутономне покрајине и јединице локалне самоуправе

Члан 68.

(1) Аутономна покрајина и јединица локалне самоуправе доносе програм заштите животне средине на својој територији, односно локалне акционе и санационе планове, у складу са Националним програмом и плановима из чл. 65. и 66. овог закона и својим интересима и специфичностима.

(2) Две или више јединица локалне самоуправе доносе заједнички програм заштите животне средине ради смањења негативних утицаја на животну средину или из разлога економичности (заједничко управљање отпадом, отпадним водама и сл).

IV. ПРАЋЕЊЕ СТАЊА ЖИВОТНЕ СРЕДИНЕ

1. Мониторинг

Обезбеђење мониторинга

Члан 69.

(1) Република Србија, аутономна покрајина и јединица локалне самоуправе у оквиру своје надлежности утврђене законом обезбеђују континуалну контролу и праћење стања животне средине (у даљем тексту: мониторинг), у складу са овим и посебним законима.

(2) Мониторинг је саставни део јединственог информационог система животне средине.

(3) Влада доноси програме мониторинга на основу посебних закона.

(4) Аутономна покрајина, односно јединица локалне самоуправе доноси програм мониторинга на својој територији који мора бити у складу са програмом из става 3. овог члана.

(5) Република Србија, аутономна покрајина и јединица локалне самоуправе обезбеђују финансијска средства за обављање мониторинга.

Садржина и начин вршења мониторинга

Члан 70.

(1) Мониторинг се врши систематским праћењем вредности индикатора, односно праћењем негативних утицаја на животну средину, стања животне средине, мера и активности које се предузимају у циљу смањења негативних утицаја и подизања нивоа квалитета животне средине.

(2) Влада утврђује критеријуме за одређивање броја и распореда мерних места, мрежу мерних места, обим и учесталост мерења, класификацију појава које се прате, методологију рада и индикаторе загађења животне средине и њиховог праћења, рокове и начин достављања података, на основу посебних закона.

Овлашћена организација

Члан 71.

Мониторинг може да обавља и овлашћена организација ако испуњава услове у погледу кадрова, опреме, простора, акредитације за мерење датог параметра и СРПС стандарда у области узорковања, мерења, анализа и поузданости података, у складу са законом.

Мониторинг загађивача

Члан 72.

(1) Оператер постројења, односно комплекса које представља извор емисија и загађивања животне средине дужан је да, у складу са законом, преко надлежног органа, овлашћене организације или самостално, уколико испуњава услове прописане законом, обавља мониторинг, односно да:

- 1) прати индикаторе емисија, односно индикаторе утицаја својих активности на животну средину, индикаторе ефикасности примењених мера превенције настанка или смањења нивоа загађења;
- 2) обезбеђује метеоролошка мерења за велике индустријске комплексе или објекте од посебног интереса за Републику Србију, аутономну покрајину или јединицу локалне самоуправе.

(2) Загађивач је дужан да изради план обављања мониторинга, да води редовну евиденцију о мониторингу и да доставља извештаје, у складу са овим законом.

(3) Влада утврђује врсте активности и других појава које су предмет мониторинга, методологију рада, индикаторе, начин евидентирања, рокове достављања и чувања података, на основу посебних закона.

(4) Загађивач планира и обезбеђује финансијска средства за обављање мониторинга, као и за друга мерења и праћење утицаја своје активности на животну средину.

Достављање података

Члан 73.

Државни органи, односно организације, органи аутономне покрајине и јединице локалне самоуправе, овлашћене организације и загађивачи дужни су да податке из мониторинга из чл. 70. и 72. овог закона достављају Агенцији за заштиту животне средине на прописан начин.

2. Информациони систем и начин достављања података

Информациони систем

Члан 74.

(1) Ради ефикасног идентификовања, класификовања, обраде, праћења и евиденције природних вредности и управљања животном средином у Републици Србији успоставља се и води информациони систем заштите животне средине (у даљем тексту: информациони систем).

(2) Информациони систем обезбеђује формирање, класификовање, одржавање, презентацију и дистрибуцију нумеричких, описних и просторних база података о: квалитету медијума животне средине, праћењу стања и заштити животне средине, законодавним, административним и организационим и стратешким мерама, научно-техничким информацијама о планским мерама превенције и размену информација са другим информационим системима и др.

- (3) Информациони систем води Агенција за заштиту животне средине.
- (4) Информациони систем обезбеђује приступ другим информационим системима и хармонизацију свих релевантних информација и података на националном и међународном нивоу.
- (5) Влада ближе прописује садржину и начин вођења информационог система, методологију, структуру, заједничке основе, категорије и нивое сакупљања података, као и садржину информација о којима се редовно и обавезно обавештава јавност.

Регистри извора загађивања животне средине

Члан 75.

- (1) Ради праћења квалитативних и квантитативних промена у животној средини и предузимања мера заштите у животној средини воде се национални и локални регистри извора загађивања животне средине у складу са овим законом.
- (2) Национални регистар извора загађивања животне средине води Агенција за заштиту животне средине.
- (3) Локални регистар извора загађивања животне средине води надлежни орган јединице локалне самоуправе.
- (4) Министар по прибављеном мишљењу министра надлежног за послове водoprивреде и рударства и енергетике, прописује методологију за израду националног и локалног регистра извора загађивања, као и методологију за врсте, начине и рокове прикупљања података.
- (5) Загађивач је дужан да о свом трошку доставља прописане податке на начин и у роковима утврђеним у складу са законом.

3. Извештај о стању животне средине **Извештај о стању животне средине**

Члан 76.

- (1) Влада једанпут годишње подноси Народној скупштини извештај о стању животне средине у Републици Србији.
- (2) Агенција за заштиту животне средине израђује извештај из става 1. овог члана на основу прикупљених података и информација најкасније до 31. маја текуће године за претходну годину.
- (3) Надлежни орган аутономне покрајине, односно надлежни орган јединице локалне самоуправе дужан је да Агенцији за заштиту животне средине тромесечно доставља податке за израду извештаја из става 1. овог члана и то за прво, друго и треће тромесечје најкасније у року од два месеца по истеку тромесечја, а за последње тромесечје до 31. јануара.
- (4) Извештаји о стању животне средине објављују се у службеним гласилима Републике Србије, аутономне покрајине и јединице локалне самоуправе.

Садржај извештаја о стању животне средине

Члан 77.

Извештај из члана 76. овог закона садржи нарочито податке о:

- 1) стању и променама стања у животној средини на основу података и информација добијених праћењем одговарајућих индикатора;
- 2) спровођењу Стратегије, Националног програма и акционих планова;
- 3) санационим плановима и другим предузетим мерама;

- 4) финансирању система заштите животне средине;
- 5) **БРИСАНО - са 36/2009**
- 6) другим подацима значајним за управљање природним вредностима и заштитом животне средине.

V. ИНФОРМИСАЊЕ И УЧЕШЋЕ ЈАВНОСТИ

Приступ информацијама

Члан 78.

- (1) Државни органи, органи аутономне покрајине, органи јединице локалне самоуправе и овлашћене и друге организације дужни су да редовно, благовремено, потпуно и објективно, обавештавају јавност о стању животне средине, односно о појавама које се прате у оквиру мониторинга нивоа загађујуће материје и емисије, као и мерама упозорења или развоју загађења која могу представљати опасност за живот и здравље људи, у складу са овим законом и другим прописима.
- (2) Јавност има право приступа прописаним регистрима или евиденцијама које садрже информације и податке у складу са овим законом.

Достављање информација на захтев

Члан 79.

- (1) Информације које се односе на заштиту животне средине надлежни орган доставља подносиоцу захтева у року од 30 дана од дана подношења захтева.
- (2) Ако су информације из става 1. овог члана обимне или би њихова припрема захтевала дужи временски период, рок за достављање је 60 дана од дана подношења захтева.
- (3) Трошкове достављања информација из става 1. овог члана сноси подносилац захтева.
- (4) Министар прописује висину трошкова из става 3. овог члана, у зависности од обима и природе информација.

Одбијање захтева за достављање информација

Члан 80.

Захтев за достављање информација које се односе на заштиту животне средине може бити одбијен ако би њихово објављивање негативно утицало на:

- 1) поверљивост рада државних органа када је она предвиђена законом;
- 2) међународне односе, одбрану земље и јавну безбедност;
- 3) рад правосудних органа;
- 4) поверљивост комерцијалних и индустријских података када је таква поверљивост предвиђена законом, осим информација о емисијама које угрожавају животну средину;
- 5) права интелектуалне својине;
- 6) поверљивост личних података, односно досијеа када је она предвиђена законом;
- 7) интересе трећих лица која поседују информације, а која нису обавезна да их пруже, односно нису сагласна са њиховим објављивањем;
- 8) заштиту животне средине на коју се таква информација односи, као што је локација ретких врста дивље флоре и фауне.

Учешће јавности у одлучивању

Члан 81.

- (1) Јавност има право да, у складу са законом, учествује у поступку доношења одлука о:
- 1) стратешкој процени утицаја планова и програма на животну средину;
 - 2) процени утицаја пројеката чија реализација може довести до загађивања животне средине или представља ризик по животну средину и здравље људи;
 - 3) одобравању рада нових, односно постојећих постројења.
- (2) Учешће јавности у погледу стратешке процене утицаја обезбеђује се у оквиру излагања просторног и урбанистичког плана, односно другог плана или програма из члана 35. овог закона на јавни увид.
- (3) Учешће јавности у одлучивању о процени утицаја пројеката на животну средину спроводи се у оквиру јавне презентације пројекта и јавне расправе.
- (4) Учешће јавности у одлучивању о пуштању у рад нових, односно постојећих постројења спроводи се у току издавања дозволе за интегрисано спречавање и контролу загађивања.
- (5) Заинтересована јавност се преко јавног огласа обавештава о поступку доношења одлука и учествује у поступку достављањем мишљења, коментара и сугестија надлежном органу и благовремено се обавештава о донетој одлуци.

Право на правду

Члан 81а

Заинтересована јавност у поступку остваривања права на здраву животну средину као странка има право да покрене поступак преиспитивања одлуке пред надлежним органом, односно судом, у складу са законом.

Ограничење учешћа јавности у одлучивању

Члан 82.

Влада може ради заштите интереса одбране и безбедности земље ограничити учешће јавности у доношењу одлука из члана 81. овог закона.

VI. ЕКОНОМСКИ ИНСТРУМЕНТИ

Финансирање заштите животне средине

Члан 83.

- (1) Република Србија, односно аутономна покрајина, односно јединица локалне самоуправе, у оквиру својих овлашћења обезбеђују финансирање и остваривање циљева заштите животне средине, у складу са овим законом.
- (2) Средства за заштиту животне средине могу се обезбеђивати и путем донација, кредита, средстава међународне помоћи, средстава страних улагања намењених за заштиту животне средине, средстава из инструмената, програма и фондова ЕУ, УН и међународних организација.

1. Врсте економских инструмената

1.1. Накнада за коришћење природних вредности

Члан 84.

- (1) Корисник природне вредности плаћа накнаду за коришћење природних вредности и сноси трошкове санације и рекултивације деградираног простора, у складу са посебним законом.
- (2) Средства остварена од накнаде из става 1. овог члана, приход су буџета Републике и буџета аутономне покрајине, односно јединице локалне самоуправе, у складу са посебним законом.

1.2. Накнада за загађивање животне средине

Члан 85.

- (1) Загађивач је дужан да плаћа накнаду за загађивање животне средине.
- (2) Критеријуми за одређивање накнаде из става 1. овог члана су:
 - 1) врста, количина или особине емисија из појединог извора;
 - 2) врста, количина или особине емисија произведеног или одложеног отпада;
 - 3) садржај материја штетних по животну средину у сировини, полупроизводу и производу.
- (3) Обвезник плаћања накнаде из става 1. овог члана (у даљем тексту: обвезник) је свако лице које узрокује загађење животне средине емисијама, односно отпадом или производи, користи или ставља у промет сировине, полупроизводе или производе који садрже материје штетне по животну средину.
- (4) Влада ближе одређује врсту загађивања, критеријуме за обрачун накнаде и обвезнике, висину и начин обрачунавања и плаћања накнаде.
- (5) Средства остварена од накнаде из става 1. овог члана у висини од 60% приход су буџета Републике Србије, а у висини од 40% приход су буџета јединице локалне самоуправе.
- (6) Средства из става 5. овог члана користе се наменски за заштиту и унапређивање животне средине према програмима, односно акционим и санационим плановима који се доносе у складу са овим законом и посебним законима.

Подручја од посебног интереса

Члан 85а

- (1) На предлог министарства надлежног за питања животне средине, Влада утврђује подручја од посебног државног интереса у области заштите животне средине.
- (2) Влада прописује критеријуме за утврђивање подручја од посебног државног интереса из става 1.
- (3) Висину и начин плаћања накнаде за загађивање животне средине у подручјима из става 1. овог члана утврђује Влада.
- (4) Средства остварена од накнаде из става 3. овог члана у висини 80% приход су буџета Републике Србије, а у висини 20% приход су јединице локалне самоуправе и користе се наменски за заштиту и унапређивање животне средине у складу са програмима, односно акционим и санационим плановима који се доносе у складу са овим законом и посебним законима.

Повраћај, ослобађање или смањење накнаде за загађивање животне средине

Члан 86.

- (1) Обвезник има право на повраћај већ плаћене накнаде за загађивање животне средине, односно ослобађање или смањење плаћања накнаде, ако средства користи

за спровођење мера за прилагођавање прописаним граничним вредностима или спроводи друге мере којима доприноси смањењу загађивања животне средине испод прописаног нивоа.

(2) Влада ближе утврђује мерила и услове за повраћај, ослобађање или смањење плаћања накнаде.

(3) Министар одлучује о праву из става 1. овог члана у складу са прописаним мерилима и условима.

Накнада за заштиту и унапређивање животне средине

Члан 87.

(1) Јединица локалне самоуправе може, из оквира својих права и дужности, прописати накнаду за заштиту и унапређивање животне средине.

(2) Накнаду из става 1. овог члана својим актом прописује скупштина јединице локалне самоуправе.

(3) Накнада из става 1. овог члана прописује се по основу:

1) коришћења стамбених и пословних зграда, станова и пословних просторија за становање, односно обављање пословне делатности, као и за коришћење земљишта за обављање редовне делатности (у даљем тексту: непокретност),

2) обављања одређених активности које утичу на животну средину, а које одређује Влада;

3) транспорта нафте и нафтних деривата, као и сировина, производа и полупроизвода хемијских и других опасних материја из индустрије или за индустрију на територији јединице локалне самоуправе са статусом угрожене животне средине на подручју од значаја за Републику Србију.

(4) Обвезници плаћања накнаде по основу из става 3. тачка 1) овог члана су имаоци права својине на непокретности, односно закупци ако се непокретности користе по основу права закупа, а висина накнаде се одређује према површини непокретности и плаћа се месечно до износа који не може бити већи од износа прописаног у складу са овим законом.

(5) Обвезници плаћања накнаде по основу из става 3. тачка 2) овог члана су правна лица и предузетници, који обављају одређене активности.

(6) Обвезници плаћања накнаде из става 3. тачка 3) овог члана су власници теретних возила, односно правна и физичка лица која обављају транспорт нафте и нафтних деривата, као и сировина, производа и полупроизвода хемијских и других опасних материја из индустрије или за индустрију на територији јединице локалне самоуправе са статусом угрожене животне средине на подручју од значаја за Републику Србију.

(7) Влада ближе прописује критеријуме за утврђивање накнаде из става 1. овог члана, као и највиши износ те накнаде.

(8) Јединица локалне самоуправе актом из става 2. овог члана утврђује висину, рокове, обвезнике, начин плаћања накнаде и олакшице за одређене категорије обвезника плаћања, а у складу са утврђеним критеријумима из става 7. овог члана.

(9) Надлежни орган јединице локалне самоуправе је дужан да прибави мишљење Министарства на предлог акта из става 2. овог члана.

(10) Средства остварена од накнаде из става 1. овог члана користе се, преко буџетског фонда, наменски за заштиту и унапређење животне средине према усвојеним програмима коришћења средстава буџетског фонда, односно локалним акционим и

санационим плановима, у складу са стратешким документима који се доносе на основу овог закона и посебних закона.

(11) Јединица локалне самоуправе не може прописивати накнаде које су прописане на основу чл. 84, 85. и 85а овог закона.

Обезбеђење плаћања накнада

Члан 88.

У погледу плаћања накнаде из чл. 84, 85. и 87. овог закона, за обрачун камате за доцњу у плаћању, принудну наплату и остало што није посебно прописано овим законом, сходно се примењују одредбе закона којим се уређује порески поступак.

1.3. Средства буџета и међународне финансијске помоћи

Коришћење средстава

Члан 89.

Финансирање из наменских средстава буџета и средстава међународне финансијске помоћи врши се преко Фонда за заштиту животне средине, у складу са овим законом.

1.4. Фонд за заштиту животне средине

Оснивање Фонда

Члан 90.

(1) Ради обезбеђивања финансијских средстава за подстицање заштите и унапређивања животне средине у Републици Србији оснива се Фонд за заштиту животне средине (у даљем тексту: Фонд).

(2) Фонд има својство правног лица са јавним овлашћењима.

(3) Седиште Фонда је у Београду.

Послови Фонда

Члан 91.

ПРЕСТАЈЕ ДА ВАЖИ - са 72/2009 - Законом о Фонду за заштиту животне средине

Приходи Фонда

Члан 92.

ПРЕСТАЈЕ ДА ВАЖИ - са 72/2009 - Законом о Фонду за заштиту животне средине

Коришћење средстава Фонда

Члан 93.

ПРЕСТАЈЕ ДА ВАЖИ - са 72/2009 - Законом о Фонду за заштиту животне средине

Начини коришћења средстава Фонда

Члан 94.

ПРЕСТАЈЕ ДА ВАЖИ - са 72/2009 - Законом о Фонду за заштиту животне средине

Програми Фонда

Члан 95.

ПРЕСТАЈЕ ДА ВАЖИ - са 72/2009 - Законом о Фонду за заштиту животне средине

Органи Фонда

Члан 96.

ПРЕСТАЈЕ ДА ВАЖИ - са 72/2009 - Законом о Фонду за заштиту животне средине

Општи акти Фонда

Члан 97.

ПРЕСТАЈЕ ДА ВАЖИ - са 72/2009 - Законом о Фонду за заштиту животне средине

Јавност рада Фонда

Члан 98.

ПРЕСТАЈЕ ДА ВАЖИ - са 72/2009 - Законом о Фонду за заштиту животне средине

Обављање стручних и других послова

Члан 99.

ПРЕСТАЈЕ ДА ВАЖИ - са 72/2009 - Законом о Фонду за заштиту животне средине

Фондови покрајине и локалне самоуправе

Члан 100.

- (1) Аутономна покрајина и јединица локалне самоуправе у обавези су да отворе буџетски фонд у складу са законом којим се уређује буџетски систем.
- (2) Накнаде остварене по основу чл. 85. и 85а и 87. овог закона приход су буџетског фонда из става 1. овог члана.
- (3) Средства буџетског фонда користе се наменски, за финансирање акционих и санационих планова у складу са Националним програмом, односно за финансирање програма и планова аутономне покрајине и јединице локалне самоуправе из члана 68. овог закона.
- (4) Средства буџетског фонда користе се на основу утврђеног програма коришћења средстава буџетског фонда који доноси надлежни орган аутономне покрајине, односно јединице локалне самоуправе.
- (5) Надлежни орган јединице локалне самоуправе дужан је да прибави сагласност Министарства на предлог програма коришћења средстава буџетског фонда из става 1. овог члана.
- (6) Извештај о коришћењу средстава остварених по основу накнаде из чл. 85, 85а и 87. овог закона, аутономна покрајина и јединица локалне самоуправе, достављају Министарству најкасније до 31. марта текуће године за претходну годину, односно на захтев Министарства.

1.5. Економске подстицајне мере **Врсте подстицајних мера**

Члан 101.

(1) За правна и физичка лица која примењују технологије, производе и стављају у промет производе чији је утицај повољнији од других сличних, односно који користе обновљиве изворе енергије (сунце, ветар, биогаз и др.), опрему и уређаје који непосредно служе заштити животне средине, могу се утврдити пореске, царинске и друге олакшице или ослобађања од обавезе плаћања, под условима и на начин утврђен посебним законом.

(2) За потрошаче који организовано враћају коришћене и неупотребљиве уређаје или њихове делове, производе или њихову амбалажу, произвођаче који обезбеде њихову рециклажу или уклањање, односно смањују негативни утицај својих активности на животну средину на други организован начин, могу се утврдити посебне подстицајне мере у виду субвенција, депозита и његовог рефундирања, под условима и на начин утврђен посебним законом.

VII. ОДГОВОРНОСТ ЗА ЗАГАЂИВАЊЕ ЖИВОТНЕ СРЕДИНЕ

Обавезе правних и физичких лица

Члан 102.

(1) Правно и физичко лице дужно је да у обављању своје активности обезбеди заштиту животне средине, и то:

- 1) применом и спровођењем прописа о заштити животне средине;
- 2) одрживим коришћењем природних ресурса, добара и енергије;
- 3) увођењем енергетски ефикаснијих технологија и коришћењем обновљивих природних ресурса;
- 4) употребом производа, процеса, технологија и праксе који мање угрожавају животну средину;
- 5) предузимањем мера превенције или отклањања последица угрожавања и штете по животну средину;
- 6) вођењем евиденције на прописани начин о потрошњи сировина и енергије, испуштању загађујућих материја и енергије, класификацији, карактеристикама и количинама отпада, као и о другим подацима и њихово достављање надлежним органима;
- 7) контролом активности и рада постројења који могу представљати ризик или проузроковати опасност по животну средину и здравље људи;
- 8) другим мерама у складу са законом.

(2) Мере заштите животне средине из става 1. овог члана правно и физичко лице обавља самостално или преко овлашћене организације.

Одговорност за загађивање

Члан 103.

(1) Загађивач који проузрокује загађење животне средине одговара за насталу штету по начелу објективне одговорности.

(2) За загађивање животне средине одговорно је и правно и физичко лице које је незаконитим или неправилним деловањем омогућило или допустило загађивање животне средине.

Обавеза загађивача

Члан 104.

(1) Загађивач који својим чињењем или нечињењем проузрокује загађивање животне средине дужан је да, без одлагања, предузме мере утврђене планом заштите од удеса и санационим планом, односно да предузме неопходне мере ради смањења штета у животnoj средини или уклањања даљих ризика, опасности или санације штете у животnoj средини.

(2) Ако штета нанета животnoj средини не може да се санира одговарајућим мерама, лице које је проузроковало штету одговорно је за накнаду у висини вредности уништеног добра.

Одговорност за штету

Члан 105.

(1) Загађивач је одговоран за штету нанету животnoj средини и простору и сноси трошкове процене штете и њеног уклањања, а нарочито:

- 1) трошкове хитних интервенција предузетих у време настанка штете, а неопходних за ограничавање и спречавање ефеката штете по животну средину, простор и здравље становништва;
- 2) директне и индиректне трошкове санације, установљавања новог стања или обнављања претходног стања животне средине и простора, као и мониторинг ефеката санације и ефеката штете по животну средину;
- 3) трошкове спречавања настанка исте или сличне штете по животну средину и простор;
- 4) трошкове накнаде лицима директно угроженим штетом по животну средину и простор.

(2) Загађивач је дужан да пружи финансијске или друге врсте гаранција за обезбеђење плаћања накнаде трошкова из става 1. овог члана, у току и после обављања активности.

(3) Влада прописује врсту гаранција из става 2. овог члана, висину средстава и време трајања гаранције коју обезбеђују загађивачи.

Обавеза осигурања

Члан 106.

Загађивач чије постројење или активност представља висок степен опасности по здравље људи и животну средину мора се осигурати од одговорности за случај штете причињене трећим лицима услед удеса.

Накнада штете

Члан 107.

(1) Свако ко претрпи штету има право на накнаду штете.

(2) Захтев за накнаду штете може се поднети непосредно загађивачу или осигуравачу, односно финансијском гаранту загађивача код кога је настао удес, ако такав осигуравач, односно финансијски гарант постоји.

(3) Ако је више загађивача одговорно за штету нанету животnoj средини, а удео појединих загађивача није могуће одредити, трошкове сnose солидарно и посебно.

- (4) Покретање поступка за накнаду штете застарева за три године од када је оштећеник сазнао за штету и учиниоца штете. У сваком случају ово потраживање застарева за 20 година од када је штета настала.
- (5) Поступак пред судом за накнаду штете је хитан.
- (6) Република Србија задржава право на накнаду штете ако нема других лица која имају то право.

Сходна примена закона

Члан 108.

На питања о одговорности за штете нанете животној средини која нису посебно уређена овим законом примењују се општа правила Закона о облигационим односима.

VIII. НАДЗОР

Инспекцијски надзор

Члан 109.

- (1) Надзор над применом одредаба овог закона и прописа донетих на основу овог закона врши Министарство, ако овим законом није другачије прописано.
- (2) Инспекцијски надзор врши Министарство преко инспектора за заштиту животне средине (у даљем тексту: инспектор) у оквиру делокруга утврђеног овим законом.
- (3) Аутономна покрајина врши инспекцијски надзор над извршавањем послова поверених овим законом и прописа донетих на основу овог закона.
- (4) Јединица локалне самоуправе врши инспекцијски надзор над извршавањем послова поверених овим законом и прописа донетих на основу овог закона.

Надзор над радом

Члан 109а

Министарство врши надзор над радом Агенције за заштиту животне средине, органа надлежних за заштиту животне средине аутономне покрајине и надлежних органа јединице локалне самоуправе, као и овлашћених правних лица, у вршењу поверених послова.

Права и дужности инспектора

Члан 110.

- (1) У вршењу инспекцијског надзора инспектор има право и дужност да утврђује:
 - 1) да ли се управљање, односно одрживо коришћење и заштита природних ресурса и добара врши према стратешким документима и условима и мерама утврђеним у складу са овим законом;
 - 2) да ли се сакупљање или стављање у промет дивље флоре и фауне, њихових развојних облика и делова врши у складу са прописаним условима;
 - 3) да ли се увоз, извоз и транзит угрожених и заштићених врста дивље флоре и фауне, њихових развојних облика и делова врши у складу са прописаним условима;
 - 4) да ли се спроводе мере и услови заштите животне средине у планирању и изградњи;
 - 5) да ли су испуњени захтеви квалитета животне средине и емисије;
 - 6) да ли су испуњени услови за рад постројења и обављање активности;

- 7) да ли су испуњени услови за укључивање у систем ЕМАС, односно поступање правног и физичког лица укљученог у систем ЕМАС у складу са прописаним условима;
 - 8) да ли се знак ЕМАС користи на прописан начин;
 - 9) да ли се домаће или увезене технологије или процеси примењују, односно производња и стављање у промет производа, полупроизвода и сировина врши у складу са прописаним нормама заштите животне средине;
 - 10) да ли се примењују прописане забране производње и промета одређених производа и вршења одређених активности;
 - 11) да ли се еколошки знак за производе, процесе или услуге користи на прописан начин;
 - 12) да ли се увоз и извоз супстанци које оштећују озонски омотач врши у складу са овим законом;
 - 13) да ли се увоз, извоз и транзит отпада врши у складу са овим законом;
 - 14) да ли се са опасним материјама у производњи, употреби, промету, преради, складиштењу и одлагању поступа у складу са прописаним мерама;
 - 14а) да ли оператер има прописана документа и да ли предузима мере за спречавање хемијског удеса и ограничавања утицаја тог удеса на живот и здравље људи и животну средину утврђене тим документима;
 - 15) да ли се спроводе Национални програм, акциони и санациони планови;
 - 16) да ли се спроводи мониторинг стања животне средине;
 - 17) да ли се води информациони систем и регистар извора загађивања животне средине;
 - 18) да ли се средства фонда наменски користе;
 - 19) да ли се спроводе обавезе из ратификованих међународних уговора у области заштите животне средине;
 - 19а) идентитет субјекта надзора и других лица на основу личне карте, пасоша и других исправа;
 - 20) да ли се спроводе друге прописане мере и услови заштите животне средине.
- (2) Контролу увоза, извоза или транзита из става 1. овог члана врши повремено републички инспектор на граници.

Овлашћења инспектора

Члан 111.

- (1) У вршењу послова из члана 110. овог закона инспектор је овлашћен да:
- 1) нареди у одређеном року отклањање неправилности у спровођењу мера заштите, рекултивације и санације животне средине при коришћењу природних ресурса и добара;
 - 2) забрани коришћење или употребу природних ресурса и добара без одобрења или противно одобрењу и наложи санацију, односно предузимање других одговарајућих мера заштите;
 - 3) забрани уношење и гајење флоре и фауне иностраног порекла ради слободног насељавања у природи, а које би могле угрозити аутохтоне врсте и њихово распрострањење;
 - 4) забрани уништавање или оштећивање дивље флоре и фауне и њихових станишта;

- 5) забрани сакупљање или стављање у промет дивље флоре и фауне, њихових развојних облика и делова без дозволе;
- 6) забрани увоз и извоз угрожених и заштићених врста дивље флоре и фауне, њихових развојних облика и делова чији је промет забрањен међународним уговорима;
- 7) забрани увоз и извоз угрожених и заштићених врста дивље флоре и фауне, њихових развојних облика и делова чији је промет дозвољен ако се врши без дозволе;
- 8) забрани изградњу и употребу постројења, односно комплекса и обављање активности ако нису испуњени прописани захтеви и нормативи у погледу емисије и нивоа загађујућих материја, ако немају одговарајућу и исправну опрему и уређаје којима се смањује или спречава емисија загађујућих материја или енергије или ако нису предузете друге мере и услови заштите животне средине;
- 9) забрани производњу и промет превозних средстава која не испуњавају услове у погледу емисије за мобилне изворе загађивања;
- 10) забрани испуштање загађујућих и опасних материја, отпадних вода или енергије у ваздух, воду и земљиште на начин и у количинама, односно концентрацијама или нивоима изнад прописаних;
- 11) забрани коришћење знака ЕМАС супротно одредбама овог закона;
- 12) забрани рад, употребу или коришћење технологије, технолошког процеса, које по одредбама овог закона нису дозвољене;
- 13) забрани употребу или коришћење производа, полупроизвода или сировина које по одредбама овог закона нису дозвољене;
- 14) наложи да се у случају сумње одређена технологија, складиштење, технолошки процес, производ, полупроизвод или сировина испитају у погледу могућег штетног утицаја на животну средину и привремено забрани њихову употребу или коришћење док се резултати испитивања не доставе на увид;
- 15) обустави рад уређаја док се не испита ефикасност уређаја који служе за уклањање или пречишћавање загађујућих материја за које нису прописане граничне вредности;
- 16) забрани стављање у промет сировина, полупроизвода или производа који немају видљиву ознаку о могућој штетности по животну средину;
- 17) забрани коришћење еколошког знака противно одредбама овог закона;
- 18) забрани увоз опасног отпада иностраног порекла;
- 19) забрани увоз, извоз и транзит отпада супротно одредбама овог закона и нареди да се врати пошилаоцу;
- 20) забрани рад севесо постројења, односно комплекса када се мере предвиђене у Политици превенције удеса или Извештају о безбедности или Плану заштите од удеса не спроводе или се недовољно спроводе;
- 21) нареди израду Политике превенције удеса или Извештаја о безбедности или Плана заштите од удеса и предузимање одговарајућих превентивних и других мера заштите животне средине од опасних материја, у складу са овим законом;
- 22) забрани рад севесо постројења, односно комплекса ако у одређеном року није достављено Обавештење, Политика превенције удеса или Извештај о безбедности или План заштите од удеса;
- 23) у случају удеса нареди предузимање интервентних мера и поступака реаговања на удес, спровођење мера у складу са Планом заштите од удеса, ангажовање

људи, средстава и предузимање мера санације и спречавања ширења загађења од хемијског удеса;

24) нареди обављање мониторинга на прописан начин;

25) нареди спровођење мера заштите животне средине, у складу са овим законом;

26) забрани располагање средствима са рачуна правног лица, предузетника и физичког лица на основу извршног закључка;

27) узима узорке земљишта, вода, отпада, ваздуха преко овлашћене организације;

28) у поступку принудног извршења решења изврши печачење просторија, постројења, односно комплекса, опреме или простора због којих је дошло или је могло доћи до загађивања или оштећивања животне средине, у складу са законом;

29) нареди извршење других прописаних обавеза у одређеном року.

(2) На решења инспектора из става 1. овог члана може се изјавити жалба, ако овим законом није друкчије прописано.

(3) Жалба из става 2. овог члана изјављује се надлежном органу у року од 15 дана од дана пријема решења и не задржава извршење решења.

(4) Решење инспектора из става 1. тач. 6), 7), 19) и 20) овог члана је коначно.

(5) Против решења из става 4. овог члана може се водити управни спор.

Члан 112.

(1) У вршењу послова из чл. 110. и 111. овог закона инспектор може привремено одузети предмете, робу или уређаје чија употреба није дозвољена или који су настали, односно којима су извршене недозвољене радње.

(2) У случају да је инспектор привремено одузео робу која је стечена противзаконитом радњом, а која је подложна кварењу или се не може на одговарајући начин збринуту или ако њено чување захтева веће трошкове, продаје се, на начин утврђен законом, а остварена средства приход су буџета Републике Србије.

(3) У вршењу надзора над применом мера заштите животне средине инспектор има и овлашћења и дужности утврђене посебним законом.

Члан 113.

(1) Ако у току вршења инспекцијског надзора инспектор оцени да су поред повреде овог закона повређени и други закони и прописи којима се уређују питања од значаја за заштиту животне средине или појединог њеног дела, дужан је, поред предузимања мера за које је овлашћен, да обавести други надлежни орган.

(2) Други надлежни инспекцијски орган о предузетим мерама извештава инспектора.

(3) У случајевима када инспектор утврди такве повреде закона за које су истовремено прописане и надлежности других инспекцијских органа, обавезан је да, без одлагања, обавести министра како би се заједнички извршио надзор и предузеле одговарајуће мере.

Члан 114.

(1) По жалби на првостепено решење надлежног општинског, односно градског органа, односно органа града Београд, које је донето у вршењу поверених послова решава министар.

- (2) По жалби против првостепеног решења надлежног општинског, односно градског органа са територије аутономне покрајине донетог у вршењу поверених послова решава надлежни орган аутономне покрајине.
- (3) По жалби на првостепено решење подручне јединице Министарства решава министар.
- (4) По жалби на првостепено решење надлежног органа аутономне покрајине, решава министар.
- (5) По жалби против првостепеног решења Министарства, решава Влада.

Члан 115.

- (1) Инспектор има службену легитимацију, ознаку и одговарајућу опрему.
- (2) Министар прописује образац службене легитимације, изглед и садржину ознаке и врсту опреме.

IX. КАЗНЕНЕ ОДРЕДБЕ

1. Привредни преступи

Члан 116.

- (1) Новчаном казном од 1.500.000 до 3.000.000 динара казниће се за привредни преступ правно лице ако:
 - 1) користи природне ресурсе или добра, без сагласности Министарства (члан 15. став 1);
 - 2) не изврши ремедијацију или на други начин не санира деградирану животну средину (члан 16. став 1);
 - 3) врши ремедијацију или на други начин санира деградирану животну средину, без сагласности Министарства (члан 16. став 2);
 - 4) сакупља или ставља у промет одређене врсте дивље флоре и фауне, њихове развојне облике и делове, без дозволе Министарства, односно супротно условима утврђеним у дозволи (члан 27. став 4);
 - 5) извози или увози заштићене врсте дивље флоре и фауне, њихове развојне облике и делове, без дозволе Министарства (члан 28. став 1);
 - 6) при управљању опасним материјама не предузима све потребне превентивне, заштитне, сигурносне и санационе мере (члан 29. став 2);
 - 7) изгради и употребљава постројења, односно комплексе и обавља активности ако нису испуњене прописане граничне вредности емисије и нивоа загађујућих материја, услови у погледу опреме и уређаја којима се смањује или спречава емисија загађујућих материја или енергије, као и ако нису предузете друге мере и радње за обезбеђење прописаних услова заштите животне средине (члан 40. став 1);
 - 8) испушта загађујуће и опасне материје, отпадне воде или емитује енергију у ваздух, воду или земљиште на начин и у количинама, односно концентрацијама или нивоима изнад прописаних (члан 40. став 2);
 - 9) примењује домаћу или увозну технологију или процес, односно производи, складишти и ставља у промет производе који не испуњавају захтеве у погледу животне средине, односно захтеве квалитета производа или је технологија, процес, производ, полупроизвод или сировина забрањена у земљи извознику (члан 51. став 1);

- 10) употребљава уређаје који служе за уклањање или пречишћавање загађујућих материја за које технички захтеви нису утврђени техничким прописима супротно члану 51. став 4. овог закона;
 - 11) увози опасан отпад (члан 57. став 1);
 - 12) увози, извози или врши транзит отпада без дозволе Министарства (члан 57. став 3);
 - 13) не поступа у складу са одредбама члана 58. став 1. овог закона;
 - 14) не поступи у складу са чланом 60ј овог закона;
 - 15) не предузима мере санације о свом трошку (члан 63. став 1);
 - 16) не изради или не реализује санациони план из члана 66. став 4. овог закона;
 - 17) не осигура се за случај штете причињене трећим лицима услед удеса (члан 106).
- (2) За привредни преступ из става 1. овог члана може се изрећи новчана казна у сразмери са висином учињене штете, неизвршене обавезе или вредности робе или друге ствари која је предмет привредног преступа, а највише до двадесетоструког износа учињене штете, неизвршене обавезе или вредности робе или друге ствари која је предмет привредног преступа.
- (3) За привредни преступ из става 1. овог члана казниће се и одговорно лице у правном лицу новчаном казном од 100.000 до 200.000 динара.

2. Прекршаји

Члан 117.

- (1) Новчаном казном од 500.000 до 1.000.000 динара казниће се за прекршај правно лице ако:
- 1) производи и/или ставља у промет превозна средства која не испуњавају услове у погледу емисије за мобилне изворе загађивања (члан 40. став 3);
 - 2) користи знак ЕМАС, а није регистрован у систем ЕМАС (члан 49);
 - 3) на декларацији сировине, полупроизвода или производа не упозори на загађење животне средине и штету по здравље људи које сировина, полупроизвод или производ, односно њихово паковање узрокује или може узроковати у животној средини (члан 52. став 1);
 - 4) употребљава еколошки знак супротно одредбама члана 53. овог закона;
 - 5) не достави Обавештење из члана 59. став 1. овог закона;
 - 6) не достави Извештај о безбедности и План заштите од удеса Министарству са подацима из члана 60а овог закона;
 - 7) не поступи у складу са чланом 60в овог закона;
 - 8) не поступи у складу са чланом 60ј овог закона;
 - 9) врши мониторинг без овлашћења (члан 71. став 1);
 - 10) не врши мониторинг и праћење других утицаја на стање животне средине (члан 72);
 - 11) не доставља податке из мониторинга на прописан начин (члан 73);
 - 12) не доставља податке од значаја за вођење регистра извора загађивања животне средине на прописан начин (члан 75. став 5);
 - 13) не омогући инспектору обављање контроле, односно не поступи по решењу инспектора (члан 111).
- (2) За прекршај из става 1. овог члана може се изрећи новчана казна у сразмери са висином причињене штете или неизвршене обавезе, вредности робе или друге ствари која је предмет прекршаја, а највише до двадесетоструког износа тих вредности.

(3) За прекршај из става 1. овог члана казниће се и одговорно лице у правном лицу новчаном казном од 25.000 до 50.000 динара.

(4) За прекршај из става 1. овог члана може се изрећи и заштитна мера забране вршења одређене делатности у трајању до три године, а одговорном лицу да врши одређене послове у трајању до једне године.

Члан 117а

(1) Новчаном казном од 250.000 до 500.000 динара казниће се за прекршај предузетник ако:

- 1) користи природне ресурсе и добра, без сагласности Министарства (члан 15. став 1);
- 2) не изврши ремедијацију или на други начин не санира деградирану животну средину (члан 16. став 1);
- 3) врши ремедијацију или на други начин санира деградирану животну средину, без сагласности Министарства (члан 16. став 2);
- 4) сакупља или ставља у промет одређене врсте дивље флоре и фауне, њихове развојне облике и делове, без дозволе Министарства, односно супротно условима утврђеним у дозволи (члан 27. став 4);
- 5) извози или увози заштићене врсте дивље флоре и фауне, њихове развојне облике и делове, без дозволе Министарства (члан 28. став 1);
- 6) производи и/или ставља у промет превозна средства која не испуњавају услове у погледу емисије за мобилне изворе загађивања (члан 40. став 3);
- 7) на декларацији сировине, полупроизвода или производа не упозори на загађење животне средине и штету по здравље људи које сировина, полупроизвод или производ, односно њихово паковање узрокује или може узроковати у животној средини (члан 52. став 1);
- 8) не поступа у складу са одредбама члана 58. став 1. овог закона;
- 9) не достави Обавештење из члана 59. овог закона;
- 10) не достави Извештај о безбедности и План заштите од удеса Министарству са подацима из члана 60а овог закона;
- 11) не поступи у складу са чланом 60в овог закона;
- 12) не поступи у складу са чланом 60ј овог закона;
- 13) врши мониторинг без овлашћења (члан 71. став 1);
- 14) не врши мониторинг и праћење других утицаја на стање животне средине (члан 72);
- 15) не доставља податке из мониторинга на прописан начин (члан 73);
- 16) не доставља податке од значаја за вођење регистра извора загађивања животне средине на прописан начин (члан 75. став 5);
- 17) не омогући инспектору обављање контроле, односно не поступи по решењу инспектора (члан 111).

(2) За прекршај из става 1. овог члана може се изрећи и заштитна мера забране вршења делатности у трајању до три године.

Члан 118.

(1) Новчаном казном од 5.000 до 50.000 динара или казном затвора до 30 дана казниће се за прекршај физичко лице ако:

- 1) узнемирава, злоставља, озлеђује и уништава дивљу фауну, односно разара њена станишта (члан 27. став 2);
 - 2) уништава, кида или на други начин пустоши дивљу флору, односно уништава и разара њена станишта (члан 27. став 3);
 - 3) сакупља или ставља у промет одређене врсте дивље флоре и фауне, њихове развојне облике и делове, без дозволе Министарства, односно супротно условима утврђеним у дозволи (члан 27. став 4);
 - 4) извози или увози заштићене врсте дивље флоре и фауне, њихове развојне облике и делове, без дозволе Министарства (члан 28. став 1).
- (2) Новчаном казном од 5.000 до 50.000 динара или казном затвора до 30 дана казниће се за прекршај физичко лице - акредитовани ЕМАС верификатор, ако на захтев Министарства не доставља податке о поступку проверавања система ЕМАС у правном и физичком лицу (члан 47. став 4).

Члан 118а

Новчаном казном у износу од 5.000 динара казниће се за прекршај родитељ, старалац, односно одговорно лице у органу старатељства, ако због пропуштања дужног надзора над малолетником, малолетник учини прекршај из члана 118. став 1. тач. 1), 2) и 3) овог закона.

Члан 119. БРИСАН - са 36/2009

Члан 120.

- (1) Новчаном казном од 25.000 до 50.000 динара казниће се за прекршај одговорно лице у органу управе, односно јединици локалне самоуправе, односно организацији која врши јавна овлашћења ако:
- 1) изда одобрење за коришћење природног ресурса или добра, без сагласности Министарства (члан 15. став 1);
 - 2) изда сагласност на пројекат санације и ремедијације без прописане методологије за израду пројекта санације и ремедијације (члан 16. став 2);
 - 3) изда дозволу без прибављеног мишљења организације надлежне за заштиту природе (члан 27. став 4);
 - 4) изда дозволу без прописане документације или не води регистар издатих дозвола на прописан начин (члан 28. став 3);
 - 5) припреми просторни или урбанистички план без услова за обезбеђење мера заштите животне средине из члана 34. овог закона;
 - 6) не обавештава јавност и не донесе акт о увођењу посебних мера у случајевима из члана 42. став 1. овог закона;
 - 7) изврши регистрацију правног и физичког лица у систем ЕМАС супротно одредбама члана 45. овог закона;
 - 8) не води регистар правних и физичких лица укључених у систем ЕМАС (члан 47. став 1);
 - 9) одбије упис и врши брисање из регистра супротно члану 48. овог закона;
 - 10) не донесе екстерне планове из члана 61. овог закона;
 - 11) не прогласи стање угрожености животне средине и не обавештава јавност о предузетим мерама (члан 62);

- 12) не врши мониторинг (члан 69);
- 13) не доставља податке из мониторинга на прописан начин (члан 73);
- 14) не води информациони систем заштите животне средине (члан 74);
- 15) не води регистар извора загађивања животне средине (члан 75. став 2);
- 16) доставља информације супротно члану 79. овог закона;
- 17) **ПРЕСТАЈЕ ДА ВАЖИ - са 72/2009 - Законом о Фонду за заштиту животне средине**
- 18) **ПРЕСТАЈЕ ДА ВАЖИ - са 72/2009 - Законом о Фонду за заштиту животне средине.**

(2) За прекршај из става 1. овог члана одговорном лицу у органу управе, односно јединици локалне самоуправе, односно организацији која врши јавна овлашћења може се уз изречену казну изрећи и заштитна мера забране вршења одређених послова у трајању до једне године.

Члан 121.

За прекршај из чл. 117, 117а, 118. и 118а овог закона може се уз казну изрећи и заштитна мера одузимања предмета који су употребљени или намењени за извршење прекршаја, односно који су настали или прибављени извршавањем прекршаја.

Х. ПРЕЛАЗНЕ И ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 122.

Правна и физичка лица ускладиће своје пословање са одредбама овог закона у року од годину дана од дана ступања на снагу овог закона.

Члан 123.

Народна скупштина донеће у року од годину дана од дана ступања на снагу овог закона:

- 1) Националну стратегију одрживог коришћења природних ресурса и добара из члана 12. овог закона;
- 2) Национални програм заштите животне средине из члана 64. овог закона.

Члан 124.

(1) Влада ће донети, у року од годину дана од дана ступања на снагу овог закона, акт из члана 43. став 3. овог закона, а у року од две године од дана ступања на снагу овог закона акционе планове из члана 65. овог закона, као и програм из члана 69. став 3. овог закона.

(2) До доношења Стратегије и националних акционих планова, основу за коришћење природних ресурса и добара чине основе природних ресурса (водопривредна, шумска, геолошка, минерално-сировинска, педолошка, пољопривредна, заштита простора и друге еколошко-просторне основе) као посебни документи о потенцијалима природног ресурса, односно добра који се израђују или иновирају на основу утврђених или процењених биланса и других категорија у складу са Просторним планом Републике Србије и другим просторним и урбанистичким плановима.

Члан 125.

Фонд за заштиту животне средине почиње са радом најкасније у року од шест месеци од дана ступања на снагу овог закона.

Члан 126.

- (1) Председника и чланове управног и надзорног одбора, као и директора Фонда, Влада ће именовати у року од 60 дана од дана ступања на снагу овог закона.
- (2) Управни одбор донеће статут Фонда у року од 30 дана од дана именовања.

Члан 127.

Одредбе закона и других прописа којима се уређује управљање природним ресурсима и добрима, као и планирање и изградња, а које су у супротности са овим законом неће се примењивати.

Члан 128.

До доношења прописа на основу овлашћења из овог закона примењиваће се прописи донети на основу:

- 1) Закона о основама заштите животне средине ("Службени лист СРЈ", бр. 24/98, 24/99 и 44/99);
- 2) Закона о заштити животне средине ("Службени гласник РС", бр. 66/91, 83/92, 53/93, 67/93, 48/94 и 53/95).

Члан 129.

Даном ступања на снагу овог закона престаје да важи:

- 1) Закон о основама заштите животне средине ("Службени лист СРЈ", бр. 24/98, 24/99 и 44/99);
- 2) Закон о заштити животне средине ("Службени гласник РС", бр. 66/91, 83/92, 53/93, 67/93, 48/94 и 53/95) осим одредаба којима се уређује заштита ваздуха, заштита природних добара и заштита од буке.

Члан 130.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Србије".

СЛЕДЕ ОДРЕДБЕ ИЗМЕНЕ 36/2009 - КОЈЕ НИСУ ИНТЕГРИСАНЕ У ТЕКСТ:

"Члан 72.

- (1) Акт из члана 5. став 3. и члана 18. став 1. овог закона Влада ће донети у року од годину дана од дана ступања на снагу овог закона.
- (2) Акт из члана 51. ст. 2. и 3. и члана 52. став 7. овог закона Влада ће донети у року од шест месеци од дана ступања на снагу овог закона.
- (3) Влада ће донети у року од годину дана од дана ступања на снагу овог закона:
 - 1) Националну стратегију одрживог коришћења природних ресурса и добара;
 - 2) Национални програм заштите животне средине.
- (4) Министар ће у року од годину дана од дана ступања на снагу овог закона донети акте из члана 4. став 3, члана 5. став 4, члана 7. став 3, члана 20. став 3, члана 22. став 3, члана 26. став 1, члана 29. став 2, члана 30. став 4, члана 31. став 2, члана 32. став 6, члана 35. став 7. и члана 42. став 4. овог закона.

Члан 73.

(1) Јединице локалне самоуправе дужне су да:

- 1) отворе буџетски фонд у складу са законом којим се уређује буџетски систем до 31. децембра 2009. године;
- 2) ускладе важеће прописе о накнади за заштиту и унапређивање животне средине до 31. децембра 2009. године.

(2) Јединица локалне самоуправе преузима запослене са стањем на дан 31. децембра 2008. године, права, обавезе, опрему, средства за рад и архиву од фонда јединице локалне самоуправе који је основан у складу са чланом 100. Закона о заштити животне средине ("Службени гласник РС", број 135/04). "

ЗАКОН
О ПРОЦЕНИ УТИЦАЈА НА ЖИВОТНУ СРЕДИНУ

"Службени гласник РС", бр. 135/2004, 36/2009

I. ОСНОВНЕ ОДРЕДБЕ

Предмет уређивања

Члан 1.

(1) Овим законом уређује се поступак процене утицаја за пројекте који могу имати значајне утицаје на животну средину, садржај студије о процени утицаја на животну средину, учешће заинтересованих органа и организација и јавности, прекогранично обавештавање за пројекте који могу имати значајне утицаје на животну средину друге државе, надзор и друга питања од значаја за процену утицаја на животну средину.

(2) Одредбе овог закона не примењују се на пројекте намењене одбрани земље.

Значење израза

Члан 2.

(1) Поједини изрази употребљени у овом закону имају следеће значење:

- 1) јавност обухвата једно или више физичких или правних лица, њихова удружења, организације или групе;
- 2) надлежни орган јесте орган одговоран за спровођење поступка процене утицаја у оквиру овлашћења утврђених овим законом, и то:
 - министарство надлежно за послове заштите животне средине (у даљем тексту: Министарство) - за пројекте за које одобрење за градњу пројекта издаје републички орган;
 - орган аутономне покрајине управе надлежан за послове заштите животне средине - за пројекте за које одобрење за извођење издаје орган аутономне покрајине;
 - орган јединице локалне самоуправе надлежан за послове заштите животне средине - за пројекте за које одобрење за извођење издаје орган локалне самоуправе;
- 3) носилац пројекта јесте подносилац захтева за добијање дозволе или одобрења за изградњу или реконструкцију објекта или осталих интервенција у природи и природном окружењу, односно лице које планира да обавља или обавља делатност из области која је предмет процене утицаја на животну средину;
- 4) пројекат јесте:
 - извођење грађевинских радова, уградња инсталација, постројења и опреме, њихова реконструкција, уклањање и/или промена технологије, технологије процеса рада, сировине, репроматеријала, енергената и отпада;
 - остале интервенције у природи и природном окружењу укључујући радове који обухватају експлоатацију минералних сировина;
- 5) процена утицаја на животну средину јесте превентивна мера заштите животне средине заснована на изради студија и спровођењу консултација уз учешће јавности и анализи алтернативних мера, са циљем да се прикупе подаци и предвиде штетни утицаји одређених пројеката на живот и здравље људи, флору и фауну, земљиште, воду, ваздух, климу и пејзаж, материјална и културна добра и узајамно деловање ових чинилаца, као и утврде и предложе мере којима се

- штетни утицаји могу спречити, смањити или отклонити имајући у виду изводљивост тих пројеката (у даљем тексту: процена утицаја);
- 6) студија о процени утицаја на животну средину јесте документ којим се анализира и оцењује квалитет чинилаца животне средине и њихова осетљивост на одређеном простору и међусобни утицаји постојећих и планираних активности, предвиђају непосредни и посредни штетни утицаји пројекта на чиниоце животне средине, као и мере и услови за спречавање, смањење и отклањање штетних утицаја на животну средину и здравље људи (у даљем тексту: студија о процени утицаја);
 - 7) заинтересована јавност обухвата јавност на коју пројекат утиче или је вероватно да ће утицати, укључујући и невладине организације које се баве заштитом животне средине и евидентирани су код надлежног органа;
 - 8) заинтересовани органи и организације су органи и организације Републике, односно аутономне покрајине и локалне самоуправе и предузећа, који су овлашћени за утврђивање услова и издавање дозвола, одобрења и сагласности за изградњу објеката, планирање и уређење простора, праћење стања животне средине, обављање делатности и заштиту и коришћење природних и радом створених вредности.

Предмет процене утицаја

Члан 3.

- (1) Предмет процене утицаја су пројекти који се планирају и изводе, промене технологије, реконструкције, проширење капацитета, престанак рада и уклањање пројеката који могу имати значајан утицај на животну средину.
- (2) Предмет процене утицаја су и пројекти који су реализовани без израде студије о процени утицаја, а немају одобрење за изградњу или се користе без употребне дозволе (у даљем тексту: процена утицаја затеченог стања).
- (3) Процена утицаја врши се за пројекте из области индустрије, рударства, енергетике, саобраћаја, туризма, пољопривреде, шумарства, водопривреде, управљања отпадом и комуналних делатности, као и за пројекте који се планирају на заштићеном природном добру и у заштићеној околини непокретног културног добра.
- (4) Пројекти из ст. 1. и 2. овог члана могу бити предмет процене утицаја ако је њихово извођење, односно употреба у складу са прописима којима се уређује планирање и изградња.

Пројекти за које се врши процена утицаја

Члан 4.

- (1) Влада Републике Србије (у даљем тексту: Влада) прописује:
 - 1) листу пројеката за које је обавезна процена утицаја;
 - 2) листу пројеката за које се може захтевати процена утицаја.
- (2) Надлежни орган одлучује о потреби процене утицаја за пројекте из става 1. тачка 2) овог члана применом прописаних критеријума.
- (3) Прописом из става 1. овог члана описују се пројекти и утврђују критеријуми за одлучивање о потреби израде процене утицаја за пројекте из става 1. тачка 2) овог члана.

Обавеза прибављања сагласности на процену утицаја

Члан 5.

Носилац пројекта за који је обавезна процена утицаја и пројекта за који је утврђена потреба процене утицаја, не може приступити реализацији, односно изградњи и извођењу пројекта без сагласности надлежног органа на студију о процени утицаја.

II. ПОСТУПАК ПРОЦЕНЕ УТИЦАЈА

Фазе у поступку процене утицаја

Члан 6.

Поступак процене утицаја састоји се од следећих фаза:

- 1) одлучивање о потреби процене утицаја за пројекте из члана 4. став 1. тачка 2) овог закона;
- 2) одређивање обима и садржаја студије о процени утицаја;
- 3) одлучивање о давању сагласности на студију о процени утицаја.

Прикупљање података и документације

Члан 7.

(1) Надлежни органи и други органи и организације дужни су да, на захтев носиоца пројекта, обезбеде потребне податке и документацију од значаја за утврђивање и процену могућих директних и индиректних утицаја пројекта на животну средину у року од 15 дана од дана пријема захтева.

(2) Ако орган и организација не располаже траженим подацима, обавештењима и документацијом, о томе писаним путем обавештава носиоца пројекта у року из става 1. овог члана.

1. Одлучивање о потреби процене утицаја

Захтев за одлучивање о потреби процене утицаја

Члан 8.

(1) Носилац пројекта за који се може захтевати процена утицаја подноси захтев за одлучивање о потреби процене утицаја (у даљем тексту: захтев о потреби процене утицаја) надлежном органу.

(2) Захтев о потреби процене утицаја подноси се на прописаном обрасцу и садржи:

- 1) податке о носиоцу пројекта;
- 2) опис локације;
- 3) опис карактеристика пројекта;
- 4) приказ главних алтернатива које су разматране;
- 5) опис чинилаца животне средине који могу бити изложени утицају;
- 6) опис могућих значајних штетних утицаја пројекта на животну средину;
- 7) опис мера предвиђених у циљу спречавања, смањења и отклањања значајних штетних утицаја;
- 8) друге податке и информације на захтев надлежног органа.

(3) Уз захтев из става 2. овог члана прилаже се следећа документација:

- 1) извод из урбанистичког плана или потврђени урбанистички пројекат, односно акт о урбанистичким условима који није старији од годину дана;
- 2) идејно решење или идејни пројекат, односно извод из идејног пројекта;
- 3) графички приказ микро и макро локације;

- 4) услови и сагласности других надлежних органа и организација прибављени у складу са посебним законом;
 - 5) доказ о уплати републичке административне таксе;
 - 6) други докази на захтев надлежног органа.
- (4) Изузетно, извод из важећег урбанистичког плана, односно други одговарајући урбанистички документ, не подноси се ако се делатност планира у постојећем објекту чија се намена мења и ако носилац пројекта достави пријаву промене намене коју је потврдио орган надлежан за издавање одобрења за изградњу.
- (5) Министар надлежан за послове заштите животне средине (у даљем тексту: министар) ближе прописује садржину захтева о потреби процене утицаја.

Разматрање захтева о потреби процене утицаја

Члан 9.

- (1) Ако је захтев о потреби процене утицаја неуредан надлежни орган захтева од носиоца пројекта додатне податке и документацију и одређује рок за њихово достављање.
- (2) Ако носилац пројекта о потреби процене утицаја не достави додатне податке, обавештења и документацију у остављеном року, надлежни орган одбацује захтев као неуредан, осим у случају из члана 7. став 2. овог закона.

Одлучивање о захтеву о потреби процене утицаја

Члан 10.

- (1) Надлежни орган обавештава заинтересоване органе и организације и јавност о поднетом захтеву о потреби процене утицаја у року од десет дана од дана пријема уредног захтева.
- (2) Обавештење из става 1. овог члана садржи нарочито податке о:
 - 1) носиоцу пројекта;
 - 2) називу, врсти и локацији пројекта чије се извођење планира;
 - 3) месту и времену могућности увида у податке, обавештења и документацију из захтева носиоца пројекта;
 - 4) природи одлуке која ће бити донета на основу поднетог захтева;
 - 5) називу и адреси надлежног органа.
- (3) Заинтересовани органи и организације и заинтересована јавност, у року од десет дана од дана пријема обавештења из става 1. овог члана могу доставити своје мишљење.
- (4) Надлежни орган, у року од десет дана од истека рока утврђеног у ставу 3. овог члана, одлучује о поднетом захтеву узимајући у обзир специфичности пројекта и локације, као и достављена мишљења заинтересованих органа и организација и заинтересоване јавности.
- (5) Одлуком којом утврђује да је потребна процена утицаја пројекта на животну средину надлежни орган може одредити и обим и садржај студије о процени утицаја.
- (6) Одлуком којом утврђује да није потребна процена утицаја пројекта на животну средину надлежни орган може утврдити минималне услове заштите животне средине, у складу са посебним прописима.
- (7) Надлежни орган доставља носиоцу пројекта одлуку из става 4. овог члана и о њој обавештава заинтересоване органе и организације и јавност у року од три дана од дана доношења одлуке.

Право на жалбу

Члан 11.

- (1) Носилац пројекта и заинтересована јавност могу изјавити жалбу против одлуке надлежног органа о захтеву за одлучивање о потреби процене утицаја.
- (2) Жалба из става 1. овог члана изјављује се надлежном другостепеном органу у складу са законом којим се уређује заштита животне средине.
- (3) Надлежни другостепени орган дужан је да одлуку по жалби донесе у року од 30 дана од дана пријема жалбе.

2. Одређивање обима и садржаја студије о процени утицаја Захтев за одређивање обима и садржаја студије о процени утицаја

Члан 12.

- (1) Носилац пројекта за које се обавезно врши процена утицаја и за које је надлежни орган утврдио обавезу процене утицаја подноси захтев за одређивање обима и садржаја студије о процени утицаја (у даљем тексту: захтев за одређивање обима и садржаја).
- (2) Захтев за одређивање обима и садржаја подноси се на прописаном обрасцу и садржи:
 - 1) податке о носиоцу пројекта;
 - 1а) опис локације;
 - 2) опис пројекта;
 - 3) приказ главних алтернатива које су разматране;
 - 4) опис чинилаца животне средине који могу бити изложени утицају;
 - 5) опис могућих значајних штетних утицаја пројекта;
 - 6) опис мера предвиђених у циљу спречавања, смањења и отклањања значајних штетних утицаја;
 - 7) нетехнички резиме података наведених од 2) до 6);
 - 8) подаци о могућим тешкоћама на које је наишао носилац пројекта у прикупљању података и документације;
 - 9) друге податке и информације на захтев надлежног органа.
- (3) Уз захтев из става 2. овог члана прилаже се следећа документација:
 - 1) извод из урбанистичког плана или потврђеног урбанистичког пројекта, односно акт о урбанистичким условима који није старији од годину дана;
 - 2) идејни пројекат, односно извод из идејног пројекта;
 - 3) графички приказ микро и макро локације;
 - 4) услови и сагласности других надлежних органа и организација прибављени у складу са посебним законом;
 - 5) доказ о уплати републичке административне таксе;
 - 6) други докази на захтев надлежног органа.
- (4) Министар ближе прописује садржину захтева за одређивање обима и садржаја студије о процени утицаја.

Разматрање захтева за одређивање обима и садржаја студије о процени утицаја

Члан 13.

По пријему захтева за одређивање обима и садржаја надлежни орган поступа на начин утврђен у члану 9. овог закона.

Одлучивање о захтеву

Члан 14.

- (1) Надлежни орган у року од десет дана од дана пријема захтева за одређивање обима и садржаја, обавештава заинтересоване органе и организације и јавност о поднетом захтеву.
- (2) Заинтересовани органи и организације и заинтересована јавност могу доставити своја мишљења о поднетом захтеву у року од 15 дана од дана пријема обавештења из става 1. овог члана.
- (3) Надлежни орган најкасније у року од десет дана од дана истека рока из става 2. овог члана, доноси одлуку о обиму и садржају студије о процени утицаја, узимајући у обзир специфичности пројекта и локације, као и достављена мишљења заинтересованих органа и организација и заинтересоване јавности.
- (4) Надлежни орган доставља носиоцу пројекта одлуку из става 3. овог члана и о њој обавештава заинтересоване органе и организације и јавност у року од три дана од дана доношења одлуке.

Право на жалбу против одлуке о захтеву за одређивање обима и садржаја студије о процени утицаја

Члан 15.

- (1) Носилац пројекта и заинтересована јавност могу изјавити жалбу против одлуке надлежног органа о захтеву за одређивање обима и садржаја студије о процени утицаја.
- (2) Жалба из става 1. овог члана изјављује се надлежном другостепеном органу у складу са законом којим се уређује заштита животне средине.
- (3) Надлежни другостепени орган дужан је да одлуку по жалби донесе у року од 30 дана од дана пријема жалбе.

3. Одлучивање о давању сагласности на студију о процени утицаја **Захтев за давање сагласности на студију о процени утицаја**

Члан 16.

- (1) Носилац пројекта подноси захтев за давање сагласности на студију о процени утицаја (у даљем тексту: захтев за сагласност) надлежном органу.
- (2) Уз захтев из става 1. овог члана подноси се:
 - 1) најмање три примерка студије у писаном и један у електронском облику;
 - 2) одлука надлежног органа из претходне фазе поступка.
- (3) Носилац пројекта дужан је да захтев за сагласност поднесе најкасније у року од годину дана од дана пријема коначне одлуке којом је одређен обим и садржај студије о процени утицаја.
- (4) Ако носилац пројекта поднесе захтев за сагласност по истеку рока из става 3. овог члана, надлежни орган ће одлучити о поднетом захтеву у зависности од околности сваког конкретног случаја.
- (5) По пријему захтева за сагласност надлежни орган поступа на начин утврђен у члану 9. овог закона.

Садржај студије о процени утицаја

Члан 17.

- (1) Студија о процени утицаја обавезно садржи:
 - 1) податке о носиоцу пројекта;
 - 2) опис локације на којој се планира реализација пројекта;
 - 3) опис пројекта;
 - 4) приказ главних алтернатива које је носилац пројекта разматрао;
 - 5) приказ стања животне средине на локацији и ближој околини (микро и макро локација);
 - 6) опис могућих значајних утицаја пројекта на животну средину;
 - 7) процену утицаја на животну средину у случају удеса;
 - 8) опис мера предвиђених у циљу спречавања, смањења и, где је то могуће, отклањања сваког значајнијег штетног утицаја на животну средину;
 - 9) програм праћења утицаја на животну средину;
 - 10) нетехнички краћи приказ података наведених у тач. 2) до 9);
 - 11) подаци о техничким недостацима или непостојању одговарајућих стручних знања и вештина или немогућности да се прибаве одговарајући подаци.
- (2) Уз студију о процени утицаја прилажу се прибављени услови и сагласности других надлежних органа и организација у складу са посебним законом.
- (3) Студија о процени утицаја садржи и основне податке о лицима, односно квалификацији лица која су учествовала у њеној изради, о одговорном лицу, датум израде, потпис одговорног лица и оверу потписа печатом овлашћене организације која је израдила студију.
- (4) Министар ближе прописује садржину студије о процени утицаја.

Обавеза израде студије о процени утицаја у поступку прибављања дозволе или одобрења за извођење пројекта

Члан 18.

Студија о процени утицаја и сагласност на студију о процени утицаја, односно одлука да није потребна процена утицаја на животну средину, саставни су део документације која се прилаже уз захтев за издавање одобрења за изградњу или уз пријаву почетка извођења пројекта (изградња, извођење радова, промена технологије, промена делатности и друге активности).

Овлашћење за израду студије о процени утицаја

Члан 19.

- (1) Студију о процени утицаја може да израђује правно лице и предузетник ако је уписано у одговарајући регистар за обављање делатности пројектовања, инжењеринга и израде студија и анализа.
- (2) Правно лице и предузетник из става 1. овог члана дужно је да за израду студије о процени утицаја образује мултидисциплинарни тим састављен од лица која поседују доказ о квалификацији за израду студије о процени утицаја, односно за области које су предмет студије у чијој изради учествују.
- (3) Лице је квалификовано за израду студије о процени утицаја ако има високу стручну спрему одговарајућег смера и најмање пет година рада у струци или звање одговорног пројектанта.

Јавни увид, презентација и расправа о студији о процени утицаја

Члан 20.

- (1) Надлежни орган обезбеђује јавни увид, организује презентацију и спроводи јавну расправу о студији о процени утицаја.
- (2) Надлежни орган у року од седам дана од дана пријема захтева за давање сагласности на студију о процени утицаја обавештава носиоца пројекта, заинтересоване органе и организације и јавност о времену и месту јавног увида, јавне презентације, као и јавне расправе о студији о процени утицаја.
- (3) Јавна расправа може се одржати најраније 20 дана од дана обавештавања јавности.
- (4) Носилац пројекта учествује у јавној презентацији и јавној расправи о студији о процени утицаја.
- (5) Министар ближе прописује поступак јавног увида, презентације и расправе.

Измене и допуне студије о процени утицаја

Члан 21.

БРИСАН - са 36/2009

Техничка комисија

Члан 22.

- (1) Надлежни орган најкасније у року од десет дана од дана пријема захтева за сагласност образује техничку комисију за оцену студије о процени утицаја.
- (2) Председник техничке комисије именује се из реда запослених или постављених лица у надлежном органу.
- (3) За чланове техничке комисије могу бити именована лица са високом стручном спремом одговарајуће струке, односно смера и одговарајућим стручним резултатима, из реда:
 - 1) запослених или постављених лица у надлежном органу;
 - 2) запослених или постављених лица у заинтересованим органима и организацијама;
 - 3) независних стручњака.
- (4) Чланови техничке комисије не могу бити лица која су:
 - 1) учествовала у изради студије о процени утицаја која је предмет оцене;
 - 2) оснивачи правног лица или предузетник који је израдио студију о процени утицаја или запослени код тих лица;
 - 3) оснивачи или запослени код носиоца пројекта;
 - 4) брачни другови, крвни сродници до четвртог степена сродства и сродници по тазбини до другог степена сродства лица наведених у тач. 1) до 3);
 - 4а) запослена као инспектори, односно лица која врше инспекцијски надзор над пројектом за који је израђена студија о процени утицаја.
- (5) Надлежни орган може образовати једну или више техничких комисија.

Достављање студије о процени утицаја техничкој комисији

Члан 22а

- (1) Надлежни орган доставља студију о процени утицаја техничкој комисији у року од три дана од дана њеног образовања.

(2) По завршеном јавном увиду, односно јавној презентацији и јавној расправи, надлежни орган у року од три дана доставља техничкој комисији извештај са прегледом мишљења заинтересованих органа и организација и заинтересоване јавности.

Поступак оцене студије о процени утицаја

Члан 23.

(1) Техничка комисија испитује студију о процени утицаја, разматра извештај са систематизованим прегледом мишљења заинтересованих органа и организација и заинтересоване јавности и оцењује подобност предвиђених мера за спречавање, смањење и отклањање могућих штетних утицаја пројекта на стање животне средине на локацији и ближој околини, у току извођења пројекта, рада пројекта, у случају удеса и по престанку рада пројекта.

(2) Председник техничке комисије може на седницу комисије позвати носиоца пројекта, обрађиваче студије о процени утицаја, као и представнике надлежних органа и организација који су издали услове, сагласности и мишљења у претходном поступку.

(3) На предлог техничке комисије, надлежни орган може захтевати од носиоца пројекта да у одређеном року изврши измене и допуне у достављеној студији о процени утицаја.

(4) Ако носилац пројекта не поступи у свему по захтеву из става 3. овог члана, надлежни орган може, на предлог техничке комисије, одобрити највише један додатни рок за измене и допуне студије о процени утицаја.

(5) Техничка комисија дужна је да извештај са оценом студије о процени утицаја и предлогом одлуке достави надлежном органу најкасније у року од 30 дана од дана пријема студије о процени утицаја од надлежног органа.

(6) Рок из става 5. овог члана не тече за време остављено носиоцу пројекта за измене и допуне студије о процени утицаја.

(7) Министар ближе прописује начин рада техничке комисије.

Одлучивање о давању сагласности на студију о процени утицаја

Члан 24.

(1) Надлежни орган доноси одлуку о давању сагласности на студију о процени утицаја или о одбијању захтева за давање сагласности на студију о процени утицаја, на основу спроведеног поступка и извештаја техничке комисије и доставља носиоцу пројекта у року од десет дана од дана пријема извештаја.

(2) Одлуком о давању сагласности на студију о процени утицаја утврђују се нарочито услови и мере за спречавање, смањење и отклањање штетних утицаја на животну средину.

(3) Одлуку из става 1. овог члана надлежни орган доставља надлежном инспектору за заштиту животне средине.

Обавештавање заинтересованих органа и организација и јавности

Члан 25.

О одлуци о давању сагласности на студију о процени утицаја или о одбијању захтева за давање сагласности на студију о процени утицаја, надлежни орган је дужан да у

року од десет дана од дана њеног доношења обавести заинтересоване органе и организације и јавност о:

- 1) садржини одлуке;
- 2) главним разлозима на којима се одлука заснива;
- 3) најважнијим мерама које је носилац пројекта дужан да предузима у циљу спречавања, смањења или отклањања штетних утицаја.

Право вођења управног спора

Члан 26.

- (1) Одлука надлежног органа из члана 24. овог закона је коначна.
- (2) Против одлуке из става 1. овог члана подносилац захтева и заинтересована јавност могу покренути управни спор.

Стављање документације на увид

Члан 27.

- (1) Надлежни орган је дужан да заинтересованим органима и организацијама и представницима јавности стави на увид комплетну документацију о спроведеном поступку процене утицаја, на захтев поднет у писаној форми, у року од 15 дана од дана пријема захтева.
- (2) Од обавезе стављања на увид документације из става 1. овог члана изузимају се документи заштићени пословном, службеном или државном тајном.
- (3) Пословном, службеном или државном тајном из става 2. овог члана не могу бити заштићени подаци који се односе на емисије, стање животне средине и могуће негативне утицаје и последице, ризике од удеса, резултате мониторинга и инспекцијски надзор.

Ажурирање студије о процени утицаја на животну средину

Члан 28.

- (1) Носилац пројекта дужан је да са реализацијом, односно изградњом и извођењем пројекта отпочне у року од две године од дана пријема одлуке о давању сагласности на студију о процени утицаја.
- (2) По истеку рока из става 1. овог члана, на захтев носиоца пројекта, надлежни орган може донети одлуку о изради нове студије о процени утицаја или ажурирању постојеће студије о процени утицаја.
- (3) О ажурирању постојеће студије о процени утицаја, надлежни орган одлучује, на захтев носиоца пројекта, и ако у току изградње, односно извођења пројекта, носилац пројекта мора да одступи од документације на основу које је израђена студија о процени утицаја на животну средину на коју је дата сагласност.
- (4) Захтев из става 3. овог члана подноси се пре подношења захтева за издавање одобрења за изградњу по измењеној документацији.
- (5) Захтев из ст. 2. и 3. овог члана садржи податке прописане за захтев за одређивање обима и садржаја студије о процени утицаја.
- (6) На поступак по захтеву из ст. 2. и 3. овог члана сходно се примењују одредбе овог закона којима се уређује одређивање обима и садржаја студије о процени утицаја и одлучивање о давању сагласности на студију о процени утицаја.

4. Начин обавештавања јавности

Члан 29.

- (1) Надлежни орган је дужан да о својим одлукама из члана 10. ст. 1. и 4., члана 14. ст. 1. и 4., чл. 20. и 25. овог закона обавести јавност путем најмање једног локалног листа на сваком од службених језика који излази на подручју које ће бити захваћено утицајем планираног пројекта, односно активности.
- (2) Надлежни орган обавештава заинтересоване органе и организације у писаној форми.
- (3) Обавештавање из ст. 1. и 2. овог члана може се вршити и путем електронских медија.

5. Процена утицаја затеченог стања на животну средину

Члан 30.

- (1) Носилац изведеног пројекта за који се по одредбама овог закона врши процена утицаја, а који је изграђен без одобрења за изградњу или се користи без одобрења за употребу, дужан је да поднесе захтев за:
 - 1) давање сагласности на студију о процени утицаја затеченог стања на животну средину (у даљем тексту: студија затеченог стања) за пројекте из члана 4. став 1. тачка 1) овог закона;
 - 2) одлучивање о потреби процене утицаја затеченог стања за пројекте из члана 4. став 1. тачка 2) овог закона.
- (2) Уз захтев из става 1. овог члана подноси се:
 - 1) копија пријаве објекта изграђеног без одобрења за изградњу и обавештење о могућностима усклађивања објекта са урбанистичким планом, односно о условима за издавање одобрења за изградњу;
 - 2) извод из пројекта изведеног објекта;
 - 3) извештај овлашћене организације са подацима о емисијама и извештај о резултатима мерења и испитивања чинилаца животне средине на које пројекат утиче који нису старији од шест месеци;
 - 4) графички приказ микро и макро локације;
 - 5) доказ о уплати републичке административне таксе.
- (3) Студија затеченог стања израђује се на основу пројекта изведеног објекта, података о емисији и резултата мерења и испитивања чинилаца животне средине и има садржај прописан овим законом за студију о процени утицаја.
- (4) Надлежни орган одлучује о потреби израде студије затеченог стања и о давању сагласности или одбијању захтева за давање сагласности на студију затеченог стања по поступку прописаном овим законом.

6. Провера испуњености услова из сагласности на процену утицаја

Члан 31.

- (1) У поступку техничког прегледа за пројекте за које је дата сагласност на студију о процени утицаја утврђује се да ли су испуњени услови из одлуке о давању сагласности на студију о процени утицаја, у складу са законом којим се уређује изградња објекта.
- (2) Надлежни орган који је водио поступак процене утицаја именује лице које учествује у раду комисије за технички преглед.
- (3) Лице из става 2. овог члана може бити запослено или постављено у надлежном органу, односно у другом органу и организацији или независни стручњак који

поседује доказе о квалификацији за учешће у раду техничке комисије из члана 22. овог закона.

(4) Употребна дозвола не може се издати ако лице из става 2. овог члана не потврди да су испуњени услови из одлуке о давању сагласности на студију о процени утицаја.

7. Обавештавање о могућим прекограничним утицајима

Члан 32.

(1) Ако пројекат може имати значајан утицај на животну средину друге државе или ако држава чија животна средина може бити значајно угрожена то затражи, Министарство у што краћем року, а најкасније када оно или надлежни орган буде обавестио своју јавност, доставља другој држави на мишљење обавештења о:

1) пројекту заједно са свим доступним подацима о његовим могућим утицајима;

2) природи одлуке која може бити донета;

3) року у коме друга држава може да саопшти своју намеру да учествује у поступку процене утицаја.

(2) О одлуци о давању сагласности на студију о процени утицаја или о одбијању захтева за давање сагласности Министарство обавештава државу која је учествовала у поступку процене утицаја достављањем обавештења о садржини одлуке и условима који су одређени; главним разлозима на којима је одлука заснована, укључујући разлоге о прихватању или одбијању прибављених мишљења заинтересованих органа, организација и заинтересоване јавности; по потреби, најважнијим мерама које је носилац пројекта дужан да предузима у циљу спречавања, смањења или отклањања штетних утицаја на животну средину.

(3) О примљеним обавештењима о прекограничним утицајима предложеног пројекта друге државе Министарство обавештава јавност.

(4) Прибављена мишљења заинтересоване јавности Министарство узима у обзир приликом давања мишљења надлежном органу друге државе.

8. Трошкови носиоца пројекта

Члан 33.

(1) Носилац пројекта сноси трошкове израде, измене и допуне и ажурирања студије о процени утицаја, израде студије затеченог стања, обавештавања и учешћа јавности у поступку процене утицаја и рада техничке комисије.

(2) Висину трошкова рада техничке комисије утврђује министар.

9. Обавеза вођења евиденције

Члан 34.

(1) Надлежни орган води евиденцију о спроведеним поступцима и донетим одлукама као јавну књигу.

(2) Министар прописује садржину, изглед и начин вођења јавне књиге.

10. Сходна примена закона

Члан 34а

На питања покретања, вођења и окончања поступка процене утицаја која нису уређена овим законом сходно се примењују одредбе закона којим се уређује општи управни поступак.

III. НАДЗОР

Члан 35.

- (1) Надзор над применом одредаба овог закона и прописа донетих на основу њега врши Министарство.
- (2) Инспекцијски надзор врши Министарство преко инспектора за заштиту животне средине (у даљем тексту: инспектор) у оквиру делокруга утврђеног овим законом.

Права и дужности инспектора

Члан 36.

У вршењу инспекцијског надзора инспектор има право и дужност да утврђује:

- 1) да ли је извршена обавеза подношења захтева за добијање сагласности на процену утицаја за пројекте из члана 4. став 1. тач. 1) овог закона;
- 2) да ли је извршена обавеза подношења захтева за одлучивање о потреби процене утицаја за пројекте из члана 4. став 1 тач. 2) овог закона;
- 3) да ли је извршена обавеза носиоца пројекта из одлуке о давању сагласности на студију процене утицаја;
- 4) да ли је извршена обавеза носиоца изведеног пројекта за подношење захтева за одлучивање о потреби израде студије затеченог стања и о давању сагласности или одбијању захтева за давање сагласности на студију затеченог стања;
- 5) да ли је извршена обавеза носиоца изведеног пројекта из одлуке о сагласности на студију затеченог стања.

Овлашћења инспектора за заштиту животне средине

Члан 37.

(1) У вршењу послова инспекцијског надзора инспектор је овлашћен да:

- 1) наложи подношење захтева за покретање поступка процене утицаја;
 - 2) наложи подношење захтева за покретање поступка процене утицаја затеченог стања;
 - 3) забрани извођење пројекта и обављање делатности док се не прибави сагласност надлежног органа на студију о процени утицаја;
 - 4) наложи испуњење услова и спровођење мера утврђених у одлуци о давању сагласности на студију о процени утицаја и одлуци о давању сагласности на студију затеченог стања, односно одлуци којом се утврђују минимални услови заштите животне средине;;
 - 5) забрани обављање делатности до испуњења услова и спровођења мера утврђених у одлуци о давању сагласности на студију о процени утицаја и одлуци о давању сагласности на студију затеченог стања;
 - 5а) забрани обављање делатности ако је одбијен захтев за давање сагласности на студију затеченог стања;
 - 6) поднесе пријаву против правног лица и одговорног лица у правном лицу за учињени привредни преступ по одредбама овог закона;
 - 7) поднесе пријаву против физичког лица и одговорног лица у правном лицу за учињени прекршај по одредбама овог закона.
- (2) Против решења инспектора из става 1. тач. 1) до 5а) може се у року од 15 дана од дана пријема решења изјавити жалба министру.

Сарадња надлежних инспекцијских и других органа

Члан 38.

Ако у току вршења инспекцијског надзора инспектор заштите животне средине оцени да су повређени други закони дужан је да без одлагања обавести орган надлежан за спровођење тих закона.

Поверавање инспекцијског надзора

Члан 39.

(1) Аутономној покрајини и јединици локалне самоуправе поверавају се послови инспекцијског надзора над применом одредаба овог закона за пројекте за које је орган аутономне покрајине, односно локалне самоуправе надлежан за вођење поступка процене утицаја.

(2) Против решења инспектора из става 1. овог члана може се изјавити жалба министру у року од 15 дана од дана пријема решења.

IV. КАЗНЕНЕ ОДРЕДБЕ

Привредни преступ

Члан 40.

(1) Новчаном казном од 150.000 до 3.000.000 динара казниће се за привредни преступ правно лице - носилац пројекта ако:

- 1) приступи извођењу пројекта без сагласности надлежног органа на студију о процени утицаја (члан 5);
- 2) не испуни услове или не спроведе мере из одлуке о давању сагласности на студију процене утицаја (члан 24. став 2);
- 3) не прибави сагласност надлежног органа на студију затеченог стања (члан 30. став 1).

(2) За привредни преступ из става 1. овог члана казниће се и одговорно лице у правном лицу-носиоцу пројекта новчаном казном од 30.000 до 200.000 динара.

Заштитне мере

Члан 41.

За привредни преступ из члана 40. овог закона, поред прописане новчане казне, правном лицу се може изрећи мера забране обављања одређене делатности, а одговорном лицу мера забране вршења одређене дужности у трајању до пет година.

Прекршајна одговорност носиоца пројекта

Члан 42.

(1) Новчаном казном од 30.000 до 1.000.000 динара казниће се за прекршај правно лице-носилац пројекта ако:

- 1) не поднесе захтев за одлучивање о потреби процене утицаја (члан 8);
- 2) не поднесе захтев за сагласност на студију о процени утицаја (члан 16).

(2) За прекршај из става 1. овог члана казниће се и одговорно лице у правном лицу - носиоцу пројекта новчаном казном од 10.000 до 50.000 динара.

Прекршајна одговорност одговорног лица у надлежном органу

Члан 43.

Новчаном казном од 10.000 до 50.000 динара казниће се за прекршај одговорно лице у надлежном органу ако:

- 1) не донесе одлуку о потреби израде студије о процени утицаја, одлуку о обиму и садржини студије о процени утицаја и одлуку о давању сагласности на студију о процени утицаја противно одредбама овог закона (чл. 10, 14. и 24);
- 2) не стави на увид документацију о спроведеном поступку процене утицаја (члан 20);
- 3) не спроводи поступак прекограничног обавештавања (члан 32);
- 4) не води прописане евиденције (члан 34).

V. ПРЕЛАЗНЕ И ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Рок за подношење захтева за добијање сагласности на студију затеченог стања

Члан 44.

(1) Носилац изведеног пројекта из члана 4. став 1. тачка 1) овог закона дужан је да у року од годину дана од дана ступања на снагу овог закона поднесе надлежном органу захтев за добијање сагласности на студију затеченог стања.

(2) Носилац изведеног пројекта из члана 4. став 1. тачка 2) овог закона дужан је да у року од шест месеци од дана ступања на снагу овог закона поднесе надлежном органу захтев за одлучивање о потреби израде студије затеченог стања.

Решавање раније поднетих захтева

Члан 45.

Решавање захтева поднетих до дана ступања на снагу овог закона окончаће се по одредбама Закона о заштити животне средине ("Службени гласник РС", бр. 66/91, 83/92, 53/93, 67/93, 48/94 и 53/95).

Престанак важности прописа

Члан 46.

До доношења акта из члана 4. став 1. и члана 17. став 4. овог закона примењиваће се Правилник о анализи утицаја објеката, односно радова на животну средину ("Службени гласник РС", број 61/92) и Правилник о условима и критеријумима за израду анализе утицаја објеката и радова на животну средину ("Службени гласник РС", број 49/01).

Завршна одредба

Члан 47.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Србије".

ЗАКОН О СТРАТЕШКОЈ ПРОЦЕНИ УТИЦАЈА НА ЖИВОТНУ СРЕДИНУ

"Службени гласник РС", бр. 135/2004

I. ОСНОВНЕ ОДРЕДБЕ

Предмет и циљеви

Члан 1.

Овим законом уређују се услови, начин и поступак вршења процене утицаја одређених планова и програма на животну средину (у даљем тексту: стратешка процена), ради обезбеђивања заштите животне средине и унапређивања одрживог развоја интегрисањем основних начела заштите животне средине у поступак припреме и усвајања планова и програма.

Изузеци од примене

Члан 2.

Одредбе овог закона не односе се на планове и програме намењене одбрани земље, на планове ублажавања и отклањања последица елементарних непогода и на финансијске и буџетске планове.

Значење израза

Члан 3.

Поједини изрази употребљени у овом закону, имају следеће значење:

- 1) планови и програми јесу сви развојни или други планови и програми, основе, укључујући и њихове измене, које припрема и/или усваја орган на републичком, покрајинском или локалном нивоу, или које надлежни орган припрема за одговарајући поступак усвајања у Народној скупштини или Влади Републике Србије, односно скупштини или извршном органу аутономне покрајине, односно јединице локалне самоуправе, као и планови и програми који се доносе на основу прописа;
- 2) стратешка процена утицаја одређених планова и програма на животну средину подразумева припрему извештаја о стању животне средине, спровођење поступка консултација, уважавање извештаја и резултата консултација у поступку одлучивања и доношења или усвајања одређених планова и програма, као и пружање информација и података о донетој одлуци;
- 3) извештај о стратешкој процени подразумева део документације која се прилаже уз план или програм и садржи идентификацију, опис и процену могућих значајних утицаја на животну средину због реализације плана и програма, као и варијанте разматране и усвојене на основу циљева и просторног обухвата плана и програма;
- 4) заинтересовани органи и организације јесу органи и организације Републике, аутономне покрајине и јединице локалне самоуправе који, у складу са својим надлежностима, имају интерес у доношењу одлука које се односе на заштиту животне средине;
- 5) јавност обухвата једно или више физичких или правних лица, њихова удружења, организације или групе;
- 6) заинтересована јавност обухвата јавност на коју утиче или може утицати план или програм и/или која има интерес у доношењу одлука које се односе на

заштиту животне средине, укључујући невладине организације које се баве заштитом животне средине и које су евидентирани код надлежног органа.

Начела стратешке процене

Члан 4.

Основна начела стратешке процене јесу:

1) **Начело одрживог развоја** - одрживи развој јесте усклађен систем техничко-технолошких, економских и друштвених активности у укупном развоју у коме се на принципима економичности и разумности користе природне и створене вредности са циљем да се сачува и унапреди квалитет животне средине за садашње и будуће генерације.

Разматрањем и укључивањем битних аспеката животне средине у припрему и усвајање одређених планова и програма и утврђивањем услова за очување вредности природних ресурса и добара, предела, биолошке разноврсности, дивљих биљних и животињских врста и аутохтоних екосистема, односно рационалним коришћењем природних ресурса доприноси се циљевима одрживог развоја.

2) **Начело интегралности** - политика заштите животне средине која се реализује доношењем планова и програма заснива се на укључивању услова заштите животне средине, односно очувања и одрживог коришћења биолошке разноврсности у одговарајуће секторске и међусекторске програме и планове.

3) **Начело предострожности** - свака активност мора бити спроведена на начин да се спрече или смање негативни утицаји одређених планова и програма на животну средину пре њиховог усвајања, обезбеди рационално коришћење природних ресурса и сведе на минимум ризик по здравље људи, животну средину и материјална добра.

4) **Начело хијерархије и координације** - процена утицаја планова и програма врши се на различитим хијерархијским нивоима на којима се доносе планови и програми.

У поступку стратешке процене планова и програма повећани степен транспарентности у одлучивању обезбеђује се узајамном координацијом надлежних и заинтересованих органа у поступку давања сагласности на стратешку процену, кроз консултације, односно обавештавања и давања мишљења на план или програм.

5) **Начело јавности** - у циљу информисања јавности о одређеним плановима и програмима и о њиховом могућем утицају на животну средину, као и у циљу обезбеђења пуне отворености поступка припреме и доношења или усвајања планова и програма, јавност мора, пре доношења било какве одлуке, као и после усвајања плана и програма, имати приступ информацијама које се односе на те планове и програме или њихове измене.

II. ПОСТУПАК СТРАТЕШКЕ ПРОЦЕНЕ

Предмет стратешке процене

Члан 5.

(1) Стратешка процена врши се за планове, програме и основе (у даљем тексту: планови и програми) у области просторног и урбанистичког планирања или коришћења земљишта, пољопривреде, шумарства, рибарства, ловства, енергетике,

индустрије, саобраћаја, управљања отпадом, управљања водама, телекомуникација, туризма, очувања природних станишта и дивље флоре и фауне, којима се успоставља оквир за одобравање будућих развојних пројеката одређених прописима којима се уређује процена утицаја на животну средину.

(2) За планове и програме из става 1. овог члана којима је предвиђено коришћење мањих површина на локалном нивоу или у случају мањих измена планова и програма које не захтевају прописани поступак усвајања, као и за планове и програме који нису наведени у ставу 1. овог члана, одлуку о стратешкој процени доноси орган надлежан за припрему плана и програма ако, према критеријумима прописаним овим законом, утврди да постоји могућност значајних утицаја на животну средину.

Критеријуми

Члан 6.

Критеријуми за утврђивање могућности значајних утицаја на животну средину планова и програма и доношење одлуке о изради стратешке процене из члана 5. став 2. овог закона садржани су у Прилогу И овог закона који је одштампан уз овај закон и чини његов саставни део.

Хијерархијски оквир и основа

Члан 7.

(1) Стратешке процене које се израђују за планове и програме на различитим хијерархијским нивоима морају бити међусобно усклађене и усклађене са проценама утицаја пројеката на животну средину, као и плановима и програмима заштите животне средине.

(2) Основу стратешке процене чини план или програм којим се утврђује оквир за развој одређеног сектора, односно његове карактеристике, циљеви и просторни обухват.

Фазе у поступку стратешке процене

Члан 8.

Поступак стратешке процене састоји се од следећих фаза:

1) припремна фаза која обухвата:

- одлучивање о изради стратешке процене,
- избор носиоца израде извештаја о стратешкој процени,
- учешће заинтересованих органа и организација;

2) извештај о стратешкој процени;

3) поступак одлучивања који обухвата:

- учешће заинтересованих органа и организација,
- учешће јавности,
- извештај о резултатима учешћа заинтересованих органа и организација и јавности,
- оцену извештаја о стратешкој процени,
- сагласност на извештај о стратешкој процени.

1. Припремна фаза **Одлучивање о изради стратешке процене**

Члан 9.

- (1) Одлуку о изради стратешке процене доноси орган надлежан за припрему плана и програма по претходно прибављеном мишљењу органа надлежног за послове заштите животне средине и других заинтересованих органа и организација.
- (2) Одлука из става 1. овог члана садржи нарочито:
- 1) разлоге за вршење стратешке процене према критеријумима из члана 6. овог закона;
 - 2) приказ питања и проблема везаних за животну средину у плану и програму који ће бити разматрани у оквиру стратешке процене;
 - 3) разлоге за изостављање појединих питања и проблема везаних за животну средину у плану и програму из стратешке процене;
 - 4) елементе извештаја о стратешкој процени;
 - 5) избор и обавезе носиоца израде извештаја о стратешкој процени (предлог методологије, састав стручног тима, рок израде и др);
 - 6) начин учешћа заинтересованих органа и организација и јавности у поступку израде и разматрања извештаја о стратешкој процени;
 - 7) друге податке од значаја за израду стратешке процене.
- (3) Орган надлежан за припрему плана и програма из члана 5. став 2. овог закона може одлучити да се не израђује стратешка процена о чему претходно прибавља мишљење органа надлежног за послове заштите животне средине и других заинтересованих органа и организација.
- (4) Одлука из става 3. овог члана садржи податке о врсти плана и програма и разлозима због којих се не израђује стратешка процена, критеријуме на основу којих је оцењено да не постоји могућност значајнијих утицаја на животну средину и друге релевантне податке на основу којих је одлучено да се не приступи изради извештаја о стратешкој процени.
- (5) Одлука из ст. 1. и 3. овог члана је саставни део одлуке о припреми плана и програма и објављује се у "Службеном гласнику Републике Србије", службеном гласилу аутономне покрајине, односно јединице локалне самоуправе.

Избор носиоца израде извештаја о стратешкој процени

Члан 10.

- (1) Орган надлежан за припрему плана и програма одлучује о избору носиоца израде извештаја о стратешкој процени, по поступку утврђеном законом.
- (2) Носилац израде извештаја о стратешкој процени може бити правно или физичко лице које је уписано у одговарајући регистар за обављање делатности просторног планирања и израде планских докумената, односно урбанистичког планирања и израде урбанистичких планова.
- (3) Правно или физичко лице из става 2. овог члана може за израду извештаја о стратешкој процени утицаја образовати мултидисциплинарни тим састављен од стручних лица квалификованих за анализу сваког од елемената стратешке процене.
- (4) Стручно лице квалификовано је за израду извештаја о стратешкој процени ако има високу стручну спрему одговарајућег смера и најмање пет година рада у струци, стручне резултате, односно учешће у изради најмање два плана и програма који су реализовани.

Учешће заинтересованих органа и организација

Члан 11.

(1) У припреми одлуке о изради стратешке процене, односно одлуке о неприступању изради стратешке процене, орган надлежан за припрему плана или програма дужан је да, од органа надлежног за послове заштите животне средине и заинтересованих органа и организација затражи мишљење.

(2) Уз захтев за давање мишљења из става 1. овог члана обавезно се доставља и предлог одлуке са прописаном садржином.

(3) Рок за достављање мишљења из става 1. овог члана је 15 дана од дана пријема захтева за давање мишљења.

(4) Ако се мишљење не достави у року из става 3. овог члана, сматра се да нема примедба на предложену садржину одлуке о изради стратешке процене, односно на предлог одлуке о неприступању изради стратешке процене.

2. Извештај о стратешкој процени

Садржина извештаја

Члан 12.

(1) Извештај о стратешкој процени је документ којим се описују, вреднују и процењују могући значајни утицаји на животну средину до којих може доћи имплементацијом плана и програма и одређују мере за смањење негативних утицаја на животну средину.

(2) Извештај из става 1. овог члана садржи нарочито:

- 1) полазне основе стратешке процене;
- 2) опште и посебне циљеве стратешке процене и избор индикатора;
- 3) процену могућих утицаја са описом мера предвиђених за смањење негативних утицаја на животну средину;
- 4) смернице за израду стратешких процена на нижим хијерархијским нивоима и процене утицаја пројеката на животну средину;
- 5) програм праћења стања животне средине у току спровођења плана и програма (мониторинг);
- 6) приказ коришћене методологије и тешкоће у изради стратешке процене;
- 7) приказ начина одлучивања, опис разлога одлучујућих за избор датог плана и програма са аспекта разматраних варијантних решења и приказ начина на који су питања животне средине укључена у план или програм;
- 8) закључке до којих се дошло током израде извештаја о стратешкој процени представљене на начин разумљив јавности;
- 9) друге податке од значаја за стратешку процену.

(3) Орган надлежан за припрему плана и програма обезбеђује учешће заинтересованих органа и организација и јавности у поступку прибављања сагласности на извештај о стратешкој процени, на начин утврђен овим законом.

Полазне основе

Члан 13.

Полазне основе стратешке процене обухватају:

- 1) кратак преглед садржаја и циљева плана и програма и односа са другим плановима и програмима;

- 2) преглед постојећег стања и квалитета животне средине на подручју на које се извештај односи;
- 3) карактеристике животне средине у областима за које постоји могућност да буду изложене значајном утицају;
- 4) разматрана питања и проблеме заштите животне средине у плану или програму и приказ разлога за изостављање одређених питања и проблема из поступка процене;
- 5) приказ припремљених варијантних решења која се односе на заштиту животне средине у плану и програму, укључујући варијантно решење нереализовања плана и програма и најповољније варијантно решење са становишта заштите животне средине;
- 6) резултате претходних консултација са заинтересованим органима и организацијама битне са становишта циљева и процене могућих утицаја стратешке процене.

Општи и посебни циљеви и избор индикатора

Члан 14.

- (1) Општи и посебни циљеви стратешке процене дефинишу се на основу захтева и циљева у погледу заштите животне средине у другим плановима и програмима, циљева заштите животне средине утврђених на нивоу Републике и међународном нивоу, прикупљених података о стању животне средине и значајних питања, проблема и предлога у погледу заштите животне средине у плану или програму.
- (2) На основу дефинисаних циљева из става 1. овог члана врши се избор одговарајућих индикатора који ће се користити у изради стратешке процене.

Процена могућих утицаја

Члан 15.

Процена могућих утицаја плана и програма на животну средину садржи следеће елементе:

- 1) приказ процењених утицаја варијантних решења плана и програма повољних са становишта заштите животне средине са описом мера за спречавање и ограничавање негативних, односно увећање позитивних утицаја на животну средину;
- 2) поређење варијантних решења и приказ разлога за избор најповољнијег решења;
- 3) приказ процењених утицаја плана и програма на животну средину са описом мера за спречавање и ограничавање негативних, односно увећање позитивних утицаја на животну средину;
- 4) начин на који су при процени утицаја узети у обзир чиниоци животне средине укључујући податке о: ваздуху, води, земљишту, клими, јонизујућем и нејонизујућем зрачењу, буци и вибрацијама, биљном и животињском свету, стаништима и биодиверзитету; заштићеним природним добрима; становништву, здрављу људи, градовима и другим насељима, културно-историјској баштини, инфраструктурним, индустријским и другим објектима или другим створеним вредностима;
- 5) начин на који су при процени узете у обзир карактеристике утицаја: вероватноћа, интензитет, сложеност/реверзибилност, временска димензија

(трајање, учесталост, понављање), просторна димензија (локација, географска област, број изложених становника, прекогранична природа утицаја), кумулативна и синергијска природа утицаја.

Смернице за ниже хијерархијске нивое

Члан 16.

Извештај о стратешкој процени садржи разрађене смернице за планове или програме на нижим хијерархијским нивоима које обухватају дефинисање потребе за израдом стратешких процена и процена утицаја пројеката на животну средину, одређују аспекти заштите животне средине и друга питања од значаја за процену утицаја на животну средину планова и програма нижег хијерархијског нивоа.

Програм праћења стања животне средине

Члан 17.

(1) Програм праћења стања животне средине у току спровођења плана и програма садржи нарочито:

- 1) опис циљева плана и програма;
- 2) индикаторе за праћење стања животне средине;
- 3) права и обавезе надлежних органа;
- 4) поступање у случају појаве неочекиваних негативних утицаја;
- 5) друге елементе у зависности од врсте и обима плана и програма.

(2) Програм праћења стања животне средине из става 1. овог члана може бити саставни део постојећег програма мониторинга који обезбеђује орган надлежан за заштиту животне средине.

3. Поступак одлучивања

Учешће заинтересованих органа и организација

Члан 18.

(1) Орган надлежан за припрему плана и програма доставља заинтересованим органима и организацијама на мишљење извештај о стратешкој процени из члана 12. овог закона.

(2) Заинтересовани органи и организације дужни су да доставе мишљење у року од 30 дана од дана пријема захтева из става 1. овог члана.

(3) Ако се мишљење не достави у року из става 2. овог члана сматра се да нема примедба на достављени извештај о стратешкој процени.

Учешће јавности

Члан 19.

(1) Пре упућивања захтева за добијање сагласности на извештај о стратешкој процени, орган надлежан за припрему плана и програма обезбеђује учешће јавности у разматрању извештаја о стратешкој процени.

(2) Јавност из става 1. овог члана разматра извештај у оквиру излагања плана и програма на јавни увид и одржавања јавне расправе, ако законом није друкчије одређено.

(3) Орган надлежан за припрему плана и програма обавештава јавност из става 1. овог члана о начину и роковима увида у садржину извештаја и достављање мишљења, као и времену и месту одржавања јавне расправе у складу са законом којим се уређује поступак доношења плана и програма.

Извештај о учешћу заинтересованих органа и организација и јавности

Члан 20.

(1) Орган надлежан за припрему плана и програма израђује извештај о учешћу заинтересованих органа и организација и јавности који садржи сва мишљења из члана 18. став 2. овог закона, као и мишљења изјављених у току јавног увида и јавне расправе о плану или програму, односно о извештају о стратешкој процени из члана 19. овог закона.

(2) Извештај из става 1. овог члана израђује се у року од 30 дана од дана завршетка јавне расправе и садржи образложење о свим прихваћеним или неприхваћеним мишљењима.

Оцена извештаја о стратешкој процени

Члан 21.

(1) Орган надлежан за припрему плана и програма доставља органу надлежном за послове заштите животне средине на сагласност извештај о стратешкој процени са извештајем о учешћу заинтересованих органа и организација и јавности из члана 20. овог закона.

(2) По добијању извештаја из става 1. овог члана орган надлежан за послове заштите животне средине може прибавити мишљење других овлашћених организација или стручних лица за поједине области.

(3) Орган надлежан за заштиту животне средине врши оцену извештаја из става 1. овог члана на основу критеријума садржаних у Прилогу II који је одштампан уз овај закон и чини његов саставни део.

Сагласност на извештај о стратешкој процени

Члан 22.

(1) На основу оцене из члана 21. овог закона орган надлежан за послове заштите животне средине даје сагласност на извештај о стратешкој процени или одбија захтев за давање сагласности.

(2) Рок за одлучивање о давању сагласности из става 1. овог члана је 30 дана од дана пријема захтева органа надлежног за припрему плана и програма.

(3) Орган надлежан за припрему плана или програма не може упутити план или програм у даљу процедуру усвајања без сагласности на извештај о стратешкој процени од органа надлежног за заштиту животне средине.

Размена информација о прекограничном утицају

Члан 23.

(1) Размену информација о прекограничном утицају плана и програма на животну средину врши министарство надлежно за послове заштите животне средине (у даљем тексту: Министарство).

(2) Ако имплементација плана и програма може имати значајан негативан утицај на животну средину друге државе или ако држава чија животна средина може бити значајно угрожена то затражи, Министарство, у поступку учешћа заинтересованих органа и организација и јавности доставља, у што краћем року, а најкасније када буде информисао своју јавност, другој држави на мишљење информације, и то:

- 1) опис плана и програма заједно са свим доступним информацијама о њиховим могућим утицајима;
- 2) природи одлуке која може бити донета;

- 3) року у коме друга држава може да саопшти своју намеру да учествује у поступку одлучивања.
- (3) О одлуци о давању сагласности на извештај о стратешкој процени Министарство обавештава другу државу која је била консултована у поступку одлучивања, достављањем информација, и то:
- 1) о садржају одлуке о давању сагласности;
 - 2) о начину припреме извештаја о стању животне средине и прибављеним мишљењима у поступку израде;
 - 3) о резултатима консултација и разлозима на којима се заснива одлука о давању сагласности;
 - 4) о мерама у области мониторинга планова и програма.
- (4) О примљеним информацијама о прекограничном утицају предложеног плана и програма друге државе, Министарство обавештава заинтересоване органе и организације и јавност на начин утврђен у члану 19. став 3. овог закона.
- (5) Резултате консултација и прибављеног мишљења заинтересованих органа и организација и јавности Министарство узима у обзир приликом давања мишљења надлежном органу друге државе.

Доступност информација

Члан 24.

- (1) Извештај о стратешкој процени, резултати учешћа заинтересованих органа и организација и јавности и других држава у случају прекограничног утицаја, саставни су део документационе основе плана и програма.
- (2) Орган надлежан за припрему плана и програма обезбеђује доступност података из става 1. овог члана после усвајања плана и програма под условима одређеним законом.

III. КАЗНЕНЕ ОДРЕДБЕ

Прекршаји

Члан 25.

Новчаном казном од 5.000 до 20.000 динара казниће се за прекршај одговорно лице у органу надлежном за припрему плана и програма, односно органу надлежном за послове заштите животне средине, ако:

- 1) припреми план и програм из члана 5. став 1. овог закона без извршене стратешке процене;
- 2) изради стратешку процену која није усклађена са другим стратешким проценама и проценама утицаја пројеката на животну средину (члан 7. став 1);
- 3) не донесе одлуку из члана 9. ст. 1. и 3. овог закона;
- 4) спроводи поступак стратешке процене без учешћа заинтересованих органа и организација или без учешћа јавности (чл. 11, 18. и 19);
- 5) оцени извештај о стратешкој процени без примене прописаних критеријума (члан 21. став 3);
- 6) на основу оцене извештаја о стратешкој процени не одлучи о давању сагласности у прописаном року (члан 22. ст. 1. и 2);
- 7) упути план или програм у даљу процедуру усвајања без претходно прибављене сагласности на извештај о стратешкој процени од органа надлежног за заштиту животне средине (члан 22. став 3).

IV. ПРЕЛАЗНЕ И ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Започети планови и програми

Члан 26.

Планови и програми чија израда је започета пре ступања на снагу овог закона наставиће се по поступку утврђеном овим законом.

Ступање на снагу

Члан 27.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Србије".

ПРИЛОГ I

Критеријуми за одређивање могућих карактеристика значајних утицаја

1. Карактеристике плана и програма, а нарочито:

- 1) значај плана и програма за заштиту животне средине и одрживи развој;
- 2) проблеми заштите животне средине плана и програма и могућност утицаја на:
 - (1) ваздух;
 - (2) воде;
 - (3) земљиште;
 - (4) климу;
 - (5) биљни и животињски свет;
 - (6) станишта и биодиверзитет;
 - (7) заштићена природна добра;
 - (8) становништво и здравље;
 - (9) градове и друга насеља;
 - (10) културно-историјска баштина;
 - (11) инфраструктурне, индустријске и друге објекте;
 - (12) друге створене вредности;
- 3) степен утицаја плана и програма на друге планове и програме, укључујући и оне у различитим хијерархијским структурама;
- 4) степен којим се планом и програмом успоставља оквир за реализацију пројеката у погледу локације, природе, обима и услова функционисања или у вези са алокацијом ресурса.

2. Карактеристике утицаја, а нарочито:

- 1) вероватноћа, интензитет, сложеност, реверзибилност;
- 2) временска димензија (трајање, учесталост, понављање);
- 3) просторна димензија:
 - (1) локација;
 - (2) географска област;
 - (3) број изложених становника;
 - (4) прекогранична природа утицаја;
- 4) кумулативна и синергијска природа утицаја;
- 5) ризици по људско здравље и животну средину;
- 6) деловање на области од природног, културног и другог значаја:
 - (1) посебне природне карактеристике;
 - (2) области или природни предели којима је признат заштићени статус на републичком или међународном нивоу;
 - (3) културно-историјска баштина;

- (4) густо насељене области;
- (5) области са различитим режимима заштите;
- 7) деловање на угрожене области:
 - (1) прекорачени стандарди квалитета животне средине или граничне вредности;
 - (2) интензивно коришћење земљишта;
 - (3) постојећи ризици;
 - (4) смањени капацитет животне средине;
 - (5) посебно осетљиве и ретке области;
 - (6) екосистеми;
 - (7) биљне и животињске врсте.

ПРИЛОГ II

Критеријуми за оцену извештаја о стратешкој процени **Елементи стратешке процене**

1. Карактеристике плана и програма

- 1) јасно су приказани циљеви и садржај плана и програма, подручје за које се припрема план или програм, просторни обухват и временски хоризонт;
- 2) питања заштите животне средине су заступљена у припреми циљева плана и програма;
- 3) приказане су везе са другим релевантним плановима и програмима.

2. Полазне основе

- 1) приказана су питања и проблеми везани за животну средину који су разматрани у плану и програму током израде стратешке процене;
- 2) дати су разлози за изостављање појединих питања и проблема из стратешке процене;
- 3) приказан је начин на који су дефинисани циљеви стратешке процене и изабрани одговарајући индикатори.

3. Стање животне средине

- 1) приказано је постојеће и будуће стање животне средине;
- 2) опис стања животне средине усклађен је са циљевима и индикаторима стратешке процене;
- 3) приказани су извори података о стању животне средине и коришћена методологија је усклађена са степеном сложености стратешке процене.

4. Варијантна решења

- 1) приказан је начин на који су припремљена и разматрана варијантна решења за питања и проблеме везане за животну средину;
- 2) припремљено је варијантно решење нереализовања плана и програма и варијантно решење најповољније са становишта заштите животне средине;
- 3) процењени су утицаји варијантних решења на животну средину и извршено поређење;
- 4) образложени су разлози за избор најповољнијег варијантног решења са становишта заштите животне средине.

5. Процена утицаја на животну средину

- 1) приказан је начин на који су одређени и вредновани значајни утицаји плана и програма на животну средину;
- 2) при процени утицаја укључени су следећи чиниоци:

- (1) ваздух;
 - (2) вода;
 - (3) земљиште;
 - (4) клима;
 - (5) биљни и животињски свет;
 - (6) станишта;
 - (7) биодиверзитет;
 - (8) предели (природна лепота);
 - (9) природна добра;
 - (10) становништво и здравље;
 - (11) градови и друга насеља;
 - (12) културно-историјска баштина;
 - (13) инфраструктурни, индустријски и други објекти;
 - (14) друге створене вредности;
- 3) при процени утицаја узете су у обзир следеће карактеристике утицаја:
- (1) вероватноћа;
 - (2) интензитет;
 - (3) сложеност/реверзибилност;
 - (4) временска димензија (трајање, учесталост, понављање);
 - (5) просторна димензија (локација, географска област, број изложених становника, прекогранична природа утицаја);
 - (6) кумулативна и синергијска природа утицаја;
 - (7) друге карактеристике утицаја;
- 4) одређивање и вредновање значајних утицаја усклађено је са важећим стандардима, прописима и граничним вредностима;
- 5) описана је коришћена методологија.

6. Мере и програм праћења стања животне средине

- 1) предвиђене су мере за спречавање и ограничавање негативних односно увећање позитивних утицаја на животну средину за сваки процењени утицај;
- 2) приказан је начин на који су припремљене смернице за израду процена утицаја пројеката на животну средину и других стратешких процена;
- 3) припремљен је програм праћења стања животне средине у току реализације плана и програма у складу са чланом 17. овог закона.

7. Извештај о стратешкој процени

- 1) јасно је дефинисана улога надлежних органа у изради стратешке процене;
- 2) извештај је припремљен на јасан и прецизан начин;
- 3) обрађени су сви елементи извештаја прописани чланом 12. овог закона и дати извори информација, укључујући стручна мишљења;
- 4) приказан је начин на који су питања животне средине укључена у план или програм, начин на који се вршило одлучивање и описани разлози одлучујући за избор датог плана и програма са аспекта варијантних решења која су била разматрана;
- 5) закључци о израђеном извештају о стратешкој процени представљени су на начин разумљив јавности.

8. Учесће заинтересованих органа и организација и јавности

- 1) обезбеђено је учешће заинтересованих органа и организација и јавности у поступку израде стратешке процене;

2) достављена су мишљења заинтересованих органа и организација и јавности на извештај о стратешкој процени и приказан начин на који се одлучивало о мишљењима.